Colecția STRANGER SECRET FILES 6

EMIL STRĂINU

EXERCIȚII DE MAGIE

Studii și cercetări nonconvenționale

Editura TRIUMF

EXERCIȚII DE MAGIE

EMIL STRĂINU

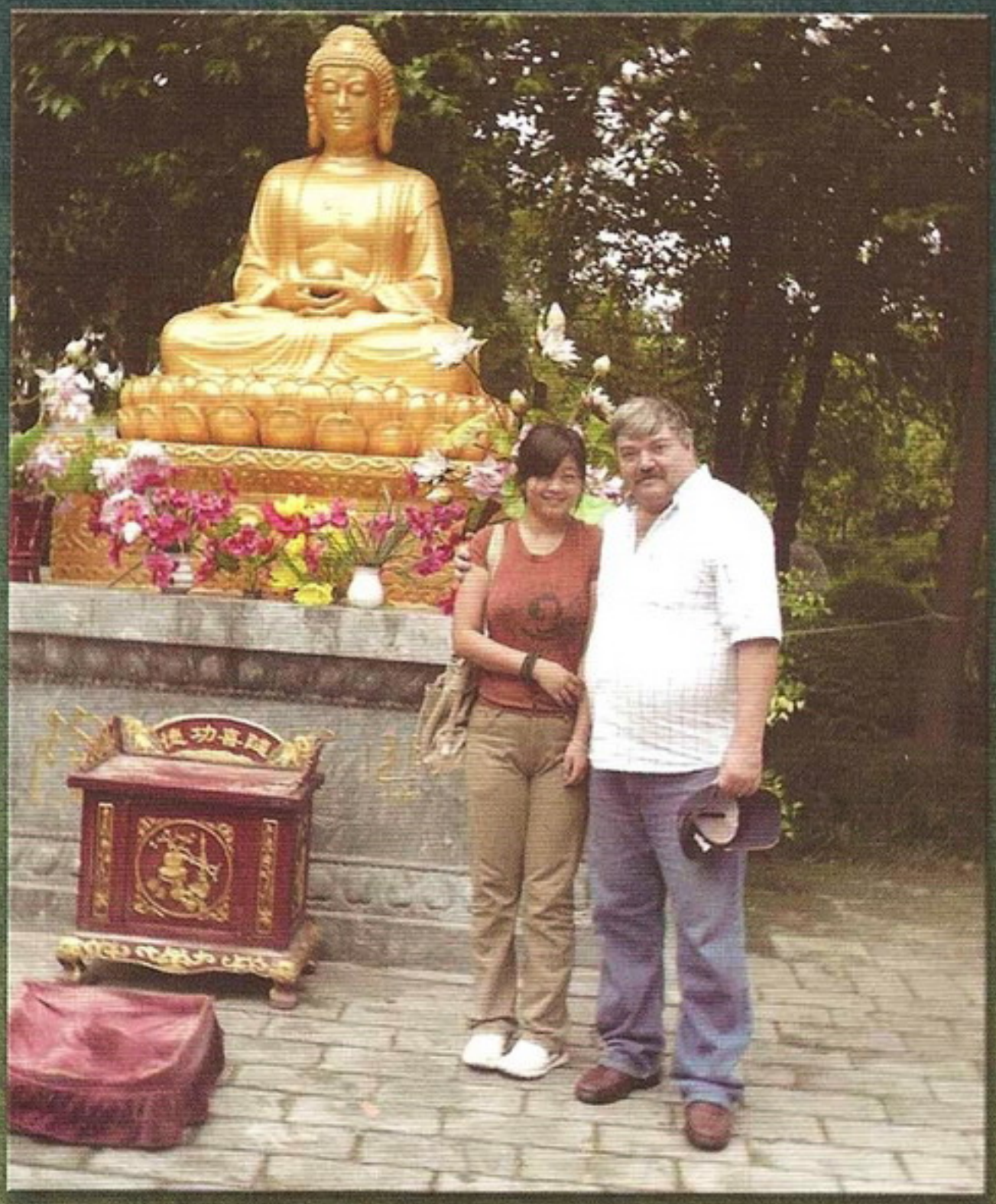

- Cum poți deveni magician
- Șamanul, prietenul nostru
- Drumul spre stele
- Particula lui Dumnezeu
- Mitul lui Zamolxe
- Istoria aurului românesc
- Din însemnările contelui Incapuciato
- Mesaje din astral
- Terapia energetică

Dr. EMIL STRĂINU
(Coordonator)

EXERCIȚII DE MAGIE

TEORII ȘI CERCETĂRI NONCONVENȚIONALE

Coperta 1: John Collier, Lilith, 1892
Coperta 4: China, Shanghai, Instantaneu, 2009
Tehnoredactare computerizată: Mariana IONIŢĂ

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României,
Dr. Emil Străinu
Exerciţii de magie – gen. dr. Emil Străinu, Bucureşti, Editura TRIUMF 2009

ISBN 978-973-7634-27-6

Copyright © 2009 **Editura TRIUMF**
Toate drepturile acestei lucrări aparţin
Editurii Triumf.

Notă: Răspunderea pentru conţinutul materialelor publicate în această lucrare revine exclusiv autorilor.

Dr. EMIL STRĂINU
(Coordonator)

EXERCIȚII DE MAGIE

TEORII ȘI CERCETĂRI NONCONVENȚIONALE

Editura TRIUMF
BUCUREȘTI
2009

DEDICAȚIE

Pentru TIBET
și o fermecătoare chinezoaică
din Shanghai, China

MOTTO:

„Sensul vieții fiecărui om
este căutarea propriei fericiri."
Albert Eistein

CUVÂNT ÎNAINTE

Când veți citi aceste rânduri, prezentul volum (nr. 6) al seriei *Stranger Secret Files* va fi deja istorie, seria avansând cu pași siguri spre o incontestabilă afirmare, făcând deliciul amatorilor științelor de la frontierele cunoașterii.

Știm că suntem permanent perfectibili și ne străduim să răspundem așteptărilor și exigențelor cititorilor noștri.

Dar alături de această serie de cărți, amatorii științelor noncon-venționale vor mai avea încă o sursă bogată de documentare în emisiunea *Conspirația Tăcerii*[1], difuzată pe canalul N-24, ce-și propune noi căi de explorare a cunoașterii alternative.

Am primit multe scrisori de la cititori și vom continua să ținem seama de sugestiile și observațiile făcute, așteptându-vă în continuare colaborările în paginile colecției.

Revista *Q – Magazine*[2] a publicat un interesant interviu cu dr. Emil Străinu pe tema OZN-urilor și civilizațiilor extratereste după care acesta a plecat într-o călătorie de documentare în Tibet și China.

Prestigioasa revistă *România Mare* a prezentat favorabil cartea

---

[1]Canalul N-24, miercuri, joi, orele 21.00 – 22.00, săptămânal
[2]Revista *Q – Magazine* nr. 63, din 17.08.-06.09.2009

Magicianul apei[3] (nr. 5 al seriei) și lucrarea *Războiul informațional*[4] (Editura Solaris) în paginile sale. Tot în această perioadă, la Editura Kullusys, a apărut sub semnătura dr. Emil Străinu și a prof. univ. dr. Emil Stan lucrarea *Războiul Hackerilor – Tehnologia informației* care a fost deja livrată la difuzare.

În cadrul emisiunii de televiziune menționate mai sus s-au prezentat numeroase noi apariții editoriale în literatura cu tematică nonconvențională, ezoterică și spiritualistă ale editurior TRIUMF, ORFEU-2000, EXCALIBUR, FOR YOU, cât și unele realizări tehnice notabile ale firmelor AIM – Group, QM - Electronic și IMSAT SERVICE S.A.

Am constatat cu plăcere că dialogul între noi și cititori, cât și cel cu telespectatorii, este foarte eficient și productiv și de aceea am hotărât să-l lărgim prin intermediul revistelor COSMOS și LUMEA MISTERELOR, publicații care corespund orientării tematice a colecției noastre.

În perioada 01-04 octombrie 2009, dr. Emil Străinu a fost invitat la Oradea de mai multe fundații[5] cu caracter cultural științific și a ținut mai multe conferințe urmate de o emisiune de televiziune în direct la postul local TVS.

Manifestările au continuat cu o conferință de presă cu mass media[6] locală și întâlniri cu cititorii, acordarea de autografe etc.

Când veți citi aceste rânduri, va fi deschis și lanțul de chioșcuri-librării Fan OZN Club, de unde veți putea achiziționa direct sau on line cărțile preferate.

Toți cei ce vor să ne scrie sau să colaboreze cu noi o pot face prin intermediul adresei de e.mail:

emilstrufo@gmail.com

Prof. univ. dr. Emil Stan

---

[3] Revista *România Mare,* nr. 1000, de vineri, 25 septembrie 2009, pag. 10

[4] Revista *România Mare* nr. 1001, de vineri, 2 octombrie 2009, pag. 9

[5] Organizatori principali: *Fundația HORIA* și *Colegiul Tehnic Andrei Șaguna* din Oradea

[6] Vezi ziarul *Crișana* nr. 5676, de sâmbătă, 10 octombrie 2009, pag. 2, articolul *Manipularea psihotronică și consecințele sale*, de Loredana Ionaș

PREFAŢĂ

În lunile august-septembrie 2009, am efectuat o călătorie de studiu în China şi Tibet. Cu acest prilej am făcut escale şi am vizitat oraşe precum Beijing, Shanghai, Minghuan, Chendu, Xian, Hong Kong, Macao, Lhassa-capitala Tibetului şi unele mănăstiri tibetane între care Sera şi Gionkan. Plecarea ca şi venirea au fost făcute prin Olanda via Amsterdam.

Cu acest prilej am participat la Beijing la lansarea „Enciclopediei chineze de paranormal" (în şase volume) şi, la Hong Kong, a lucrării „The next 100 years" de George Friedman.

Prin contactele avute, am favorizat apariţia acestei cărţi şi în limba română[7] la Bucureşti.

Într-una din viitoarele cărţi ale prezentei colecţii, voi face o trecere în revistă a acestei deosebit de interesante călătorii în Asia.

Nu trebuie să fii un superexpert pentru a constata că, în ultimele luni, pe cerul planetei noastre se întâmplă... ceva! Ceva insolit şi straniu îşi face prezenţa în viaţa noastră... Cerul a devenit o imensă scenă unde primim, se pare, din ce în ce mai insistent semnale ale unor manifestări din alte lumi.

În lunile septembrie şi octombrie, numărul apariţiilor insolite s-a mărit considerabil şi deasupra teritoriului naţional, multe dintre ele fiind semnalate deasupra Bucureştiului.

Nici strania şi mediatizata apariţie aeriană de deasupra Moscovei nu a trecut neobservată şi a făcut ca specialiştii să fie nevoiţi să ia în discuţie aceste fenomene, chiar dacă răspunsurile au fost uneori pur formale sau puerile.

---

[7] Versiunea în limba română: George Friedman, *Următorii o sută de ani*, Editura Litera şi *Săptămâna financiară*, Bucureşti, 2009

Fenomenele meteo-climatice şi telurice extreme, la care se adaugă cele aeriene, menţionate mai sus, neexplicate şi neexplicabile au devenit din ce în ce mai dese şi imprevizibile.

Un lucru devine dintr-o simplă părere o certitudine: *deschiderea ferestrelor interdimensionale cu lumea subtilă, nevăzută.*

Asistăm, se pare, la o *acţiune de destructurare concentrată a realităţii* desfăşurată pe două planuri care se combat şi se exclud reciproc.

Unul este un plan extraplanetar, se pare astral sau cel puţin de origine celestă ce se doreşte a fi reorganizator al conştiinţelor pe un palier superior celui actual.

Cel de-al doilea are un caracter conservator, pe alocuri regresiv, ce-şi propune interzicerea sau limitarea accesului interdimensional spre nivelurile superioare de conştiinţă şi de vibraţie.

În altă ordine de idei, insistenţa cu care ne sunt injectate forţat pseudocrezurile acestui târziu New Age cu false arhetipuri mitogenetice româneşti ne îndreptăţeşte să credem că manipularea, intoxicarea şi dezinformarea la care suntem supuşi au ajuns la cote extreme de rafinament.

Aceasta face ca mulţi dintre noi să nici nu sesizeze starea confuzională pe care o trăiesc şi acceptă benevol o matrice existenţială ce-i rupe de realitate şi de vibraţiile de factură pozitivă pentru dezvoltarea individuală a fiecăruia.

Experimentele de transformare a energiei şi materiei în informaţie, crearea fluxurilor şi agresiunilor energoinformaţionale şi infoenergetice au devenit curente nu numai în plan mental de către înalţi iniţiaţi intrând în uzul curent al multor laboratoare şi centre de cercetare nu numai statale, ci şi al unor agenţii transnaţionale.

Acţiunile de destructurare şi recompunere matriceală a realităţii pot duce la consecinţe extrem de grave în planul vieţii reale carteziene şi la posibile distrugeri iremediabile în planul virtual al conţtiinţei individului, cât şi al conştiinţei colectivităţii umane, în general. Vom reveni asupra acestui subiect..

Dr. EMIL STRĂINU

RĂZBOIUL PSIHOTRONIC VINE DE LA RĂSĂRIT!?

Dr. Emil Străinu

O SIMPLĂ DECLARAȚIE SAU UN AVERTISMENT!?[8]

Sigur, nu aș fi scris acest articol dacă într-o dimineață de iunie a verii anului 2009 nu aș fi citit pe Internet declarația unui important general al armatei din Federația Rusă care, deși este în rezervă, ne anunța că *"Forțele Armate Ruse*[9] *SUNT pregătite în prezent să-și transforme inamicii în zombie"*.

La prima vedere, declarația belicoasă părea un simplu exercițiu imagologic, de rutină, ce făcea parte din mozaicul omniprezentului război informațional.

O analiză mai atentă a declarației scoate la iveală implicații mult mai profunde care duc până la schimbarea sistemului relațional internațional, al raportului hegemonic de forțe, fizionomiei conflictelor și războaielor prezentului, cât mai ales ale viitorului, chiar ale unui viitor foarte apropiat...

---

[8] Sursa: Ziarul *Pravda*, miercuri, 3 iunie 2009

[9] În Federația Rusă, aceste tehnici pot fi folosite nu numai de structuri ale Armatei, ci și de forțele Ministerului de Interne, OMON, Serviciile Secrete, Serviciile Speciale, structuri antiteroriste, diversioniste, anticrimă organizată, etc.

Dar, mai întâi, să vedem declarația generalului rus în forma în care a fost ea făcută presei centrale Moscovite.

"Generalul rus în rezervă Boris Ratnikov a declarat recent jurnaliștilor publicației Pravda, că atât Rusia cât și alte state ale lumii dețin arme psihotronice performante care pot transforma soldații trupelor inamice într-o adunătură de zombie ușor manipulabilă.

Conform afirmațiilor generalului Ratnikov, Rusia lucrează la arma psihotronică încă din anii 1920-1930, iar până la mijlocul anilor '80 în toate marile orașe ale defunctei URSS existau centre secrete deținute de fostul KGB și destinate experimentării impactului generatoarelor psihotronice asupra populației.

Deși, în mod oficial aceste laboratoare secrete au fost închise după destrămarea URSS, miile de cercetători au rămas să lucreze în continuare la dezvoltarea noilor prototipuri de arme care acționează asupra psihicului uman.

Potrivit acelorași surse, este cunoscut și acceptat faptul că mulți cercetători, precum academicienii Viktor Kandyba și fiul său, continuă cercetările în această direcție în cadrul unor centre din Sankt Petersburg, iar academicianul Vlail Kaznacheyev lucrează la proiecte similare în orașul Novosibirsk.

Generalul Ratnikov este de părere că în cel mult 10 ani de acum încolo, armele psihotronice vor fi mai eficiente și mai periculoase decât cele atomice sau nucleare, fiind capabile să distrugă moralul și psihicul unor țări întregi, transformându-le cetățenii în personaje fără voință sau discernământ de tip „zombie".

Astfel de arme sunt capabile să controleze comportamentul populației, să le altereze serios funcțiile psihicului și chiar să convingă oamenii să comite sinucideri în masă.

Astfel de arme neconvenționale sunt deținute și îmbunătățite permanent și de către forțele armate ale altor state. Raportul generalului rus menționează că americanii se folosesc îndeosebi de sistemele psihofizice de inspirație orientală, cărora li se adaugă

metode din hipnoză și tehnologii ultramoderne de stimulare psihică.

Israelienii, în schimb, ar apela la metodele matematice și formulele magice conținute în universul ezoteric al Kabbalei.

Japonezii s-ar baza pe metodele parapsihologice, în timp ce forțele nord-coreene și pakistaneze apelează la metode care cauzează disfuncții ale organelor interne sau provoacă moartea de la distanță a inamicului".

Sunt convins că, după această declarație, înțelegeți că situația sub raportul amenințărilor începe să se complice foarte mult, să devină foarte serioasă, trebuind analizată cu deosebită atenție... Să nu uităm că avem de a face cu un stat puternic (Federația Rusă) ce dispune de un uriaș complex militar-industrial care, în ultimii ani, revine în forță pe arena internațională.

Se impune o analiză foarte serioasă și minuțioasă a domeniului incriminat în declarația generalului rus.

Este exact ceea ce vom face în continuare în limita informațiilor avute la dispoziție până în prezent.

PORUNCI CEREŞTI ÎN VARIANTĂ... PSIHOTRONICĂ[10]!

Dr. Emil Străinu

PUŢINĂ ISTORIE

În istoria militară universală sunt multe exemple când soarta unor înfruntări militare decisive a fost hotărâtă de introducerea în câmpul de luptă a noi arme ce au creat panică în rândurile adversarului. Din cele mai vechi timpuri, mari comandanţi şi-au păstrat în rezerva strategică arme secrete ce nu erau utilizate decât în cazuri extreme...

În timpul primului Război Mondial, înaintea unei înfruntări hotărâtoare, în apropiere de Le Mons, în Franţa, germanii şi francezii se aflau faţă în faţă. În zorii zilei în care trebuia să aibă loc atacul, la un moment dat, dintr-un nor luminos, pe cer apare un cavaler în armură, pe un cal alb, ambii de o statură gigantică.

Cu părul fluturând în bătaia vântului, ridică spada ameninţător către trupele germane. Acestea, îngrozite de spaimă, bat în retragere fugind în derută, părăsindu-şi poziţiile şi armamentul.

În timp ce comandanţii germani se chinuiau să-şi adune

---

[10] Vezi şi Emil Străinu, *Războiul Magicienilor*, Editura Gamian, Bucureşti, 1993, Emil Străinu, *Săbiile Zeului Marte*, Editura Academiei de Înalte Studii Militare, Bucureşti, 1995.

trupele din subordine, risipite de frică, francezii vor ocupa fără luptă liniile germane capturând şi o mare cantitate de armament...

Altădată, în Prusia Orientală, în apropierea lacului Maner, trupele ţariste se pregăteau să dea o ripostă zdrobitoare forţelor germane. Dar, cu puţin timp înaintea atacului, pe cer, dintre nori, apare o imagine uriaşă, reprezentând chipul Maicii Domnului ţinându-l în braţe pe Iisus, totul înconjurat de o feerie de lumini colorate.

După ce binecuvântează trupele ţarului, Maica Domnului le-a indicat drumul spre victorie. Reculeşi, în genunchi, în faţa straniei apariţii, mânaţi de credinţa creştină, supuşii ţarului vor urma întocmai direcţia indicată de minunata apariţie Dumnezeiască.

Calea indicată spre victorie îi va duce iremediabil la o zdrobitoare înfrângere, deoarece pe direcţia respectivă se afla pregătită din timp o ambuscadă a trupelor germane.

Ce se întâmplase?

Era una din formele cele mai moderne de război psihologic ale acelui timp. Aceste apariţii prorocitoare nu erau altceva decât nişte mistificări grosolane rezultate în urma aplicării în practică a unor procedee tehnice.

Imaginile respective se realizau prin proiecţia pe fondul norilor a diferitelor imagini sau pelicule cinematografice. Astfel de reprezentări au avut loc în nenumărate rânduri, de fiecare dată cu un efect dezastruos pentru tabăra adversă.

După război, se preconiza chiar folosirea unor astfel de metode pentru proiecţia conţinutului unor publicaţii pe cerul înnourat. Dar invenţia, odată intrată în arsenalul de război, nu a mai putut fi recuperată pentru scopuri civile.

Metoda a rămas şi astăzi în panoplia zeului Marte cu diferenţa că se folosesc proiecţii holografice realizate cu ajutorul laserului. Se pot crea atacuri fantomă, cu mii şi mii de avioane, sau pot fi materializate pe cer escadrile întregi de... OZN-uri. Exemplele ar putea continua.

Din timp în timp, în presa[11] militară străină se examinează aspectul întrebuinţării efectelor holografice ca armament cu acţiune neletală care influenţează psihicul uman mai ales în condiţii de luptă.

Se menţionează, în special, că în cursul operaţiei „Redarea speranţei" în Somalia, specialiştii militari americani au reuşit, cu ajutorul instalaţiilor laser, să proiecteze pe suprafaţa norilor imagini ale martirilor islamici care, „chipurile", şi-au sfătuit „coreligionarii" să înceteze orice rezistenţă şi să se întoarcă acasă.

Realizarea modelelor asemănătoare constituie o nouă direcţie în domeniul acţiunilor psihotronice asupra oamenilor. Există proiecte de transmitere a imaginilor de pe platforme cosmice, precum, şi instalaţii pe bază de laser destinate reprezentării diferitelor hărţi pe suprafaţa norilor care constituie un ecran natural.

În mijloacele străine de informare în masă s-a menţionat despre executarea unei asemenea experienţe. Astfel, la 1 februarie 1993, militarii din Infanteria Marină americană, care se găseau la distanţa de aproximativ 15 km vest de oraşul Mogadiscio (Somalia), au observat în timpul unei furtuni de nisip, la suprafaţa solului, un fenomen deosebit.

În norii de nisip şi praf, care se roteau pe cer, a început să apară imaginea unei persoane, cu dimensiuni de aproximativ 150x150m. După câteva minute privitorii au stabilit, în mod precis, că aceasta „nu este o simplă persoană cunoscută, ci imaginea lui Iisus Hristos, aşa cum este reprezentată de obicei în lucrări religioase şi de artă".

Martorii acestui fenomen au suportat o puternică agresiune psihotronică deosebită. Unul dintre soldaţii, care a şi fotografiat imaginea, a spus:

---

[11] Exemplu: Svetlov Nikolai, Ispol'zovanie golografiûeskih effektov v voennyh cel'jax *(Întrebuinţarea efectelor holografice în scopuri militare).* În *Zarubenoe Voennoe Obozrenie*, Rusia, nr. 1, ian. 1996, p. 58-59.

„Eu nu sunt un credincios zelos dar, văzând această față, l-am recunoscut imediat pe Iisus Hristos. Când îl privești este imposibil să vorbești sau să gândești. Numai ce cazi în genunchi, te rogi și începi să plângi".

Furtuna de nisip a durat nu mai mult de cinci minute și, imediat ce s-a liniștit, imaginea pe care au observat-o câteva mii de persoane a dispărut.

După cum presupun specialiștii militari occidentali, efectul prezentat, respectiv imaginea holografică, a fost realizată de către subunități de „operații psihotronice" din contingentul american de menținere a păcii în Somalia cu sprijinul specialiștilor în război psihotronic ai armatei israeliene, pentru a testa rezultatele acestei acțiuni asupra psihicului și moralului combatanților inamici.

Judecând după datele presei străine, în cercurile militare s-a dat o apreciere pozitivă privind executarea acestui experiment, rezultatele sale fiind înmagazinate imediat în zestrea "Panopliei Zeului Marte ".

Deci, nimic nou sub soare!

FOLOSIREA PERSOANELOR CU CAPACITĂŢI EXTRASENZORIALE ÎN CADRUL PENTAGONULUI ŞI NU NUMAI!

Dr. Emil Străinu

DE LA NEGAREA ABSOLUTĂ LA RECUNOAŞTEREA OFICIALĂ

Istoriceşte vorbind, despre folosirea persoanelor cu capacităţi extrasenzoriale în cadrul Pentagonului s-a vorbit public prima dată în iulie 1992, pe canalele companiei americane de televiziune NBC, când a fost prezentat programul „Acum se poate vorbi despre acesta", care a fost consacrat folosirii în scopuri militare a persoanelor dotate cu un puternic câmp bioenergetic.

În acest program s-a comunicat că Direcţia Cercetare din cadrul Departamentului Apărării al SUA cheltuieşte anual pe activităţi în acest domeniu aproximativ un milion de dolari.

În principiu, a fost menţionat programul F.M.M. ale SUA, denumit „VĂRSĂTORUL", conform căruia persoane cu capacităţi extrasenzoriale au încercat să descopere submarinele sovietice.

Într-o declaraţie oficială, Pentagonul a respins aceste informaţii.. Totuşi, în anul 1995, reprezentanţii Direcţiei Cercetare şi ai altor departamente au confirmat faptul că, pe parcursul a 20 de ani, SUA, în secret, au întrebuinţat persoane cu capacităţi extrasenzoriale în diferite scopuri: localizarea reşedinţei liderului

libian M.Gaddafi, descoperirea plutoniului în Coreea de Nord, sprijinirea organizațiilor în lupta împotriva drogurilor, precum și pentru desfășurarea câtorva altor tipuri de operații secrete.

Apoi, informațiile referitoare la războiul psihotronic au început să curgă, oferind mass-mediei și publicului surprize din ce în ce mai mari sau, conform unor alte păreri, dezvăluiri înfricoșătoare pentru săracul contribuabil american...

Astfel, în timpul misiunii spațiale „Apollo 14", astronautul american Edgar Mitchel a efectuat cu succes mai multe experiențe cu transmisie telepatică, luându-și partener un fost camarad de armată, pe nume O. Jonsson[12].

Apoi, s-a aflat că celebrul Institut Tehnologic din Massachusettes studiază foarte serios fotografiile spiritelor și... mesele rotitoare!

Extravaganțe, au rostit scepticii... Oare!?!?

Nu numai că problemele parapsihologice intraseră în atenția oamenilor de știință, dar erau primite în sfera de preocupări a creatorilor de noi sisteme de arme ultrasecrete și ultrasofisticate.

Între timp, la congresul din 1973 de la Praga, dr. Zdenek Rejdac a rebotezat parapsihologia, spunându-i psihotronică, denumire ce a avut darul să-i nuanțeze sfera preocupărilor și să-i sublinieze tendința prioritară de fundamentare a parapsihologiei prin modele și teorii preluate din fizica cuantică și relativistă, de atunci au început să se afle lucruri foarte ciudate.

Astfel, în SUA, un telepat a stârnit panică în rândurile membrilor Comandamentului US Navy amplasând pe hartă, fără niciun fel de cunoștințe anterioare, toate pozițiile submarinelor atomice americane, sovietice și ale altor națiuni.

Tot printr-o simplă concentrare a unui telepat, sovieticii au aflat unde se găsesc bazele cu rachete balistice ale americanilor,

---

[12] La experiment s-au folosit în special „cărțile Zener", cât și clasicele cărți de joc.

ceea ce a determinat Pentagonul să ia măsuri ca rachetele balistice MX cu focoase nucleare să fie amplasate într-un sistem de baze permanent în mişcare.

Se spune că americanii fac experienţe cu tunul nuclear acţionat de forţa psihotronică[13], care ar asigura dominarea materiei de către spirit sfidând legile conservării energiei!?

O simplă bombă psihotronică prin care spiritul comandă materiei autodistrugerea sau dezagregarea şi efectul ar fi dispariţia în neant a unor armate întregi!

S-ar fi experimentat cu succes uciderea de la distanţă, prin comenzi psihotronice cu efect instantaneu. Aceasta înseamnă că cineva stă într-un fotoliu, se gândeşte cum l-ar strangula pe un individ aflat peste mări şi ţări, se concentrează şi victima moare sufocată, la mii de kilometri distanţă!

Metoda s-a perfecţionat, realizându-se chiar maşini psihotronice în care se introduce poza victimei, se dă comanda psihotronică creierului electronic al acestora, fără a mai fi nevoie de adresă, ordinul de eliminare fizică realizându-se instantaneu.

Pentru rezultate de acest fel în spaţiul cosmic, s-a realizat antena Saddor (denumire venită de la iniţialele în limba engleză ale cuvintelor baghetă magică de vrăjitor acţionată prin satelit).

Un expert telepat se concentrează transmiţând putere antenei Saddor, care-i va dirija telepatului fluxul psihic ucigător spre aeronavele inamice, distrugându-le.

Sovieticii nu s-au lăsat mai prejos având şi ei câteva baze psihotronice în Siberia şi la Semipalatinsk. Alţi experţi se pare că au realizat controlul unor adevărate armate cu ajutorul spiritelor celor dispăruţi, sporindu-şi, astfel, efectivele de combatanţi cu adevărate superforţe armate ale umbrelor întunericului[14]...

Se pare că singura problemă cu care se confruntă savanţii

---

[13] Aici este vorba, probabil, de ceea ce specialiştii numesc „Tunul orgonic".

[14] Pe larg: Emil Străinu, *Războiul Psihotronic şi câmpul de luptă mental*, Editura Solaris, Bucureşti, 2009.

helicoşi este slaba capacitate de control a acestor fenomene psihotronice şi efectele de tip „pierderi colaterale" ale experimentului, cât şi un anume efect de feed-back ce se produce în timp şi nu poate fi la rândul lui controlat.

Mă întreb: oare nu i-o veni niciunui telepat ideea de a realiza dezarmarea generală folosindu-se de o supercomandă psihotronică, pacifistă, de nivel planetar!?

În SUA, cu probleme de parapsihologie se ocupă firmele Rond Westinghouse şi General Electric, Centrul de Cercetări Militare din Redstown, precum şi Institutul de Cercetări Ştiinţifice Standford.

Savanţii încearcă să pătrundă în esenţa următoarelor fenomene:

- **percepţia extrasenzorială** – percepţia caracteristicilor obiectelor, precum şi a gândurilor persoanelor, fără a fi în contact direct cu acestea;
- **telepatia** – transmiterea gândurilor şi stării psihice unor persoane aflate la distanţă;
- **vederea la distanţă (R.V. – remote vewing)** – observarea obiectului (ţintei) care se găseşte în afara limitelor vizibilităţii optice;
- **psihokinezia (psihocinetika)** – acţiunea asupra obiectelor fizice pe cale mentală care provoacă deplasarea sau distrugerea acestora;
- **telekinezia** – sau telecinetica adică deplasarea mentală a obiectelor;
- **călătoriile astrale** – atunci când psihicul individului călătoreşte în spaţiu în timp ce corpul său fizic rămâne în stare de repaus.

Totuşi, acestea sunt numai câteva din direcţiile de investigare, paleta de cercetare fiind mult mai vastă...

Pentru specialiştii militari, interesul este reprezentat, printre altele, înainte de toate, de psihokinezie – cel mai eficient procedeu de dezorganizare a activităţii sistemului de conducere a trupelor şi de scoatere din funcţiune a armamentului strategic al inamicului.

Potrivit spuselor cercetătorilor, în cursul experienţelor

distrugerea obiectelor s-a realizat în acelaşi fel ca pe timpul acţiunii unei forţe fizice.

O atenţie deosebită se acordă hipnozei telepatice care permite să se transmită gândurile de la o persoană sau un grup (telepaţi) la un auditoriu stabilit. De exemplu, o subunitate a inamicului, care execută străpungerea apărării, după o asemenea influenţare, în loc de dezvoltarea succesului se va consolida pe aliniamentul atins sau se va întoarce chiar pe poziţia de plecare.

Nu este mai puţin important să se studieze influenţa bioenergetică asupra sistemului de conducere şi comandă, asupra aparaturii electronice, informatice şi electronooptice, precum şi să se creeze generatoare artificiale de bioenergie şi instalaţii pentru acţiunea asupra personalului şi populaţiei inamicului în scopul inducerii unor stări psihologice anormale.

Pe timpul operaţiilor de cercetare executate în cadrul programului *„Proiect de întrebuinţare a forţelor dotate cu capacităţi extrasenzoriale"*, nu s-a reuşit în totalitate atingerea scopurilor propuse.

Totuşi, se ştie precis că până în iulie 1995, mai multe persoane cu capacităţi extrasenzoriale au continuat să lucreze în Fort-Mead (Statul Maryland).

Când în anii '70 Direcţia Cercetare a început să finanţeze cercetări identice, mulţi colaboratori le-au considerat fără perspective, şi acestea au devenit o prerogativă a Departamentului Apărării. Proiectul a costat guvernul SUA peste 20 milioane de dolari.

Consecinţele folosirii persoanelor cu capacităţi extrasenzoriale sunt dificil de prevăzut. Experţii militari occidentali presupun că acea ţară, care va reuşi prima să facă „pătrunderi" în acest domeniu, va obţine supremaţia asupra inamicului, comparabilă prin importanţă, numai cu monopolul asupra deţinerii armei nucleare.

Nota autorului: Să nu credeţi că pe meleagurile româneşti este altfel. *Cel mai recent, tehnicile de manipulare şi influenţare psihotronică, imagologică şi informaţională au fost folosite cu*

prilejul alegerilor prezidențiale și referendumului din noiembrie–decembrie 2009.

Fiecare staf de campanie al candidaților a avut și un compartiment de operații imagologice și psihotronice (PSY-OPS).

A fost o adevărată mobilizare în valul de îmbulzeală de "cerere și de ofertă", inclusiv o substanțială *ofertă din import! (din vest, din est, China, India) etc...*

Oferta a venit din partea serviciilor secrete și speciale, a grupurilor de presiune și influență, a corporațiilor transnaționale, organizațiilor secrete și discrete, cât și din partea practicanților solitari ai parapsihologiei care fie pentru interese materiale, politice, de grup, sau pentru simpla simpatie politică *au intrat în marea horă a manipulării, dezinformării și intoxicării psihotronice a poporului român, din toamna anului 2009!*

Rezultatele s-au văzut! Vom reveni cu amănunte în numerele viitoare ale prezentei colecții...

Dr. Emil Străinu

Secret Stranger Files Nr. 006 – A
Evghenii Osikin
Şaman siberian

MAGIA PRACTICĂ CONTEMPORANĂ ENCICLOPEDIA METODELOR EFECTIVE[15]

Notă:
Prezentul material are un caracter de informare şi documentare. Nu recomandăm efectuarea procedurilor descrise. Cei ce le vor aplica o fac pe propria răspundere!

Salut! Sunt fericit că ţineţi în mâini această carte. Înseamnă că există încă oameni pentru care magia prezintă interes. Unii cred în ea, alţii o cred o şarlatanie. Cei din urmă sunt majoritari şi aceasta este consecinţa faptului că aproximativ 90% dintre anunţurile despre serviciile de magie sunt date de obicei de escroci, care în cel mai insolent mod cu putinţă storc oamenii de bani.

Dar asta nu înseamnă că magii sunt toţi de această factură. În realitate, magii şarlatani nu se prezintă ca nişte magi şi nici nu înţeleg nimic despre magie.

Vă propun să vă puneţi pe treabă şi să deveniţi magi adevăraţi! În acest scop manualul meu de autodidact vă va ajuta. Ţelul meu

---

[15] Acest material reprezintă o traducere, prelucrare şi adaptare din limba rusă după EVGHENII OSIKIN, care este un apreciat şaman siberian. Materialul este parte a unui curs susţinut de şaman la Moscova.

este să vă faceţi cunoscute bazele magiei, regulile şi legile ei. Fără aceste cunoştinţe nu veţi putea deveni magi şi vrăjitori. Este important ca dvs. să îndepliniţi toate temele practice. Eu vă povestesc cum să vă dezvoltaţi puterile şi vă citez fapte şi predicţii ale viitorului (aceasta pentru început, pentru ca totul va fi prezentat pe larg, în amănunt, în studiul ce urmează).

A te grăbi într-o astfel de problemă, aşa cum este învăţarea magiei, nu este posibil pentru că altminteri nu obţineţi nimic. Ţineţi minte şi abţineţi-vă în dorinţa de a vă grăbi când veţi face temele şi veţi trece mai departe. Grăbindu-vă, nu veţi învăţa prea multe!

Încercarea vă va conduce la un anume moment în care veţi avea senzaţia că puteţi mai mult decât înainte şi veţi avea încredere în puterile dvs. Lucraţi cu scrupulozitate asupra dvs. înşivă. Rezultatele nu vă vor dezamăgi şi veţi primi totul.

Vreau să mulţumesc acelor oameni fără de care acest studiu nu ar fi fost cunoscut! Mulţumesc Irinei Mironova care m-a încurajat şi, de asemenea, Irinei Gordeeva care mi-a dat încredere în forţele proprii şi m-a făcut să cred că examenele mele de autodidact sunt într-adevăr necesare oamenilor.

Mulţumesc din inimă, amândurora!

Şi acum începem... Succes prieteni!

Despre magia contemporană şi magi

Magii au existat dintotdeauna. Magia este pe deoparte realizarea prin posibilităţi specifice şi, pe de altă parte, o profesie în sine. Dar printre profesionişti, după cum ştiţi, trebuie să alegem între cei desăvârşiţi, cei de mijloc şi cei care imită (simulatorii) care îşi imaginează că doar acţionând şi-au făcut treaba.

Iată deci că magia nu este o excepţie!

Printre magii tuturor timpurilor, ca şi printre reprezentanţii altor profesii, au existat corifei (originali) care sunt unici în fiecare domeniu, meşteşugarii cu cunoştinţă şi cârpacii. Şi în zilele noastre avem acelaşi tablou, se pare că nimic nu s-a schimbat.

Doar un lucru s-a schimbat cu siguranță – s-au schimbat oamenii. Înainte ei credeau mai mult în magie (din păcate, din cauza că majoritatea oamenilor erau analfabeți, au apărut povești exagerate despre magii atotputernici).

Acum oamenii sunt mai sceptici și au cunoștințe vaste. Acestor oameni le este mai mică credința în minuni adevărate, dar poporul încă crede în magie.

Magii profesioniști au existat și înainte și există și în prezent. Doar că nu dau anunțuri în ziare, nu predau lecții și nu convoacă ședințe în masă. De aceea, mare parte a opiniei publice nu are cunoștință de activitățile lor.

În ceea ce privește puterile magiei, acestea sunt pe de-a-întregul reale și, prin folosința lor cu îndemânare, sunt extraordinar de măreție.

Într-adevăr, magii pot lecui omul (pot chiar să îl scoată din mormânt) să prevadă viitorul, să influențeze vremea – există și astfel de îndemânatici.

Aici trebuie să vă explic următoarele: înainte, în scopul dobândirii și realizării acestor acțiuni se făceau ritualuri îndelungi și complicate. Momentul acestor acțiuni magice era dictat de mersul planetelor și trebuie să știi care era ziua și ora care guvernau fiecare planetă.

Începerea aleasă pentru ritual era obligatoriu pictată cu pentagrame și semne. Trebuia să conduci proceduri de invocare a spiritelor în zilele determinate cu rigoare timp de 24 de ore. Pentru îndeplinirea ritualurilor, erau absolut necesare folosirea unor mantre și așa mai departe.

Într-un cuvânt ați înțeles că magii, din trecut, își complicau viața, cum s-ar spune. Din fericire, pentru noi toți, acum magia a ajuns la un nivel nou, în dezvoltarea sa, care se numește *nivel energo-informatic*. Acum practic procedurile, amintite mai sus, sunt depășite și nu mai sunt necesare. Toate acțiunile necesare se conduc în mare măsură prin metoda direcționării energiei și informației.

După cum vedeți, magia se dezvoltă prin antrenarea îndemânării și meșteșugului. Astăzi, nu trebuie să vă pierdeți vremea cu începerea ritualului legată de poziția stelelor. Acum magii lucrează folosind forța cunoștințelor și nu forța naturii. Dar aceasta, după cum arată experiența, nu este chiar așa de ușor. De exemplu, puteți crea orice talisman vă este necesar (sau îi este necesar unei terțe persoane) oricând socotiți că este benefic.

Dar, încă de la începutul secolului trecut, se aștepta o poziție determinată a planetelor. Pentru a face, conform cerințelor, talismanul pentru succes, ar fi trebuit să așteptăm momentul (ziua și ora) alinierii, de exemplu, a planetei Saturn.

Acum, voi înșivă, alegeți momentul propice. Iată, deci, ce înseamnă magia modernă. Multe sunt mai rapide și mai ușoare decât erau înainte! Și, datorită acestui fapt, trebuie să vorbim despre dezvoltarea acestor direcții, cum ar fi *bioenergetica* și ceea ce, în acest timp, a început să însușească și să valorifice teoria *informației*.

Astăzi, se pare că, magia a obținut și atins vârful dezvoltării sale. Dar cine știe, poate, în curând, vor apărea noi metode care se vor arăta mai productive.

De exemplu, acum nu scăpăm niciun fel de influență pe care o au asupra rezultatelor *fazele lunii*. Un ritual se poate face numai când luna este crescătoare, altul când este în faza descrescătoare. Dar despre aceasta vom vorbi mai târziu.

În încheiere, aș vrea să citez din tratatul "Caracterele" de la Bruyere din anul 1688. În el scria despre modul în care, după părerea lui, ar trebui să te relaționezi la magie. *"Cine vorbește de magie și farmece? Teoria prin care la bazele magiei sunt întunericul, principiile cetei, vrăjilor și asemănător principiul clarvizunii. Totuși, oamenii care sunt înțelepți și sănătoși povestesc despre întâlnirea lor cu apariții miraculoase, care îi previn pe ei și pe prietenii lor fiind persoane demne de încredere. Ar trebui să credem pe deplin în astfel de povești sau să le respingem pe de-a-ntregul?! După părerea mea, aici și în general, referitor la lucrurile care*

sunt extraordinare și ies din toate tiparele obișnuinței, ***acționează linia dintre credința oarbă și negarea gândirii libere".***

Țineți minte aceste cuvinte!

Câteva cuvinte despre mine

Pe dvs., dragi cititori, vă interesează cine sunt eu, de unde am apărut, de ce am hotărât că trebuie să vă învăț despre magie. Iată, o să vă răspund la aceste întrebări, acum la începutul acestui studiu.

Drumul meu în magie a început în urmă cu peste șapte ani. Era vara. Mihail, vechiul meu prieten, care trăia într-o altă regiune a venit la bunica lui. Bunica nu vroia să călătorească cu el la părinții lui, deși aceștia o invitaseră. Sosit în oraș, Mihail m-a sunat, și mi-a propus să ne întâlnim. Am acceptat pentru că nu-l mai văzusem de un an întreg. Bunica lui Mihail, care mă cunoștea demult, i-a cerut acestuia să mă invite la el acasă. Plimbându-ne prin oraș și amintindu-ne multe din trecut, am ajuns la bunica Vera acasă. Ne-a așezat imediat la masă și a început să prepare ceaiul, cu niște prăjiturele fără asemănare de bune.

După câte îmi aduc aminte, ea a adus în mod special discuția la tema magiei. Eu știam că ea se ocupă de magie și primea adesea oameni cărora le acordă ajutor. De unde era să știu că ea îmi va transmite *darul* neînțeles.

Bunica Vera a început să vorbească despre magie și despre modul în care a primit cunoștințele sale. Se pare că aceste cunoștințe s-au transmis de la mamă la fiică și, chiar dacă le-a fost greu, le-au păstrat și în timpul sovietelor.

Apoi, ea a povestit că în magie există regula că fiecare mag trebuie să-și ia un ucenic, dar că tradiția spune că trebuie să fie cineva care are aplecare către magie. Spunându-mi acestea, s-a uitat la mine și, din aceeași zi, a început să mă inițieze în magie. Nu mi-am închipuit că dețin astfel de abilități, dar perseverența continuă mi-a demonstrat-o, arătându-mi-o prin sarcini deosebite. Era așa de interesant a vorbi despre magie și ce poți face cu aju-

torul ei, încât eu, în secunda următoare, nu m-am îndoit că vreau să fiu mag.

Treptat, am învăţat descântece de deochi, farmece şi poţiuni fermecate, controlarea bioenergiilor omului. Multe erau noi şi neînţelese, nu se înscriau în concepţia noastră de viaţă obişnuită. Niciodată nu am observat ritualuri care să le facă pentru a obţine ceva. Am observat, am ţinut minte şi am încercat să înţeleg câte ceva. Apoi, încetul cu încetul, a început să mă prezinte la clienţi. M am străduit cât am putut. Profesoara spunea că sunt un bun receptor şi capacităţile mele cresc încetul cu încetul, zi după zi.

Ucenicia mea a durat o jumătate de an şi numai după ce bunica Vera a spus că a sosit momentul să fiu investit, consacrat şi iluminat în magie. Dar învăţătoarea a spus că trebuie să ajung singur la *consacrare,* şi iată că după asta am ajuns pe de-a-ntregul mag (cumva prin mine însumi) şi a început activitatea mea practică.

Natural, primii clienţi au fost cei care veneau la învăţătoarea mea apoi, cunoştinţele mele au aflat despre calităţile pe care le am, apoi prietenii şi aşa mai departe.

La început, învăţătoarea a observat, în mare parte, ritualurile mele. Dacă greşeam, ea nu se amesteca în proces, dar după aceea îmi spunea părerile ei. Aşa am învăţat magia sub vigilenţa şi atenţia grujulie, prin înţeleapta viziune a unei vrăjitoare.

Ea m-a susţinut mereu. Aveam multe în practica de zi cu zi – descântece de deochi, descântece împotriva blestemelor, a farmecelor, ajutor în vindecare, curăţirea aurelor, creare de talismane şi protecţie. De mare cerere se bucurau prezicerile şi previziunile. Din păcate, cu doi ani în urmă, a trecut în nefiinţă.

După ce m-am consacrat, ea practic nu mai lucra. Se prea poate că obosise, nu mai putea, adesea îmi spunea că visează o astfel de magie care să fie mai puternică ca cea veche. Pentru ca ritualurile să fie efective, să fie imediat de folos, pentru ca oamenii să fie fericiţi cu ajutorul magiei.

Încă de când era în viaţă, am învăţat cele mai efective ritualuri religioase, preziceri, descântece, care să fie efective, să funcţioneze şi să fie eficiente.

În timp, am reuşit să înţeleg şi să dezvolt ritualurile, până la eficienţa de 30%. Chiar vreau să vă învăţ ce simplu este să capeţi cunoştinţe despre ritualuri! Ţineţi minte toate ritualurile din acest studiu şi nu uitaţi că toate procedurile sunt pentru practica proprie. Deşi în unele cazuri, mi s-a întâmplat să nu obţin rezultate de înaltă clasă, totuşi ritualuri ineficiente nu veţi găsi în acest studiu.

Sper să mă credeţi, din toate puterile îmi doresc să aveţi încredere în dvs. Cred că noi vom putea crea o nouă magie mai eficientă/efectivă. Când veţi obţine rezultate bune în magie, veţi putea să vă îndepliniţi singuri dorinţele şi să vă dezvoltaţi capacităţile cu forţe unite şi astfel veţi reuşi să perfecţionaţi magia!

Şi acum haideţi să începem să învăţăm ceea ce este mai important – dar pentru început *teoria.*

Despre magie şi magi

Acum eu vă voi răspunde la câteva întrebări care apar la magii începători. Acest lucru ne conduce la prejudecata şi absurdităţile care apar în procesul învăţăturii şi studiului. Citiţi şi veţi înţelege!

Cum a apărut magia

Chiar aşa, "cum?" De ce să întrebaţi când este fără sens. Chiar şi triburile primitive au şamani şi vrăjitori. Aşa că magia a apărut odată cu oamenii. Dar cum? Răspunsul este simplu. Acum aţi putea găsi omul care nu ar şti nimic despre *polul informaţional al pamântului.* Fiecare dintre voi poate spune: "Acesta este un pol care păstrează informaţia despre întreaga lume." şi asta poate fi corect. În negura civilizaţiei omenirii, acest pol a fost deschis oamenilor şi ei ar putea cu uşurinţă să preia cunoştinţe din el, în acest sens atrăgând tot mai mulţi învăţăcei. De câte ori au vrut aceştia, au preluat cunoştinţele în mod conştient.

Cum s-a aflat de curând, până chiar şi pe vremea strămunilor

noştri, există posibilitatea de a schimba informaţia între ei, la distanţă, chiar dacă se aflau departe unul de celălalt, puteau şti ce se întâmplă, în fiecare moment, cu oricare membru "al familiei, grupului sau cetei".

Dar oare cum ştiau ei asta?! O astfel de cunoaştere poate fi explicată numai printr-un *pol* care cuprinde toate cunoştinţele şi păstrează informaţia în el însuşi. Iată că din acest pol au venit şi cunoştinţele omenirii şi s-a aflat despre magie.

Se primesc cunoştinţe şi acum – intuiţia noastră este conectată spontan la *polul informaţional universal.* Chiar în mod spontan, pentru că oamenii, contemporanii noştri, au pierdut această capacitate de a primi, la cerere, informaţia. Strămoşii noştri se pricepeau să facă asta, şi nu pentru că ei aveau o minte primitivă, ci pentru că noi ne-am obişnuit să gândim altfel. Chiar şi în acest mod, ei ştiau că, folosind anumite descântece şi ritualuri, poţi vindeca omul, poţi obţine realizarea dorinţelor etc.

Dar, prin dezvoltarea societăţii omeneşti, volumul informaţiei a crescut, astfel că bietul nostru creier nu poate asimila o astfel de povară şi încărcătură. Evenimentele din viaţa omului au devenit destul de complexe, a crescut numărul acelor oameni care ştiu totul despre tot şi toate şi totul fără sens. Creierul nostru a inventat un "amortizor" care a întrerupt primirea informaţiilor de la *polul informaţional universal* (PIU), deşi omenirea nu ar fi trăit în condiţii schimbate. În locul "amortizorului", aceste cunoştinţe vin din termenii parapsihologici sau ai psihotronicii (denumirea mai nouă).

Cineva mă contrazice şi-mi spune ca parapsihologia nu este o ştiinţă. Nu vreau să mă cert, acum este vorba despre altceva şi cu timpul veţi înţelege şi singuri. Privind cunoştinţele iniţiale, de început, din PIU oamenii ar putea să le descifreze şi cu timpul să le înţeleagă, şi de aceea a început să se dezvolte magia.

Dacă la început oamenii îşi bazau viaţa conform "directivelor celor de sus", acum ei au învăţat să dezvolte ritualuri, să creeze descântece şi farmece, să aleagă dintre cele reale, eficiente, prin

capacităţile lor. Fără PIU aşa ceva nu ar fi reuşit, dar PIU a devenit foarte mic şi să se conecteze la el pot doar puţini magi, care se pricep să-şi dezvolte capacităţile proprii, la cel mai înalt grad.

Este magia atotputernică?

Răspund rapid. Nu. Magia, din fericire, nu este atotputernică. De ce din fericire, vă veţi întreba. Dar priviţi orice program de ştiri, de pe indiferent care canal tv, ce vedem acolo. Unii au fost ucişi, alţii tâlhăriţi etc. şi aşa, în fiecare zi. Din păcate lumea este plină de ură, agresivitate şi violenţă.

Acum imaginaţi-vă că la dispoziţia omenirii, sau chiar a anumitor oameni, ar exista cunoştinţele absolute de magie şi, astfel, s-ar putea folosi de ea. E clar că magia nu este pentru oamenii din întreaga lume. Oamenii s-ar putea ucide cu asemenea puteri. De aceea, slavă Domnului, magia nu este atotputernică.

Dacă ar începea magia în mâinile unei astfel de persoane, ar fi catastrofal şi pentru el şi pentru cei din jurul lui. Farmecele chiar îi dau de furcă unui mag neexperimentat scăpându-le de sub control. De exemplu, descântecele pentru ploaie şi vânt. Dacă s-au iniţiat şi nu sunt spuse la timp contradescântece, atunci capriciile vremii vor provoca pagube, dar este posibil, chiar şi în mâinile unui mag experimentat, descântecul şi magia să devină o armă cu două tăişuri.

Chiar şi la nivelul actual de dezvoltare a magiei, este posibil să se facă rău oamenilor. Cunosc întâmplări în care un mag puternic putea să ucidă un om cu puterea minţii. Dar aceasta s-a şi întâmplat şi ştiu exemple. Dar dacă magia ar deveni mai puternică, ce se va întâmpla atunci?!

Poate ştiţi că naziştii au început să folosească magia şi ocultismul pentru subjugarea întregii omeniri. Poate vă este cunoscută şi unitatea SS AHNENERBE care a încercat să găsească *Shambbala* şi *Graal-ul*. Desigur, activitatea acestei unităţi nu s-a limitat doar la aceste activităţi. Slujbaşii din această unitate au efectuat ritualuri magice şi proceduri magice care au fost scoase din

tratatele vechi de magie. În mare parte, s-au folosit de cunoștințele călugărilor tibetani, pe care naziștii le-au căpătat în timpul expediției din Himalaya.

În acest fel, cel de-al 3-lea Reich vroia să influențeze soarta întregii umanități. Cumva din surse colaterale, putem presupune că o parte din ritualuri a avut rezultatele scontate, explicându-se astfel superioritatea războinică de scurtă durată. Hitler nu a cruțat niciun efort pentru activitatea SS AHNENERBE și asta nu întâmplător.

Darul magic

Eu am capacități, cum deja știți, genetice din naștere. Într-adevăr, majoritatea oamenilor cred că, dacă nu ai capacități native, poți să te străduiești cât vrei că rezultatele vor fi nule. Darul îl poți primi și de la un mag muribund și asta este adevărat. Mulți magi pot muri liniștiți, pentru că și-au transmis *darul,* adică doar acei magi care în timpul vieții nu au ajutat ucenici (sau ucenițe). Dacă însă a avut un singur ucenic, poate muri liniștit și nu va avea de suferit.

Astfel de opinii despre *darul* dobândit prin naștere, desigur, sunt, în parte, veridice, dar acesta nu este totul. *Darul* se poate prelucra și perfecționa.

Există într-adevăr magi numiți magi din naștere, care deja dețin prin naștere cunoștințele de magie. La fel cum talentul nativ îl au pictorii, muzicienii, actorii ș.a.m.d. Acești oameni au capacități naturale native, cu precădere în ceea ce privește practica și simțul practic.

Dar, din câte știm, astfel de oameni sunt puțini. De aceea, majoritatea magilor, ca și majoritatea pictorilor, muzicienilor și actorilor, devine ceea ce este prin forțe proprii, din proprie voință. Desigur, nu toți cei care vor să învețe magie au *dar,* tot așa cum nu toți studenții la actorie devin actori consacrați.

Dar nimeni, în afara lor, nu este vinovat, pentru că *darul* este

doar al celor care îşi doresc foarte mult acest lucru şi care îşi folosesc toate forţele pentru a atinge acest scop.

De aceea, am scris că *darul* "se arată". Pentru că el chiar "se arată" (sau se descoperă doar celui care-l place) şi nu se dă de-a gata – genul "ia-mă şi foloseşte-mă!"

Nu, până şi cei cu puteri înnăscute trebuie să şi-l dezvolte / exerseze pentru a-l obţine mai uşor şi mai repede. Dar trebuie să-ţi dai silinţa. După părerea mea, este greşit să consideri că magia este un domeniu al celor "aleşi". Practic, orice om poate învăţa magia şi acestui scop îi sunt dedicate studiile mele.

Dar, desigur, rezultatele învăţării sunt diferite, unii reuşesc cu uşurinţă, alţii au rezultate mai slabe. Cineva este silitor şi se străduieşte, altul stă şi aşteaptă ca darul să vină singur. Avem în noi un vis vechi: să stai pe recepţie şi să nu faci nimic, şi să te trezeşti cu împărăteasa şi jumătate de împărăţie. În magie ca şi în viaţă, o astfel de strategie nu duce nicăieri.

Magie albă şi magie neagră

Evident, aceasta este cea mai frecventă observaţie referitoare la magie. Şi cum să nu crezi că magia este albă şi neagră, dacă în toate ziarele vedem "magi" care se autointitulează "atotputernicii magi albi" sau "magiştrii magiei negre", "consacraţi universali" etc. Ţineţi minte, toate acestea sunt absurdităţi.

Câţiva "deştepţi" predau chiar servicii de magie roşie, simplu, nu ştiu cum să îşi mai vândă serviciile.

Ţineţi minte, există doar magie şi atât!

Ea nu se împarte în albă, neagră sau mai ştiu eu cum. Magia este unică!

Părerile despre cele două feluri de magie provin după cum este folosită magia, în scopuri bune sau rele. Dar aceasta este problema morală a fiecărui mag. Desigur, există magi care ajută şi o folosesc în scopuri bune şi alţii blestemaţi ce le folosesc în scopuri duşmănoase. Dar, credeţi-mă, aceştia sunt puţini. Cei mai mulţi

magi folosesc magia în scopuri bune, dar şi în scopuri rele. Magul se pricepe să lecuiască, să alunge nefericirea şi moartea, să îndeplinească dorinţele şi să învingă greutăţile. Din timp în timp, îşi folosesc cunoştinţele. Nu mereu. Nu îi aprob pe cei care fac farmece, dar explic că "albă" sau "neagră" în magie corespunde magilor care o folosesc. Aşa apar "specializările".

Dar principiile de alcătuire a ritualurilor şi mecanismele lor sunt unice. Legile după care se conduc şi acţionează activităţile magice sunt unice fiecărei "ramuri" a magiei căreia aparţin, dacă sunt "rele" sau "bune". De exemplu *ghicitul în cărţi* unde îl încadrăm, la magie albă sau neagră?! Greu de răspuns. Dar astrologia? Numerologia? Aceeaşi situaţie ca şi cu energia atomică?! Este bună sau rea?! Într-un sens sau altul, este rea sau bună, în funcţie de cum este utilizată. Poţi face centrale electrice, dar şi bombe. Aşa şi în magie, depinde dacă o foloseşti spre binele oamenilor sau să le faci rău. Dar eu vă repet, depinde concret de conştiinţa şi alegerea magului care o foloseşte.

Sunt binefăcătoare cunoştinţele magiei?

Vă amintesc încă o dată că totul depinde de modul de utilizare a magiei.

Biserica pravoslavnică într-adevăr nu socoteşte aşa. Ea vede doar greşelile magiei, ca atare, legate de cum este utilizată pentru a face farmece şi descântece sau însănătoşirea omului. Pentru biserică, toate acestea nu sunt binefăcătoare şi displăcute Domnului.

Dar hai să ne gândim cine este Dumnezeu. Dumnezeu este bunătatea şi binele universal. Dumnezeu este creatorul înţelept şi Tatăl, care-şi iubeşte Creaţia (adică pe noi toţi). Dar oare poate Tatăl Atotştiutor să interzică ceea ce dă putere Creaţiei Sale, copiilor lui iubiţi? Nu poate, desigur. Atunci, de ce El ar fi împotriva magiei care vindecă oamenii, ridică farmecele, blestemele, descântecele şi alte rele făcute de oamenii răi?! Magia aduce oamenilor fericire şi asta este rău?! A nega magia este ca şi cum

ai nega medicamentele pentru că au o acţiune secundară şi pot otrăvi.

Aşa că magia este o treabă, bună doar că magii prost intenţionaţi nu o folosesc cum ar trebui. În orice domeniu de activitate sunt astfel de oameni. Este greu de înţeles ce poţi să faci pentru bani mulţi – să treci de partea întunecată, să ai posibilitatea să numeşti pe altul duşman – sunt doar câţiva şi nu pot să reziste în timp.

Mulţi magi au auzit, pe ici pe colo, spunându-se că toţi magii sunt în greşeală şi sunt blestemaţi de Dumnezeu şi după moarte merg direct în iad rămânând acolo în veci. Dar nu vă îngrozeşte iadul, aşa cum nici pe doctorul care foloseşte preparate chimice, de unde am eu credinţa asta? *Din faptul că nu mă îndoiesc de miluirea lui Dumnezeu şi dacă vei face bine, bine vei primi!*

Acum este greu să înţelegi precizia acestui mecanism şi să crezi aceste convingeri, de aceea nu le mai detaliez în amănunţime. Într-unul din studiile mele viitoare, obligatoriu vom vorbi despre Dumnezeu, participarea sau neparticiparea lui la viaţa noastră, existenţa după moarte etc.

Şi dacă am respins sau alungat teama prostească de iad, să ne continuăm lecţia în linişte. Magii trebuie să fie curajoşi!

Modul de viaţă al magului

Mulţi cred că magii trebuie să facă în continuu fel de fel de ritualuri, să urmărească anumite cerinţe şi reţete, chiar în mod deosebit în „vinerea magică", în general să-şi controleze fiecare pas, în magie. Nu este adevărat. Trebuie să îndepliniţi anumite ritualuri pentru că este conform zilelor noastre. Trebuie desigur să urmaţi şi respectaţi anumite reguli şi cerinţe, dar ele nu vă vor împieta cu nimic modul dvs. obişnuit de viaţă. Aceste legi şi cerinţe sunt menite să ajute magul să-l apere, să-l protejeze, nu să-l împiedice. Despre acestea vom vorbi în curând.

În ceea ce priveşte modul de viaţă, se presupune că magii sunt oameni foarte serioşi care, în timpul lor liber, stau acasă şi se

ocupă cu procedurile vrăjitorești. Ei nu se distrează ca alți oameni, întotdeauna, sunt mohorâți și nesociabili. Neadevărat! Desigur, sunt și astfel de indivizi, dar nu mai mulți decât la oamenii obișnuiți. Magia nu vă limitează modul de viață, obiceiurile, interesele, cercul social. Magii sunt oameni ca noi toți, niciunul nu este neobișnuit sau ciudat și nu vi se va cere să renunțați la ceva de dragul magiei.

Așa că noi vom trece în revistă câteva probleme care au interesat întotdeauna pe magii începători. Mai în amănunt, vom vorbi, în continuare de aspectele magiei. Acum vom dezbate care este responsabilitatea celor care devin magi consacrați. Dar magia nu este doar sun hobby, o pasiune pe care o practici în timpul liber. Este calea *Omului* care este hotărât să se dedice semenilor săi, să cunoască lumea, esența ei reală și legile ei. Și dvs. începeți acest drum. Haide să facem primul pas împreună!

Sfat: să fie clar pentru dvs. că magia nu se împarte în albă și neagră. Amintiți-vă și nu faceți greșeli judecând-o. Încercați să nu folosiți în discuțiile dvs. expresiile "magie albă" și "magie neagră". Spuneți doar, simplu, mag și magie.

De asemenea, nu trebuie să vă temeți de iad și de pedeapsa Domnului. Dacă biserica nu aprobă cunoștințele de magie, dvs. nu o veți folosi pentru a provoca răul și boala. În mare măsură, sper asta! Și încă o dată, dacă suntem pașnici, nu trebuie să ne temem de nimic.

Cum trebuie să fie magul

Pentru început, trebuie să vă amintesc că magul este un simplu om care se ocupă cu magia. Nu este cu mult mai mult. Magul, primindu-și darul determinat, încetează să mai fie un om obișnuit. Dar nu trebuie să te lași indus în eroare, dacă ești mag, nu ești atotputernic.

Magul poate doar mai mult decât ceea ce alții nu pot și capacitățile magului sunt ceea ce-l diferențiază de ceilalți oameni. Totuși, aceste capacități îi impun magului responsabilități și obligații

morale. Magul, în relaţia sa cu omul obişnuit, acţionează ca ajutor şi sprijin, în acelaşi timp, el ajută oameni, în situaţii grele, chiar într-o anumită măsură, le hotărăşte soarta. Dar aceasta înseamnă responsabilitate. Oamenii se adresează unui mag, nu atunci când viaţa lor este mai bună, de aceea scopul lor este să ajute omul, să-i rezolve problemele, în fel şi chip, să-şi sprijine semenul.

Dvs., devenind mag, veţi intra în contact cu *Universul.* Acesta chiar dă magilor *darul,* pentru că el îi observă pe magi, dar nu numai. *Universul observă, ocroteşte şi îndrumă.*

Oamenii obişnuiţi rar simt comuniunea cu Universul, această forţă uriaşă şi vie. Ei nu simt sprijinul şi dragostea Universului. Dvs., începând iniţierea, veţi intra în contact cu Universul şi veţi putea primi, în viitor, ajutorul acestuia. Da, chiar, care e cel mai real ajutor? Care?! Imaginaţi-vă!

În primul rând, veţi fi apăraţi fizic, adică veţi fi apăraţi împotriva DTP, a catastrofelor auto, pe calea ferată sau aviatice etc. De exemplu, nu se va întâmpla nimic rău cu dvs. şi cu cei aflaţi în maşina din care faceţi parte şi dvs. Doar să nu uitaţi că Forţa Universală îl ajută doar pe cel care îi vine în întâmpinare şi nu i se împotriveşte.

În al doilea rând, veţi primi protecţie împotriva unor rele oculte sau ascunse (diavolul), atacuri, jafuri etc. *Trebuie menţionat că nivelul de protecţie depinde de noi.* Cinstit, trebuie să vă relaţionaţi cu semenul dvs. şi să alegeţi cât mai puţin, cu putinţă, ritualuri magice "negre" (blesteme, descântece etc) şi astfel veţi fi mai bine protejaţi. Dar, într-o astfel de situaţie nu veţi fi de ajutor dacă vă puneţi pe dvs. înşivă în primejdie. *Nu împiedicaţi Universul să vă protejeze!*

În al treilea rând, ajutorul de la *Univers* îl primiţi doar atunci când primiţi *Consacrarea.* Şi acum, să facem cunoştinţă cu particularităţile vieţii de mag.

Să învățăm să înțelegem limbajul Universului

Înainte de a începe să studiem magia, trebuie să o învățați, să vedeți și să înțelegeți ceea ce vrea să vă comunice lumea înconjurătoare. Străduiți-vă să observați mai mult, cu atenție, și să ascultați lumea înconjurătoare. Aceasta vă ajută să vă feriți de neplăceri, să nu treceți pe lângă succese și să găsiți fericirea. Viața mai dă greș și ne dă un semn, ne sugerează, noi trebuie să învățăm să le înțelegem, fără asta este imposibil să devii mag adevărat.

Semnele pot să ne scape sau nu. Totul depinde de noi și de acțiunile noastre.

Dacă vrem ca semnele să se manifeste, trebuie să acționăm așa. Luați trei nuieluțe de salcie, legați-le cu o panglică de mătase roșie și, de șapte ori repetate, din pragul casei (ușa apartamentului) din interior următoarele cuvinte: ***"Te leg, te chem, te însemn cu bunăstare, creșteri, spor și bogăție. În casă, curățenia (purificarea), iar eu mă voi îmbogăți și înavuți, îmi va merge bine, o să fiu sănătos și mă voi schimba în bine".***

Dacă dimpotrivă vrei să preîntâmpini evenimentul care prevestește semnele, luați cele trei nuieluțe de salcie, dar legați-le cu o panglică verde și așezați-vă de șapte ori pe prag și spuneți de fiecare dată: ***"Te alung, te dezleg de la mine – eveniment, boală, ură, dușmănie și nefericire. Te cos și te descos, te chem și te alung, viața vreau să-mi fie păzită de rele groaznice, de oameni răi, să fie fără lacrimi fierbinți și nenoriciri inevitabile".***

În ambele situații se mătură gunoiul, se adună în mână și se arde în flacăra unei lumânări galbene de la biserică. Aceasta este una din măsurile generale, dar, referitor la prevestiri, multora li se impun măsuri deosebite pe care o să vi le spun mai jos.

Spargerea oglinzii

Iată, aţi spart oglinda, nu mai este. Că nu este de bine ştie toată lumea. În general, asta vă aduce moarte, necaz. Totuşi, nu este obligatoriu. Să nu vă treacă prin minte să priviţi în cioburi, căci nenorocirea va veni din toate părţile şi cu credinţă spuneţi rugăciunile lui Iisus Hristos.

"Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh! Însuşi Iisus Hristos a făcut de la pământ la cer scări de aur. Acele scări de aur pe trei trepte, Iisus Hristos pe trei arcuri de aur, sunt trei săgeţi cu pene de aur. Şi trage Iisus Hristos în jurul meu, robul lui Dumnezeu (numele botez) şi mă păzeşte însuşi Iisus Hristos, împotriva tuturor: a celui rău, a omului rău, a bolilor grele, a adâncurilor mării, a orizonturilor pământului, a înălţimilor cereşti. Ia seama, mintea, sângele şi trupul meu! Cuvintele mele sunt puternice, din ele vor izvorî mări şi oceane acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!"

Dacă va fi greu să vă amintiţi această rugăciune, scrieţi-o şi purtaţi-o mereu la dvs. şi chiar dacă nu o veţi citi, simplul fapt că o purtaţi asupra dvs., chiar dacă nu o veţi citi, vă va feri de necazuri.

Vărsatul sării

Dacă s-a vărsat sarea, vă aşteaptă în curând o ceartă. Adunaţi sarea cu acurateţe şi aruncaţi-o. Mai bine aruncaţi-o în apă curgătoare, pentru că sarea se topeşte în apă şi aproape nimeni nu o va mai vedea vreodată. Apoi spuneţi: ***"Nenorocire sărată, lacrimi fierbinţi, certuri rele, plecaţi acolo unde s-a dus sarea."*** Aşa nu vă veţi mai teme de ceartă.

Obiecte care cad

V-a căzut cuţitul – aşteptaţi în vizită un bărbat. Furculiţa sau

lingura – o femeie. Linguriţa de ceai – un copil. Dacă vreţi să aveţi musafiri, pregătiţi-vă să-i primiţi – prevestirea este bună. Dacă nu aveţi chef de musafiri ridicaţi obiectul căzut, apăsaţi-l cu mâna, pe masă, spunând cuvintele: ***„Stai acasă, stai acasă, stai acasă!"***

Prevestiri de ceartă şi vrajbă

Nu primiţi şi nu dăruiţi cuţite – e semn de vrajbă! Pentru cuţite date în dar, luaţi în schimb un bănuţ – 1 copeică sau 5 bani.

Dacă daţi cuiva un cuţit, foarfece, ace (obiecte care taie şi înţepă) încrucişaţi-le şi spuneţi: ***"Nu le dau pentru vrajbă, ci pentru trebuinţă!"*** pentru ca să nu existe certuri şi să fie neplăceri.

Nu vă jucaţi cu cuţitul – va izbucni o ceartă. Nu mâncaţi cu cuţitul – veţi fi supărat şi vă aşteaptă neplăceri care vă vor infuria.

Foarfecele desfăcute (fie că sunt atârnate sau aşezate) – reprezintă ceartă în casă.

Dacă găsiţi un ac cu gămălie cu capul spre dvs. înseamnă prieten, dacă este aşezat cu vârful spre dvs., înseamnă că cineva vă va deveni duşman.

Ca să preveniţi uneltirile duşmanului, nu ridicaţi acul cu gămălie care stă cu vârful spre dvs. Nu dăruiţi ace cu gămălie pentru că va izbucni o ceartă. Dacă, totuşi, dăruiţi, cereţi un bănuţ.

Nu dăruiţi ace drept cadou, dar dacă totuşi apucaţi sau doriţi să le dăruiţi, evitaţi să le daţi în mână direct.

După apusul soarelui, nu tăiaţi pâine nouă (neîncepută), aceasta aduce certuri şi lipsa de bani.

Ca să nu vă certaţi cu cei apropiaţi – în îmbrăcămintea lor coaseţi magneţi.

Nu ştergeţi masa cu hârtie sau şervetele de hârtie, acest lucru atrage după sine certuri şi pagube.

Dacă, din întâmplare, vă murdăriţi de sânge, pătaţi îmbrăcămintea sau o înmuiaţi cumva – înseamnă ceartă şi multe pierderi.

Dacă-ţi muşti limba din greşeală, întreabă pe cineva din jur:

"cu ce literă începe numele tatălui lui!?" şi să ştii că cu aceeaşi literă începe şi numele duşmanului tău.

Şeful tău, adesea, nu este înţeles şi vine deseori la serviciu supărat, fiecare coleg este pe picior de ceartă – ca să nu se întâmple, trebuie să-l iei cu uşurelul atunci când îi răspunzi.

Niciodată să nu laşi chei şi portchei cu chei pe masă, deoarece aduce ceartă. Când pleci în vizită, ca să nu te certi, să păşeşti prima dată cu piciorul drept.

Dacă dai cuiva sarea la masă te vei certa în curând cu acesta. Ca să împiedici să se întâmple acest lucru, când îi dai sarea zâmbeşte-i şi spune-i: ***"Pentru o vreme bună!"***

Dacă te îmbraci pe dos vei fi bătut. Prezicerea poate fi oprită dacă rugaţi pe cineva să vă bată pe spate.

Nu este bine, ca în timpul cinei, din trapezăria unei mânăstiri să schimbi paharele – vă veţi duşmăni.

Dacă dai batista cuiva – îi dai lacrimile tale. Nu faceţi cadou niciodată batiste – înseamnă certuri şi neînţelegeri. Dacă, totuşi, primiţi cadou, daţi-i celui care vi le-a dăruit un bănuţ.

Dacă în acelaşi timp trageţi de un prosop două persoane – vă veţi certa. Dacă nu este nicio altă ieşire, ambele persoane trebuie să spună în cor: "Să ne înfrăţim!"

Un semn rău este să vă puneţi papucii noi pe masă. Aceasta va aduce certuri, boli şi chiar moarte. Deşi dacă i se întâmplă unei femei atunci înseamnă că până într-un an i se va naşte un copil.

Semne privind musafirii

Dacă un om pe care-l aşteptaţi la masa de prânz nu a sosit, trebuie să scuturaţi puţin faţa de masă şi el va sosi în curând!

După prânz, o lingură uitată pe masă înseamnă musafiri. Dacă nu doriţi să aveţi musafiri luaţi lingura şi spuneţi: ***"Acasă să rămâi, la tine acasă griji să ai şi nouă acum să nu ne faci o vizită!"***.

Dacă două persoane spun amândouă în cor, odată, acelaşi cuvânt, vă vor veni musafiri sau va sosi cel puţin un om străin.

Semne de sănătate şi de boală

Dacă laşi seara cuţitul pe masă, dimineaţa vei simţi o arsură în stomac!

Cel care-şi învârte şapca în mână, va avea ameţeli. Cine se joacă cu şapca, va avea dureri de cap.

Dacă ţie sau altcuiva i se coase ceva pe el – ţineţi minte – îi coşi mintea. Dacă însă veţi ţine în gură un colţ de haină, în timp ce vi se coase ceva, semnul nu se va adeveri.

Nu permiteţi să vă păşească cineva peste picioare deoarece nu veţi mai creşte! Dacă s-a întâmplat, cereţi persoanei să vă păşească înapoi.

Să dormi cu capul spre ieşire – sănătate înseamnă.

Dacă nu-ţi tai sau tunzi părul, va creşte prost şi asta înseamnă insuccese şi eşecuri!

Nu staţi pe prag, asta aduce pierderi şi boli.

Dacă-ţi scurtezi părul, îţi îmbunătăţeşti viaţa. Dacă vi-l scurtaţi dvs. înşivă, atunci părul rezultat trebuie ars şi, astfel, prin ardere, dispar insuccesele şi farmecele.

Părul care va cădea nu trebuie lăsat undeva căzut, ci trebuie aruncat în vânt, ca să nu aveţi boli pe cap!

Dacă părul se încurcă când îl pieptănaţi, boli de cap înseamnă!

Să răsuceşti părul cu degetele, boli de cap înseamnă!

Aţi văzut cum un câine se chinuieşte să descâlcească din blană un pai de orz, ca asta să nu se întâmple, arătaţi-i câinelui semnul "ciu-ciu" şi scuipaţi de trei ori peste umărul dvs. stâng.

Semne de veselie şi tristeţe

Nu lăsaţi niciodată bani mărunţi pe masă, pentru că aduc după sine tristeţe.

Dacă în ajunul unei sărbători cineva se veseleşte şi râde, în timpul sărbătorilor va plânge şi se va plictisi.

Dacă te hlizeşti şi râzi prea mult, tristeţe aduce!

În dormitor sau sufragerie, nu pune o umbrelă udă şi deschisă,

nu sunt admise haine îmbibate cu apă de ploaie pentru că vei fi trist!

Dacă în curte cântă trei pițigoi, vei fi vesel.

Dacă pe o ferestruică deschisă ninge, petrecere prevestește!

Dacă câinele stă cuibărit într-un colț, prevestește o întâlnire sau o petrecere veselă (scoatere de pete de pe fața de masă, veselie!).

Semne de scuipat și scuipături și certuri

Să nu scuipi niciodată, în caz contrar, până în zori, vei linge o tigaie fierbinte.

Să nu scuipi în foc, pe limbă îți vor ieși bubițe.

Dacă întâmplător scuipați pe hainele cuiva, asupra lui se vor abate întâmplări groaznice.

Dacă cuiva îi sare scuipat din gură, când vorbește, își va cumpăra haine noi.

Dacă te scoli cu gura uscată, toată ziua îți va merge totul pe dos.

Dacă dimineața ai gura plină de scuipat, îți vei rezolva toate problemele!

Semne de succes și eșec

Începe dimineața cu piciorul drept (când te ridici din pat, când te încalți) și toată ziua vei avea reușite.

Dacă vrei să atragi succesul, dacă vorbești cu cineva despre asta, bateți de trei ori într-un obiect din lemn și scuipați de trei ori peste umărul stâng.

Dacă vă împiedicați cu piciorul drept, vă vor aștepta neplăceri, îngerul dvs. păzitor (care se află pe partea dreapta a umărului omului) nu vrea să vă continuați drumul. Atunci bateți cu piciorul drept în pământ și spuneți: ***"Pleacă nenorocire, în jos, în pământ negru la forțele rele. Pe mine, robul lui Dumnezeu (numele de botez) lasă-mă în pace!"***

Dar dacă vă poticniți cu piciorul stâng, atunci, cu curaj să mergeți înainte pentru că vă așteaptă succesul. Vă împiedică necuratul

(care se află pe partea stângă a umărului omului) și nu vrea să vă găsiți fericirea!

Dacă din întâmplare vedeți trei numere impare (fără soț) unul după altul, înseamnă mult succes și fericire!

Semne despre forța necurată

Nu lăsați peste noapte vase neacoperite, îndeosebi, dacă sunt cu mâncare, pentru că în vasele neacoperite se joacă noaptea forțele necurate.

Dacă citești o carte, nu o lăsa deschisă, în caz contrar forțele necurate o vor citi și veți uita tot ce ați citit, chiar dacă ați învățat deja pe de rost.

Când stați picior peste picior și legănați piciorul, îl legănați pe necuratul.

După ce ați spălat ceva, niciodată să nu scuturați apa, din aceste picături și stropi se hrănește diavolul și câte picături vor fi, tot atâția diavoli în jur.

Semne despre casă, familie, rude și cunoștințe

Dacă cineva mănâncă bucata de pâine și își mai ia încă una – o rudă care se află departe este flămândă.

Feriți-vă de colțul mesei – altfel, doar de colț veți avea parte.

Omul care poartă șapca altuia vi se va urî de el!

Să porți hainele altuia – îți vei schimba soarta – și nu întotdeauna în bine!

Dacă-ți pierzi cordonul de la fustă sau palton, vei naște prematur!

Dacă neintenționat vă rupeți lanțul pe care-l purtați la gât – vă eliberați de obligații grele, încurcături, rupturi de relații împovărătoare.

Dacă vă ard urechile – cineva vă judecă și vă vorbește – urechea dreaptă este de bine și urechea stângă este de rău!

Dacă țigara nu se aprinde când i se dă foc (sau se stinge imediat) cineva îl va întrista pe fumător.

Ca să obţii ce-ţi doreşti – dacă rogi pe cineva să-ţi facă o favoare – trebuie ca înainte să-l ocoleşti de trei ori!

Dacă vă întindeţi în faţa cuiva, îi transmiteţi lenea dvs.

Dacă cineva vă strigă pe numele unei persoane plecate – atunci cel plecat va sosi supărat!

Semne de rău şi de bine

Niciodată să nu vă hrăniţi sau să beţi insuficient – veţi ajunge rău!

Trebuie să daţi coaja de pe ou, ca să nu ajungeţi rău.

După masa de seară să nu lăsi bucatele de pâine sau feliile din care aţi mâncat pe masă – fericirea dvs. va rămâne acolo!

Dacă mănânci griş sau caşă din castron – aduce nefericire!

Nu stai la o masă care să totalizeze 13 persoane pentru că vor fi neplăceri.

Dacă păstrezi vesela ciobită în casă îţi va aduce ghinion şi nefericire!

Dacă laşi noaptea cuţitul pe masă cu tăişul în sus aduce prostie şi stricăciune!

Dacă nu au fost închise bine ferestrele şi se deschid brusc, vor fi neplăceri!

Mănuşă cu un deget sau de piele dacă pierzi, nefericire aduce!

Este semn rău să încalţi piciorul drept în pantoful stâng sau să încalţi întâi piciorul stâng!

Să găseşti un nasture – aduce nenorocire. Ca să nu se mai întâmple nimic rău, nu trebuie să ridicaţi nasturele (să arătaţi semnul ciu-ciu) şi să spuneţi: ***"Ocoleşte-mă şi evită-mă!"***

Nu se va întâmpla nimic bun dacă te întâlneşti cu o faţă bisericească (desigur nu la biserică sau la mânăstire).

Dacă întâmplător vărsaţi zahăr este semn bun!

Dacă întâmplător vărsaţi ceai – ceva neaşteptat de bine se va întâmpla!

Dacă un bob de mazăre din cele recoltate cade în foc este semn de bun augur.

Dacă-ţi ţiuie urechea dreaptă – veşti bune şi urechea stângă – semn rău.

Dacă la vila din afara oraşului întâlneşti o femeie cu coapsele slabe, mai bine întoarce-te acasă, dar dacă are coapsele pline, continuă-ţi drumul!

Dacă te gândeşti la ceva – nu spune nimănui – s-ar putea să nu se realizeze!

Dacă te întorci după un lucru uitat, nu te mai duce unde ţi-ai propus! Priviţi oglinda şi puteţi, cu calm, să vă continuaţi drumul după ce-l găsiţi.

Semne de belşug şi bunăstare

Dacă scapi monezi mici pe podea, înseamnă o pierdere importantă de bani. Ca să nu aibă loc luaţi monedele, puneţi-le în portofel şi spuneţi: ***"În lături nu cădeţi, trăiţi şi vă înmulţiţi!"***

Nu aruncaţi bucăţile de pâine niciodată – aduce lipsuri în casă. Mai bine să le dai la păsări sau la animale.

Nu strângeţi de pe masă cu mâna – luaţi bunăstarea casei!

Datoriile nu este bine să le dai seara, ci dimineaţa pentru că vor atrage bani!

Cel care joacă cărţi, stând cu spatele spre lună va câştiga obligatoriu!

Dacă vreţi să scăpaţi de lipsurile băneşti mâncaţi mai multe verdeţuri. Dacă schimbaţi cuiva banii în mărunţiş aduce bunăstare.

Nu lăsaţi cuţitul pe pâine – veţi suferi de foame. Nu staţi pe masă, că atrageţi sărăcia!

Dacă-ţi tai unghiile marţi sau vineri, vă vor aduce bani.

Nu daţi seara nici bani, nici pâine, nu veţi avea în casă nici una, nici alta!

Dacă găseşti bani mari – succese materiale majore prevestesc!

Nu lăsaţi sticlele goale pe masă – înseamnă deznădejde!

Dimineaţa nu daţi din casă nici apa şi nici bani şi nici nu aruncaţi gunoiul pentru că vă aduce ruinare şi distrugeri!

Dacă pui şapca pe masă, nu vei avea bani!

Nu-ţi număra banii la apusul soarelui şi nu-ţi face socoteli.

Trebuie să ţineţi mereu nişte bani sub faţa de masă şi niciodată nu vă vor lipsi banii din casă şi nu veţi avea pierderi.

Niciodată nu daţi argint şi nici aramă – chiar nu veţi mai rămâne cu nimic!

Nu daţi bani cu împrumut în ziua de luni a săptămânii pentru că toată săptămâna banii vi se vor topi ca ceara.

Votca dată la pahar, băută în timpul zilei, veţi deveni bogat dar nu veţi fi fericit în viaţă!

Dacă vedeţi luna nouă să aveţi aur la dvs. pentru că vor veni bani.

Dacă fluieri în casă, toţi banii îi alungi.

Când se întunecă, niciodată să nu daţi bani din mână în mână – vor fi pierderi. Dacă vrei să contracarezi pui banii pe podea şi cel căreia îi sunt destinaţi trebuie să-i ridice.

Când îţi construieşti o casă într-un colţ, pune banii pentru bogăţie şi lână pentru căldură.

Trebuie să aşezaţi mătura în interiorul casei şi cu partea cu care se mătură în sus, acest lucru vă aduce bani în casă.

Nu culegeţi monede şi mărunţiş de pe stradă şi îndeosebi de la răscruce de drum, pot fi descântate. Astfel, nu veţi mai avea parte de bani importanţi.

Ţineţi în portofel bani neschimbaţi sau descântaţi monede sau bancnote, pe care să nu-i cheltuiţi niciodată, nici măcar în cele mai grele situaţii, căci astfel banii se vor supăra pe dvs. şi nu se vor mai întoarce.

Tâlcuirea şi interpretarea pentru magi

Şi acum, aţi învăţat să înţelegeţi limba universului, prin care vi se comunică anumite lucruri în fiecare zi şi noapte chiar când dormiţi. Absolut fiecare mag trebuie să-şi studieze minuţios ceea ce îi comunică visele.

Literalmente, fiecare vis pe care îl are şi-l ţine minte dimineaţa

ți arată ce se întâmplă cu omul în acea zi, în decursul anului și în trei sau chiar în decurs de zece ani.

Trebuie examinate visele, să dăm atenție acelora care visează. Nu este același lucru și înțeles pentru visele unei fetițe, femei măritate, femei sau bărbați, copii sau adulți.

Ex: Dacă o fată visează coșciug înseamnă căsătorie, nuntă dar pentru o bătrână semnificația este de viață fără griji.

Ca să prinzi cât mai multe vise, trebuie să-ți construiești la capul patului capcana viselor. Capcana viselor arată ca o ramură de salcie, făcută cerc și prinsă cu fir de lână, în maniera pânzei de păianjen.

Cu cât mai deasă va fi țesătura, cu atât va prinde visele mai ușor. Capcana viselor îți aduce vise bune și le va reține pe cele rele. După un an trebuie arsă și înlocuită cu una nouă.

Înainte de culcare, obligatoriu, citiți această rugăciune, chiar dacă vi se arată și visele rele – nu vă vor putea trezi: ***"Dorm cu nădejdea în Dumnezeu, Iisus Hristos la cap, Maica Domnului la picioare, Îngerii deasupra, capului vorbesc cu mine, Iisus Hristos mă acoperea, Dușmanii mi-i alungă de la fereastră, de la ușa și din așternutul meu!"***

De tristețe și nefericire

Prevestiri de rău și nefericire se pot visa după cum urmează:

- flori – îndeosebi albe – fetele pot să viseze și nunta;
- fructele – îndeosebi (coacăze negre, mure etc.) dar și roșii (zmeură, merișor, răchitele) tot nu sunt de bine;
- nuci – de visezi – pentru femei înseamnă ca vei rămâne însărcinată;
- apa – este semn rău să visezi fie că treci un râu sau te scalzi într-o apă tulbure – semnifică boala;
- vânt și vijelie – vești neplăcute și tristețe;
- bani de argint, aur sau aramă – tristețe mai ales dacă vezi monezi metalice;
- bani de hârtie – profit;

- panglică – prevestește tristețe, iar dacă este dintr-o țesătură, banda de pânză înseamnă drum;
- mac – tristețe;
- boabe fasole și mazăre – tristețe – la femei înseamnă și ca ramâne însărcinată și la bărbați – profit;
- sare – neplăceri;
- aramă – neplăceri;
- călugăr, preot – neplăceri – de obicei dacă visezi popă este diavolul cu înfățisarea lui;
- biserică, icoane și cruci – suferințe, răbdare și închisoare. Dacă un om se află deja la închisoare visul prevede libertate. Deși biserica în vis poate fi și semnul unui suflet care se sacralizează. Dacă în vis icoanele vorbesc cu cel care visează, nu se prevede nimic, decât ceea ce îi spune icoana. Dacă icoana plânge, cu mir sau sânge, prevestește chinuri, suferințe, servește la binecuvântări și îndeamnă la pocăință.
- drum - dacă în vis trebuie să alegi drumul la dreapta sau la stânga și tu alegi a doua variantă vor veni neplăceri și ispitiri;
- găini – multe găini, tristețe și pierderi;
- găina – visată de o femeie însărcinată atunci va naște o fetiță;
- gâște – neplăceri;
- pisica – trădare. Dar dacă aveți pisică și o visați pe-a dvs., visul nu înseamnă nimic în sine ci doar corelat cu alte semne;
- lingură sau linguriță – schimbare;
- porci – porcărie – cum spunea bunica Vera – sosesc musafirii și se vor îmbăta toți ca porcii;
- mere – tristețe;
- țigani – pagubă și schimbări;
- perle – lacrimi;
- pietre prețioase și bijuterii de aur – tristețe;
- ceapă – tristețe;
- cântare – că se cântă în vis – tristețe;
- vacă – înjurături și certuri, tristețe;

- şoareci şi şobolani – pagubă;
- ciuperci – dacă le vezi semnifică boala, stare de neliniște, îmbolnăvire, stare proastă sau veți fi văzut rău de toți ceilalți din jur;
- tăiatul părului – căderea părului – că ai părul mai scurt ca în realitate – chelie – dacă nu aveți în realitate înseamnă pierderi, boli, neplăceri (dimpotrivă, dacă vă visați cu părul lung și frumos înseamnă bunăstare);
- picioare – că ți se taie – pagube, boli și neplăceri;
- om dezbrăcat – boală și moarte;
- casă nouă – moarte;
- ouă bătute și sparte – pagubă;
- sare – ceartă, pierderi și neplăceri;
- ghem – depeni firele pe ghem – boală;
- lenjerie – că o speli – boală și, îndeosebi, pierderi de sânge;
- monede – că le numeri – pagubă;
- cărbune – pagubă, în mod deosebit dacă visezi bucăți de cărbune;
- că pierzi ceva de visezi – pagubă prevestește;

Puteți să preveniți neplăcerile provocate de visele care vă deranjează somnul. Visele rele trebuie uitate pentru că vă deranjează somnul, ca și amintirea lor. Visele rele trebuie uitate repede și ca să uiți repede un vis este necesar:

- să te ții cu mâinile de creștetul capului;
- să privești pe fereastră;
- să privești în foc viu – cuptor, rug, chibrituri, lumânare etc;
- să bați de trei ori în geam.

Ca să nu se mai repete un vis rău sau coșmar, trebuie să întorci perna, și fața de pernă și să întorci cearșaful.

Dacă vrei să visezi un om pe care l-ai văzut în vis, trebuie repede să întorci perna și să încerci să adormi din nou.

Înainte, ați agățat o cruce prețioasă în numele Domnului, iar pe prag ați pus un topor, ca să alunge forța necurată.

Visul urât trebuie povestit în prima jumătate a zilei următoare ca să nu se mai repete.

Dacă staţi pe bancă, de-a curmezişul scândurilor, ţineţi-vă de lemn sau metal şi spuneţi următoarele cuvinte: ***"Când este noapte, atunci visezi. Aşa cum există lemn tăiat în spuma mării, aşa să nu existe visul în realitate!"***

Deschideţi robinetul de apă rece şi spuneţi: ***"Apa ia cu tine toate necazurile şi toate tristeţile mele!"***

Deschideţi uşa, aşezaţi pe prag piciorul dvs. stâng şi ordonaţi visului să plece.

Veniţi cu un vătrai de cuptor, deschideţi uşiţa de la cuptor şi spuneţi: ***"Unde se duce fumul, se duce şi visul!"*** şi dimineaţa spuneţi întotdeauna: ***"Visul frumos să prindă viaţă şi visul rău să piară!"***

Pentru ca visul urât, coşmarul, să nu se repete, trebuie să-l povesteşti unei stânci sau pietre.

Întâlniri plăcute

Dacă vreţi ca un vis bun să se îndeplinească nu trebuie să-l povestiţi nimănui.

- ouă – un oaspete bun – nu uitaţi că ouăle sparte semnifică pagube şi neplăceri;
- sânge – te vei întâlni cu rude de sânge;
- turma de oi – ca şi zgomot – musafiri.

Bunăstare şi sănătate

- păr lung şi frumos – şi dacă îţi speli părul – profit;
- picioare lungi – profit;
- dar primit în vis – dorinţe împlinite şi bunăstare;
- bancnote – bunăstare şi pâine albă, îndestulare în casă;
- veselă – pentru aluatul de pâine – mai ales dacă este din lemn – bogăţie;
- băiat – bunăstare;
- fată – întâmplare neaşteptată;

- animale – că le creşti – prosperitate – pentru femei visul prevesteşte că vor rămâne însărcinate, la fel dacă visezi bob de mazăre;
- moartea unei persoane – viaţă lungă, sănătate şi posibil nuntă. Dacă visezi că moare un om bolnav, el se va însănătoşi;
- răsărit de soare – bine, succese şi bunăstare;
- cusături – bogăţie;
- ploaie cu furtună – bine şi bunăstare;
- hrişcă – că o prepari sau o cumperi, o fierbi sau o mănânci – bine şi bogăţii;
- lapte – bunăstare;
- margarină – unt de post – celui bolnav, însănătoşire;
- broască râioasă sau broscuţă – succes şi bunăstare;
- babă – cu şolduri mari sau mici – bunăstare;

Regulile magiei

Acum că aţi stăpânit cunoştinţele de bază faţă de care nu poate să ajungă cineva mag, să facem cunoştinţă cu regulile magiei.

ATENŢIE!

Acestor reguli trebuie să se supună întotdeauna toţi magii. Regulile servesc pentru a ridica eficacitatea ritualurilor şi să protejeze magul de apariţii nedorite. Respectarea regulilor care urmează este foarte important să v-o amintiţi bine!

1. credeţi în forţele dvs. şi în magie;
2. când ridicaţi un blestem, protejaţi-vă!;
3. refuzaţi pe cel care vine din curiozitate;
4. dacă aveţi mâinile rănite, nu faceţi niciun fel de manevră;
5. dacă vindecaţi pe cineva care nu este creştin, în locul unde este tratat trebuie să ardă 12 lumânări;
6. toate mantrele şi incantaţiile, descântecele se citesc de 3 ori, dacă nu se menţionează altfel;
7. la invocarea duhurilor trebuie să descrieţi un cerc şi să nu ieşiţi din el până la finalizarea ritualului;
8. să intraţi în contact cu duhurile şi alte forţe superioare cu respect;

9. dezlegările şi descântecele, creşterea şi mărirea a ceva se vor face când luna este în creştere şi cele pentru diminuări şi descreşteri, doar când luna este în descreştere;

10. nu îndepliniţi ritualurile în stare proastă sau dacă sunteţi obosiţi sau bolnavi;

11. cu atenţie, să vă relaţionaţi la cele ce ţin de magie;

12. predaţi cunoştiinţele ucenicului.

Există, de asemeni, o multitudine de prevederi care se referă la ghicit, descântece şi ridicare de blesteme şi altele.

Dar acestea sunt nişte reguli concrete şi trebuie să le îndeplinim când începem să vorbim de farmece şi descântece.

Acum, comentarii privind explicitarea regulilor:

Comentarii

De încrederea dvs. în forţele proprii depind foarte multe. Metode şi ritualuri pe care vi le voi descrie sunt într-adevăr efective. Dar ele au un efect slab, dacă dvs. nu credeţi. Dar dacă credinţa dvs. este puternică rezultatul va fi pe măsură, mult mai bun. Este normal, desigur, ca să ne reuşească totul de prima dată. Dvs. doar învăţaţi. Nu fiţi dezamăgit. Nu trebuie să coborâţi mâinile dacă după un ritual sau o lecţie nu reuşiţi să obţineţi de prima dată rezultate. Eu cred că o să vă iasă!

Vă voi da mai târziu textul potrivit, care vă va ajuta să credeţi în dvs. şi în forţele proprii!

Când ridicaţi descântece şi farmece, apăraţi-vă pe dvs!

Când ridicaţi de pe cineva un descântec sau farmec, acesta se poate transfera la dvs. Acesta se îndeplineşte cu ajutorul unor dezlegări, descântece, talismane. Vom învăţa şi despre aceasta. Acum, însă, nu este momentul să ne demonstrăm puterile într-o acţiune atât de complexă ca a farmecelor.

Refuzați-l pe cel care a venit doar din curiozitate

Dacă cineva a hotărât să vă verifice capacitățile și vi s-a adresat numai pentru acest lucru refuzați-l. Nu încercați niciodată. Darul va fi în van, tratați oamenii care-i considerați convenabili. Credeți-mă, nu aveți nimic de demonstrat. Dacă la dvs. vine un om care vrea să-și cunoască viitorul, nu-l refuzați. Mare parte din oameni vrea să-și cunoască viitorul, presimțind ceva important. Acestui om îi puteți ghici pe deplin.

Dacă aveți mâinile rănite nu faceți nicio manevră

Mă gândesc la manevrele bioenergetice. Cu mâinile puteți diagnostica boli, să luați și să transmiteți energie. Dacă v-ați tăiat la mână, metodele dvs. vor fi ineficiente. Mai mult, chiar încercând să-i transmiteți energie e posibil, prin tăietura în energia dvs., să pătrundă informații ale bolii. De aceea, dacă aveți o tăietură sau o rană deschisă, până nu se vindecă, nu puteți vindeca cu bioenergie.

Dacă vindecați o persoană care nu este creștină, în locul în care îl vindecați trebuie să ardă 12 lumânări

Această regulă este cunoscută din vechime. Un creștin se vindecă mai ușor ca un necreștin. Este posibil ca prin creștinare să i se dea omului de la Creator un tip de energie care poate vindeca organismul. Magul, prin acțiunile sale, activează această energie. Un necreștinat se înțelege că nu deține această energie. În general, dacă este clientul dvs., de la început, atunci este obligatoriu, în timp ce-l vindecați, să fie aprinse 12 lumânări.

Toate mantrele și descântecele se citesc de trei ori, dacă nu este prevăzut altceva

Multe ritualuri ale noilor învățăcei nu dau roade tocmai pentru că uită această regulă simplă. Ei citesc descântecul/vraja o singură

dată. Această regulă este simplă și nu trebuie s-o uitați niciodată! Cei care declară altfel sunt pur și simplu niște șarlatani. În cărțile de magie, regula nu este scrisă pentru că este o regulă elementară. Dar este posibil să existe descântece care trebuie citite de patru, șapte sau nouă ori. Acest lucru este menționat înainte sau după descântec în mod expres.

La invocarea duhurilor trebuie să descrieți un cerc și să nu ieșiți din el până la finalizarea ritualurilor

Această regulă o știu toți chiar și cei care sunt în afara magiei. În toate cărțile, filmele, eroii trasează în jurul lor cu creta albă un cerc pentru ca nimic necurat din jurul lor să se atingă de erou. Dar dacă faceți ritualul acasă nu vreți să folosiți creta. Nu vă neliniștiți, acum, în această etapă de dezvoltare a magiei, nu mai este necesar.

Amintiți-vă ce culoare vă place mai mult. Dacă nu puteți răspunde la această întrebare, luați toate culorile pe rând și obișnuiți-vă cu ele. Care vi se pare mai plăcută? Vă ajută sau vă istovește? Acum luați-o și desenați mental un cerc de lumină în culoarea aleasă. Desenați, nu vă grăbiți, în sensul acelor de ceasornic. În timpul liber, exersați și desenați astfel de cercuri. Peste puțin timp veți putea, cu ușurință, să le mențineți în raza dvs. vizuală (mental – se înțelege).

Să intrați în contact cu duhurile și alte Forțe Superioare cu respect

Forțele Superioare acordă un mare ajutor magilor și de aceea trebuie să ne adresăm lor cu un respect adânc.

Dacă vă îngâmfați și începeți să le tutuiți și să le comandați – să nu dea Domnul – nu vă văd bine.

În primul rând, nu veți mai primi ajutor de la ele și, în al doilea rând, vă vor pedepsi pentru lipsa de respect. Cum? Mici neplăceri: certuri cu apropiații dvs., situație financiară precară, veți începe să vă îmbolnăviți.

Încetul cu încetul, aceste probleme vor începe să crească în progresie geometrică, așa că lucrați cu acuratețe în relația cu lumea de dincolo.

Descântecele și dezlegările pentru creșteri și măriri se fac în faza de creștere a lunii și cele pentru descreșteri și diminuări, în faza descrescătoare a lunii

Luna în creștere creează condiții mai bune pentru schimbări pozitive și de aceea, dacă cereți mai mult din ceva (bunăstare în familie, creștere financiară etc.), pentru însănătoșire, pentru obținere de succese, faceți-o când luna este în creștere.

Dacă descântecele sunt pentru diminuarea și anularea a ceva (de exemplu blesteme, farmece, boli, forțe necurate, certuri etc.), acestea trebuie făcute când este luna în descreștere. Întotdeauna să nu uitați acest lucru, căci dacă citiți când luna este în creștere împotriva farmecelor acestea pot să se întărească, să crească și să devină mai puternice.

Nu faceți ritualuri când sunteți în stare proastă sau bolnavi

În acest caz nu veți reuși nimic decât să vă obosiți. Chiar puteți înrăutăți situația. De aceea, odihniți-vă, refaceți-vă forțele și apoi gândiți-vă întotdeauna și la dvs.

Cu atenție să vă relaționați la cele ce țin de magie

Legăturile cu magia trebuie să fie atente și prudente nu numai legat de atributele magiei (niciodată nu rupeți din nebăgare de seamă, nu zgâriați ș.a.m.d.). Ele trebuie curățate din timp de energiile negative și luminate.

Predați cunoștințele unui ucenic

Fiecare mag trebuie să dea cunoștințele sale unui ucenic, magia nu este a unui singur om. Aceasta înseamnă că dvs. trebuie

să vă dezvoltaţi continuu capacităţile. Puteţi învăţa oricât de mulţi oameni, dar trebuie s-o faceţi bine. Şi desigur trebuie să învăţaţi în primul rând ceea ce are înţeles în magie şi cui îi sunt destinate aceste aptitudini.

Vă repet din nou, aceste reguli simple sunt foarte importante, de aceea trebuie respectate de cel care doreşte să devină mag.

Determinarea capacităţilor magice

Şi acum haideţi să determinăm dacă din naştere sunteţi predispuşi la cunoştinţele magice. La început, să facem un mic test. Răspundeţi la întrebările de mai jos şi apoi analizaţi rezultatul. Trebuie să socotiţi numai răspunsurile afirmative ale testului:

1. Vi s-au întâmplat vise profetice şi prevestitoare?
2. Aţi presimţit cândva evenimente definite, rele sau bune!?
3. Dacă ghiciţi în cărţi, vi se îndeplinesc prevederile dvs.?
4. Interesul pentru magie a apărut la 16-17 ani?
5. Simţiţi cumva starea omului, numai dacă aruncaţi o privire la el?!
6. Simţiţi că multe dintre dorinţele dvs. mici vi le-aţi îndeplinit dvs. însivă?
7. Vă atrag lucrurile stinghere, singuratice, obscure, triste (pădure deasă, cimitire şi alei întunecoase)?
8. Nu vi s-au întâmplat apariţii paranormale (lucruri mutate în casă, sunete de neînţeles în casă şi altele?
9. Aţi invocat vreodată duhuri?
10. Semnul dvs. zodiacal este scorpion, săgetător, peşti sau gemeni?

Rezultatele testului

- dacă aţi răspuns afirmativ la 3-4 întrebări, din păcate, aveţi capacităţi reduse;
- între 5-7 răspunsuri afirmative – aveţi capacităţi medii;
- între 8-10 răspunsuri – aveţi capacităţi bune.

Cititorii din categoria a treia vor învăţa totul cu uşurinţă. Pentru

cu ceilalți să obțină succes va fi foarte complicat. Dacă nu se vor strădui și vor continua să exerseze, nu vor obține neapărat capacități de mag.

Ce sugerează chiromanția

Testul nu s-a terminat încă. Să ne adresăm chiromanției. Acum vom căuta cele trei semne:

1. priviți dacă în jurul degetului arătător sunt linii care-l înconjoară. Așa-numitul "inel al lui Solomon". Nimic îngrozitor dacă în unele locuri pare puțin întrerupt. Cu cât mai puține întreruperi, cu atât mai multe aptitudini native.

2. acum acordați atenție degetului mijlociu, mai exact primei sau celei mai de jos falange a degetului. Dacă aici se află o stea și sub deget imediat un triunghi înseamnă ca aveți aptitudini bune.

3. acum să vedem dacă aveți o cruce în dreptunghi. Crucea este formată din două linii mici. Nu este nevoie să fie lungi și să se încrucișeze sub unghi drept, ci să fie pur și simplu două linii care se încrucișează.

Acum despre dreptunghi – nu este chiar un dreptunghi ideal, ci este format de liniile inimii, capului (minții), sănătății și Saturn. Linia capului începe paralel cu linia vieții și întretaie de-a curmezișul palma, coborând ușor. Deasupra ei este linia inimii care, de asemenea, întretaie palma. Linia sănătății începe sub degetul mic și merge diagonal pe palmăa spre sfârșitul liniei vieții.

Linia lui Saturn începe de la arătător sau degetul mijlociu și merge jos pe diagonală.

Prin încrucișarea acestor linii, în centrul palmei se formează un perimetru cu patru laturi. Priviți dacă în el este o cruce.

Dacă găsiți în palmă unul dintre aceste trei semne, sunteți apt să aveți înclinații și aptitudini pentru magie. Dacă aveți două semne, este pur și simplu minunat.

Acum știți despre aptitudinile dvs. pentru magie și puteți să treceți la treabă. Dacă aptitudinile sunt mici aveți mult de lucru,

dacă însă sunteţi dotat veţi obţine totul mult mai uşor. În nicio situaţie nu vă lăsaţi! Ţineţi minte, chiar dacă aveţi dotare şi nu vă veţi strădui să învăţaţi, nu veţi obţine rezultatele dorite.

Şi acum am ajuns la punctul culminant al acestei cărţi!

Ritualul iniţierii

Sunteţi deja gata pentru acest ritual – adică pentru INIŢIEREA şi ÎMPĂRTĂŞIREA în magie.

Dacă veţi răsfoi cărţi de magie, veţi găsi în ele diverse ritualuri de iniţiere. Totuşi, ele se diferenţiază unele de altele, aşa că se creează confuzie şi mulţi nu înţeleg pe care să-l urmeze şi apare temerea: "Dacă folosesc o metodă care se dovedeşte ineficientă?!" Nu veţi avea aceste probleme.

În principiu, puteţi folosi oricare metodă, în principal pentru că în ritual este jurământul magului în faţa Forţelor Superioare, dar fără a-l aminti pe satană. Precizez asta pentru că în anumite jurăminte sunt cuvintele: "Mă iniţiez în faţa Domnului şi a satanei!" Acest jurământ este periculos.

Dumnezeu şi satana există în realitate şi, când îi aduceţi drept martori, ei vă aud. Ei vă aud juramântul şi vă urmăresc să-l respectaţi.

Dumnezeu nu se foloseşte de acest drept, dar satana, dacă apare posibilitatea, cu plăcere o va folosi, iar Dumnezeu nu vă mai poate ajuta, pentru că dvs. înşivă l-aţi invocat pe satana şi odată chemat îi daţi dreptul de a vă pedepsi dacă nu vă ţineţi jurământul.

Cuvântul "satana" are semnificaţie cu Belzebut sau Lucifer. Mai jos redăm textul unui jurământ care nu-l menţionează pe satana.

Multe variante ale ritualului cer pregătiri speciale, ca de exemplu, îmbrăcămintea să fie deschisă, luminoasă şi neapărat nouă, sunt necesare lumânări speciale colorate, altar etc. Credeţi-mă, toate acestea nu sunt necesare. Trebuie să fie obligatoriu numai o stare sufletească serioasă, jurământul, aprinderea focului şi apa.

Celelalte sunt numai elemente de show. Nu sunt necesare ritualului, ci doar îl înfrumusețează.

ATENȚIE!

Acum vă rog încă o dată să vă gândiți bine dacă într-adevăr doriți să primiți INIȚIEREA și CONSACRAREA. Magia este un lucru serios, nu un capriciu. Dacă faceți ritualul de inițiere și consacrare, dvs. veți fi până la sfârșitul zilelor mag și va trebui să respectați regulile magiei.

Vi se vor adresa oameni care își vor pune speranțele în dvs. și pe care *trebuie* să-i ajutați.

Sunteți pregătiți pentru un pas așa de serios!?

Dacă nu sunteți sigur de hotărârea dvs., lăsați cartea. Nu trebuie să vă grăbiți. Este timp să vă gândiți la acest lucru.

Dar dacă însă sunteți decis să faceți acest pas înainte, să vedem pregătirea ritualului.

Pregătirea ritualului

La început trebuie ales locul în care va fi efectuat ritualul.

Trebuie să fie un loc în care vă veți simți confortabil, unde nimic nu vă deranjează în timpul ritualului. Vă propun să faceți ritualul la dvs. acasă. Deși s-ar putea efectua și undeva în afara orașului – în natură.

Încă o dată repet, nimeni și nimic nu trebuie să vă deranjeze în timpul ritualului. De aceea, dacă îl veți face acasă așteptați un moment în care să fiți singur acasă. Închideți telefonul (nu uitați și mobilul!). Acest ritual se face doar când luna este în creștere! Acest lucru vă va grăbi dezvoltarea și sporirea Darului primit.

Dacă un membru al familiei dorește să participe la inițiere, este posibil, nu se interzice.

Înainte, pregătiți toate cele care sunt necesare (cuțit, chibrituri etc). Textul jurământului pe o foaie format A4 (să fie chiar scris de mână și nu bătut la mașină sau computer). Puteți s-o înfrumusețați după cum vă place!

ATENȚIE!

Citiți cum se va desfășura ritualul, țineți minte ordinea acțiunilor, mental jucați această situație.

Luați-vă un nume magic, fiecare mag prin inițiere primește un nume nou, de vrăjitor (mag). Vă puteți alege oricare nume vă place, atât în limba rusă, română, cât și în limba altor țări. *Este foarte important ca acest nume să vă placă.* Vă puteți gândi la dvs. înșivă. Dar în decursul veacurilor de magie, au fost nume determinate. Puteți alege dintre acestea, dar dacă niciunul nu vă place gândiți-vă dvs. atunci la un alt nume.

Vă propunem să alegeți dintre următoarele nume:

- pentru bărbați: Merlin, Murdok, Krag, Osvidius, Kimvarus, Sadaron, Serafim, Artur, Saiklond;
- pentru femei: Morgana, Armida, Ghelda, Frigonda, Melinzina, Sidonia, Margarita, Natalia, Ingrid, Circe.

Înainte de ritualul de inițiere, trebuie să vă curățiți casa de influențe negative străine și să le eliminați pentru ca Forțele Superioare să binecuvânteze casa.

Ritualul curățirii casei

Cum v-ați decis să deveniți mag – treceți la curățirea și purificarea casei. Dacă casa dvs. este bolnavă și dvs. sunteți bolnav și nefericit.

Aduceți curățenia în casă chiar și în cele mai îndepărtate și murdare colțuri. Murdăria fizică din casă corespunde murdăriei spirituale. Ștergeți geamuri, oglinzi, obiecte sanitare, baterii de apă, calorifere. Totul trebuie să strălucească de curățenie, așa cum acestea trebuie să arate o casă îngrijită. Curățenia trebuie să fie menținută și vă propunem s-o faceți săptămânal, în fiecare zi de joi a săptămânii. Nu uitați curățenia băii și toaletei. Atenție până și la lenjeria din cutii vechi închise și dulapuri pentru ca forțele necurate să nu influențeze mediul.

Ferestrele, oglinzile și perdeaua se pot spăla cu apă în care am adăugat aghiazmă. De asemenea, pereții se șterg cu o cârpă în

aghiazmă. Cu o lumânare în mână, în sensul acelor de ceasornic, treceți prin toată casa sfârșind în baie. În tot acest timp spuneți Tatăl Nostru: *"Bucură-te Maica Născătoare a lui Iisus Hristos cel plin de viață"*. Totodată, faceți semnul crucii cu lumânarea la toate colțurile, ușile, păturile, locurile de odihnă și deschiderile de la ferestre. Nu este importantă religia dvs. în acest moment. Apoi topiți într-o lingură tamâie și când fumegă trebuie să urmați prin casă același drum pe care l-ați făcut cu lumânarea. Dacă se stinge aprindeți din nou și reluați din locul în care s-a stins. Lingura se aruncă și nu se mai folosește niciodată. Luați apoi aghiazma și, din nou, în sensul acelor de ceasornic, cu un pămătuf, stropiți toate colțurile, paturi, ferestre, locuri de odihnă, ușile de ieșire, pronunțând de fiecare dată: *"În numele Tatălui"* – prima stropire, *"și al Fiului"* – a doua stropire *"și al Sfântului Duh – Amin!"* – a treia stropire.

După o astfel de procedură, casa este pe deplin curățată.

Ritualul și descântecul de binecuvântare a casei

La răsăritul soarelui luați puțin ienupăr (ac, ramurică) puneți-l într-un vas metalic și afumați, mergând încet prin toată casa spunând următoarele cuvinte:

„Casă din piatră, metal, lemn și argilă,
Casă liniștită protejată,
Rămâi și stai în cele patru vânturi,
Casă plină de sănătate, blagoslovită de bucurii și pace,
Hrănită și susținută de pământ,
Casă din piatră, lemn, argilă,
Casă liniștită și protejată,
Casă despre care eu vorbesc,
Fii fără de primejdii și apărată și protejată,
Curată, fără niciun firicel de praf,
Fie ca aici să domnească pacea și iubirea,
Așa să fie!
Așa să fie!
Așa să fie!"

Când aţi terminat, luaţi o lumânare albă şi un cuţit ascuţit. Cu cuţitul faceţi şapte semne pe lumânare, astfel încât să rezulte o lumânare din şapte fragmente. Aprindeţi lumânarea şi ardeţi în prima zi până la primul semn, apoi stingeţi-o. A doua zi, repetaţi ritualul începând cu arderea ienupărului şi pronunţând cuvintele descântecului şi ardeţi cel de-al doilea fragment de lumânare.

În cea de-a şaptea zi, când lumânarea a ars în totalitate, luaţi ce a mai rămas şi înveliţi-o într-o bucăţică de pânză şi aruncaţi-o la o răscruce de drumuri.

După toate aceste pregătiri, puteţi trece la ritualul iniţierii.

Iniţierea originală (de sine stătătoare)

1. Aprindeţi lumânarea şi faceţi trei plecăciuni adânci pentru a crea o figură corespunzătoare. Fiţi cu băgare de seamă şi, cu seriozitate, treceţi la iniţiere;

2. Rostiţi următoarele: ***„Asperges me, Domine, hysopo et mundador, lavabis me et super nivem dealabaldor"*** şi faceţi semnul crucii. Pronunţaţi toate cuvintele ritualului fără grabă, încet şi cu voce tare. Nu trebuie să vă grăbiţi! Faceţi totul cu calm!

3. Luaţi lumânarea şi plimbaţi-vă fără să vă grăbiţi pe perimetrul camerei, citind rugăciunea Tatăl Nostru: ***„Tatăl Nostru care eşti în ceruri, Sfinţească-se numele Tău, Vie împărăţia Ta, Facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, Dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă greşelile noastre, Precum şi noi iertăm greşiţilor noştri şi nu ne duce pe noi în ispită, şi ne izbăveşte de cel rău şi viclean, Căci a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin!"*** Se va merge neapărat în sensul acelor de ceasornic pentru a contura cercul în care va avea loc ritualul;

4. Puneţi lumânarea la loc, faceţi cruce de trei ori şi de trei ori spuneţi: „Doamne Iisuse Hristoase, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!";

5. Citiţi, stând în genunchi, rugăciunea de pocăinţă: ***„Dum-***

nezeule, Împăratul Cerurilor, Mângâietorule, ascultă rugăciunea mea şi iartă pe nedemnul robul tău care ţi-a greşit în această zi, ci ai făcut iubire de oameni ca de obicei. Iartă-mi mie, păcătosul, ce ţi-am greşit cu voie sau fără de voie, conştient sau inconştient, din prea multă râvnă, din neatenţie sau din lene! Iartă-mi dacă m-am îndoit de toate sfintele tale Puteri, le-am considerat false sau le-am hulit! Iartă-mă, dacă am făcut rău cuiva, am clevetit, am bârfit, am blamat sau am supărat sau am păcălit pe cineva! Iartă-mă, dacă pe prietenul venit la mine l-am mâhnit, sau pe fratele meu l-am jignit, sau stând la rugăciune, mintea mi-a fugit la lucruri lumeşti, sau plăcerilor şi desfătărilor fără măsură de mari s-a dedat sufletul meu, sau fără de rost am râs, sau am mâncat fără măsură, sau m-am mândrit, sau frumuseţe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau am judecat pe aproapele meu, iar greşelilor proprii nu le-am dat atenţie! Iartă-mă dacă nu m-am îngrijit de rugăciuni, Doamne, sau am săvârşit ceva rău ce nu-mi aduc aminte! Miluieşte-mă, Doamne, pe mine şi iartă robului tău nedemn toate acestea, ca Tu eşti bun şi de oameni iubitor şi Ţie slavă înălţăm – Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!"

6. Ridicaţi-vă şi faceţi de trei ori cruce şi citiţi rugăciunea pentru tămăduirea sufletului şi a corpului: ***„Fiul lui Dumnezeu, împărtăşeşte-mă astăzi cu Sfintele Taine, pentru că eu nu voi divulga secretele şi tainele tale duşmanilor Tăi şi nu Te voi da prins, sărutându-Te, te rog pomeneşte-mă, Doamne, în împărăţia Ta! Doamne, să-mi fie de folos mie împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine, nu spre judecare şi pedeapsă, ci spre sfinţirea şi curăţirea sufletului şi corpului meu. Amin!"***

7. Faceţi cruce şi spuneţi: ***„Doamne, adevereşte şi certifică mărturisirea mea!"***

8. Luaţi cuţitul în mâna dreaptă (dacă sunteţi stângaci în mâna) ţineţi-l cu tăişul în faţa dvs. (cuţitul trebuie să aibă vârf

ascuţit, nu rotund). Acum desenaţi cu el o pentagramă. Se face astfel: de la şoldul stâng înspre frunte. Apoi, către şoldul drept, apoi spre umărul stâng înspre frunte. Apoi, către şoldul drept şi de acolo spre şoldul stâng. Astfel aţi desenat o stea cu cinci colţuri (o pentagramă). Acum, în sensul acelor de ceasornic, includeţi această pentagramă într-un cerc.

9. Presupuneţi că pentagrama s-a iluminat într-o lumină bleu deschis (albastrul cerului);

10. Lăsaţi cuţitul şi luaţi cu mâna stângă ceaşca cu apă (stângacii o vor lua cu mâna dreaptă), cufundaţi degetele în apă, dar nu pe de-a-ntregul;

11. Aruncaţi câteva picături şi stropi în stânga, în sus şi apoi în dreapta;

12. Cufundaţi degetul arătător al mâinii drepte în apă şi desenaţi în frunte o cruce spunând în acelaşi timp: **„Cu apă te sfinţesc!"**

13. Luaţi lumânarea şi duceţi-o în faţa dvs. sus, jos, la dreapta şi la stânga descriind o cruce. În acelaşi timp spuneţi: „Cu foc te sfinţesc!";

14. Puneţi lumânarea pe masă. Ridicaţi mâna dreaptă (stângacii pe cea stângă) pe inimă, puneţi textul jurământului în faţa dvs. şi citiţi-l: ***„Eu*** *(nume de familie, prenume şi poreclă)* ***doresc ca de astăzi în veacul vecilor să devin mag. Sunt conştient de toată importanţa şi responsabilitatea acestui pas. Doamne, te iau pe Tine ca martor şi Te rog să mă hărăzeşti cu acest Dar. Mă bazez pe posibilităţile de a răspândi, împlini şi dezvolta ştiinţa magiei. Prin iniţiere îmi iau numele de mag*** *(pronunţaţi-l).* ***Doamne, ajută şi binecuvântează: Aşa să fie!".***

15. Închinaţi-vă (faceţi cruce), sub textul de jurământ puneţi data şi semnătura dvs;

16. Şedeţi şi citiţi în linişte rugăciunea „Tatăl Nostru" şi faceţi cruce de trei ori;

17. Rostiţi: „Vă mulţumesc, Forţe Superioare, că m-aţi primit

în lumea magilor. Sper în ajutorul Universului. Sunt deschis pentru el şi cred în el". Rămâneţi aşezat calm două- trei minute şi apoi vă puteţi ridica. Ritualul iniţiterii a fost terminat.

Comentarii

Aşezarea obiectelor pe masă este recomandată a fi următoarea: în centru 3 lumânări aşezate în triunghi (simplu sau doar o lumânare);

La dreapta lor o ceaşcă cu apă;

La stânga – cuţitul (cu mânerul spre dvs);

Textul jurământului la dreapta ceştii;

Deasupra lumânărilor aşezaţi această carte, deschisă la textele rugăciunilor;

Nu este nevoie să învăţaţi rugăciunile special pentru ritual – puteţi să le citiţi!

Când veţi citi jurământul – puneţi-l împreună cu cartea, deasupra lumânărilor!

Vă felicit! Acum aţi devenit mag adevărat şi eu mă bucur mult pentru dvs:

Aerul, focul, pământul şi apa,
Cu tine de astăzi vor fi întotdeauna
Bucurie şi fericire, vis şi iubire,
Patru stihii vă dăruiesc din nou
Forţele Universului vă recunosc MAG,
Şi norii se dau în lături, soarele va răsări
Se teme de dvs. şi se va da în lături răul,
Bucurie şi fericire vor fi întotdeauna!

Aţi simţit în timpul ritualului ceva neobişnuit? Uşurare, alinare, liniştire etc. Dacă aţi simţit aceste lucruri este foarte bine! Înseamnă că v-a reuşit totul, Forţele Superioare v-au primit cu bucurie şi dvs. aveţi dezvoltată capacitatea de a percepe energiile lor.

Dacă nu aţi simţit nimic plăcut, nu este cazul să vă dezamăgiţi. Trebuie să lucraţi mai mult asupra capacităţilor dvs. pentru a

percepe energiile fine. Despre asta vom vorbi mai jos.

Dar pentru dvs., astăzi este sărbătoare. Aţi devenit Mag. Trebuie să sărbătoriţi pentru că este o etapă importantă din viaţa dvs. Vă sfătuiesc ca în ziua consacrării şi a iniţierii să nu citiţi altă carte în afară de cea indicată. Fie ca darul să vină la dvs. şi să trăiască în dvs.

În general, dacă nu v-aţi iniţiat, nu trebuie s-o citiţi mai departe. Acest lucru este foarte important! La început, faceţi iniţierea şi apoi continuaţi să vă însuşiţi magia.

Şi acum să ne odihnim şi mâine să păşim mai departe în dezvoltarea capacităţilor dvs.

Cine ştie, poate la sfârşitul acestei cărţi veţi găsi certificatul pe care îl puteţi avea şi să mi-l trimiteţi mie. Aceasta va demonstra că aţi primit iniţierea prin metoda mea şi aţi devenit mag. Primind acest certificat de la voi, eu voi semna în el şi-l voi returna.

De aceea, vă rog, introduceţi în plic un alt plic timbrat cu adresa dvs. pentru retur. De asemenea, odată cu certificatul şi o copie a textului jurământului.

Cunoştinţe despre Univers

Vă amintiţi că la începutul capitolului: „Cine trebuie să fie mag?!", v-am povestit despre două modalităţi de ajutor ale Universului? Asta vă apără de întâmplări nefericite şi de neplăceri ale străzii precum şi de pericole.

Acum a sosit momentul să facem asta!

Aţi devenit mag şi din această cauză aveţi un rezultat deosebit faţă de Univers. El vă protejează şi va face asta, desigur, totdeauna, dacă dvs. nu veţi trece „de partea întunecată". Eu sunt în genere încrezător că nu veţi face acest lucru.

Iată şi al treilea mod de ajutor şi nu este ceva deosebit de învăţat. Vă voi explica acum.

În primul rând, puteţi cunoaşte viitorul oricărui om, numai să aveţi în vedere că cu cât mai concretă este întrebarea cu atât mai precis va fi răspunsul!

Să spunem că vă întrebaţi: „Ce mi se va întâmpla în următoarea lună?“ Răspunsul va fi nimic. Dacă veţi fi concret şi veţi întreba: „Cum va fi situaţia mea financiară?“, „Cum vor fi relaţiile personale?“, „Cum va fi starea mea de sănătate?“ etc., atunci răspunsul pe care-l veţi primi va fi la obiect.

În întrebare trebuie arătate limitele temporare despre care doriţi să fiţi informat.

Dar să cunoaşteţi astfel viitorul nu veţi putea curând. La început, trebuie să se dezvolte capacităţile extrasenzoriale. Când vor atinge nivelul necesar, veţi putea să ghiciţi fără cărţi, fără cafea sau cu ajutorul chiromanţiei. Ca să prevezi viitorul, în afara dezvoltării capacităţilor, veţi primi şi ajutorul Universului, ale cărui cunoştinţe nu aţi efectuat cu corectitudine ritualul le veţi folosi obligatoriu. Aceasta se va efectua la nivelul conştient. Cunoştinţele în timpul acestui proces nu participă doar din cauza simplă ci şi pentru că ne sunt date ca o încărcătură de maşini primite de sus.

Judecaţi şi singuri: vă vin informaţii de la Univers la organul vederii? Vă vin de la pipăit şi auz? De asemenea, mintea noastră gândeşte continuu? Da, şi de aici ne vin judecăţile şi înţelegerea. Aşa că, şamanului, niciodată nu-i vor veni informaţii primite de la Univers. Nu are nici timp şi nici puteri pentru aceste informaţii.

Dar acum este timpul să ne punem subconştientul la treabă, că are de unde! Nu face nimic deosebit, stă şi nu ştie cu ce să se ocupe. Iată, avem de lucru pentru el şi-l conectăm cu întrebările sale la Univers. Conştiinţa lucrează întrebarea şi cu asta am terminat treaba. Ce-i necesar să primească informaţia, s-o prelucreze şi a şi primit cunoştinţele. Uite aşa!

Dar de unde se duc întrebările şi cererile noastre? Din nou trebuie să vă reamintim despre polul informaţional al pământului. După cum ştiţi, în el sunt păstrate cunoştinţele despre întreaga planetă, atât în cifre, cât şi despre soarta oamenilor.

Să spunem cât de vaste sunt graniţele de cunoaştere cuprinse în acest pol este foarte greu. Desigur, îl putem prezenta ca pe un cumul de informaţii asupra a tot ce înconjoară planeta. Dar acest

pol este invizibil legat în spaţiu, cu întreg Universul. Prin orice punct puteţi primi contact ca orice informaţie care se păstrează în Univers. Acesta este posibil pentru că este construit pe principiul hologramelor, adică fiecare parte conţine în ea informaţia întregului pol.

Aşa că există polul, existaţi şi dvs., iar dvs. aveţi cunoştiinţe ce vă permit să-l contactaţi. Subconştientul este conectat cu polul şi conştiinţa spune cererea. Aceasta pleacă de la dvs. şi ajunge la polul informaţional.

Primind cererea, el vă trimite răspunsul care ajunge în subconştientul dvs. Acesta îl prelucrează şi îl traduce într-o formă conştientă verbală de înţelegere.

Astfel, dvs. veţi putea face prevestirea şi primiţi informaţia despre ritualuri, ceremonii, datine. Este posibil chiar să creaţi un sistem de ghicire în cărţi, cărţile dvs. de ghicit etc.

Tot acest proces descris, mai sus, vă poate veni automat ca un reflex condiţionat. Dvs. trebuie doar să vă concentraţi şi să puneţi o întrebare cu sens.

Acum câte ceva despre formalităţi. Cât de corect este să numin Polul Informaţional al Pământului sau Polul Informaţional al Universului? Mulţi îşi pun această întrebare pentru că în literatura de specialitate sunt dispute pe această temă considerând un Pol Unic şi nu doi Poli. Se vehiculează ideea că este unul şi acelaşi Pol.

Într-adevăr, Polii sunt asemănători dar şi diferiţi. Vă explic acum: Polul Pământului păstrează informaţii referitoare doar la planeta noastră, adică despre dezvoltarea vieţii, istoria omenirii, viaţa fiecărui om.

În el nu sunt informaţii privind alte planete, stele etc. Acestea sunt înglobate în Polii fiecărei stele, planete etc. Toţi aceşti Poli sunt legaţi unul de altul. Astfel, dacă ne conectăm la Polul Informaţional al Pământului, putem prin el să ajungem la Polii oricărui obiect din Univers. Aproape la oricare, pentru că, după cum se ştie, găurile negre nu au poli informaţionali.

Așa că, cu sprijinul Polului Informațional al Pământului (și Universului) puteți primi toate mărturiile și prezicerile necesare. Dar vă repet, acest lucru este încă departe de dvs. Totuși, cândva – nu vă pot spune exact momentul – acesta depinzând de capacitățile și dorințele dvs. – această capacitate, cu siguranță, se va realiza.

Temă practică

Înainte să ne mișcăm mai departe, trebuie să învățați ceva. Prin sfințirea obiectelor magice vi se încarcă cu energia dvs. bioenergetică.

Începeți cu sfințirea unui obiect cât de mic – așa că antrenați-vă. Luați orice obiect mic. Fie și o foaie de hârtie. Luați-o între palme, închideți ochii. Imaginați-vă că din palmele dvs. începe încet să iasă energia care înglobează în întregime foaia pătrunzând în adâncimea ei.

Trebuie să vă concentrați la iradierile acestei energii. Dacă se întrerupe legătura, reîncepeți. Dvs. trebuie, necontenit, să pompați energia dvs. până când cuprinde întreg obiectul. Peste puțin timp, foaia (după ce se va umple de energie în totalitate) va emana această energie. Asta înseamnă că s-a terminat încărcarea.

După ce veți reuși încărcarea obiectelor în jumătate de minut, atunci puteți trece la sfințirea obiectelor magice. Dar o jumătate de minut nu este un prag. Ideal ar fi să încărcați obiectul în întregime în 10-15 secunde.

După terminarea exercițiului, aruncați foile. Trebuie să refaceți procesul invers, în modul următor: luați foaia în mâini și imaginați-vă cum trece energia din ea înapoi în palmele dvs. După ce ați recuperat energia prin vederea dvs. interioară, trebuie să remarcați că nu mai este o foaie sfințită, ci un simplu obiect de serie.

Antrenați-vă pe timpul zilei și numai după aceea treceți la sfințirea obiectelor magice. Este foarte important și nu trebuie să vă grăbiți!

Obiecte magice

Şi acum să vă povestesc despre obiectele care vă sunt necesare în practicarea magiei.

Aceste obiecte sunt bagheta magică, cărţile de ghicit, ceaşca pentru apă, lumânările de biserică, sarea, compasul (ansa), cartonul, cuţitul, foarfecele, tocul (condeiul) şi pendulul.

Nu trebuie doar să achiziţionaţi aceste obiecte. Trebuie să le faceţi deosebite, individualizate, să le umpleţi cu energie. Puteţi face asta după ce sfinţiţi obiectele indicate. Date despre aceste sfinţiri puteţi lua din lista care se află în anexă.

Cum va avea loc sfinţirea, vă voi comunica împreună cu informaţiile corespunzând fiecărui obiect.

Acum să începem cu cel mai mic:

Tocul – la ce-i trebuie magului tocul? De înţeles că îi trebuie să scrie cu el. Trebuie să scrie descântecele clienţilor, vrăjile şi altele. Trebuie să faceţi însemnări asupra previziunilor şi rezultatelor ghicitului, deşi vă puteţi rezolva şi fără toc. Rezultate intermediare le puteţi ţine în minte şi descântecele le puteţi tehnoredacta pe computer. Dar tocul vă va fi tot mai des necesar. Când veţi schiţa talismane, veţi scrie cu el simboluri determinate, să faci acestea se poate doar cu toc. De aceea, cumpăraţi (obligatoriu să fie nou) unul care vă place.

Acum trebuie să-l sfinţiţi şi iată cum faceţi:

1 - aprindeţi lumânarea – sau trei lumânări dacă vreţi;

2 - luaţi o faţă serioasă, faceţi trei plecăciuni adânci;

3 - citiţi de trei ori rugăciunea „Tatăl Nostru";

4 - puneţi-vă palmele pe toc, dar nu-l atingeţi – cam la cinci-şase cm de toc;

5 - aplecaţi-vă mai aproape de toc şi şoptiţi de trei ori „tetragrammaton";

6 - fixaţi-vă asupra tocului, imaginaţi-vă că odată cu respiraţia dvs. emanaţi energie albă şi aceasta înglobează tocul; străduiţi-vă să vedeţi cu ochii minţii;

7 - stropiți tocul cu apă sfințită (despre sfințirea apei vorbim mai jos);

Gata, tocul a fost sfințit și puteți să-l luați oriunde cu dvs.

ATENȚIE!

Acest toc se folosește doar în scopuri magice! Trebuie cu grijă să vă concentrați ca și în timpul oricărui ritual sau proceduri magice. Rugăciuni, descântece, în general orice cuvinte se pronunță ușor, încet, fără grabă totul se face ușor.

Cuțitul – pentru scopuri magice este bine să aveți un cuțit cu mânerul negru. Vârful trebuie să fie ascuțit și nu rotund. Ca și tocul trebuie să fie nou și să se folosească doar în scopuri magice. Și el trebuie să fie sfințit. Se procedează ca și la sfințirea tocului. E drept, cu mici deosebiri. După ce îndeplinește cele șapte puncte de mai sus, nu-l puneți undeva. Luați-l în mână. Dacă sunteți dreptaci, în mâna dreaptă și dacă sunteți stângaci, în mâna stângă. Priviți-l de la mâner la partea metalică (lama). Obișnuiți-vă cu el. Și antrenați-vă puțin. Mișcați energia cu care v-ați încărcat cuțitul. Concentrați-vă pe vârful cuțitului, apoi la mâner și apoi împărțiți-o în mod egal pe tot cuțitul. Întăriți energia. Asta înseamnă că trebuie să vă imaginați cum se răspândește energia în mod egal și cum împietrește în această stare. Vedeți acestea cu vederea dvs. interioară. După aceasta, luați cuțitul de acolo și puneți-l unde ați pus și tocul.

Temă: Gândiți-vă de ce trebuie cuțitul să aibă mâner negru și vârf ascuțit? Pentru ce este această cerință? Și dacă cuțitul nu ar fi așa?!

Răspuns: Mânerul trebuie să fie de culoare neagră pentru că el îi dă astfel omului un aspect mai serios. Această influență inconștientă o are asupra oamenilor culoarea neagră. Aceeași influență o are și culoarea gri, dar într-o măsură mai mică.

Cât despre vârful cuțitului acesta este necesar pentru o cât mai bună concentrare a energiei dvs., în timp ce veți manevra cuțitul. Cum vedeți în magie respectarea tuturor principiilor este absolut necesară. În majoritatea cazurilor, folosește pentru îmbunătățirea

concentrației magului în timpul ritualului de care, cum vă amintiți, depinde succesul acțiunilor lor de prevestire.

Foarfeca – trebuie să fie nouă ca toate accesoriile magice. Sfințirea se face conform planului cunoscut. Foarfeca se folosește la prepararea talismanelor, pe care le desenați pe carton și apoi le tăiați. Este posibil ca foarte des să preparați talismane, așa că foarfeca o să vă devină imperios necesară.

Cartonul – la ce vă folosește deja am spus. Sfințirea cartonului este standard. Atenție la stropit pentru că dacă este prea abundent, se poate înmuia și deveni inutilizabil.

Compasul (ansa) – sfințirea este standard și acesta se folosește la pregătirea talismanelor. Talismanele, în majoritatea cazurilor, sunt tradițional formate din două sau trei cercuri. De aceea, vă este necesar compasul.

Cărțile de ghicit – puteți cumpăra cărți speciale de ghicit. Ele se vând acum în multe magazine. Puteți folosi și un pachet nou de cărți de jucat (cu cele 36 cărți). În esență, nu este așa important pentru că oricum le sfințiți și, după sfințire, orice pachet devine de ghicit. Începeți sfințirea, nu desfaceți pachetul. Trebuie să folosiți cele șapte puncte din ritualul de sfințire. După aceea, desfaceți pachetul și amestecați-le bine. Apoi puneți pachetul între palme și, de trei ori, repetați descântecul de transformare în veritabile cărți de prezicere.

Descântec pentru preziceri veritabile

„36 de surori, cumetrii și fii, frați și co-părtași și asociați! Slujiți-mi cu adevărat și prietenie statornică; 36 de cărți, patru culori spuneți-mi mie adevărul sincer, curat, ce să aștept, la ce să sper, de cine să mă tem și ce lucru să nu fac. Vă chem și vă numesc și vă vorbesc – cuvântul meu este puternic și cărților pictura. Amin!"

După aceasta, puneți cărțile pe masă, așezați-vă mâinile deasupra lor și rostiți; „Vă descânt cu forță și putere, cărților, să aveți darul prezicerilor adevărate!"

Acum cărţile dvs. sunt sfinţite.

Lumânările – în ritualurile magice cel mai bine este să foloseşti lumânări de la biserică, care se vând la biserică, deoarece au deja o energie pozitivă.

Dar puteţi folosi şi lumânări obişnuite, cumpărate de la magazin. După ce le cumpăraţi, trebuie sfinţite chiar dacă le-aţi cumpărat de la biserică. La început, urmaţi cele şapte puncte standard (de la toc) şi apoi faceţi următoarele:

8 - aprindeţi toate lumânările noi;

9 - citiţi rugăciunea „Tatăl Nostru" – o dată;

10 - faceţi trei cruci şi apoi stingeţi-le.

Acum sfinţirea s-a terminat.

Sarea. În unele ritualuri este necesară sarea. Ea se foloseşte pentru ridicarea blestemelor şi deochiului şi ea trebuie sfinţită. Îndepliniţi primele 5 puncte ale algoritmului şi mai departe după cum urmează:

6 - citiţi de trei ori descântecul: **„Trebuie să cerem harul divin şi Dumnezeiesc în sarea aceasta! În numele tetragrammaton-ului sfânt şi a puterii sale şi în numele Sfântului Duh sfinţesc sarea aceasta. Aşa să fie. Amin!"**

7 - aplecaţi-vă peste sare, imaginându-vă că respiraţia dvs. emană o energie albă care acoperă sarea;

8 - fixaţi această energie.

Acum sarea dvs. este sfinţită şi o puteţi adăuga la celelalte obiecte sfinţite.

Ceaşca pentru apă – cupa trebuie sfinţită goală. Apa să fie în aşteptare într-un alt vas. În locul cupei puteţi folosi orice pahar, pocal şi altele. Este important ca această formă (vas) să vă placă. Dacă este pentru sufletul dvs., un pocal sau pahar de cristal, sfinţiţi-l, dar nu uitaţi că după aceea îl veţi folosi doar în scopuri magice. Este interzis să bei din paharul sfinţit. Sfinţirea este după acelaşi plan de la foarfecă, toc şi alte obiecte magice.

Apa – aceasta este cel mai important obiect pe care trebuie să-l sfinţiţi, pentru că fără ea, cu siguranţă, nu veţi reuşi. Ea este

utilizată la sfinţirea oricărui obiect magic, crearea talismanelor, ritualurilor de vindecare şi în mai multe alte situaţii.

Ritualul sfinţirii apei este diferit de al celorlalte obiecte magice:

1. Aprindeţi trei lumânări aşezate în formă de triunghi, cupă sau paharul de apă este deja sfinţit şi puneti-o în centrul triunghiului;

2. Faceţi trei plecăciuni sau mătănii adânci;

3. Citiţi rugăciunea „Tatăl Nostru". În acest timp, aplecaţi-vă deasupra cupei, pentru a citi aceste rugăciuni apei. Cel mai bine să le citiţi cu voce scăzută;

4. La cinci centimetri deasupra apei, puneţi-vă mâinile. Aplecaţi-vă din nou pe pocal şi rostiţi de trei ori numele magic „TETRAGRAMMATON";

5. Acum citiţi de trei ori descântecul pentru sfinţirea apei: **„Apa pe care Domnul a făcut-o arma dreptăţii când a potopit armatele faraonului în mare. Peste mare El a păşit ca pe uscat. Şi a izvorât-o ca pe o minune din stânca în deşert. Hristos a fost creştinat în apa Iordanului şi a curăţat şi blagoslovit apele. O, Doamne, Izvorul Vieţii! Binecuvântează această apă. Aşa să fie! Amin";**

6. Acum, ţinând mâinile deasupra apei, rostiţi o singură dată: **„Cu puterea pe care mi-au dat-o Forţele Superioare, eu sfinţesc această apă!";**

7. Imaginaţi-vă că din mâinile şi palmele dvs. iese energie. Aceasta atinge apa şi o încarcă. Vizualizaţi această energie albă şi modul în care apa o înglobează;

8. Beţi puţină apă sfinţită. Dacă în acea zi, aţi mai sfinţit apă, nu mai este necesar să beţi încă o dată.

Aşa s-a petrecut acţiunea de sfinţire a apei. Puteţi să vă întrebaţi: cum sfinţesc apa în cupă (pahar) dacă pentru sfinţirea cupei îmi este necesară apă sfinţită? E ca un cerc vicios. Ieşirea este simplă: prima sfinţire a apei se poate face în orice vas (de dorit să nu fie cupa magică). Această apă nu o folosiţi pentru

sfințit. Puneți-o la oricare plantă. Apoi faceți sfințirea apei încă o dată, dar de această dată în cupă. Apoi puteți sfinți apa chiar în cupă.

Bagheta fermecată – este analogă cu bagheta magică a vrăjitorilor. Nu numai că nu o puteți cumpăra ca Harry Potter. Trebuie să vă folosiți forțele proprii și s-o faceți dvs. însivă. Dar nu poate fi din orice fel de copac.

Alegerea lemnului

Știți deja că există pomi-donatori și pomi vampiri. Dintre pomii vampiri fac parte salcia, plopul, plopul tremurător, castanul etc. Ele ne iau energiile negative îndeplinind o funcție folositoare nouă, dar dacă rămân mai mult de zece minute sub copaci, atunci vor începe să vă preia și energiile pozitive.

Între copacii-donatori se numără bradul, arțarul, stejarul, toate rășinoasele, salcâmul și altele. Ei cu bucurie împart cu dvs. energiile pozitive. *Din acești copaci donatori trebuie să faceți bagheta magică*. La început trebuie să alegeți copacul: din brad nu ar trebui făcută pentru că este pom capricios și pot apărea multe complicații.

Căutați un copac concret de la care luați o ramură nu prea mare. Natural, nu trebuie să fie un copac tânăr. Deși respectabila vrăjitoare germană Ulrika Aser recomandă un arbore tăiat cu fierăstrăul sau doborât pentru a nu răni un pom viu. Dacă găsiți un astfel de pom, atunci găsiți un pom viu.

Alegerea zilei

După ce ați ales pomul, alegeți ziua în care veți face bagheta. Trebuie neapărat să fie o zi când luna este în creștere. Este bine să fie a doua zi a lunii pentru că vă mai rămân 13 zile lunare ca s-o realizați. De ce a doua și nu prima. Vă răspund. În prima zi, energia lunii, în creștere, nu este deplină așa cum va fi a doua zi. Pentru această importantă acțiune – pregătirea baghetei magice – avem nevoie de întreaga energie lunară.

Aşa că aţi ales copacul şi ziua. Important ca bagheta să fie făcută cu cuţitul magic propriu. Ajungeţi la locul respectiv, faceţi semnul crucii şi citiţi rugăciunea „Tatăl Nostru". După aceea, luaţi cuţitul, vizualizaţi şi simţiţi-i energia. Acum, mental (sau dacă vreţi cu voce joasă şi scăzută), cereţi-vă iertare de la copac, apoi tăiaţi o ramură. Ramura tăiată să nu fie mai mare de 40 cm. După posibilitate, luaţi pe cât posibil o ramură dreaptă.

Fabricarea şi pregătirea baghetei

După aceasta, faceţi din nou semnul crucii şi plecaţi acasă. Acum putem începe să facem bagheta. Înainte de toate, trebuie curăţată ramura de scoarţa de copac. Apoi, luaţi o bucată de 20-25 cm; tot ce este în plus tăiaţi. Aceasta este măsura baghetei dvs. Acum vorbim cum se diferenţiază bagheta magică de o baghetă normală.

Desigur, cea mai importantă deosebire este că şi bagheta va fi sfinţită. Şi asta nu este totul. Pe ea sunt crestate simboluri magice şi îndeosebi semnele zodiacale, planetele etc. Vă redau întreaga listă a simbolurilor similare, dar cele care să corespundă baghetei dvs. vi le alegeţi singuri. În alegere, vă vor ajuta cele 2 principii: buna cunoaştere a simbolurilor şi intuiţia dvs. în ceea ce priveşte semnele pe care vi le indică intuiţia sunt cele importante şi obligatoriu vi le va indica. Sunteţi mag, nu uitaţi asta!

Simboluri astrologice

La început, vă voi enumera semnele planetelor şi culorile corespunzătoare asociate în astrologie.

În legătură cu aceasta contează acţiunile în care veţi folosi bagheta şi să alegeţi semnele corespondente. Doar bagheta se poate face cu profil îngust specializat sau cu profil lărgit. Puteţi să vă faceţi câteva baghete – una pentru ritualuri de vindecare, alta pentru descântece şi altele. Trebuie ca fiecare baghetă să aibă semnele alese conform acţiunilor dvs.

Planeta	Culoare	Influenta
Mercur	Multicolor	Învățătură și succes în afaceri
Venus	Verde	Dragoste, emoții, artă și distracții
Marte	Roșu	Hotărâri, forță, instincte de instigator
Luna	Alb	Secrete, confort și melancolie
Saturn	Negru	Seriozitate, distrugerea tuturor minciunilor
Jupiter	Albastru	Succes, dreptate și fericire

Și acum să enumerăm semnele zodiacale legate de culoarea lor. De ce după culori? Pentru ca să putem desena semnele zodiacale după culoarea lor pe baghetă. Astfel, bagheta dvs. va fi individualizată și în anumite situații va fi folositoare.

Cum vedeți, câteva semne au culori, dar dacă culoarea semnului dvs. zodical nu vă place, nu o folosiți pentru că este important să vă placă bagheta. Ce să ne batem capul cu culorile! Mai bine, alegeți-o pe aceea care vă place!

Semnul zodiacal	Denumirea latină	Culoare
Berbec	Aries (ari)	Roșu strălucitor
Taur	Taurus (tau)	Verde, albastru, galben pal
Gemeni	Gemini (gem)	Violet și gri
Rac	Cancer (cuc)	Alb, argintiu
Leu	Leo (leo)	Purpuriu, portocaliu, auriu și galben
Fecioara	Virgo (vir)	Toate nuanțele de albastru și culoarea cerului senin

Balanţa	Libra (lib)	Toate tonurile pastel
Scorpion	Scorpio (sco)	Roşu
Segetător	Sagittarius (sgr)	Verde şi vernil închis
Capricorn	Capricornus (cap)	Toate culorile închise
Varsator	Aquarius (aqr)	Bleu şi albastru
Pesti	Pisces (psc)	Violet

Îngerii celor 4 elemente

Acum vă prezint îngerii celor patru elemente. Au venit din vremuri străvechi, folosiţi tradiţional în magie. Vă rog să treceţi aceste nume pe bagheta dvs. magică – aşa cum îi denumesc.

Trebuie scrişi cu litere latine:

- îngerul aerului – MIHAEL;
- îngerul apei – GABRIEL;
- îngerul focului – RAFAEL;
- îngerul pământului – URIEL.

Descântecele planetelor

Vă aduc la cunoştinţă scurte descântece legate de planete. Ele, ca şi semnele planetelor, au o influenţă exact ca ceea a planetelor. Dacă puneţi descântecul pe baghetă va avea exact aceeaşi influenţă.

- **mercur** – conjuro et confirmo vos, Angeli fortes, saneti et potentes et Rafael quad pro me labores;
- **venus** – conjuro et confirmo super vos, Angeli fortes, et Anael ut pro me labores;
- **marte** – conjuro te Samael, angele magne, et nomine Adonay, quod pro me labores et adimpleas;
- **saturn** – et nomine Adonay Dei, vivi et veri, conjuro te Orifel, quod pro me labores et adimpleas;

luna – conjuro acilicet, Gabriel quod pro me labores et adimpleas;

- **jupiter** – et per nomen Adonay, conjuro te Sachiel qui es praepositus diei Iovis, ut pro me labores.

Deci, ce semne trebuie să fie pe bagheta dvs.?

- Semnul planetei (sau a câtorva planete) alese în legătură cu destinaţia baghetei;
- Simbolul semnului dvs. zodiacal – în latină;
- Numele îngerilor celor patru elemente;
- Descântecul planetei – sau al câtorva planete.

Vă recomand să puneţi şi o pentagramă (o stea cu 5 colţuri inscrisă într-un cerc).

Semnele planetelor şi simbolurile zodiacale le puteţi face colorate sau pur şi simplu să fie cioplite sau desenate.

Dacă aveţi pe cineva care ştie să sculpteze în lemn cereţi-i ajutorul. Deşi este mai bine s-o faceţi singuri.

C'e mai trebuie făcut cu bagheta noastră? Un capăt al acesteia trebuie să fie ascuţit şi celălalt rotunjit. De asemenea, trebuie să aibă mâner. Se fac de obicei nişte crestături de jur împrejur – mânerul are 6-8 cm - şi *pe el nu trebuie să fie niciun semn!*

Iată tot ce trebuie să ştiţi despre bagheta magică şi pregătirea/fabricarea ei. Vă întrebaţi la ce va folosi?! Să judecăm cum e de făcută, ce semne are, la ce ne foloseşte, nu am spus niciun cuvânt. Nu sunt prea multe de spus. Ea foloseşte la concentrarea energiilor. În multe ritualuri trebuie să-ţi îndrepţi energia către un anume obiect. De aceasta vă trebuie bagheta. Ea concentrează energia dvs. într-o anumită direcţie.

În afară de asta serveşte şi ca „condensator al energiilor" dvs. Energiile dvs. se stochează cu timpul în baghetă ca într-un rezervor.

ATENŢIE!

Legătura dvs. energetică cu bagheta va fi tot mai puternică şi de aceea păstraţi-o cu grijă. Nu o lăsaţi să fie atinsă de alţi oameni, pentru că se va pierde şi deteriora. Îndeosebi acei oameni

care vă vor răul. Prin intermediul baghetei pot să vă transmită un farmec, blestem foarte serios.

Sfinţirea baghetei

Aţi făcut cu succes bagheta până când a sosit luna plină şi vă puteţi relaxa – Slavă Domnului! Mai trebuie să vă străduiţi puţin. Dacă nu este sfinţită este doar un lucru frumos şi atât. Sfinţirea trebuie să aibă loc când este lună plină, la căderea nopţii. Această dată o găsiţi în orice calendar, aşa că:

1. aprindeţi trei lumânări aşezate în formă de triunghi şi faceţi 3 plecăciuni adânci;
2. citiţi „Tatăl Nostru", închinaţi-vă şi faceţi cruce de trei ori;
3. puneţi mâinile deasupra baghetei şi spuneţi de trei ori TETRAGRAMMATON;
4. imaginaţi-vă că pe baghetă, odată cu respiraţia dvs., emanaţi energie care o învăluie şi pătrunde în interiorul ei;
5. ridicaţi mâinile sus chemând şi invocând Forţele Superioare: „Vă rog, măreţe Forţe Superioare, să umpleţi această baghetă magică a supusului dvs. mag (numele de mag) cu atotputernicile voastre energii!" Coborâţi mâinile şi staţi liniştit, nemişcat, câtva timp. Sfinţirea s-a încheiat. Puneţi-o lângă celelalte obiecte magice.

Întâmplare practică

La ce îmi trebuie mie bagheta? Una din cunoştinţele mele a hotărât sa devină mag. El a purces la ritualul iniţierii şi a primit Darul. Apoi, interesul său pentru magie a înregistrat o scădere, dar a continuat să-şi dezvolte capacităţile. A vrut să-şi facă o baghetă magică. L-am ajutat, spunându-i cum se face. Peste câtva timp bagheta a fost gata. Din păcate, acest om care nu a înţeles seriozitatea magiei a hotărât în final că lui nu-i este necesară bagheta deloc. El a ignorat prevestirile mele. El a aruncat bagheta cu lipsa de atenţie. Ce credeţi că au păţit capacităţile lui? Au scăzut şi, după acest fapt, orice încercare sau exerciţiu de magie a devenit un insucces. Şi ar fi putut deveni un mag bun pentru că avea genetic date care-i permiteau să devină mag.

Toiagul magic

Să vorbim despre toiagul magic. Câțiva magi, îndeosebi cei înflocați, adepți ai tradiționalismului, consideră că fiecare mag trebuie să aibă un toiag magic. Judecați și dvs. la ce ne este necesar, dacă funcția lui este de a acumula energia și de a vă concentra în timpul ritualurilor?

Toate acestea le poate face cu succes bagheta magică. Deși ar părea, totuși, câteodată, că toiagul este mult mai folositor decât bagheta. Dacă, totuși, doriți să vă faceți un toiag, acționați ca și la baghetă. Alegeți arborele donator, căutați arbori doborâți sau retezați deja. La fel în a doua zi, când luna este în creștere trebuie să tăiați o ramură de 130/160 cm, în funcție de înălțimea dvs.

Toiagul trebuie să aibă înălțimea dvs. – până la umărul dvs. – și să fie drept. Mai departe procedați ca și la baghetă: alegeți semnele și schițați-le în culorile corespunzătoare. În ziua cu luna plină trebuie sfințit. Procedați în mod analog ca la baghetă.

Dacă pierdeți, din motive independente de dvs., prima lună plină, nu este nimic îngrozitor. Puteți să-l sfințiți la următoarea lună plină, dar țineți minte că *nu trebuie să folosiți bagheta sau toiagul în ritualurile dvs. fără să le sfințiți.*

Toiagul este un obiect de paradă, chiar și înainte era folosit mai mult pentru frumusețe decât pentru treburi. Dvs. hotărâți dacă vi-l faceți sau nu!

Pendulul magic

Să-l prepari este relativ usor. Luați un obiect care vă convine (inel, colan etc.) și legați-l de o ață de 30-35 cm. Funcția pendulului este mai bine îndeplinită dacă obiectul este simetric. Sfințirea este standard. Trebuie ca după sfințire să stabiliți care mișcare și oscilație înseamnă răspuns pozitiv, care negativ și care nedeterminat.

Pentru asta stați la masă. Așezați cotul în așa fel încât antebrațul să fie în echilibru. Degetele să fie libere, fără să influențeze mișcarea. Ușor, țineți ața între degetul mare și arătător. Închideți

ochii. *Mâna şi palma trebuie să fie relaxate.* În gând (sau cu voce joasă) cereţi pendulului să vă arate care este oscilaţia pentru „NU". Peste câteva momente deschideţi ochii şi priviţi pendulul. De exemplu, să spunem că oscilează de la dvs. spre dvs. Închideţi ochii şi întrebaţi-l pentru răspuns pozitiv. Priviţi rezultatul. *Dacă se învârte oarecum mai rapid, simplu nu încape îndoială peste pendularea lui normală.* Şi la sfârşit întrebaţi despre răspuns nedeterminat. Ţineţi minte mişcarea lui şi străduiţi-vă să-i acordaţi importanţă.

Câteodată, pendulul se mişcă înainte–înapoi la pozitiv; stânga–dreapta la negativ şi în cercuri la nedeterminate. Dar există şi alte variante. Poate fi chiar mai simplu. De exemplu, pendulul meu magic în cercuri înseamnă DA; stânga–dreapta – NU şi nedeterminat – mişcarea înainte–înapoi.

Cu pendulul obţii răspuns la întrebări despre prezent şi viitor. Întrebarea trebuie să fie precisă pentru ca răspunsul să fie la fel.

Puteţi afla dacă un lucru sau o acţiune vă sunt de folos sau nu. Se poate folosi şi în discuţii cu duhurile şi să obţinem de la ele răspunsuri cu ajutorul pendulului magic. De obicei, pendulul îţi răspunde la întrebările tale şi care te privesc pe tine – nu pentru o terţă persoană. Nu vei reuşi să obţii răspunsuri pentru ei.

Curăţirea şi purificarea obiectelor magice de energii negative

Periodic, trebuie curăţate de energiile negative obiectele dvs. magice. Se curăţă, de asemenea, şi de informaţiile care se vehiculează în timpul ritualurilor. Acestea, ca şi forţa de concentrare a magului, pot rămâne pe obiectele magice.

Variantele de curăţire sunt de mai multe tipuri. Le puteţi face pe rând. Ele sunt bune. Se pot curăţa, de exemplu, cu sare sfinţită. Se pune obiectul într-un vas cu sare sfinţită. Sarea trebuie să înglobeze obiectul (sau obiectele) magice. Lăsaţi-le 24 de ore (o zi şi o noapte) şi se vor curăţa de toate influenţele străine.

La fel şi cu apa sfinţită. De aceea, când sfinţiţi apa, rostiţi de

trei ori deasupra ei: „Pentru izbăvirea obiectelor magice de influențe străine și de prisos!" Stropiți obiectul cu apă sfințită. Repetați de trei ori pe zi.

Se poate folosi și respirația proprie. La fel cum procedați când la sfințire înglodați obiectul în energie pentru a-l sfinți. Doar că atunci o trimiteți spre obiect și acum i-o dați prin respirație. Luați obiectul pe care vreți să-l curățați. Închideți ochii și imaginați-vă informația de prisos ca pe ceva „cenușiu" atârnând de obiect. Prin mental, imaginați-vă că o destrămați și o trimiteți departe și nu mai rămâne nimic din ea. Chiar așa se va întâmpla!

Puteți să curățați obiectul și cu bagheta magică. Dar ea va fi curățită prin altă metodă. Luați obiectul de curățat, îndreptați bagheta spre el și înglobați-l într-o energie albă și luminoasă care îndepărtează ce este de prisos și aceasta dispare și se destramă. Dacă concentrația nu este destul de puternică, această energie negativă se poate reîntoarce la obiectul magic.

Țineți cont că dacă sfințirea obiectelor magice a fost slabă, el se va încărca puțin cu energia voastră și, după curățare, ar putea chiar s-o piardă.

De aceea, pentru a îndeplini toate atributele care vă revin, credeți-mă este de ajuns să fie încărcate cu energia dvs. Pentru asta vă folosiți de pendulul magic. Puneți în fața dvs. obiectul necesar, luați pendulul magic și întrebați-l (în gând sau șoaptă, cu voce joasă) dacă este subîncărcat cu energia dvs. Dacă pendulul vă spune da, atunci procedați la fel ca la sfințire.

Așa că, am trecut în revistă modul în care obiectele magice vă folosesc la practicarea magiei. Încă o dată vă amintesc: păstrați-le cu grijă! Aceste obiecte nu trebuie stricate, deteriorate sau să li se facă rău într-un fel. Ele poartă amprenta dvs. energetică și sunt legate cu dvs. puternic, de aceea, în cazul vătămării lor, energia dvs. va suferi pierderi și aceasta se va reflecta negativ asupra capacităților dvs.

Teme practice

1 - tema practică numărul 1 – după ce aţi făcut prima oară ritualul sfinţirii apei, după trei zile realizaţi sfinţirea şi apa rezultată beţi-o;

2 - tema practică numărul 2 – când vă faceţi bagheta magică, antrenaţi-vă în focusarea şi concentrarea energiei pe obiect. Folosiţi ca obiect foi de hârtie. Puneţi foaia de hârtie la un metru de dvs. pe podea. Acum presupuneţi că energia dvs. vă iese din mâini în baghetă şi apoi focusaţi-o în vârful baghetei, trimiţând-o din vârf în hârtie. Dacă închideţi ochii, o veţi face cu uşurinţă. Când foaia s-a umplut de energie (vedeţi cu privirea interioară), s-a umplut de energie. Acest rezultat trebuie să-l obţineţi. În afară de aceasta, prin îndeplinirea acestui exercitiu, tot timpul trebuie să vedeţi şuvoiul şi fluxul de energie care iese din baghetă. Dacă pierdeţi sau întrerupeţi vizualizarea, luaţi exerciţiul de la capăt. În final, trebuie să preluaţi energia înapoi. Realizaţi acest lucru, ţinând o foaie între palme şi imaginaţi-vă că energia se întoarce din nou în mâinile dvs. Aşa realizaţi transferul. Vă sfătuiesc ca, după realizarea acestui exerciţiu, să beţi un pahar cu apă sfinţită. Acest exerciţiu se face o dată pe zi, în decursul a 5-7 zile. Dacă, după acest termen, nu puteţi menţine energia în vizorul (polul) vederii dvs. interioare, în timpul exerciţiului (şi asta este posibil pentru că exerciţiul este foarte complex), atunci continuaţi să-l faceţi până când veţi obţine capacitatea deplină de a focaliza energia asupra obiectului. După ce descărcaţi foile folosite în exerciţiu, aruncaţi-le!

3 - tema practică numărul 3 – cu ajutorul pendulului dvs., încercaţi să identificaţi produsele, felurile de mâncare, băuturile care vă sunt benefice şi antrenaţi-vă să cunoaşteţi viitorul. Nu numai începeţi, ci, vă rog, puneţi întrebări simple asupra viitorului apropiat.

Dezvoltarea capacităților magice

Descoperirea Darului

Am ajuns la cel mai important capitol al cărții. Ați primit, în timpul ritualului inițierii, darul magic. A sosit vremea să-l dezvoltați. Capitolul prezent conține exerciții practice. Acestea au fost verificate de magi importanți și de ucenicii lor.

Dvs. trebuie să aveți răbdare căci, se știe, Darul nu se realizează repede. El se dezvăluie doar celor hărăziți să fie magi. Dar cu multă stăruință și trudă, efectul exercițiilor va demonstra, credeți-mă, că se poate.

Rugăciune pentru descoperirea darului

Rugăciunea este adresată Domnului, cu cererea de a vă descoperi capacitățile. Citiți rugăciunile o dată pe zi, de dimineață. Faceți așa cam o lună, zilnic, și veți obține rezultate notabile.

„Dumnezeu al Cerului și Pământului, Creator și Făuritor al tuturor lucrurilor văzute și nevăzute. Eu, ființă nedemnă, Te rog, făcându-se voia Ta, în numele Fiului Tău născut, Domnul nostru Iisus Hristos, să mă hărăzești pe mine cu Sfântul Tău Duh. Să mă îndrume El spre adevărul Tău și mila Ta fără de margini, pentru că eu simt o dorință puternică de a înțelege știința vieții, de a primi cunoștințe depline, tot ce-mi este necesar. Știința este scufundată în întuneric și așa de profanată tălmăcire a oamenilor, încât cu forțe proprii eu nu sunt în stare să obțin nimic, fără să am îndrumarea Ta. Dă-mi mie unul din duhurile Tale, pentru a mă îndruma și sfătui în legile pe care Tu dorești să mă învețe și să mi le facă cunoscute și care să încheie cu răsplătirea cinstei și slavei Tale și slujirii în folosul aproapelui. Dă-mi, smeritei inimii mele și mie, răsplată pentru ca eu, cu ușurință, să-mi însușesc cunoștințele asupra cărora m-ai îndrumat așa cum crearea și facerea sufletului meu s-a făcut din izvorul comorilor Tale nesecate pentru necesitățile mele.

Permite-mi, prin bunăstarea Ta, să folosesc măreţele Tale milostiviri cu frică, smerenie şi aspect de rob, în numele Domnului nostru Iisus Hristos. Amin!"

Ritual pentru descoperirea capacităţilor

Acest ritual ajută şi obţineţi mai repede descoperirea Darului dvs. Se face într-o zi cu lună plină, chiar atunci când răsare luna plină. Să presupunem că luna plină răsare la cinci dimineaţa şi trebuie, deci, să vă sculaţi devreme. Se poate face cu o zi înainte ritualul, acest lucru nedăunând ritualului. Puteţi face ritualul singur sau împreună cu un începător.

Să purcedem spre ritual. Ţineţi minte că nimic nu trebuie să vă neliniştească sau să vă distragă în timpul ritualului. Închideţi telefonul, preveniţi că sunteţi ocupat, ştiu că tehnica desfăşurării ritualului vă transformă într-un prea-plecat slujitor.

1. aprindeţi trei lumânări pe masă în formă de triunghi;

2. mental, descrieţi un cerc în jurul dvs.; vă amintiţi că trebuie să fie luminos şi să strălucească;

3. beţi un pahar din apa sfinţită anterior – trebuie să beţi toată apa;

4. aplecaţi-vă în cele patru puncte cardinale şi citiţi rugăciunea: **„Anorul, Tahnehsa, Ladisten, Rabur, Esa, Aladia, Alfa şi Omega, Leiste, Oriston, Adonai – îmi este necesar să recoltez şi să strâng. Tată ceresc, milostiv îndrumător, curăţă-mă, trimite binecuvântările Tale slugii tale nevrednice, iartă-mă şi binecuvântează-mă. Mâinile Tale atotputernice asupra acestor duhuri nesupuse şi recalcitrante şi care sunt în contradicţie, ca să fie după porunca TA, eu pot respecta lucrările Tale Dumnezeieşti să se plece înţelepciunii Tale, să slăvească şi totdeauna să se supună numelui Tău sfânt. Te chem pe Tine în ajutor, o, Doamne! Te implor din adâncurile inimii, ca duhurile Tale pe care le chem şi le invoc să se supună, să apară imediat sub oblăduirea atotputerniciei Tale, să fie de bună voie atotputerniciei Tale, astfel ca să nu strice**

nicio **creaţie mie sau ale ajutoarelor mele, să nu aducă şi să provoace groaza sau să ne slăbească organismul şi puterile, să fie ascultătoare, smerite, supuse voinţei mele pe deplin pentru că aşa le-am poruncit eu!"**

5. faceţi cruce de trei ori şi aplecaţi-vă. Priviţi la cercul dvs. care trebuie să fie întreg neîntrerupt;

6. citiţi rugăciunea tuturor sfinţilor: **„Sfinte Dumnezeule şi de sfinţi repauzaţi mărit, cu glas de îngeri glorificat în ceruri, pe pământ de oameni lăudat, de Sfântul Tău Duh, fiecăruia să-i dea pe măsura dăruirii lui Hristos şi slăvit de biserica apostolilor Tăi, proorocilor, vestitorilor de bine, propovăduite fiecărei seminţii şi trib şi astfel aceştia au avut fapte de curaj, care au rămas şi, la Tine, cu dragoste au venit ca să fie ajutaţi mai departe! Amintindu-ne de toate aceste fapte sfinte şi proslăvindu-te în toate, însuşi, Tu, Dumnezeule ai acţionat şi ai creat şi făurit! Te rog, pe Tine, Sfântul Sfinţilor, dă-mi mie păcătosului să le urmez învăţătura, poveştile de viaţă ale sfinţilor, credinţa, dragostea, iubirea, îndurările rugăciunilor de ajutor, prin darurile Tale nemăsurate. Şi să slăvim noi prea Sfânt numele Tău, al Tatălui şi Fiului şi al Sfântului Duh în veacul vecilor. Amin!"**

7. ridicaţi mâinile şi rostiţi: **„Vă invoc şi vă chem, sfinţilor din ceruri (cereşti), veniţi şi ajutaţi-mi în săvârşirea ritualului şi obţinerea scopului lui!";**

8. chemaţi-l pe îngerul vostru. Pentru acesta înclinaţi-vă şi citiţi textul: **„Dumnezeule, în veci atotputernic, care ai creat toate făpturile şi lucrările în slava şi cinstirea ta şi pentru slujirea omului! Te rog, înfăţişează-mi-l pe îngerul meu. Amin!";**

9. după aceasta, vă ridicaţi mâinile spre cer şi spuneţi de trei ori: **„În numele lui TETRAGRAMMATON-ului sfânt şi al forţei sale te chem pe tine îngerul meu, vino în acest moment!";**

10. spuneţi: **„Te rog stăruitor, te descânt, îngerul meu (întruparea) cu cele şapte nume ale lui Dumnezeu, te descânt**

cu forța și puterea dată mie prin sfințire și inițiere! Ajută-mi să-mi descopăr și să dobândesc Darul de magician, fă-o repede și ușor! Așa să fie! Amin!";

11. invocați pe Maica Domnului. Ridicați din nou mâinile spre cer și rostiți: **„O, Maică preaslăvită, preasfințită Maica Domnului, te rog, vino și ajută-mi, mie, la dezvoltarea Darului meu magic! Ajută-mă, Preasfântă Fecioară Maria!";**

12. Și acum imaginați-vă că cercul dvs. magic a devenit luminos, mai puternic. Acum citiți descântecul: **„Șeful morților, fie să-ți ordone ție șeful (căpetenia) prin șarpele sfințit și viu! Heruvime, fie să-ți ordone ție Șeful prin Adam Iothavah! Vultur rătăcitor, fie să-ți ordone ție șeful coarnelor de taur! Șarpe, fie să-ți ordone ție Șeful prin Vestior și Leu! Mihail, Gabriel, Rafael și Anael! Înger cu ochii morți, supune-te și întoarce-te în pământ dacă nu vrei, pentru că te voi străpunge cu sabia! Vulture, te voi lega cu lațul, supune-te sau te voi îndepărta! Șarpe târâtor, întinde-te la picioarele mele sau te va sfâșia focul sfânt! Așa întoarce-te în ape! Aer, circulă! Foc, arzi! Amin";** *acest descântec ar părea poate neobișnuit. Asta nu înseamnă că are puțină forță!*

13. acum trebuie să vă adresați îngerului (duhului) ca să vă ajute în dezvoltarea Darului. La început, chemați-l pe acest înger: **„Rafael, te chem în numele sfântului Adonay, vino la mine imediat! Vino și ajută-mă în numele TETRAGAMMATONului!"** și acum descântecul: **„Te descânt pe tine, Rafael, în numele sfinților Adonay, Saday, Aie, Asanie, TETRAGRAMMATON, Eloim, Elgebor, te descânt cu numele sfintei scrise pe gura cuptorului lui Aarom, slujitor al înaltului Creator și în numele îngerilor afirmați prin mila Salvatorului și în final în numele tronului ființelor cu șase aripi să vii în ajutorul meu și să-mi îndeplinești voința mea!"** La această invocare standard, acum trebuie să adăugați încă câteva cuvinte: **„Te descânt, ca să faci dezvoltarea Darului meu magic repede și ușor! Fie o dată pentru totdeauna în mine forța magică!";**

14. acum ridicați mâinile la cer și simțiți forța și puterea dvs. și rostiți: **„O, Doamne Atotputernic, toți sfinții preacucernici, îngerul meu personal, Preasfântă Maica Domnului, Iisuse Hristoase, mărețe Rafael și îngerii tăi! Pe toți vă rog și vă descânt. Ajutați-mă în descoperirea Darului meu magic! Și veniți să-mi dați blagoslovirea și mila voastră și forța voastră în această apă pregătită pentru mine. Încărcați-o pentru o cât mai grabnică dezvăluire și descoperire a Darului! Așa să fie în veacul vecilor! Amin!".** Pregătiți apa dinainte, cam 1,5-2 litri. *Ea trebuie să se afle în interiorul cercului dvs. magic!*

15. închinați-vă și rostiți: **„Maica Domnului, Hristoase, îngerul meu Rafael! Vă eliberez și vă mulțumesc pentru ajutor!"** Faceți cruce de trei ori.

16. acum, stând în genunchi, citiți o rugăciune către Dumnezeu. Semnul crucii, care apare din loc în loc, arată unde trebuie să faceți cruce. Această rugăciune se poate citi și, așa, simplu. Ea nu este continuarea acestui ritual, ea este inclusă în context: **„O, Doamne Atotputernice, care ai salvat totul, eliberează-mă și pe mine de orice rău. O, Doamne Atotputernice, care ai fost ajutorul și sprijinul tuturor lucrurilor, ajută-mi și mie și dă-mi ajutor în toate nevoile, necazurile, întreprinderile și primejdiile. Izbăvește-mă de toate uneltirile dușmanilor știuți și neștiuți, văzuți și nevăzuți în numele Tatălui, Creator al întregii lumi (†) și al Sfântului Duh, care a înfăptuit legea în toată perfecțiunea ei (†). Mă las în voia Ta, mâinile Tale și cu desăvârșire pe de-a-ntregul sub protecția și ocrotirea TA. Așa să fie!". Binecuvântarea atotputernicului Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh să fie întotdeauna cu mine! Așa să fie (†). Binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl, care a creat singur totul cu cuvântul, să fie mereu pururi cu mine (†). Așa să fie! Binecuvântarea Domnului Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu, să fie pururi cu mine (†). Așa să fie! Binecuvântarea Sfântului Duh cu cele șapte daruri să fie cu mine (†). Așa să**

fie! Binecuvântarea Fecioarei Maria şi a Fiului Ei să fie pururi şi mereu cu mine (†). Aşa să fie! Amin";

17. acum ridicaţi-vă, strângeţi lumânările şi beţi puţină apă încărcată. Această apă va trebui s-o beţi toată din pahar de acum înainte, până o veţi termina. Ritualul s-a terminat. Sper ca după săvârşirea ritualului mai sus menţionat, totul să vă vină uşor şi mulţumitor de repede.

Vă doresc aceasta din tot sufletul. Şi acum, primind sprijinul Forţelor Superioare înalte, puteţi începe antrenamentul pentru a vă dezvolta darul magic.

Să începem cu câteva exerciţii-teme cu cărţi.

EXERCIŢII CU CĂRŢI

Sunt exerciţii efective şi de aceea sunt foarte simple. Eu am început tot cu acest gen de exerciţii.

Vă sunt necesare 36 de bucăţi. Vă sfătuiesc să faceţi aceste exerciţii zilnic, deajuns o dată pe zi. Notaţi rezultatele ca să vedeţi dinamica dezvoltării capacităţilor dvs. Special pentru aceasta la sfârşitul cărţii este o listă care conţine o tabelă în care veţi nota rezultatele. Dacă sunteţi atât de educat încât să socotiţi că nu este frumos să scrieţi pe cărţi, atunci vă spun: „Aceasta nu este o simplă carte". Puteţi scrie pe ea şi chiar trebuie. Aşa că să trecem la exerciţii!

EXERCIŢIUL NR. 1

Luaţi pachetul de cărţi de joc şi bateţi-le. Ţineţi-le cu faţa spre dvs. şi în oricare ordine tăiaţi-le cu o carte. Puneţi această carte în faţa dvs. Scopul dvs. este să ghiciţi culoarea – este roşie sau este neagră. Ascultaţi-vă intuiţia. Dacă credeţi că este roşie, puneţi-o în dreapta dvs. şi dacă credeţi că este neagră în stânga dvs. Obţineţi, astfel, două teancuri de cărţi. Vedeţi apoi câte aţi greşit la dreapta şi scrieţi rezultatul. Dacă aveţi rezultate corecte de până la 20 de ori nu poate fi o coincidenţă. Dacă nu credeţi, luaţi pachetul şi, în ordine arbitrară, fără să gândiţi, la întâmplare, împărţiţi-l în două

teancuri. Apoi, vedeţi câte cărţi aţi greşit în teancul dvs. Dacă aţi obţinut un număr mai mare de 20, atunci trebuie să perseveraţi. Nu vă neliniştiţi dacă pentru început numărul cărţilor pe care le ghiciţi este mic. Aşa este normal. Dar, dacă veţi face acest exerciţiu zilnic, veţi vedea că numărul cărţilor ghicite de dv. va creşte. Este posibil ca nu foarte repede, dar nu dezarmaţi. O să vă reuşească! Eu cred în dvs!

EXERCIŢIUL NR. 2

Acest exerciţiu este mai complex. Bateţi cărţile şi apoi tăiaţi-le cu o carte, pe care o aşezaţi cu dosul în sus în faţa dvs. Încercaţi să „vedeţi" culoarea. Puneţi cărţile pe teancuri în următoarea ordine: cupă, caro, pică, treflă. Când s-au terminat cărţile, încercaţi să calculaţi cantitatea corectă din cărţile numite. Dacă sunt până la 9 sau mai puţin, atunci este o simplă coincidenţă. Nu uitaţi să notaţi rezultatul!

Dacă vreţi, puteţi face ambele exerciţii odată, dar eu vă sfătuiesc să faceţi la început de săptămână doar exerciţiul întâi şi apoi pe cel de al doilea. Aşa veţi putea, încetul cu încetul, să complicaţi tema după ce veţi obţine anumite rezultate, făcându-vă exerciţiul. Puteţi trece la exerciţiul al treilea care este mai greu.

EXERCIŢIUL NR. 3

Acum veţi ghici fiecare carte după culoare, dar şi după număr sau rang. După cum vă daţi seama este destul de complicat. Vă dau un sfat: întâi începeţi cu culoarea cărţii, apoi străduiţi-vă să vedeţi semnul şi apoi rangul/numărul cărţii.

ATENŢIE

„Acest exerciţiu cere multă forţă şi după ce îl faceţi trebuie să beţi un pahar cu apă sfinţită. Dacă simţiţi des că obosiţi, după 15 minute beţi încă un pahar şi din nou faceţi exerciţiul, dar numai în timpul zilei! O zi vă veţi lua o pauză şi vă veţi odihni.

SFAT PENTRU EXERCIŢIILE CU CĂRŢILE

Ca să obţineţi rezultate ridicate, înainte de a efectua exerciţiile,

liniştiţi-vă, calmaţi-vă, respiraţi adânc de câteva ori. Timpul de expirare trebuie să fie mai lung. Nu faceţi exerciţiul dacă sunteţ obosit sau abătut. Străduiţi-vă să vedeţi cărţile închizând ochii ş folosiţi-vă vederea interioară. Puteţi folosi următoarea metodă care, cu siguranţă, vă va ridica rezultatele. Întrebaţi-vă în gând:

Ce carte am în faţă? Roşie sau neagră?

(pentru primul exerciţiu) şi

Care este semnul acestei cărţi?

(pentru cel de-al doilea exerciţiu).

După aceea, ascultaţi-vă cu atenţie şi poate veţi primi răspunsul corect. Este posibil ca această metodă să vă ajute!

EXERCIŢIU CU PLANTE

În acest exerciţiu ne antrenăm capacitatea de a percepe bioenergia. Bioenergia înconjoară orice fiinţă vie. O puteţi simţi cu ajutorul palmelor. Îndreptaţi palmele către plantă. După aceea închideţi ochii, acordaţi-vă la percepţia energiei şi concentraţi-vă. Peste puţin timp veţi simţi puţină căldură, ca şi cum ar ieşi din plantă. Dacă veţi simţi, aţi perceput energia ei şi vă felicit!

Dar fiţi atent, organismul dvs. vă poate înşela. Căldura pe care o simţiţi ar putea fi urmarea involuntară a autosugestiei. Ca să verificaţi dacă vă face feste conştiinţa, procedaţi după cum urmează: imediat ce simţiţi căldura, daţi mâna în lateral şi eliberaţi-o. Dacă după puţin timp simţiţi din nou că primiţi căldură în palmă, atunci este efectul autosugestiei. Dacă imediat încetaţi să simţiţi căldura, după ce aţi îndepărtat mâna, atunci este posibil să simţiţi energia plantei şi asta este minunat!

Acum să vorbim despre plantă. Luaţi orice plantă – o plantă cu flori în ghiveci sau un pom de pe stradă. Doar să aveţi în vedere că energia plantelor de pe stradă, în sezonul rece, este semnificativ scăzută aşa că şansele de a simţi energia lor vor fi reduse. Dar cu plantele care cresc în casă, în ghiveci, puteţi exersa tot anul. Dacă dvs. nu aveţi plante în casă poate au cunoştinţele dvs. Antrenaţi-vă la ei, dar faceţi totul pe îndelete, fără grabă, încercaţi să simţiţi

ceva şi când veţi reuşi, pentru dvs., va fi foarte plăcut. Prima dvs. cunoştinţa cu bioenergia o veţi ţine minte pentru totdeauna.

EXERCIŢII CU PARTENERI

EXERCIŢIUL NR. 1

Faceţi acest exerciţiu numai după ce veţi învăţa să simţiţi energia plantelor. Acest exerciţiu va contribui la formarea capacităţilor dvs. de a percepe/simţi energia, doar că în acest caz este vorba despre energia umană. Aceasta veţi învăţa acum. Luaţi una din cunoştinţele dvs. care să fie un om serios, să nu ia totul în joacă ca un copil. Ce veţi face dvs. este ceva serios pentru că veţi percepe energia omului. Tot ce aţi exersat până acum, vă este necesar în acest moment. Inspiraţi adânc şi expiraţi încet. Dacă vă simţiţi obosit, nu vă ocupaţi de exerciţii, ci aşteptaţi până veţi fi odihnit. Şi acum să începem!

Să presupunem că partenerul dvs. stă pe scaun şi este relaxat, iar dvs. staţi de o parte a lui, în picioare, şi ridicaţi mâna dreaptă (stânga dacă sunteţi stângaci) la o distanţă de 25-30 cm la nivelul plexului solar. Concentraţi-vă şi ascultaţi cu atenţie percepţia senzorială a palmei dvs. Peste puţin timp, veţi simţi o căldură ieşind, emanând din partenerul dvs. Ca şi în exerciţiul cu planta, vă este necesară verificarea faptului ca această căldură să nu fie doar jocul imaginaţiei dvs.

Pentru a verifica exact ca şi la plantă, daţi brusc mâna la o parte. Dacă încetaţi să mai simţiţi căldură este bine. Este adevărat că în fapt aţi simţit real emanaţia senzorială a energiei partenerului dvs. Dacă simţiţi, totuşi, căldură atunci rostiţi CHIAR DACĂ CĂLDURA A FOST RODUL IMAGINAŢIEI DVS., CONTINUAŢI să faceţi EXERCIŢIUL. NUMAI CĂ DE FIECARE DATĂ să VERIFICAŢI DACĂ, ÎNTR-ADEVĂR, SIMŢIŢI ENERGIA SAU NU. Cu vremea, subconştientul dvs. va înţelege şi va înceta să creeze senzaţia de căldură.

IMPORTANT: nu vă pierdeţi speranţa că nu veţi reuşi! Vă va reuşi exerciţiul cu siguranţă. Obligatoriu, credeţi-mă!

După ce învățați să simțiți energia omului, complicați exercițiul. Acum nu țineți mâna într-un singur loc, ci plimbați-o pe lângă corpul partenerului dvs. Începeți cu capul. Țineți mâna deasupra creștetului capului. Când simțiți energia, începeți să mișcați mâna pe lângă ceafă, apoi lăsați-o pe gât și spre pectorali. NU DUCEȚI MÂNA în FAȚA FEȚEI OMULUI! După piept, lăsați-vă spre burtă și apoi, încet, duceți mâna într-o parte și scuturați-o! Așa vă terminați exercițiul.

ȚINEȚI MINTE: în timpul exercițiului, mâna dvs. trebuie să fie mereu la 25 cm de corp! SCOPUL DVS. ESTE să ÎNVĂȚAȚI PRIN ACEST EXERCIȚIU să NU ÎNTRERUPEȚI CONTACTUL CU OMUL. Dacă vreun moment, ați pierdut contactul, luați exercițiul de la început. Contactul dvs. cu corpul partenerului trebuie să fie neîntrerupt de la început la sfârșit.

ATENȚIE!

Aceste exerciții vă cer multă cheltuială de energie de aceea nu le faceți prea multă vreme. De asemenea, după fiecare antrenament beți un pahar de apă sfințită.

EXERCIȚIUL NR. 2

Acest exercițiu îl veți face doar după ce îl reușiți pe cel precedent. Ați învățat să mențineți contactul cu energia subiectului uman. Acum veți învăța să determinați deosebirile dintre energiile organelor. Adică energia omului este funcție de organele sale interne. De exemplu, dacă omul are ficatul bolnav prin "palpare" veți simți o „radiație" neplăcută. În afara căldurii, veți simți o senzație de rece sau de înțepături. Cu cât mai puternică este senzația, cu atât mai bolnav este ficatul. Iată că trebuie să vă antrenați pentru a vă crește această capabilitate de percepere. Din păcate, astăzi, tot mai puțini oameni sunt perfect sănătoși. Unora le este bolnavă inima, alții se plâng de stomac, unii au probleme de auz ș.a.m.d. Vă va fi foarte greu să vă găsiți un partener care să nu sufere de ceva. La început stabiliți contactul cu energia partenerului dvs. SIMȚIȚI ENERGIA SĂNĂTĂȚII LUI. După care, încet,

puneți mâna în DREPTUL ORGANULUI BOLNAV și EFECTUAȚI MIȘCĂRI CIRCULARE în SENSUL ACELOR DE CEASORNIC. DACĂ SIMȚIȚI RĂCEALĂ, FRIG, ÎNȚEPĂTURI, VERIFICAȚI AȘA CUM AM EXPLICAT ANTERIOR.

Antrenați-vă de câteva ori și învățați să determinați organul bolnav. La sfârșitul acestui exercițiu, vă recomand și vă sfătuiesc să beți un pahar de apă sfințită care vă va reface forțele.

EXERCIȚII INDIVIDUALE PENTRU PERCEPȚIA ENERGIEI

Nu vă este necesar un partener. Vă veți antrena pentru direcționarea energiei. Important va fi nu numai s-o simțiți, ci s-o transmiteți altor oameni sau obiectelor. Această îndemânare va fi necesară pentru crearea talismanelor și este foarte importantă.

EXERCIȚIUL NR. 1

Acest exercițiu îl veți efectua după ce veți percepe, o țineți în contact și după ce percepțiile dvs. nu vor mai fi înșelate de subconștientul dvs. Așa că pregătiți-vă să lucrați cu energia. Puneți palmele la o distanță de circa 35 cm una în fața alteia și țineți-le așa câteva secunde, după care apropiați-le încet. Trebuie să simțiți că palmele dvs. se sprijină pe ceva în funcție de mișcările pe care le faceți ca și cum ar exista un obiect transparent între ele pe care-l simțiți. Apoi îndepărtați-le în lateral. Nu mai simțiți nimic? ESTE FOARTE BINE. Acum reluați și apropiați-le. Simțiți ceva? Este minunat! Tocmai ați realizat exercițiul care se numește „cu armonica". Prin antrenamente, într-adevăr bine spus, veți avea între palme burduful armonicii.

EXERCIȚIUL NR. 2

Acum încercați să mișcați bioenergia. Închideți ochii și formați în mâna dvs. dreaptă (sau stânga, dacă sunteți stângaci) un mic glob bioenergetic. Îl vizualizați cu vederea internă. Presupuneți că el împrăștie o lumină albă strălucitoare. Dacă-l vedeți negru și nu

luminos înseamnă că este format din energie negativă care este dăunătoare şi înseamnă că aţi acumulat energie negativă. În această situaţie imaginaţi-vă că în palma dvs. se aprinde un foc şi el „arde" globul întunecat. Aşteptaţi să ardă complet şi nu mai reluaţi exerciţiul. Beţi un pahar de apă sfinţită şi apoi refaceţi exerciţiul de percepţie a energiei. Exerciţiul pentru mişcarea energiei reluaţi-l numai a doua zi pentru că este nevoie de linişte o perioadă după curăţarea energiei. Profitaţi de această linişte şi refaceţi-vă forţele. Dacă globul este normal luminos încercaţi să-l mişcaţi pe degete, apoi pe toată lungimea palmei şi readuceţi-l în centrul palmei. Mişcaţi-l circular în sensul acelor de ceas sau viceversa – nu are importanţă. Apoi aruncaţi-l dintr-o palmă într-alta. După terminarea exerciţiului, imaginaţi-vă că globul de energie se risipeşte în bucăţi de energie care se întorc de unde au venit, fie sunt resorbite de palma dvs. şi devin parte din energia dvs., după mai multe repetiţii, şi veţi ajunge ca cele învăţate să le faceţi bine, puteţi complica exerciţiul. Mişcaţi globul în interiorul corpului dvs. Întâi, treceţi-l dintr-o mână în alta prin zona umerilor, apoi refaceţi traseul în sens invers. Duceţi-l de colo colo, în acest mod, de câteva ori.

CURĂŢAREA RAPIDĂ A ENERGIILOR PROPRII

Acum, vă voi arăta un mod rapid şi uşor de a vă curăţa energia. Rezultatul este mulţumitor. Dacă aţi acumulat energie negativă multă nu va da rezultate depline. Totuşi, puteţi repeta procedura desfiinţând orice urmă de energie rămasă. Este metoda de curăţire pe care o efectuez şi eu când îmi curăţ energia proprie.

Aşa că dacă v-aţi înconjurat de informaţii negative liniştiţi-vă şi relaxaţi-vă. Faceţi trei inspiraţii adânci şi trei expiraţii scurte. Concentraţi-vă, închideţi ochii şi încercaţi să vizualizaţi mental toată energia negativă. Peste puţin timp şi prin concentrare, veţi reuşi. Văzând zonele de energie întunecată, fixaţi-le în aura dvs.

energetică. Trebuie să presupuneți că energia negativă a înghețat acolo unde ați vizualizat-o și arată ca un nor negru care înconjoară corpul dvs. Fixați-o ca să puteți s-o neutralizați pentru ca ea să nu se mai deplaseze și, astfel, s-o puteți îndepărta de dvs.

Relaxați-vă și imaginați-vă că o ploaie aurie delicată cade de sus peste dvs., vă spală întreg corpul, pătrunde în biopolul dvs., pătrunzând în toată adâncimea lui. Energia negativă nu poate exista sub această ploaie, topindu-se ca bateriile uitate la soare. Ploaia spală energia negativă și vă umple tot corpul în întregime cu o lumină aurie din cap până în picioare și energia negativă este împinsă în pământ de către ploaia aurie, unde se risipește. Acest gând trebuie să îl aveți în minte. Veți observa peste puțin timp că nu mai aveți nori negri pe aură. Mai rămâneți încă un minut sub ploaie apoi puteți opri exercițiul. De dorit, ca după exercițiu, să beți un pahar de apă sfințită.

VRĂJI (DESCÂNTECE) și FARMECE

În practica magică nu o scoateți la capăt fără farmece. Ca să îndepliniți dorința cuiva în timpul ritualului, folosiți farmece concrete adaptate situației. Chiar și cei mai puternici magi folosesc vrăji, descântece pentru că ei au învățat că se obțin rezultate numai cu ajutorul cunoștințelor proprii. Dar această capacitate unică este doar în puterea magilor înnăscuți. Așa că dvs., ca și mine, vă veți folosi de farmece și descântece.

Vi se poate părea simplu, dar nu este așa. Dacă iei textul, îl citești de trei ori, apoi stai și aștepți rezultatul în liniște. Nu se face totul de la sine, treaba este mai complexă. Trebuie să te pricepi să citești! Din păcate, librăriile sunt pline de culegeri de farmece și descântece scrise fără explicarea faptului ca nu orice cititor al acestor cărți le poate pune în practică.

Cum este corect să citești farmecele? Dacă vă amintiți, orice farmec se citește când luna este fie în creștere, fie în descreștere.

De asemenea, trebuie să fii obligatoriu liniştit, să faci câteva inspiraţii adânci şi expiraţii lente şi să aveţi o înfăţişare serioasă.

NIMIC NU TREBUIE să vă DISTRAGĂ ÎN TIMPUL CITIRII DESCÂNTECULUI, TREBUIE CITIT fără ÎNCETARE, FĂRĂ PAUZĂ SAU ÎNTRERUPERI, DE LA ÎNCEPUT PÂNĂ LA SFÂRŞIT. Dacă, din nu ştiu ce cauză, trebuie să vă opriţi, mai bine nu-l mai repetaţi în ziua respectivă, ci reluaţi-l în altă zi pentru a vă feri de efecte neplăcute.

Trebuie să fiţi convins că va avea efect şi rezultat pozitiv. Dvs. nu sunteţi amator, ci un mag consacrat şi de aceea în mod obligatoriu veţi reuşi. Credeţi în dvs! Şi să nu uitaţi că farmecele şi descântecele se citesc de trei ori. Vă voi da câteva texte de farmece şi descântece pe care le puteţi folosi atât pentru dvs. înşivă, cât şi pentru alţii. Urmăriţi, apoi, cât de repede îşi fac efectul şi cât de clar se manifestă şi prind viaţă. Trebuie să studiaţi dacă efectele farmecelor dvs. se schimbă în timp.

TEMĂ SUPLIMENTARĂ

Gândiţi-vă în ce perioadă a lunii trebuie citite descântecele/farmecele de mai jos. Eu vă voi da la sfârşitul capitolului răspunsul corect la această temă. Verificaţi-vă!

DESCÂNTEC ÎMPOTRIVA FURIEI ŞEFULUI

„Colţurile la colţuri, uşile la uşi, regii la regi. Vin la tine paşnic şi dvs. La mine cu blândeţe şi duioşie. Pe cât de blânzi erau părinţii înaintea copiilor mici şi pe cât de fină apa regală înaintea regilor, înaintea tuturor ţărilor şi împăraţilor, aşa să fie şi robul lui Dumnezeu (numele şefului) înaintea robului-roabei lui Dumnezeu (numele mic), aşa să fie de blând şi fin şi milostiv, să fie ocrotit cu ochi de vultur şi să aibă inimă de mamă şi de tată. Amin".

Citiţi acest farmec de trei ori, trei zile de joi la rând, la serviciu, cât mai aproape de biroul şefului. Acest farmec se adevereşte

repede dacă aveţi la dvs. sare sfinţită şi, după citirea descântecului, o împrăştiaţi puţin în faţa uşii şefului dvs.

PENTRU CA ŞEFUL SĂ SE SUPERE MAI PUŢIN PE DVS.

„Aminteşte-ţi, Doamne, pe regele David şi toată blândeţea lui. Eu mă ridic, binecuvântez, vin, mă închin în această parte, tu la acela, ţie ţi-a închis Dumnezeu buzele pline de furie, totul este egal în faţa Domnului. Amin".

Descântecul se citeşte în orice zi, dar, obligatoriu, în faţa cabinetului şefului. Puteţi folosi şi sare, efectul va fi notabil şi foarte rapid.

DESCÂNTEC PE PORTMONEU CA SĂ AI BANI MAI MULŢI

„Aşa cum pe cer sunt multe stele, cum apele se strâng în mare şi cum praful de aur este strâns de vânt, aşa şi în portofelul meu să fie mulţi bani şi întotdeauna de ajuns. Amin".

Vă sfătuiesc să-l faceţi de trei ori pe an, pe un ban pe care să-l purtaţi mereu în portofel. Ca să faceţi descântec pe lucruri, în cazul de faţă pe un ban, trebuie pur şi simplu să le citiţi ţinând lucrul, în cazul nostru moneda, cât mai aproape de buze. Citiţi în şoaptă!

DESCÂNTEC CA SĂ VĂ VEDEŢI MIRELE ÎN VIS

„Joi spre miercuri, marţi spre luni, duminică spre sâmbătă, vineri singură şi eu tânără, singură stau în munţii Sionului cu trei îngeri în cap: unul vede, altul vorbeşte şi al treilea îmi arată soarta."

Citiţi acest descântec în faţa acelei persoane care stă culcată pe spate în noaptea de vineri.

FARMEC CA SĂ AI UN VIS PREMONITOR

Trebuie citit când stai culcat în pat.

„Nikon cel minunat prevesteşte un vis groaznic. Dacă dorinţa mi se va împlini, adu-mi-l, iar dacă nu se va îndeplini, ia-l de la mine."

PENTRU CA BĂRBATUL ŞI FEMEIA SĂ TRĂIASCĂ BINE

Luaţi două lumânări, împletiţi-le cu acurateţe să fie una. Apoi, puneţi-le într-un loc călduros ca să devină moi. Apoi, aprindeţi-le şi citiţi de trei ori descântecul.

„Mă ridic, binecuvântez, vin, mă închin şi ard două lumânări de ceară curată. Eu ard lumânările, inimile le unesc la pâine şi sare pe masă, la viaţă bună şi la iubirea copiilor mici. Amin."

ÎMPOTRIVA COŞMARURILOR DE NOAPTE

Faceţi cruce de trei ori pe pernă şi citiţi cuvintele:

„Dorm culcat pe amprenta crucii mele şi înconjurat din toate părţile de Îngeri, Arhangheli, Serafimi şi Heruvimi. Păziţi Îngeri, Arhangheli, Serafimi şi Heruvimi sufletul meu de cu seară la miezul nopţii şi de la miezul nopţii până dimineaţa. Amin."

Închinaţi-vă şi faceţi o metanie.

ÎMPOTRIVA MELANCOLIEI ŞI TRISTEŢII

„Ocean, mare albastră, pârâu năvalnic, măicuţă apă repede, cu şuvoaiele tale repezi, aurii spală pantele abrupte ale malurilor, piatră albă, nisipuri galbene şi izvoare să spălaţi, să curăţaţi pe robul/roaba lui Dumnezeu (numele) de tristeţea lacrimilor, de tristeţe adâncă şi necazuri, de boli şi scârbe, de nenorociri şi de pacoste inevitabilă, de suferinţe şi dureri intense, de rele slăbiciuni fizice, curăţaţi-l, protejaţi-l pe robul/roaba lui Dumnezeu (numele) de cap tulburat, de faţă palidă, de coaste şi oscioare fragile,

ia-le pe toate măicuță râu repede, cu apa ta năvalnică și du-le în mări și oceane albastre, în nămoluri mlăștinoase, în genuni și hăuri mișcătoare, în pădurea de arin, la palisadele de plop tremurător să-l spălați, să-l/s-o curățați cu inima zeloasă de toată tristețea pe robul/roaba lui Dumnezeu (numele) Amin. Amin. Amin."

Acest descântec se citește neapărat la ora 12 ziua, la o apă. Înainte de culcare, cu apa descântată te speli pe față și pe piept și bei trei înghițituri. Faceți asta trei zile, apoi faceți o pauză de trei zile și utilizați din nou apa, în continuare după necesități.

ÎMPOTRIVA BÂRFITORILOR

„Mă ridic, binecuvântez, vin, mă închin din ușă în ușă, din poartă în poartă, merg la câmp curat. Eu nu vin singur, zbor cu vulturul albastru, cu roata mă legăn, cu focul ard, cu piciorul drept pe prag pășesc, dușmanilor mei le tai limba. Pentru ca ei să tacă ca un pește mort, dinții să nu le scrâșnească, răilor de gură și clevetitori. Să bată în jurul corpului meu, cercul să mă protejeze de vecinii limbuți, invidioși, răi de gură, de la ușa mea, din câmp și de la serviciu. Nu-i lăsa, cercule, să-și pornească limbile după cum vor. Cum tac peștii în apă, cum nu vorbesc morții în morminte, așa să nu vorbească oamenii despre mine. Amin."

Este bine să citiți acest descântec pe un lucru oarecare, pe care-l purtați foarte des asupra dvs., ca de exemplu o batistă.

DESCÂNTEC PENTRU PROTECȚIA AUTOMOBILULUI

Farmec și descânt împotriva hoților, furturilor, de abordări de ochi de țigani. Descântecul meu este adevărat, credibil de la prima poruncă hoților să le fie luate picioarele, să le fie luate mâinile, să meargă în chinuri. Chinuri de inimă, de ficat, de splină, toate chinurile cu sânge și fără sânge, de cuțit și de vlagă. Fie ca rudelor aceluia care m-a furat să le fie luat ceea ce mi-a luat mie. L-a luat și nu mi l-a returnat, fie ca un veac întreg socotit fericirea să nu o cunoască. Cum nu se ridică mortul, așa descântecul meu să nu se

oprească, să nu se roage, să nu se schimbe, să nu se întrerupă. Cuvântul meu să fie puternic, cu tenacitate şi constructiv ca imaginea averii mele. Amin. Amin. Amin."

Să se citească acest descântec neapărat în faţa automobilului şi alături să aveţi ceaşca dvs. cu apă sfinţită. În timp ce citiţi descântecul, stropiţi cu apă sfinţită automobilul pe toate părţile.

DESCÂNTEC PENTRU BOLI INFECŢIOASE

Acesta se face pentru toţi membrii familiei proprii şi ai oricui altcineva.

„Iisus Hristos în faţă, Maica Domnului în spate, îngerii păzitori pe părţile laterale. Scutul lui Dumnezeu în faţa mea să mă apere de toate frigurile, febrele, de molime ulceroase, de ciume, de foc, de lepre puroioase, de epidemii, de molime şi tremurături. Fereşte-mi, Doamne, cu ocrotirea Ta, familia mea. Să fie cuvântul meu puternic şi constructiv. Cheie şi lacăt. Amin."

Descântaţi pe apă şi fiecare membru al familiei să bea trei înghiţituri şi, de asemenea, fiecare va fi stropit cu apă. Se poate face descântecul şi pentru apărarea altei familii, situaţie în care în descântec se va spune: „Păzeşte-i, Doamne, cu ocrotirea ta pe membrii acestei familii". Descântecul se citeşte, în acest caz, în casa acelei familii.

DESCÂNTEC PENTRU BOLI DE INIMĂ

„TE ROG PE TINE, DOAMNE IISUSE HRISTOASE, DE DRAGUL MAICII TALE PRECISTE! Tu ai suferit pe cruce chinurile, ai răbdat şi, nu fără folos, la chinurile Maicii Tale ai privit! De dragul chinurilor ei şi alor Tale vindecă-l/vindec-o pe robul/roaba ta (numele). În acest ceas, în acest minut a pornit inima robului Tău/roabei Tale (numele) până la însănătoşire. În numele Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Amin."

Se citeşte la apa pe care o daţi bolnavului s-o bea. Procedaţi

așa trei zile la rând. Apoi, repetați dacă starea bolnavului nu se îmbunătățește.

PRIMUL DESCÂNTEC ÎMPOTRIVA BEȚIEI

Luați bucăți de frânghie, de pânză sau tifon cu care se panseaz/leagă mâinile și picioarele mortului. Trăgeți-le aproape de dvs. și citiți descântecul de trei ori. Păstrați-le într-un loc ferit spre a nu fi văzute. Nu le aruncați niciodată, este interzis.

„Mortul dezleagă aceste noduri? Nu le dezleagă. Legăturile acestea le simte? Nu le simte. Așa și robul lui Dumnezeu (numele) la cherchelеală la distanță să nu meargă! Cum sunt îndepărtați papa de tăicuță, calicarii și călugărițele de un eretic, de biserică, așa și eu îl îndepărtez pe robul lui Dumnezeu (numele) de beția vinului. Veac de veac, de azi și până în veacul vecilor. Cheie, lacăt, limbă. Amin. Amin. Amin!"

Există o mulțime de descântece în care se folosesc obiecte legate de ritualurile de înmormântare, legături, pământ, frânghia pe care este coborât sicriul și altele. De asemenea, multe ritualuri se petrec în cimitir. Cum arată și cum se practică astfel de ritualuri? Sunt cele mai de succes și dătătoare de speranță. Așa că nu ocoliți aceste ritualuri profitabile.

AL DOILEA DESCÂNTEC ÎMPOTRIVA BEȚIEI

Cumpărați o sticlă de votcă și mergeți cu ea în cimitir. Stați nu departe de intrare. Când aduc un mort, rostiți de trei ori descântecul.

„Așa cum mortul nu locuiește în orașe sau sate, nu merge, nu se plimbă, nu bea vin, așa și robul /roaba lui Dumnezeu (numele) vin în gură să nu pună. Amin."

Puneți sticla în casă, în așa fel încât bolnavul/bețivul să o descopere singur. După ce o bea, va începe procesul vindecării sale. Se repetă acest ritual de trei ori.

PRIMUL DESCÂNTEC PENTRU PACE ÎNTRE SOȚI

Acest descântec se citește pe mâncare sau băutură. Ambii soți trebuie să consume mâncarea și băutura.

„Așa cum Eva l-a luat de soț pe Adam, vulturul cu vulturița, lebăda cu lebădoiul, așa și tu roaba lui Dumnezeu (numele) să meargă să se însoțească cu robul lui Dumnezeu (numele). Pentru ca în veci să trăiască împreună, pâinea și patul să împartă, unul fără altul să nu poată, unul fără altul fericirea să nu cunoască. Unde va fi roaba lui Dumnezeu (numele), acolo să fie și robul lui Dumnezeu (numele). Amin".

AL DOILEA DESCÂNTEC PENTRU ÎNȚELEGERE ÎNTRE SOȚI

Acest descântec se citește la cimitir la un mormânt proaspăt.

„A adormit mortul în groapă, a obosit să stea pe o parte și a vrut să se întoarcă și nu putea să se trezească. Din mormânt nu se poate ridica ca să se plimbe printre cei vii. Mortul în groapă, groapa în mormânt, mormântul în pământ și tot așa bărbatul merge după femeie. Se poate ridica mortul din groapă? Nu se ridică! Din mormânt poate să fugă? Nu poate să fugă! Tot așa robul lui Dumnezeu (numele) de roaba lui Dumnezeu (numele), niciodată, nicăieri să nu se poată rătăci, să nu se poată certa, să nu se mustre sau să se ciondănească. Amin."

DESCÂNTEC PUTERNIC ÎMPOTRIVA TUTUROR RELELOR ȘI PERICOLELOR

Din nou trebuie să ne plimbăm în cimitir. Luați o sticlă cu apă. Așteptați să aducă răposatul și să-l îngroape. Apoi citiți descântecul pe apă și udați mormântul. Puțin dați și pe față. CE vă RĂMÂNE, NU luați CU DVS., CI LĂSAȚI LA MORMÂNT!

„Îngeri Arhangheli, Heruvimi și Serafimi, vă chem pe toți, vă strig, vă spun ce am pe suflet, pe toți vă rog duceți-mă între două

coloane, doi stâlpi în acea parte a lumii unde se află secretul vise-lor celor vii şi morţi, a morţilor şi nemorţilor, acea taină, secret al celor văzute şi nevăzute! Unde corbii negri, păsările profeţesc, clipesc ochii morţi, se bea sânge rece, unde stă izba mănăstire, unde trăieşte moartea, tristeţea, mâhnirea, Răul inevitabil şi imi-nent. Acolo se află o chilie şi în acea chilie stă Soarta roabei bo-tezate (numele). Înaintea ei arde o lumânare de ceară curată. Le aduce pe toate la ea deodată pe cele trei: MOARTEA, TRISTE-ŢEA, MÂHNIREA. Şi le spune: din aceasta clipă, din acest ceas Domnesc să piară, să fugă, să dispară, să ocrotească potirul, cupa salvării roabei botezate (numele). Să nu fie arsă de cele 12 focuri, să nu poată fi învinsă de numărul mare al săbiilor, să nu fie înecată de ape, să nu fie străpunsă de săgeţi, hoţii să n-o observe, răufă-cătorii să-i vrea binele, duşmanilor să li se paralizeze mâinile şi picioarele, noaptea să le fie ca o zi însorită, bolile să-l/s-o ocoleas-că, tristeţea să nu dureze, mâhnirea să-i treacă instantaneu, fiarele să nu-l rănească, şerpii să nu-l învenineze, să nu cadă de pe înăl-ţimi, de pământ să nu fie acoperiţi, să nu le curgă sângele, ochii să le fie intacţi, mâinile să le fie dibace, picioarele sprintene, în suflet să aibă bucurie şi în inimă pace. Aşează-o/-l pe tronul dom-nesc de acum şi-n veacul vecilor! Descântat/a de Mâna Soartei şi destinului cu trei martori: Moartea, Tristeţea şi Mâhnirea şi cu trei paznici protectori: îngerul păzitor, Nicolae cel milostiv şi însăşi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Amin."

ATENŢIE!

În niciun caz nu beţi apa din sticlă, trebuie să vă spălaţi/udaţi pe faţă. Când faceţi ritualul, să aveţi neapărat cu dvs. o cruciuliţă şi alte simboluri bisericeşti.

DESCÂNTEC PENTRU CA OAMENII SĂ SE POARTE BINE CU DVS.

„Mă ridic eu roaba/robul lui Dumnezeu (numele) dimineaţa devreme, binecuvântez, mă închin – merg la câmp deschis. Privesc în toate cele patru părţi – nord şi sud, vest şi est, la Templul/Bi-

serica Domnului. Cum privesc oamenii pe Dumnezeu, la crucea de pe cupolă, la feţele sfinţilor, aşa şi la mine roaba/robul lui Dumnezeu (numele) să se uite şi să mă privească BĂTRÂNI, BĂRBAŢI TINERI, FEMEI TINERE, FETE FRUMOASE, COPII MICI. Cât de frumoasă pentru oameni este Sfânta Biserică, aşa să fiu şi eu robul/roaba lui Dumnezeu (numele) să le par mai frumoasă ca razele soarelui, mai curată decât argintul pur. Să fie vorbele mele ferme şi puternice în veci indestructibile. Cheia în apă, lacătul în mână. Amin."

Citiţi acest descântec pe un obiect pe care să-l purtaţi permanent la dvs. (inel, batistă etc.). În această situaţie, eficacitatea descântecului va creşte.

DESCÂNTEC PENTRU SUCCES BĂNESC/ SĂ NU VĂ LIPSEASCĂ BANII

„Aşa cum la muntele ARARAT, la apa Iordanului, sus deasupra pădurilor, deasupra munţilor, sub nori sălăşluieşte vulturul, ce cu ochi ager priveşte în toate părţile, vede totul şi notează totul. Mă plec în faţa vulturului şi îl rog pe acel vultur spunându-i astfel: tu, vulturule, ţarul tuturor păsărilor acum, astăzi şi dintotdeauna de demult, priveşte departe, toate împrejurimile să le vezi. Zboară, vulture, deasupra pădurilor, deasupra munţilor, descoperă comori sub pietre şi stânci, înhaţă-le, înşfacă-le în clonţul tău de fier şi adu-mi-le în pragul meu să-mi fie pentru fericire şi sprijin. Cheia în lacăt. Amin."

Citiţi descântecul pe o monedă pe care o purtaţi întotdeauna la dumneavoastră.

DESCÂTEC PENTRU ÎNVĂŢĂTURĂ BUNĂ

Binecuvântează Hristoase
şi preacuvioase blând făcător de minuni
Sfinte Serghei
pe robul Tău/roaba Ta (numele)!
ca să aibă succese la învăţătură

ca să uite de griji fără rost şi lene.
Fie ca grijile fără rost
să plece de la (numele)
în păduri de nepătruns,
genuni mlăştinoase
şi mocirle înşelătoare.
Fie să ajungă la păsările tulburate,
la iepuri, urşi şi vulpi.
Binecuvântează, Hristoase
şi preacuvioase, blând făcător de minuni
Sfinte Serghei
pe robul/roaba Ta (numele)
ca să aibă succese la învăţătură!
Amin."

DESCÂNTEC PENTRU REUŞITA FIICEI

„O, Maică a lui Hristos,
O, îngere păzitor,
ocrotitori ai fiicei mele, roaba lui Dumnezeu (numele).
Roaba lui Dumnezeu, fiica mea (numele), ca fulgerul nu strică pe duşmanii ei sau pe vrăjitoare, pe fermecătoarele rele, pe eretici sau eretice...
Ocrotiţi-o pe roaba Domnului, fiica mea (numele)
în toate treburile/afacerile ei,
în toate drumurile ei,
prin soare şi ploaie,
pe lună clară şi nopţi întunecate,
apăr-o, Doamne, pe fiică.
Fac trei cruci: Iisus Hristos, în faţă,
Maica Domnului, în spate şi
Îngerul păzitor, deasupra capului.
Păziţi-mi fiica vie,
întreagă, fără răni, sănătoasă, fericită.
Fiica mea, tu dormi

sau în faţa Domnului stai
şi o priveşti pe Maica Domnului.
Iisuse Hristoase,
Maică Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
păziţi-mi fata în toate treburile, în toate drumurile,
prin soare şi ploaie,
la drum de zi sau la drum de seară,
DE OAMENI STRĂINI SAU DE ŢINUTURI STRĂINE,
luaţi-le mâinile şi picioarele duşmanilor ei,
întunecă-le minţile,
ca să nu-i mai recunoască nici pe tatăl sau pe mama lor.
În scurt timp, pe fiica mea să n-o mai nedreptăţească.
Acest descântec nimeni să nu-l poată anula.
Cheie. Lacăt. Limită de vrăjitoare.
Amin."

DESCÂNTEC PENTRU NAŞTERE FERICITĂ ŞI REUŞITĂ

„Mă ridic, eu, roaba lui Dumnezeu (numele), binecuvântez, merg, mă închin din izbă la uşi, din uşă la porţi, la câmp întins, curat, în partea de răsărit. În partea de răsărit se află biserica sfântă a Domnului şi în acea biserică se află un tron de aur, pe acel tron stă Împărăteasa Cerurilor, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Eu te rog pe Tine, eu mă închin Ţie, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Împărăteasa Cerurilor. Tu să iei cheile de aur, să alungi necazurile pământeşti, sângele-minereu varsă-l, dă-mi mie, roaba lui Dumnezeu (numele), pruncul în braţe. Amin."

Se citesc trei zile la rând, aproape de data sorocului naşterii. Ţineţi minte fazele lunii!

FARMEC PENTRU REDAREA SIGURANŢEI

Vorbiţi asupra unui obiect pe care puteţi să-l purtaţi la dvs. şi care poate uşor să încapă în palmă. Veţi simţi în acel moment

crescându-vă puterile și încrederea în dvs. Farmecul este foarte sigur.

„Mă ridic, mă rog, merg, binecuvântez izba pentru ca nimeni să nu fie la uși, la porți – niciun șoarece în vizuină, niciun câine pribeag, niciun sărman neîmbrăcat, nici pe pisica neagră, nici pe un câine cenușiu, nici pe un curcan roșu – pe un cal alb. Merg la câmp deschis, pe un stejar înalt, la o scorbură de lemn. ARUNC ÎN SCORBURĂ GRIJA MEA, POVARA MEA, UIT CĂRAREA CĂTRE STEJAR. PENTRU CA SĂ NU-MI FIE REFUZAT NIMIC, NICI LUNI, NICI MARȚI, NICI MIERCURI, NICI JOI, NICI VINERI ȘI NICI SÂMBĂTĂ ȘI DUMINICĂ. PENTRU CA NIMENI SĂ NU AIBĂ NIMIC DE SPUS ÎMPOTRIVA MEA, LIMBA ÎMPOTRIVA MEA SĂ NU LI SE MIȘTE ȘI SĂ MĂ RESPECTE PÂNĂ LA IUBIRE. În numele Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin."

Acest farmec se citește când luna este în scădere/descrescătoare!

DACĂ FATA NU POATE SĂ-ȘI AFLE SOȚ

Luați o lumânare de la biserică (sau sfințită de dvs.) și pe o vreme cu vânt mergeți cu ea pe stradă. Acolo trebuie să citiți următorul farmec:

„13 vânturi cu vârtejuri, mergeți de la înălțimea munților, din albastrul mărilor, din vâltoarea râurilor. Ridicați soarta mea, aruncați o privire în albastrul mării, în întunecimea pădurilor, în mocirle mlăștinoase. Căutați pe ursitul meu pentru ca el să se plictisească, să i se urască, să fie trist, lumina albă fără mine să n-o vadă. Chemați-l să vină la mine ziua prin soare, seara pe lună, noaptea la lumina lumânării. Găsiți-mi-l, să-i fie dor de mine, roaba lui Dumnezeu (numele). Fie să găsească drumul drept, lumina stelelor noaptea, fie să se grăbească să vină pe pragul meu. Amin."

Noaptea, aprindeți lumânarea în casă, la fereastra care dă spre stradă. Lăsați-o să ardă complet. Datorită acestui ritual, fata va găsi un băiat bun.

Acestea sunt farmecele şi descântecele pentru început, întrucât îmi planific să scot o carte întreagă, o culegere specială dc descântece şi farmece în care, de asemenea, va fi clarificată în amănunt folosirea corectă a acestora. Acum să verificăm modul în care v-aţi îndeplinit tema practică.

RĂSPUNSURI LA TEMA PRACTICĂ

Care din descântecele de mai sus credeţi că trebuie citite când luna este în creştere? Cred că deja aţi răspuns, aşa că haide să comparăm rezultatele şi să verificăm dacă sunt corecte.

Când luna este în creştere, se citesc următoarele descântece: pentru portmoneu, ca soţul şi soţia să se împace bine, pentru protecţia automobilului, pentru boli infecţioase, pentru boli de inimă, de împăcare su soţul, împotriva tuturor relelor şi pericolelor, pentru ca oamenii să se poarte bine cu dvs., pentru succes la bani, pentru învăţătură bună, pentru succesul fiicei, pentru naştere reuşită, pentru ca să te măriţi.

Când luna este în descreştere, se citesc descântecele pentru furia şefului, pentru ca şeful să se supere mai puţin, pentru coşmaruri nocturne, de tristeţe şi mâhnire, împotriva bârfitorilor, împotriva beţiei şi pentru redarea siguranţei.

Descântecele pentru a-ţi vedea sortitul şi pentru vise profetice, premonitoare se pot citi indiferent de fazele lunii.

Al doilea descântec pentru pace între soţi, care se citeşte la cimitir, se face în orice fază a lunii crescătoare şi/sau descrescătoare. Depinde de situaţia din familie. Dacă se citeşte profilactic şi în familie totul este bine – trebuie citit în faza crescătoare a lunii. Dacă, însă, soţii sunt în certuri, va trebui să-l citiţi în faza descrescătoare a lunii pentru ca aceste certuri să înceteze odată cu toate neînţelegerile familiale.

DETERMINAREA LA DISTANȚĂ, DACĂ OMUL TRĂIEȘTE SAU NU

Poate ați auzit în timpul Marelui Război pentru apărarea patriei (pe tăcute, pentru că altfel nu se putea atunci) li se ghicea soțiilor dacă cei plecați mai sunt sau nu în viață. Aceste prevederi/prevestiri s-au dovedit, spre uimirea tuturor, exacte. Cum au făcut acest lucru? Cum puteau să își dea seama privind o fotografie dacă omul mai trăiește sau nu? Nu știu cum făceau ele acest lucru, dar știu cum puteți face voi. Desigur, să învețiacest lucru este complicat, dar dvs., magii, veți putea face acest lucru.

Deci, luați fotografia omului. Înainte să faceți acest lucru, trebuie să vă pregătiți de ritual (respirați corect etc.) și concentrați-vă la scopul dvs. Duceți mâna dreaptă (sau stânga, dacă sunteți stângaci) asupra fotografiei încercând să stabiliți în acest mod o legătură energetică cu ea. Priviți cu atenție fața omului. Dacă vi se pare că trăsăturile pălesc, arată șterse, prelinse, atunci omul este mort. Dacă, dimpotrivă, trăsăturile sunt/vi se par clare, strălucitoare, ferme, atunci omul este viu. Pentru exactitatea rezultatelor (treaba este serioasă!) repetați de trei ori procedeul cu pauze. Antrenați-vă numai cu o fotografie la trei zile. Priviți fotografiile viilor și morților și comparați pentru ca să vă fie mai ușor să vă verificați capacitățile. Deși această temă este complexă, în timp, veți putea alege foarte ușor cine trăiește și cine nu.

DEZVOLTAREA CAPACITĂȚII DE A GHICI

Ca să ghicești trebuie să te pricepi, nimic nu este simplu. Așa cum speli când ai dispoziție, și să ghicești este după cum îți place. În primul rând, trebuie să o faci cu seriozitate, să te pregătești corespunzător (cu respirații adânci și așa mai departe). Dacă ghiciți în prezența unui om și el trebuie să fie serios. Dacă privește ghicitul ca pe o distracție, atunci rezultatele eforturilor dvs. nu vor fi reale – de asta să nu vă îndoiți!

În al doilea rând, nimeni și nimic să nu vă disturbe. Trebuie să fiți pe deplin dedicați procesului de ghicire, să nu vă lăsați distras

de nimeni altul. Nu trebuie să fie zgomote tari şi lumină multă.

În al treilea rând, nu trebuie să vă grăbiţi pentru că ghicitul nu cere grabă. Din cauza grabei se pot „răvăşi cărţile" şi nu se ştie rezultatul. Respectând aceste reguli, veţi primi un răspuns corect. Vă voi împărtăşi cele mai răspândite greşeli. Unii socotesc că dacă altcineva pune mâna pe cărţile sale de ghicit, se rupe legătura dintre ghicitor şi cărţi şi cărţile nu vor mai spune adevărul. Nu este adevărat. Nu se va întâmpla nimic dacă cineva pune mâna pe cărţi. DOAR DACĂ EL VA GHICI CU ELE, atunci DA, cărţile vor începe din acel moment să mintă. Deşi, şi aceasta trebuie verificat. Şi, în plus, LUNEA NU SE GHICEŞTE ÎN CĂRŢI pentru că ele au prostul obicei de a minţi în această zi. Vă spun eu însumi: DA, este adevărat!

Să trecem acum la ghicit. Şi să începem cu cărţile. Vă voi prezenta două exemple de ghicit cu tabele. În general, vă aduc la cunoştinţă metode simple de ghicit, verificate de mine însumi, pe care le-am folosit la ghicit unor cunoscuţi care au fost mulţumiţi. Iată această metodă de ghicire:

Ghicirea pe tabel

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40

Această metodă se foloseşte atunci când ai nevoie de un răspuns la o întrebare concretă. Vă este necesar un ac. Luaţi-l, concentraţi-vă şi puneţi întrebarea în gând sau cu voce tare. Închideţi ochii şi, fără să vă uitaţi, la întâmplare, înţepaţi tabelul.

1. Vă pierdeţi răbdarea.
2. Veţi fi bucuroşi dacă aşa se va întâmpla.
3. Nu gândiţi, faceţi.
4. Ar fi bine să mai aşteptaţi puţin.
5. Nimic din aceasta nu va face mai bine.

6. Totul va fi bine.
7. Vă temeţi de hotărârea dvs.
8. Aveţi timp, nu vă grăbiţi.
9. Veţi fi vinovat.
10. Ştiţi şi singur că aveţi dreptate.
11. Toate demersurile vor fi în zadar.
12. Aceasta n-ar trebui să se întâmple după?
13. Cine a îndrăznit, acela a şi mâncat. Nu vă fie frică.
14. Veniţi în goană şi vă vor chema.
15. Deşi e greu, nu vă lăsaţi povara.
16. Nu vă jucaţi cu focul că vă ardeţi.
17. Aşteptaţi vremuri mai bune.
18. Nu vă va ieşi cum doriţi.
19. Pentru început, adunaţi-vă puterile.
20. Nu sări mai sus de cap.
21. Răbdarea şi munca învinge totul.
22. Vă trebuie asta? Iată care este întrebarea.
23. Nu rataţi posibilitatea.
24. Luaţi-o la fugă.
25. Încercaţi, veţi primi ceva.
26. Aşteptaţi, nu trebuie să vă grăbiţi.
27. Tărăgănarea este la fel ca moartea.
28. Nu este deloc adevărat. La ce vă trebuie asta?
29. Dvs. şi aşa fără muncă nu staţi.
30. Unul pe câmp nu este soldat.
31. Găsiţi un compromis.
32. Nu-i nimic. O veţi lua de la capăt.
33. Toate ar fi bine, dar iată dvs. vă lipseşte...
34. Totul este la fel. Nimeni nu va fi mulţumit.
35. După aceasta, vă va veni o reuşită.
36. Lăsaţi îndoielile. Acţionaţi.
37. Luaţi totul în mâinile dvs.
38. Orice ar fi după, nu vă îmbolnăviţi!
39. Numai asta nu.

40. Cine nu seceră, acela nu are recoltă.

GHICITUL PE CHEIE ŞI PSALTIRE

Luaţi o cheie de la un lacăt cu toartă. Dacă nu aveţi puteţi folosi o cheie oarecare. Faceţi cruce acestei chei cu Psaltirea şi citiţi de trei ori următorul descântec:

„În numele Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Aşa cum este adevărat că această carte sfântă este şi a fost citită, cheia aceasta a descuiat şi va descuia, aşa este adevărat şi că această carte sfântă nu mă poate minţi pe mine robul/roaba lui Dumnezeu (numele) Amin. Amin. Amin."

Acum, fără să vă uitaţi, deschideţi cartea la o pagină oarecare şi puneţi acolo cheia. Ceea ce veţi citi în strofele de sus, la mijloc şi ultima strofă din Psaltire va fi profeţia/predicţia pentru dvs. Înainte de ghicire, trebuie să pui întrebarea în gând. Este avantajos pentru că cu ajutorul acestei metode de ghicire poţi găsi răspuns la aproape toate întrebările.

GHICITUL PENTRU ZIUA DE MÂINE

Această metodă de ghicire vă arată ce vă aşteaptă în ziua care vine şi numai atât! Nu trebuie să încercaţi să vă clarificaţi viitorul pentru mai mult timp. Citiţi descântecul pentru ghicirea adevărată:

„În numele Domnului Iisus Hristos toate cele 24 de ore, toate cele 24 de duhuri spuneţi-mi, nu minţiţi, ce mă aşteaptă, ce să sper. În numele Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi astăzi şi în veacul vecilor. Amin."

Acum închideţi ochii, luaţi acul şi înfigeţi-l la întâmplare în lista de mai jos. Această metodă este mai puţin eficientă decât cea anterioară, dar adesea dă rezultate corecte, adevărate.

- te înjură
- te laudă
- realizare
- spor din nimic
- nedumerire

- afacere bănoasă
- este necesară răbdarea
- întâlnire cu un lingău
- diferende în dragoste
- rivală
- seară liniştită
- jocuri de dragoste
- greşeală, stângăcie
- groază
- alergătură
- întoarcerea speranţei de succes
- ceartă cu conducerea
- flecăreala va conduce
- primejdii pentru sănătate
- convenţie şi pace cu un duşman
- întâlnirea vechilor prieteni
- te mângâie
- întreprinderi prin muncă
- confuzie
- sprijin de la un prieten
- pierdere de bani
- deşertăciune
- pierdere
- veşti
- entuziasm nou
- primeşti musafiri
- răceală în iubire
- mulţumire
- ruşine
- mâncare gustoasă

GHICITUL ÎN UMBRE

Pentru acest fel de ghicit luaţi foi de hârtie, de preferinţă de ziar, şi îndoiţi-le până obţineţi un cocoloş. Puneţi cocoloşul într-un

vas şi daţi-i foc. În timp ce arde, străduiţi-vă să priviţi în umbrele de pe pereţi ceea ce vă aşteaptă. Aceasta este o activitate de ghicit complexă. De exemplu, când am făcut-o unor cunoscuţi, unul dintre ei a văzut în umbra de pe perete o mână întinsă. După ce ne-am despărţit, s-a întâlnit cu o persoană care i-a întins mâna, deşi, de obicei, nu făcea acest lucru.

O fată a văzut o caleaşcă şi în scurt timp, s-a căsătorit cu omul iubit. Multe se pot prevesti în acest mod.

GHICITUL CU ÎNGERI/DUHURI

Scrieţi pe şase bileţele de hârtie DA şi pe încă şase NU. Apoi aruncaţi-le într-un vas de sticlă opacă, numind fiecare bileţel cu numele îngerului: „ANAEL, GABRIEL, SABUL, CERET, HAM, AVANABIL, SAIDIS, LUKABIS, KAIN, TABASIS, BERGEN, FATAHA". Acum totul este gata pentru ghicit. Nu puneţi mai mult de trei întrebări citind corespunzător descântecul. Punând întrebarea cu voce tare, atingeţi bileţelele din vas, întrebaţi dacă nu vă place sau vi se pare neclar pentru că veţi primi răspunsuri incorecte.

„Schiţez şapte cercuri, linia cu coarne, sting 12 lumânări, 12 lampadare, chem 12 duhuri îngeri-demon. Sosiţi la mine ca muncitori, ca ajutători, ca sprijinitori în ghicire. Să-mi fiţi mie, unul altuia tovarăşi – ANAEL, GABRIEL, SABUL, CERET, HAM, AVANABIL, SAIDIS, LUKABIS, KAIN, TABASIS, BERGEN, FATAHA. 12 îngeri-demoni, răspundeţi-mi la trei întrebări, nu în joacă sau în râs, ci pentru adevăr."

Acele trei hârtii care rămân în mâna dvs., citiţi-le şi apoi aruncaţi-le înapoi în borcan.

GHICITUL ÎN CĂRŢI

Orice om poate aplica metodele de ghicit sus-menţionate şi rezultatele se dovedesc reale, adevărate. Dar cu cărţile este cu totul altceva. Capacitatea de a ghici vine brusc, deodată şi, pentru început, nu toate rezultatele sunt precise, dar cu vremea veţi avea succese şi reuşite.

ATENŢIE!

Ca să obţineţi rezultate precise, trebuie să vă propuneţi un termen, de obicei o lună, maxim trei luni, pentru practica cu o anumită îndemânare, ghicitul.

METODA nr. 1 de ghicit cu cărţi

Luaţi pachetul, tăiaţi cărţile de la mijloc, apoi întoarceţi cartea şi puneţi-o la loc. După culoarea pe care o are, luaţi din pachet dama/regina sau regele de aceeaşi culoare pe care aţi văzut-o la tăiere (dacă ghiciţi unei femei, dama şi dacă ghiciţi unui bărbat, regele). Acum extrageţi din pachet fiecare a şaptea carte. În total trebuie să fie 10 cărţi. Aşezaţi-le în jurul cărţii principale. Apoi trebuie doar să observaţi rezultatul citind tabelele de mai jos:

CUPA

AS	- nu vă îndoiţi, vă iubeşte;
Rege	- nu vă îngrijoraţi, veţi primi tot;
Damă	- sunteţi observat, nu vă arătaţi sentimentele;
Valet	- îşi amintesc de dvs. şi vor să vă revadă;
10	- ghiciţi a doua oară;
9	- iubiţi cu foc;
8	- o persoană nouă vă hotărăşte soarta;
7	- fugiţi, nu vă jucaţi cu focul;
6	- intenţia dvs. îngrozeşte şi vă va aduce neplăceri.

TREFLA

AS	- faceţi un pas greşit şi nu veţi mai avea succes;
Rege	- nu vă grăbiţi, veţi pierde;
Damă	- veţi fi decorat;
Valet	- omul iubit vă întristează;
10	- nu vă împrieteniţi că o să vă pară rău;
9	- ştiri neplăcute veţi primi;
8	- veţi afla de boala unui om drag;
7	- vă aşteaptă cuvinte de laudă;
6	- vi se va întâmpla ce nu vă aşteptaţi.

CARO

AS	- ce gândiţi, se va îndeplini;
Rege	- pregătiţi-vă, vor să vă schimbe;
Damă	- vă aşteaptă o neplăcere;
Valet	- gelozie neîntemeiată;
10	- tristeţe datorată muncii;
9	- veţi ieşi dintr-o situaţie grea;
8	- vă aşteaptă o veste bună;
7	- în curând, totul se va schimba în bine;
6	- fericirea dvs. e incertă, dar curând totul se va schimba.

PICĂ

AS	- credeţi ce vi se spune;
Rege	- veţi primi o veste bună;
Damă	- vi se va împlini curând dorinţa;
Valet	- nu aşteptaţi, altfel, alergăturile vor fi pur şi simplu groaznice;
10	- vă aşteaptă o mare fericire;
9	- păstraţi-vă secretul;
8	- feriţi-vă de primejdii, care deja se apropie;
7	- vă aşteaptă neplăceri;
6	- fiţi raţional ca să nu vă pară rău mai târziu.

GHICITUL ÎN CĂRŢI nr. 2

Luaţi, în funcţie de persoana căreia îi ghiciţi, regele sau dama de orice culoare. Bateţi pachetul şi împărţiţi-le câte nouă cărţi pe patru coloane. Luaţi cartea la care v-aţi gândit şi priviţi celelalte opt cărţi rămase în rând. Pentru asta folosiţi semnificaţiile de mai sus. Aşa puteţi ghici oricărei persoane.

Când amestecaţi cărţile, câteva dintre ele pot cădea accidental. Nu vă grăbiţi să le puneţi înapoi în pachet. Priviţi-i semnificaţia, folosind tabelul de mai jos. Dacă a căzut:

AS - evenimente legate de bani;
Rege - un bărbat cunoscut;
Damă - o femeie cunoscută;
Valet - un tânăr sau, adesea, alergătură;
10 - discuţii, bârfe;
9 - chestiuni legate de dragoste;
8 - nimic important;
7 - întâlnire (poate fi de afaceri);
6 - drum şi tot ce este legat de el – despărţiri sau întâlniri.

GHICITUL ÎN CĂRŢI nr. 3

Fixaţi din priviri persoana căreia îi ghiciţi, apoi bateţi cărţile. Luaţi opt cărţi la întâmplare şi priviţi semnificaţia şi care culoare predomină în cărţile alese. Iată prima previziune:

- culoare de cupă/inimă roşie = încredere, prietenie, cinste, dragoste şi binefaceri;
- caro = precizie, viaţă veselă şi bogată în evenimente, fericire;
- treflă = neplăceri, plictiseală, scandaluri, boli, neîncredere, pierderi;
- pică = speranţă, fericire în întreprinderile începute, succes în general.

CUPĂ

AS - scrisoare de dragoste;
Rege - om ciudat;
Damă - nevastă/logodnică (nici eu nu ştiu care);
Valet - musafir plăcut şi drag;
10 - veste de dragoste;
9 - bucurie;
8 - mulţumire;
7 - veselie;
6 - drum cu veselie.

TREFLĂ

AS	- zvon mincinos;
Rege	- om însurat, prieten;
Damă	- femeie măritată;
Valet	- succes în afaceri;
10	- bani mai mulţi;
9	- bani puţini;
8	- schimbarea speranţelor;
7	- veşti de la fisc;
6	- drum fără folos.

CARO

AS	- vei primi o scrisoare;
Rege	- tânăr, logodnic;
Damă	- fată tânără;
Valet	- griji legate de bani;
10	- dar;
9	- piedici;
8	- ură;
7	- neadevăruri;
6	- drum cu veselie.

PICĂ

AS	- scrisoare tristă;
Rege	- duşman;
Damă	- femeie rea, bârfitoare;
Valet	- bârfe, alergături neplăcute;
10	- boală;
9	- pierzi un prieten;
8	- schimbare, tristeţe;
7	- ceartă;
6	- drum nefericit.

GHICIT ÎN CĂRŢI nr. 4

Omul căruia îi ghiceşti alege la întâmplare din pachetul de cărţi, 6 cărţi. Apoi, îşi pune pe o carte (alta decât cele şase alese) o dorinţă. Cărţile rămase se aşează una după alta în următoarele coloane pe masă, fiecare având propria ei semnificaţie:

- 2 cărţi = mai repede de atât nu se poate; şanse foarte reduse;
- 3 cărţi = apare o piedică serioasă, dar poate fi depăşită;
- 4 cărţi = poate fi şi va fi; totul depinde de dvs.
- 5 cărţi = desigur, negreşit va fi; credibilitate cca 70-75%;
- 6 cărţi = obligatoriu va fi; nu vă îndoiţi.

Dacă cartea menită, asupra căreia s-a pus dorinţa, este în una din coloane, atunci ghicitul se încheie aici. Dar dacă nu a ieşit, atunci cărţile rămase se amestecă cu cele şase alese iniţial, spunând cuvintele: „Aşteaptă, grăbeşte, jubilează, întăreşte, supără-te, renunţă, pune-le cruce!" După aceste cuvinte, cartea va cădea, aşa şi trebuie acţionat.

GHICIT ÎN CĂRŢI nr. 5

Bateţi cărţile şi luaţi-le apoi una câte una, numindu-le cu voce tare în ordine: „6, 7, ...". Acele cărţi care coincid cu ceea ce pronunţaţi în acel moment, puneţi-le deoparte. Procedaţi aşa de trei ori, după care priviţi semnificaţia cărţilor conform primului mod de ghicire. Cu aceasta am sfârşit capitolul de ghicit, dar în viitor plănuiesc să editez un manual autodidact pentru ghicit, sfinţit, tarot etc., rune, cartea schimbărilor şi altele.

BINECUVÂNTAREA MAGICĂ

Binecuvântarea dată nu are nimic în comun cu binecuvântarea religioasă. Este de fapt un mic jet, trimitere de energie către orice obiect sau om. Binecuvântarea se transmite în momentul în care pronunţaţi cuvintele „Aşa să fie!". Astfel, dvs. întăriţi rezultatul şi comunicaţi dorinţa dvs. Universului. Adesea, terminaţi cu binecuvântarea când vreţi să apăraţi omul de ceva. Când daţi binecuvântarea, luaţi atitudinea şi gesturile care vă convin. Nu

trebuie să semene cu o binecuvântare religioasă. SĂ NU FIE NIMIC SOLEMN.

După fiecare ritual, binecuvântaţi toate obiectele magice pe care le folosiţi, locul unde vă efectuaţi ritualul etc. Când binecuvântaţi ceva sau pe cineva, străduiţi-vă SĂ VEDEŢI cu vederea interioară modul în care omul sau obiectul primeşte energia dvs. În momentul primirii ei, omul sau obiectul trebuie SĂ ABSOARBĂ ENERGIA.

Încheiem capitolul dedicat dezvoltării capacităţilor magice. Acordaţi atenţie tehnicii şi metodei cât se poate de des, antrenaţi-vă neprecupeţind timp şi puteri. În această situaţie vi se va arăta darul! Ţineţi minte, este necesară minim o lună de zile ca să vă reuşească totul bine. Nu vă grăbiţi, faceţi-vă temele cu destoinicie, nu le aruncaţi cu gândul că vă veţi întoarce la ele mai târziu. Înainte de toate, fiţi oameni decişi, hotărâţi.

Rugăciune (Rugă/Moliftă)

Acum sunt obligat să vă aduc texte de rugăciuni, pentru că fără ele, în magie, cum se spune, nu ajungi nicăieri. Ele se regăsesc în majoritatea ritualurilor. Rugăciunile se fac pentru tine însuţi sau pentru alt om.

În secret, vă spun că rugăciunile oamenilor obişnuiţi nu sunt puternice ca cele ale magilor din cauza legăturii magilor cu Universul. Această legătură conduce rugăciunea dvs. către *Forţă*. Rugăciunea face legătura cu *Forţele Superioare* şi este susţinută de acestea. Iată ce scrie despre rugăciuni Elena Ivanovna Repih: „Rugăciunea este conducta canalizatoare pentru fericire şi bunăstare. Izvorul se varsă în surplus şi se ghidează după ea. Rugăciunea se poate compara cu magnetul. Ea formează inima şi trage ca un magnet din vastitatea gândurilor bune." Cuvinte foarte înţelepte şi adevărate.

Înainte de a citi rugăciunea, trebuie să vă calmaţi, să vă egalizaţi respiraţia. Nimeni nu trebuie să vă deranjeze în timpul

rugăciunilor. Cel mai bine este să le spui în şoaptă. Atitudinea are importanţă.

Rugăciune pentru tristeţe şi suferinţă

Citiţi această rugăciune seara, ca şi toate rugăciunile o singură dată.

„Salvează, Doamne, şi miluieşte pe roaba Ta (numele) cu cuvintele Evangheliei lui Dumnezeu, cu care noi ne rugăm pentru salvarea roabei Tale. Doamne, iartă şi curăţă pe ea de toate păcatele/greşalele şi să se veselească ea de toate binefacerile Tale care ard, care curăţă şi care sfinţesc pe toţi oamenii în numele Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Amin."

Rugăciune la ceas de boală şi tristeţe

„Domn atoatesusţinător, Împărate Sfinte care nu omori, ci întăreşti pe păcătosul, îl ridică pe cel doborât şi durerile pământeşti le corectezi, le îndrepţi. Ne rugăm ţie, Dumnezeul nostru, pentru robul (roaba) Tău (numele) neputincios, trimite-i milostivirea Ta, iartă-i orice greşeală de voie sau fără voie. Trimite-i, Doamne, ei (lui) de sus, din ceruri, forţa Ta vindecătoare, ia-i tristeţea, stinge-i focul, alungă-i frica şi fă să-i dispară orice neputinţă, fii doctorul roabei/robului Tău (numele), ridică-l din patul bolnavului şi din grupul celor înrăiţi prin atotdesăvârşita binecuvântarea Ta, dăruieşte-l bisericii Tale prin voinţa Ta creatoare. Slavă ţie înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Amin."

Rugăciunea Sfântului,
Marelui Mucenic Pantelimon
tămăduitorul

„Spre tine, medicul fără plată, mângâierea celor scârbiţi, îmbogăţitorul celor sărmani, alergăm noi acum, Sfinte Pantelimoane, iubitor de înţelepciune şi cel care ai învăţat bine să tămăduieşti, în Hristos tu ai crezut şi de la El darul vindecării ai luat şi fără de plată ai vindecat lumea. Bogăţia celor în nevoi, orfanilor şi vădu-

velor ai împărţit, ai vizitat locuri/colţuri de lume sfinte, care ai suferit pentru Hristos şi vindecare şi milă şi pomană şi mângâiere le-ai adus lor.

Multe chinuri ai îndurat pentru credinţa în Hristos şi capul cu sabia ţi-a fost tăiat şi înainte de moarte te-ai înfăţişat, Hristos te-a numit Pantelimon, ceea ce înseamnă atotmilostivul pentru că ai binecuvântat întotdeauna, ai milostivit pe toţi cei care au venit la tine în diverse situaţii şi dureri/tristeţi.

Ascultă-ne pe noi, cei care cu credinţă alergăm la tine, Sfinte Mare Mucenic şi chiar însuşi Salvatorul Hristos te-a numit atotmilostiv şi în viaţa ta lumească pe unii i-ai vindecat, pe alţii i-ai miluit, unora mângâiere le-ai fost, nimeni n-a plecat de la tine fără să nu primească vreo binefacere. Aşa şi acum nu ne refuza, nu ne lăsa, Sfinte Pantelimoane, ci observă şi grăbeşte-te în ajutorul nostru, de toate durerile şi bolile vindecă-ne şi însănătoşeşte-ne, de rele şi pericole ne eliberează şi în inima noastră varsă mângâierea Dumnezeiască pentru ca să fim sănătoşi cu corpul şi cu duhul/mintea, slăvit fie Hristos Salvatorul în veacul vecilor. Amin."

Rugăciune pentru multe boli

„Alungă boala de la robul Tău (roaba Ta) (numele) Cruce protectoare, Cruce frumoasă de biserică, Cruce susţinătoarea ţărilor, Cruce sceptrul energiilor. Cruce, fii roabei (robului) Domnului (numele) apărătoare. Cruce, izgoneşte de la robul (roaba) Tău (numele) oricare duşman şi oricare inamic. Sfinte Preasfinţit Ioan Propovăduitorul, prietenul lui Hristos, Maica Domnului din Tihvin, Kazam şi Smolensk la Sfânta creştină Vineri Prascovia, rugaţi-vă Domnului pentru izbăvirea din boală a roabei (robului) Domnului (numele). O, promotoarea cinstei şi făcătoare de viaţă Cruce a Domnului, Sfântului învingător al balaurului Gheorghe, Mare Mucenic, ia-mă sub protecţia ta împotriva falşilor şerpi. Arhanghele Mihail, ia-mă sub scutul tău protector şi daţi-i roabei Tale (robului Tău) (numele) pace şi bucurii, vânturi line, călduţe,

zile și nopți fără panică și toate tristețile și bolile de la 70 de încheieturi, din 70 de vene, din toate organele interne ale corpului. 12 vrăjitori și vrăjitoare și 12 femei dezbrobodite.

Sfinți Arhangheli, Îngeri, Heruvimi și Serafimi, oștile cerești ale Arhanghelului Mihail, Înălțate Doamne, Sfântule Prooroc Ilie, Marile Sfinte Sofia și Anastasia și Marea Mucenită Varvara, Sfinte Femei Mironosițe (purtătoare de mir), cinstite Ioan, Maica Domnului în Ierusalim, orașul iudeilor în care a sosit Domnul nostru Iisus Hristos, Sfinți Părinți Izosim și Savvata, făuritori/făcători de minuni, rugați-vă Domnului pentru izbăvirea de boli a roabei/robului Domnului (numele). Așa cum arborii nu ies din pământ și ating cerul, tot așa și la Hristos nu ajung nici vrăjitorii, tot așa nicio boală, durere văzută și nevăzută, așa nici forțele potrivnice și dușmanii cunoscuți, de la duhuri perfide, la toți ticăloșii și vânturile rele, de la ape repezi, de tristeți și boli, așa Sfântă Cruce făcătoare de minuni să ne protejezi pe noi, păcătoșii.

Iisus Hristos, Fiul Domnului, șade singur pe tron și Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, Tihon, Macarie, Dumitru cel postitor alungă din cap și coaste și toate organele interne ale corpului inamicii în mări, mocirle de apă, mlaștini. Și eu mă rog ca să luați de la robul/roaba lui Dumnezeu (numele) friguri, crampe, molime, epidemii, focuri, bombardamente, panică, zăpăceală nocturnă, defăimări, insulte, boli de piatră, râie, furuncule, buboaie, orice durere și boală de la 12 vrăjitori adevărați și 12 femei îmbrobodite la muntele FAVOR pe care se află un șir de biserici ale Sfintei Născătoare de Dumnezeu, stăpâna lumii și eu robul/roaba lui Dumnezeu (numele) frigurile, crampele, epidemiile, molimele, zăpăcelile și panica nocturnă sau din timpul zilei și orice durere și boală cauzată de forțe potrivnice atât ziua cât și noaptea le alung. Și încă robul/roaba lui Dumnezeu (numele) cu Crucea mă apăr, Crucea mă protejează, Crucea Domnului îmi vine în ajutor când am nevoie, cu Crucea pe diavol îl gonesc, cu Crucea de orice du-

rere, tristeţe şi boală mă purific. Doamne, ai grijă de mine robul/roaba lui Dumnezeu (numele). Amin. Amin. Amin."

Rugăciune pentru nenorociri

„Pomeneşte, Doamne, pe regele David şi faptul că era mic de stat, dar puternic, ca şi pe Proorocul David stând la locul lui de nezdruncinat, aşa să fie robii lui Dumnezeu (numele) nezdruncinaţi şi nevătămaţi în faţa tuturor duşmanilor şi să fie izbăviţi de nenorociri în veacul vecilor. Amin.

Această rugăciune seamănă cu un descântec, aşa că vă rog să aplicaţi la această rugăciune toate regulile şi prescripţiile care s-au indicat pentru descântece şi farmece."

Rugăciune împotriva duşmanilor

„Pe muntele Filareta a venit Domnul cu ucenicii şi apostolii Săi şi a readus la viaţă pe Iisus Hristos din morţi. Şi eu mă rog, Doamne, Iisuse Hristoase, aşa cum Dumnezeu Tatăl Te-a transfigurat (schimbat la faţă) şi binecuvântat pe Tine, aşa şi Tu foloseşte-ţi puterea Ta, ca să dispară de la faţa robului lui Dumnezeu (numele) toţi oamenii răutăcioşi, maliţioşi şi răi şi trimite, Doamne, duşmanilor frică şi groapă. Mama noastră, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Tu, Protectoarea împotriva duşmanilor şi cine gândeşte de rău pe noi, acela să rămână înţepenit (paralizat) şi împietrit şi să nu-şi mai poată mişca limba în veacul vecilor. Amin. Amin. Amin." (Această rugăciune seamănă mai degrabă a descântec. Evident, la început ea a şi fost folosită ca atare şi apoi a fost considerată molitvă.)

Această rugăciune este bună atunci când trebuie să te aperi de oameni care-ţi sunt duşmani uneltitori. În această situaţie, această rugăciune se citeşte împreună cu dvs. stând în cerc şi ţinându-vă de mâini. Pentru că s-ar putea ca toţi să nu ţină minte rugăciunea, ea poate fi învăţată de unul din participanţi şi restul pot să repete după el. Deşi, desigur, ar fi mai bine dacă toţi ar învăţa rugăciunea şi ar spune-o în cor.

Rugăciune pentru pace și familie

Ca să restabiliți pacea în familie, trebuie să citiți periodic această rugăciune separat pentru fiecare din membrii ei. Trebuie s-o citiți dvs., așa este mai bine, dar și cei care s-au adresat dvs. pentru ajutor o pot citi din când în când.

„Sfinților Guri, Samoil și Avira, salvați, protejați și miluiți pe robul/roaba Domnului (numele de botez) de certuri și bătăi, dispute și lucrurile rele prin rugăciunile dvs., uniți pe aceștia într-o viață pașnică, cum zace mortul așa și robul/roaba Domnului (numele) să nu fie vătămată în vreun fel în veacul vecilor. Amin."

Rugăciune pentru hărăzirea fericirii

„Mielul Domnului cel nevinovat, prin propria voință te-ai răstignit pe Cruce pentru păcatele noastre și veșnic ți-ai încercat trupul pământesc prin moarte, o, norule care ai spălat trupul prin ploaie după moarte. Strugure binefăcător, tu niciodată nu ți-ai secat energia de a te desfăta salvând lumea; lumină adevărată, lumină lină, cuvânt plin de înțelepciune și forța lui Dumnezeu Tatăl Nimbul (aureolele) Slavei Tale; iartă-mă pe mine, păcatele mele și împlinește-mi ruga. Nu mă judeca. Nu mă alunga. Îndură-Te, Doamne! Îndură-Te, Iubitorule de oameni! Îndură-Te, Fericitule și nu mă lăsa să nu cunosc nemărginita Ta milostivire! Amintește-ți, Doamne, că milostivirea Ta a fost din neam în neam a tuturor oamenilor Tăi!

Amintește-ți, că tuturor Tu ne-ai fost refugiu, liman și toți care nu crezut în Tine s-au salvat! Sunt mic în fața Ta și iartă-mă după mărinimia Ta! Întărește-mi sufletul! Mari și tari sunt fărădelegile mele, greșelile mele nu le știu numărul și măsura, rugăciunea mea e slabă. Tu știi apărerea mea, vezi răutatea mea dușmănoasă. Ocrotește-mă după mare mila Ta și salvează-mă cu Harul Tău Dumnezeiesc, la rugăciunile Maicii Tale Preciste și ale tuturor sfinților, pentru că Tu ești iubitor de oameni, Dumnezeul nostru! Așa să fie în veacul vecilor! Amin."

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

„O, Preasfântă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Împărăteasa Cerurilor, salvează şi ne miluieşte pe noi, păcătoşii robii Tăi, de nenorociri, bârfe şi de orice rău, de moarte năpraznică şi neaşteptată, miluieşte-ne la orele dimineţii, amiezii şi serii şi în tot ceasul apără-ne stând, şezând sau mergând, în ceas de noapte dormind, însoţeşte-ne, apără-ne, acoperă-ne, păzeşte-ne, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu de toţi duşmanii văzuţi şi nevăzuţi, ştiuţi şi neştiuţi, din orice situaţie neplăcută, de orice rău în orice loc şi orice timp, Maică Preafericită, zid de nebiruit şi scăpare puternică întotdeauna, acum şi mereu şi în veacul vecilor. Amin."

La Învierea Domnului

Această rugăciune este chiar mai puternică decât „Tatăl nostru". Vă sfătuiesc să o învăţaţi pe de rost.

„Să învie Domnul şi să se risipească duşmanii Lui şi să dispară de la faţa Lui cei care-L duşmănesc. Cum dispare fumul, aşa să dispară! Cum se topeşte ceara în faţa lumânării, aşa să piară dracii în faţa celor care-L iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul Crucii.

Cu veselie în ochi striga: Bucură-Te, Precinstită şi creatoare de viaţă, Crucea Domnului, alungă dracii prin puterea dată ţie de Domnul nostru Iisus Hristos şi supune şi îndreaptă forţa diavolului şi ne dăruieşte nouă pe Tine, Crucea Ta cinstită pentru alungarea oricărui vrăjmaş.

O, preacinstită şi de viaţă făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi mie, cu Sfânta Fecioară de Dumnezeu Născătoare şi cu toţi sfinţii în veacul vecilor. Amin."

Rugăciune către îngerul protector

„Îngerul lui Hristos, apărătorul şi protectorul sfânt al sufletului meu şi al corpului meu, iartă-mi toate ce am greşit în această zi şi de orice potrivnic perfid, duşman mă izbăveşte. Roagă-te pentru

mine, robul păcatului ca să fiu vrednic de mila și fericirea Sfintei Treimi și a Maicii Domnului nostru, Iisus Hristos și a tuturor sfinților. Amin."

Rugăciune către Arhanghelul Mihail

„O, Sfinte Arhanghele Mihail! Cel care stai în fața tronului și cu lumina Luminii Dumnezeiești este scăldat, luminat și ești introdus în tainele nepătrunse despre înțelepciunea lui veșnică și sfântă. Din adâncul inimii, te rog, pe tine să oprești să ajungă la mine, să mă atingă lucrurile rele și întărește și apără sufletul meu prin întărirea credinței în tine de ispite atrăgătoare și roagă-l pe Creatorul nostru pentru iertarea multelor mele greșeli.

O, sfinte și mare Arhanghele Mihail! Nu mă pierde pe mine, păcătosul care mă rog ție pentru ajutor și apărarea ta în acest veac și în viitor! Slavă neîncetată Tatălui și Fiului și Sfântului Duh în veacul vecilor. Amin."

Rugăciune către Domnul Iisus Hristos

„Să fie Iisus în inima mea! Așa să fie! Să fie Domnul nostru Iisus Hristos mereu cu mine, să înflorească, să mă apere El pe mine, să fie El pe mine, în fața mea, să mă călăuzească, să fie în preajma mea, să mă apere și să fie El cu mine, să trăiască în mine și să fie alături de mine și să îmi dea indicații, să fie El pentru că-mi este necesar ca să mă întărească. Să fei El mereu cu mine ca să mă izbăvească de toate chinurile morții veșnice, El, care trăiește și împărtășește în veacul vecilor. Așa să fie!"

Iată rugăciunile de bază care vă sunt necesare în practica dvs. Desigur, în multe ritualuri se folosesc multe și diferite rugăciuni, dar să vi le expunem aici nu are niciun sens. În descrierile diferitelor ritualuri, sunt indicate textele rugăciunilor necesare. Dacă vreți, puteți cumpăra o culegere. Acum, ele se găsesc în cantitate mare în magazine sau se vând prin poștă. Deși, în munca dvs. nu vă este necesară o cantitate așa de mare de rugăciuni.

ADEVĂRATA VRĂJITORIE

La sfârşitul cărţii, am decis să vă dau două metode simple, dar care au o încărcătură, o forţă uriaşă de magie. Când le-am aplicat prima dată, am rămas mulţumit de rezultat. Cinstit, eu chiar recunosc că nu m-am aşteptat la aşa bune rezultate. Vă învăţ aceste două metode pentru a putea şti şi a fi convinşi că magia are o forţă uriaşă reală. Desigur, cu ajutorul acestor proceduri magice puteţi face schimbări cardinale în soarta dvs. Nu puteţi deveni milionar câştigând la jocuri de noroc, nu puteţi deveni preşedinte, dar, într-un anume fel, viaţa dvs. se va îmbunătăţi obligatoriu. Vă garantez acest lucru dacă veţi respecta şi îndeplini recomandările de mai jos.

Deci, să începem!

INVOCAREA LUI ANAELI

ANAELI este îngerul zilei de vineri aşa-numit geniul Venerei. În magie, geniile sunt spirite, duhuri care sunt guvernate de o anume planetă. Deşi, în fapt, planetele nu-i mai guvernează şi nu au legătură cu ei. Cum s-a ajuns să se vorbească aşa: este, de fapt, din cauză că influenţa lui Anaeli este asemănătoare, similară cu a planetei Venus. Am vorbit despre influenţa planetelor la bagheta magică, dacă ţineţi minte. De asemenea, Anaeli este vestul, apusul dintre punctele cardinale.

Puteţi invoca pe Anaeli atunci când vreţi să faceţi schimbări în finanţe sau alte afaceri, în intercomunicările dintre oameni sau dacă vreţi să scăpaţi de boli sau dacă pur şi simplu vreţi să vă îndreptaţi viaţa spre o direcţie mai bună. Dar să nu vă aşteptaţi la rezultate mari sau rapide. Asta, în primul rând, pentru că dvs. nu sunteţi experimentaţi şi, în al doilea rând, doar pisicile se înmulţesc repede în timp ce procedurile magice cer răbdare şi timp. Şi până acum aţi lăsat în urmă teme pe care nu le-aţi putut îndeplini. Dacă cu acest exerciţiu vă veţi găsi o nouă slujbă cu un salariu dublu, atunci nu aţi realizat nimic. Şi nu pentru că ritualul este rău ci, pur şi simplu, pentru că nu aveţi astfel de capacităţi. Cu timpul, ele vor apărea

obligatoriu, dar acum începeţi cu ceva mai mic ca să căpătaţi îndemânare şi să deveniţi mai încrezător în forţele dvs.

Vă sfătuiesc să acţionaţi prima dată pentru îmbunătăţirea generală a vieţii dvs., să aveţi scopuri globale, să cereţi o mică îmbunătăţire a unei sfere din viaţa dvs. În acest caz, veţi avea succes. Curând, după efectuarea ritualului, vă va veni această îmbunătăţire şi, deşi mică, se va vedea. Deşi mică, dorinţa dvs. se va realiza.

Drept urmare, prin practicarea acestui ritual pentru îndeplinirea celor mai esenţiale dorinţe trebuie să-l efectuaţi de trei ori. Numai aşa vor fi şanse reale ca dorinţa dvs. să se realizeze pe deplin. Desigur, îmbunătăţirea va apărea şi din prima procedură, dar pentru întărirea rezultatului se va face absolut necesar de trei ori. Se recomandă să se efectueze trei săptămâni la rând, dar se poate şi cu pauze.

RITUALUL INVOCĂRII

Să trecem la ritual. La început, câteva condiţii. Este obligatoriu să le respectaţi, deşi vi se vor părea absurde, stupide, lipsite de sens.

1. Nimeni nu trebuie să vă deranjeze. De la începutul ritualului, nimeni şi nimic nu trebuie să vă distragă, altfel rezultatul va fi nul. Scoateţi telefonul din priză sau închideţi-l!

2. Acest ritual se face vinerea. În alte zile este categoric interzis a se efectua, altfel veţi supăra FORŢELE SUPERIOARE şi să faci asta la începutul practicii tale magice nu este posibil!

3. Ritualul se face seara, nu mai devreme de ora 18.

4. În timpul ritualului, staţi în picioare, cu faţa îndreptată spre apus.

Acum că aţi ales timpul, pregătiţi-vă, fiţi gata! Trecem la ritual!

PROCEDURA DE LUCRU

1. Intrând în încăperea în care veţi face ritualul, trebuie s-o sfinţiţi. În acest scop, se citeşte un descântec special:

„Doamne Atotveşnic, Înţelept, Puternic şi Mare! Esenţă din

esență! Vizitează acest loc și sfințește-l cu prezența Ta și măreția Ta. Curățenia, puritatea și respectarea legilor să domnească aici; și cum fumul de tămâie urcă la Tine, așa să ajungă în acest loc Darul Tău și Binecuvântarea Ta. O, voi îngeri și voi spirite! Fiți prezente la sfințirea acestui loc. Adevărat, viu și veșnic, Tu, Doamne, creat ca plăsmuire, așa și pe mine m-ai creat din nimic și care pot să mă prăbușesc sub înțelepciunea Ta și pe mine și pe voi în nimicnicie. Amin."

2. Stropiți locul efectuării ritualului cu apă sfințită.

3. Schițați cercul energetic în jurul locului în care țineți ritualul. Din când în când, verificați cu vederea „interioară" dacă cercul este intact.

4. Citiți rugăciunea magică a zilei de vineri. Nu vă redăm și rugăciunile celorlalte zile ale săptămânii ca să nu invocați îngerul ANAELI și în altă zi a săptămânii. Scuzați-mă, dar sunt nevoit să fac acest lucru.

„O, nume plăcut! Nume care întărește inima omului, numele salvării, bucuriei; nume prețios, sclipitor, slăvit și plăcut! Nume care întărești pe păcătos, nume care salvezi, hrănești, aperi și conduci pe toți. Poruncește în numele lui Iisus să se îndepărteze de mine diavolul. Deschide, Doamne, ochii mei nevăzuți, să omor surzenia mea, vindecă șchiopătarea mea, redă muțeniei mele vorbirea, ucide-mi obrăzniciile, redă-mi sănătatea, învie-mă din morți și redă-mi din nou viața, apără-mă din toate părțile de răul intern și extern, belelele, ca să fiu eu înzestrat și întărit cu Numele Tău Sfânt, să pot să mă regăsesc mereu în Tine, că slavei Tale, Dumnezeule și Fiul Veșnicului Dumnezeu prin care totul există și ne aduce bucurie. Laud, cinstesc și slăvesc și te răsplătesc întotdeauna din veac în veac. Așa să fie! Să fie Iisus în inima mea, să mă înmulțească pe mine, să fie El înaintea mea, să fie El în spatele meu și să fiu învingător și să mă protejeze și să fie El deasupra mea și să mă vegheze și să mă binecuvânteze El și să fie El în mine și să mă însuflețească, să fie El alături de mine ca să conducă și să fie deasupra mea ca să mă întărească. Să fie El mereu cu

mine ca să mă izbăvească de toate chinurile morții veșnice. El, care trăiește și împărtășește și domnește în veacul vecilor. Așa să fie."

5. Închinați-vă, faceți cruce de trei ori. Acum este necesar să citiți descântecul zilei de vineri ca să vă supuneți în timpul ritualului duhurilor îngerilor determinați. Descântecul se citește o dată.

„Vă descânt, vă farmec pe voi, îngeri puternici, măreți și sfinți pe numele vostru ON, HEI, HEIA, IA, IE, ADONAI, SADAI care în a șasea zi ai creat patrupedele, amfibiile și pe oameni; ai dat putere lui Adam asupra tuturor animalelor pe care le-ai blagoslovit în numele Domnului. În numele îngerilor care slujesc în a treia legiune, în prezența marelui înger Daniel, cneazul celui puternic și mare. Cu steaua Venerei, Venus cu amprenta ei sfântă și cu numele tuturor celor enumerați mai sus, te descânt pe tine ANAEL, care ești reprezentantul în ziua a șasea, vino-mi în ajutor și îndeplinește-mi voința."

Dvs. vi se pare ciudat că în descântec, vineri este denumită ziua a șasea a săptămânii. De fapt, săptămâna magică începe cu ziua Soarelui: duminica. Astfel, vineri nu este a cincea zi, ci a șasea zi a săptămânii.

Acum citiți descântecul lui Anaeli:

„Anaeli, fii atent! Eu (numele), nevrednica slugă a Domnului te invoc, te chem, te descânt și îți cer nu puterea ta, ci îți cer puternicul și mărețul spirit de sacrificiu al lui Dumnezeu Tatăl, îți cer puternică Ispășirea și Aducerea Binelui, Fericirii ale lui Dumnezeu Fiul și îți cer în numele forței și victoriei Domnului Duh Sfânt. Aceasta mă dă pe mine sub stăpânirea Ta.

Fie să apari tu unde dorești: pe vârfuri, pe creste, în prăpăstii, în apă sau în foc, în aer sau pe pământ.

Apari Anael, într-o clipă, în fața mea! Apari încet, ușor, lăsându-te subjugat de nume mărețe: AIE-SARAIE, AIE-SARAIE! Să nu-ți amâni apariția. Cu forța numelor veșnice ELOI, ARHIMA, RABIR; cu grabă să apari în fața celor care săvârșesc descântecul, cu liniște și răbdare, fără să aduci tremurături și să pricinuiești rău

corpului meu sau al tuturor oamenilor, fără viclenie, schimbări, tertipuri şi rele.

Te descânt pe tine, spirite puternic în numele lui ON, HEI, HEIA, IA, IE, ADONAI şi SADAI care în a şasea zi a creat patrupedele şi animalele amfibii; şi, de asemenea, în numele îngerilor care slujesc în a treia legiune în prezenţa marelui înger Daniel şi în numele stelei Venerei şi a peceţii ei sfinte.

Te descânt ANAELI care eşti reprezentantul zilei a şasea ca să mă înlesneşti, să-mi ajuţi mie! ELI, ALI, TITEUS, ADZIA, IENI, HIMOSELI, AHADAN, VA, VA, VA!"

7. După ce citiţi descântecul, aşteptaţi puţin. Închideţi ochii şi vedeţi „cu vederea interioară" pe îngerul ANAELI. Priviţi în toate părţile. Îngerii arată ca un cheag de energie albă, luminoasă, cu o înălţime cam ca a unui om. Se poate prezenta ca o formă de corp uman sau poate fi fără formă. El poate sta aproape de dvs., dar poate fi şi la distanţă. Important este ca el să apară.

Zărindu-l pe ANAELI, întoarceţi-vă către el şi faceţi o mică plecăciune. Apoi spuneţi: „Eu, magul (numele dvs. de mag), te rog, mărite Anaeli, îndeplineşte cât poţi de repede dorinţa mea!" Aşa începe cererea şi apoi expuneţi-i dorinţa dvs., care trebuie să fie formulată clar şi concret fără dublu sens sau dublu înţeles. Dar acesta este sfatul pentru viitor. Acum nu cerem decât o mică îmbunătăţire în viaţa noastră şi spuneţi-i îngerului aşa: „Eu vreau ca tu să produci o mică îmbunătăţire în viaţa mea, acolo unde am nevoie mai mult decât orice, acolo unde eu să observ şi să înţeleg imediat că a fost ajutorul tău. Ajutorul nu trebuie să fie temporar. Acele schimbări pozitive pe care le vei face trebuie să rămână în viaţa mea pe termen lung. Aceasta este dorinţa mea."

8. Acum cereţi-i, rugaţi-l pe Anaeli să vă încarce apa. Apa, ca şi bagheta magică, trebuie pregătită înaintea ritualului. Luaţi bagheta (dreptacii cu mâna dreaptă şi stângacii cu stânga) şi spuneţi-i îngerului: „Te rog, încarcă această apă cu energie curată şi luminoasă, fă asta prin mine cu ajutorul baghetei mele de vrăjitor."

9. Îndreptaţi bagheta către apă şi închideţi ochii. Staţi calm.

Veţi simţi peste câteva momente cum trece prin dvs. energia care se transmite baghetei şi prin ea se focalizează asupra apei aduse de dvs. Puteţi pregăti orice cantitate de apă. După ce energia s-a întrerupt, lăsaţi bagheta şi mulţumiţi-i lui Anaeli pentru ajutor.

10. Acum puteţi să eliberaţi spiritul, îngerul, pentru că aţi făcut deja ceea ce aţi avut nevoie. Eliberaţi-l în acest mod: „ANAEL, în numele sfântului ADONAI, te eliberez!" Binecuvântaţi-l pe Anaeli. După aceea, observaţi cu vederea internă că fiinţa energetică cu care aţi comunicat a dispărut.

11. Beţi puţină apă încărcată. Stricaţi cercul magic, simplu, aruncându-l în aer. Cu aceasta, ritualul s-a încheiat.

PĂTRATUL MAGIC

Acesta este cel mai simplu şi uşor mod de a face dorinţele mici să se împlinească prin dvs. înşivă. Metoda în sine lucrează în ciuda simplităţii ei. Cum funcţionează, nu pot să vă explic. Când am folosit-o prima dată, eu însumi am rămas uluit de rezultat. Pe scurt, metoda constă în următoarele:

Luaţi o bucată de hârtie sau un carton pătrat şi scrieţi pe el următoarele cuvinte:

S A T O R
A R E P O
T E N E T
O P E R A
R O T A S

După cum observaţi, cinci cuvinte care alcătuiesc acest pătrat se citesc şi pe orizontală şi pe verticală, de la dreapta la stânga şi invers. Purtaţi acest pătrat peste tot cu dvs. Dacă se află asupra dvs. cu atât mai mare va fi efectul. În realitate, de fapt, în această purtare constă întreaga metodă a pătratului magic. Şi el lucrează. Dar pentru un efect mai puternic, vă sfătuiesc să sfinţiţi pătratul, să-i daţi forţa magică. Sfinţirea tradiţională: acumularea energiei, întărirea, sfinţirea apei (puţină) şi binecuvântarea. După această sfinţire, purtaţi pătratul magic asupra dvs. pentru sănătate. Efectul este garantat peste numai câteva zile.

ÎNCHEIERE

Cu acestea, permiteți-mi să închei prezenta carte. Tot ce am avut de spus v-am spus și nădăjduiesc că și dvs. ați învățat câte ceva.

Desigur, nu am predat totul, ci numai ceea ce ar trebui să conțină această carte. În cărțile pe care urmează să le scriu, vom continua studiul acestei științe măreț: magia. Vom repeta în detaliu despre deochi, blesteme, talismane; vom dezbate un scurt studiu de astrologie; vom ști cum să ne apărăm de vrăjitorii răi și multe altele. Dar despre toate acestea vom vorbi mai târziu. Știți cum se spune: în magie nu trebuie să te grăbești niciodată. Aveți răbdare, dragii mei. Răbdare și străduință!

ÎNTÂMPLĂRI DIN PRACTICĂ

Vă voi povesti despre o cunoscută de-a mea, care crede în magie și mi s-a adresat pentru ca s-o ajut pentru că voia să învețe tainele magiei. Să-i spunem Maria. Foarte serios, s-a gândit să se ocupe cu magia, a venit la mine și mi-a spus: „Vreau să învăț magia. Învață-mă, te rog!". Am început să-i dau teme despre magie. Deci, am fost de acord. I-am explicat că este nevoie de timp îndelungat pentru a deveni mag. Omul nu poate învăța magia repede. „Dar tu mă înveți doar bazele științei." mi-a spus Maria. Ea nu a înțeles că nu devii profesionist dacă te grăbești. Ea gândea, credea (și acum crede) că magia este ceva simplu. Cum se întâmplă, în general, interesul Mariei pentru magie se mărginea doar la avantajele personale.

Dar, doar ce am început, când i-am spus ce urmează că trebuie să citească manuale de magie. Ea mi-a răspuns: „Nu am timp, nu acum! Pot să citesc doar vara, acum eu am multe alte treburi." Despre ce succese am putea vorbi? Ea voia să primească de-a gata Darul Magic, numai că acum și aici! Nu voia o perioadă lungă de învățare și nici nu a început-o. Pentru ea, temele nu erau importante! Așa, niciodată nu își va dezvolta capacitățile din cauza nerăbdării. Tristă poveste! Nu repetați greșeala cunoștinței mele.

Încheind cartea, vă repet încă o dată nu vă leneviți, antrenați-vă mult. Exercițiile propuse în acest manual de autodidact vă vor ajuta realmente să vă dezvoltați capacitățile. Doar magii înnăscuți își pot dezvolta DARUL repede și fără eforturi. Bine, dacă vă comparați cu magii nativi nu înseamnă că cele afirmate de mine sunt mai puțin adevărate. Magii nativi sunt foarte rari. Știu că câteodată ați vrea să aruncați acest manual de autodidact și să nu vă mai chinuiți pentru că toate aceste exerciții vi se par absurdități. Dacă veți proceda așa, înseamnă că ați clacat, v-ați predat. Vă trebuie multă răbdare și stăruință. Ce poți obține fără luptă? Nu vă lăsați dacă exercițiile nu vă reușesc de prima dată. Mergeți la următorul și apoi întoarceți-vă mai târziu să repetați ceea ce nu v-a reușit.

Cum vă amintiți, am promis să vă dau un preambul, care se citește înainte de a îndeplini ritualurile magice. Îmi îndeplinesc promisiunea. Înainte de a-l citi, trebuie să fiți liniștiți, să fiți odihniți (puteți dormi) și calm, să nu vă grăbiți când îl citiți. Străduiți-vă să simțiți cum vă crește încrederea în dumneavoastră înșivă, vă crește forța, hotărârea și credința că veți reuși.

Preambulul înaintea efectuării ritualului

„Eu simt unitatea, comuniunea cu Universul care mă păzește și mă ocrotește. Eu știu că Universul niciodată nu mă va părăsi și întotdeauna mă ajută. Acum eu îl chem în ajutor pentru ca să pot îndeplini cu succes ritualul. Simt că ea mă completează cu cunoștințe magice și capacități magice, îi simt FORȚA! Pot să efectuez cu succes ritualul pentru că Univesrul și Darul meu sunt cu mine, de partea mea.

Eu mă umplu de Forță și energie și pot să îndeplinesc ritualul! Eu sunt mag și de aceea eu pot face multe! Sunt încrezător în mine însumi, sunt încărcat de forță și eu simt prezența Forțelor Superioare."

Vă sfătuiesc să citiți acest preambul de trei ori, așa va acționa mai bine. După aceea, adunați-vă gândurile și forțele și începeți ritualul. Succesul va fi garantat!

Dragii mei cititori, vreau să vă cer o singură condiție. Dacă hotărâți să îmi scrieți o scrisoare și să îmi spuneți părerea dvs. cu privire la cartea aceasta, voi fi foarte bucuros. Dar vreau să îmi scrieți și ce vă interesează despre magie și ce ați vrea mai mult să aflați din următoarele mele manuale de autodidact. Puneți-mi întrebări și așa mă veți ajuta să îmi fac cărțile mele viitoare mai interesante pentru dumneavoastră.

Mă voi strădui să răspund la ceea ce vă interesează în paginile noilor cărți. Ar fi interesant să vă răspund personal fiecăruia dintre dvs., dar, din păcate, nu este posibil. Aceasta mi-ar lua tot timpul care îmi este necesar să scriu următoarele cărți. Sper în ajutorul dvs. și vă mulțumesc în avans.

Cuvânt de despărțire cititorilor

Cred în dumneavoastră și în ceea ce veți realiza! Eu vă doresc succese și fericire! Învățați vrăjitoria și țineți minte că cea mai măreață și puternică magie este cea care este bazată pe iubire. Mergând și începând ritualul cu sentimente de iubire, veți obține rezultate minunate, uimitoare. Dacă îl faceți pentru dvs., trebuie să fie iubirea de sine. Sunteți demni de a primi tot ce este mai bun în lumea asta ca și toți ceilalți.

Dacă faceți ritualul pentru altcineva, atunci trebuie să simțiți iubirea îndreptată către acel om. În dorința de a face omul fericit, ajutați cu dragoste. Deschideți-vă inima și sufletul pentru iubire, lasă-ți libertatea de a revărsa iubire, nu vă temeți că vă compromiteți sentimentele. Dați-le celor care vă înconjoară în mod regulat puțin din iubirea dvs. și viața vi se va îmbunătăți, iar magia va fi puternică.

Vrăjitorii „negri" niciodată nu pot fi mai puternici decât magii buni, pentru că magia lor nu este completă, fiind lipsită de iubire. Eu cred în voi. Succes!

Cu sinceritate,
Evghenii Osikin

Secret Strangers Files Nr. 006 – B
Ştefan Sgandăr
Claudiu Sgandăr

LUNGUL DRUM SPRE STELE

Visul de început

Este greu de precizat care a fost momentul când ne-am ridicat pentru prima oară privirea spre stele şi am început să ne întrebăm care este rostul lor în mersul lumii; după unele indicii arheologice se pare că acest lucru s-a petrecut încă de la începuturile devenirii noastre.

Fascinaţi, poate, de aparenta lor veşnicie, în timp, ne-am făcut din aştrii şi planetele mai apropiate zei după chipul şi asemănarea noastră, înzestrându-i cu puteri nemărginite, iar astrelor mai îndepărtate le-am dat chip de fiinţe fabuloase care să ne populeze destinele.

Mai apoi, a venit şi vremea în care ne-am imaginat o lume ideală, ascunsă undeva printre stele, iar în antiteză, o alta a întunericului şi a răului aflată în străfundul Pământului; ambele au fost populate cu zei buni sau răi, în ele putând accede şi sufletele muritorilor în funcţie de prestaţia avută în timpul vieţii.

Unele dintre religii au acceptat faptul că ajungerea în cele două lumi poate fi şi trupească, idee ce pare a fi un pas înainte de dorinţa de cunoaştere a unor lumi intangibile până atunci.

Cu toate că ne-am legat, se pare, destinele de astre încă dinspre începuturi, n-a lipsit nici preocuparea ca acestea să fie corelate cu nevoile imediate ale vieţii de zi cu zi, coborând astfel zeii pe

pământ şi punându-i sub pavăza religiozităţii, în slujba celor care i-a imaginat.

Cunoaşterea mersului astrelor

Primii paşi în cunoaşterea cerului au fost, probabil, făcuţi prin întocmirea unor calendare, a căror precizie ne uimeşte şi azi.

Astfel, arheologul Alexander Marschack, a demonstrat că cele mai vechi însemnări calendaristice datează de la 35.000-15.000 de ani î.e.n., ceea ce le situează în plină preistorie, pe când "Homo Sapiens" de abia îşi producea ca act conştient focul.

Una din marile sfidări ale trecutului îl constituie marele calendar zodiacal din templul zeiţei Hathor din Denderah (Egipt), care are, conform cercetărilor întreprinse, înscrisă o dată incredibilă de 90.000 de ani î.e.n., fapt ce duce la bulversarea periodizării istoriei antice aşa cum este cunoscută astăzi.

Sculptat pe plafonul pronaosului templului zeiţei Hathor, marele calendar încorporează toate cunoştinţele astronomice ale sacerdoţilor egipteni; aici sunt redate simbolic aspectele astronomice legate de cultul hathorian ca un memorial al stelelor care, urmându-şi drumul infinit, se deplasează pe cerul aparent al Pământului.

"Spiritul nostru, oricât ar fi el de sceptic, nu poate decât să încerce un sentiment de admiraţie pentru inteligenţa care a reuşit să redea în acest fel mişcarea fără de sfârşit a Universului", scria Paul Brunton despre calendarul egiptean.

Despre nivelul înalt al astronomiei egiptene au scris printre alţii, Herodot din Halicarnes, Aristotel şi Diodor din Sicilia.

Iată ce scria Diodor din Sicilia:

"Aşezarea şi mişcarea stelelor au fost întotdeauna observate cu multă grijă în Egipt mai mult decât în orice altă ţară, iar aici se păstrează, din vremuri despre care nu-ţi vine a crede că sunt atât de îndepărtate, registre unde au fost înscrise observaţii cu privire la fiecare dintre stele; se pot găsi acolo lămuriri despre mişcarea

planetelor, despre orbitele pe care le descriu şi despre opririle lor".

Herodot nota şi el:

"Egiptenii au fost cei dintâi dintre toţi oamenii care au creat noţiunea de an şi l-au despărţit în douăsprezece părţi, ţinând seamă de anotimpurile lor. Au făcut această descoperire călăuzindu-se după stele".

Istoricul bizantin Symcellus (806 e.n.), susţinea, bazat pe cronici pierdute astăzi, că egiptenii au înregistrat evenimente astronomice şi sociale ce se raportează la o perioadă incredibilă de 36.525 de ani, iar Diogene Laertios (sec. III e.n.) scrie că egiptenii au înregistrat 373 de eclipse solare şi 832 de eclipse lunare, ceea ce face ca aceste observaţii să se raporteze la aproximativ 10.000 de ani.

Tot în Egipt, la Karnak, a fost descoperit într-un mic templu dedicat lui Hnun, zeul fertilităţii, un alt calendar zodiacal, ce marca epoca construirii templului, epocă ce se află în Constelaţia Berbecioarei şi corespunde cu anul 13.000 î.e.n.

Cultura maya, una din cele mai ciudate din aria celor precolumbiene, reprezintă, de asemenea, o expresie sculptată a cronologiei pusă în slujba cultului şi a calendarului.

Durata anului era stabilită de mayaşi la 365,224192 zile, conţinând o eroare faţă de durata anului astronomic real de numai 0,00069 zile, aşadar ceva mai mult de o jumătate de secundă pe an. Acest fapt duce la concluzia că preoţii, în atribuţiile cărora intră studiul mişcării corpurilor cereşti, nu erau simplu astrologi, care îşi propuneau să prezică viitorul după poziţia astrelor, ci astronomi şi matematicieni ce aveau cunoştinţe avansate în domeniul mecanicii cereşti. Despre cunoştinţele lor solide de astronomie stă mărturie şi faptul că mare parte a construcţiilor şi mdeosebi a stelelor comemorative are o anumită orientare în raport cu diferiţi aştri sau diferite constelaţii, un loc deosebit de important ocupându-l planeta Venus.

Una dintre datele cele mai des întâlnite în inscripţiile mayaşe este anul 3113 î.e.n., care marchează, după părerea arheologilor,

punctul de pornire a cronologiei acestei civilizaţii, dar cea mai veche stelă descoperită a fost ridicată în anul 320 e.n., ceea ce face ca între cele două date să se întindă un gol de peste treizeci de veacuri. Cum însă niciun popor nu şi-a început calendarul la întâmplare, ci la o anumită dată ce marca un eveniment important, iarăşi se pune problema factorului ce i-a determinat pe mayaşi să aleagă această dată, când unele materiale arată că ajunseseră la apogeul dezvoltării lor de abia după anul 600 e.n.

În Anglia se găseşte, de asemenea, un monument megalitic, blocurile de piatră ajungând la zeci de tone, pe care arheologii îl catalogheză ca fiind un uriaş observator astronomic ridicat cu 3.000 de ani î.e.n.

Civilizaţia sumeriană, popor a cărui origine n-a fost clarificată încă, a început să-şi însemne data în legătură cu existenţa sa cu aproximativ 4.300 de ani î.e.n. şi avea, de asemenea, calendare referitoare la perioadele Lunii, ce nu diferă de cele din zilele noastre decât cu patru zecimi de secundă; tot legat de civilizaţia sumeriană, inscripţiile cuneiforme arată că domnia primilor regi se întinde pe o perioadă de 456.000 de ani, ceea ce nu coincide cu istoria actuală.

Acestea sunt doar câteva din nenumăratele curiozităţi, ce fac ţele istoriei mai încurcate ca oricând.

Dacă arheologii au interpretat corect simbolurile săpate în piatră referitoare la aşa-zisele calendare, evoluţia speciei umane trebuie reconsiderată în întregime, dar acest lucru va fi dezbătut după trecerea succintă în revistă a existenţei unor posibile aparate de zbor în ceea ce numim acum preistorie.

Zborul în preistorie

Nenumărate mituri, dar şi descoperiri arheologice, duc la ideea că în trecutul îndepărtat şi nu numai a civilizaţiei umane au existat aparate de zbor, fapt care bulversează iarăşi cunoştinţele noastre actuale.

Astfel, într-un mormânt precolumbian s-a descoperit o bijuterie de aur, cu o vechime estimată de 1.800 de ani, considerată a

fi modelul unui avion supersonic, dar relicve asemănătoare avioanelor moderne s-au descoperit în multe alte puncte ale Terrei, fiind însă considerate de către unii ca fiind asemănări întâmplătoare, rezultate din stilizarea unor modele de păsări și, poate le-am da dreptate, dacă n-ar fi fost descoperite atâtea hărți, cât și descrieri ale unor locuri și continente, ce nu ar fi putut să fie făcute decât dacă ar fi fost văzute de la mare înălțime.

Ideea unor zboruri într-o perioadă îndepărtată nu este nouă, în vremea legendelor zborul fiind apanajul zeilor primordiali. În ciclurile mitologice Avesta, Olimp, Eda, Hazar-Efsane sau cel creștin, se călătorea pe nori, cu ființe fabuloase, cu aripi, dar și cu vehicule zburătoare. Incașii vorbeau de "omul zburător" Ayar-Katsi, tribul Tauloipang vehicula legenda lui Maitschaule (cel înaripat care aduce porumbul), indienii Crick din Canada aveau mitul omului purtat în zbor de un pescăruș, iar tradițiile baganda din regiumea lacului Victoria și a Africii de est istorisesc de Kibago, războinicul cu aripi.

Din această panoplie a zborurilor mitice nu se poate trece cu vederea legenda săgeții lui Abaris; drept recunoștință, zeul Apollo a oferit cadou hiperboreanului Abaris săgeata sa de aur. Ca discipol apolinic, Abaris survola ținuturi, mări, munți și lacuri necălcate încă de picior de om, iar într-o vreme, pe care Diodor din Sicilia o apreciază cu 4.000 de ani înainte de el, Abaris a făcut chiar turul globului terestru.

Este de reținut că în această legendă apare pentru prima dată ideea utilizării pentru zbor a unui vehicul autopropulsat.

De asemenea, legenda lui Dedal și cea a lui Icar reprezintă una din cele mai vechi amintiri a unui zbor efectuat de om cu propriile sale forțe.

Am fi îndreptățiți să credem, dacă am lua lucrurile în glumă, că Enkidu, unul din eroii epopeii lui Ghilgameș, ar fi primul constructor de baloane cu aer; oricum, dacă ne gândim la succesiunea orizonturilor și a aeronauticii cerului descris de el, nu

putem să punem acest fapt decât pe seama unui zbor efectuat la mare înălţime.

Iată textul relatării lui Enkidu:

"El îmi spuse: Uită-te în jos spre Pământ. Cum arată? Priveşte marea! Cum ţi se pare? Iar Pământul era un munte şi marea ca o băltoacă. Şi el îşi reluă zborul şi-mi zise: Uită-te în jos spre Pământ! Cum arată? Priveşte marea! Cum ţi se pare? Iar Pământul era ca o grădină şi marea ca o apă care curge printr-o grădină. Din nou îşi reluă zborul şi mai sus şi-mi spuse iar: Uită-te în jos spre Pământ! Cum arată? Priveşte Marea! Cum ţi se pare? Iar Pământul era ca o caleaşcă şi marea cât o adăpătoare".

Este interesant faptul că atunci când sunt implicaţi în aceste zboruri "muritorii de rând", descrierile devin concrete şi elementele tehnice mai pregnante.

Zonele de cultură chineză abundă şi ele în descrieri pe tema zborurilor; astfel, la curtea împăratului Shun (2258-2208 î.e.n.) s-a construit un aparat de zbor care avea prevăzute paraşute, iar împăratul Cheng Tang (1766 î.e.n.) a ordonat constructorului Ki-Kung să proiecteze un car zburător, poruncind ca, după testare, atât prototipul cât şi planurile să fie distruse.

Tot legat de istoria Chinei, Chu-Yuanan (sec. III î.e.n.) descrie zborul unui car de jad din deşertul Gobi până în munţii Kun-Lun şi face referiri la comportarea navei în zbor, cât şi la tehnicile de recunoaştere în aer.

Epopeele indiene "Mahabharata" şi "Ramayaha" descriu, de asemenea, "vymane", care se deplasau scoţând sunete melodioase, survolări la mari înălţimi şi manevre tip VTOL.

Textul "Vymana Shastra" cuprinde trei mii de versete despre construcţia aeronavelor şi tehnici de pilotaj. Astfel, există o tehnică "Mantrika" de a construi aeronave indestructibile, iar de a da forţă acestora, se utilizează tehnica "Taantrika". Alte tehnici complexe permiteau ca aeronava să devină invizibilă sau să-şi modifice mărimea pentru a provoca confuzie. O altă tehnică permitea pilotului să vadă în interiorul unei aeronave inamice.

Tehnica "Saarpa gamara" permitea aeronavei zborul în zig-zag, iar "Jalada roopa" permitea mascarea acesteia prin asemănarea cu un nor. Tratatul "Samargane Sutradhara" evidenţiază avantajele şi dezavantajele unor tipuri de aeronave ce au combustibil mercurul, fapt destul de ciudat, întrucât motoarele ionice, aflate încă în studiu, funcţionează tot cu mercur.

În majoritatea cazurilor, ansamblul tehnicilor utilizate duc la concluzia că aeronavele antice aveau cu totul alte principii de funcţionare faţă de cele utilizate astăzi în mod curent.

Asemenea relatări au fost găsite şi în Lhasa (Tibet) unde s-au descoperit documente în sanscrită cuprinzând note despre obţinerea unor nave spaţiale; în aceste descrieri, mişcarea aeronavei ar fi independentă de forţa gravitaţională şi s-ar baza pe o forţă necunoscută, numită în text "laghima", care anulează gravitaţia, degajând forţă radială. La bordul acestor aeronave, ar fi fost posibilă o călătorie interplanetară, în text vorbindu-se de călătoria spre Lună, fără a fi însă clar dacă aceasta s-a realizat sau era presupusă ca posibilă.

Manuscrisul de la Lhasa conţine asemănări în descriere cu "vymanele" indiene, fiind astfel amintită taina "antimei" care face aeronava nevăzută şi a "garimei" care îi dă greutate.

Asemănarea este ciudată şi dacă nu este vorba de două variante ale aceluiaşi text, se poate trage concluzia că cei care cunoşteau secretul zborului nu erau masaţi într-un singur ţinut, iar aeronavele lor funcţionau pe principii asemănătoare pe care nu le cunoaştem încă.

"Pasărea" sculptată în lemn de sicomor descoperită la Sakkarah, într-un mormânt datând din sec. III e.n., sugerează că pe timpul Egiptului antic se zbura. Această sculptură în lemn prezintă un profil aerodinamic, o coadă în derivă pe verticală şi este construită din piese detaşabile. După unii cercetători, respectiva "pasăre" nu pare decât macheta unor posibile planoare care se măiţau pe cerul Egiptului acum 2.000 de ani.

Din aceeaşi epocă, se păstrează şi atestarea documentară a

legendarului aparat de zbor construit de Arhytas, unul din primele aparate care s-a ridicat graţie forţei ascensionale a aerului cald.

Biblia relatează un eveniment, de asemenea ciudat, în care profetul Iezechiel este martorul coborârii unui vehicul din cer. Iată câteva secvenţe din această mărturie:

"În anul al treizecelea, în ziua a cincea a lunii a patra mă aflam între robi, în râul Chebon, unde mi s-au deschis cerurile... Eu priveam şi iată venea dinspre miazănoapte un vânt vijelios, un nor mare şi un val de foc, care răspândea în toate părţile raze strălucitoare, iar în mijlocul focului strălucea un metal în văpaie... Când mă uitam eu la fiecare, iată am văzut jos, lângă aceste fiare, câte o roată, la fiecare dintre cele patru feţe ale lor. Aceste roţi, după înfăţişarea lor, parcă erau de crisolit, iar după făptură toate aveau aceeaşi înfăţişare. Şi după alcătuire şi după făptura lor ele erau parcă vârâte una în alta. Ele înaintau în tuspatru părţile şi în timpul mersului nu se întorceau. Obezile lor formau un cerc larg şi de o înălţime înfricoşătoare şi aceste obezi la tuspatru erau pline de ochi de jur împrejur. Când mergeau fiarele, mergeau şi roţile de lângă ele, şi când se ridicau fiarele de la pământ, se ridicau şi roţile".

Iezechiel, pe lângă descrierea detaliată şi precisă a vehiculului, menţionează şi zgomotul pe care îl producea în momentul ridicării sale de la sol, ceea ce face ca evenimentul să pară şi mai veridic.

Se pare că secretul zborului se mai cunoştea încă şi în Evul Mediu, despre acest fapt amintind Roger Bacon în "Misterele artei şi ştiinţelor naturii" (1250), care notează că se pot fabrica trăsuri fără cai ce merg cu o viteză colosală, maşini navigabile pentru călătorii submarine, pe mări şi pe fluvii, dar şi maşini zburătoare.

Mai târziu însă, preocupările în această direcţie vor fi abordate numai ocazional şi teoretic, un exemplu concludent fiind Leonardo da Vinci, ale cărui desene ne redau paraşute şi un elicopter.

Una din multele discutate dovezi ale existenţei zborului în antichitate îl constituie basorelieful sculptat pe dala sarcofagului din cripta "Piramidei Inscripţiilor" de la Palenque.

Întrucât despre cultura maya se cunoaşte destul de puţin, interpretările date acestui basorelief au fost diferite. Una din abordări consideră că basorelieful reprezintă un tânăr culcat pe masca Monstrului Pământului, scena în totalitatea ei sintetizând conceptele fundamentale ale religiei maya, iar o altă interpretare consideră că ar fi vorba de reprezentarea regelui-zeu Kakulkan.

Interpretările din cea de a doua categorie includ piesa respectivă în rândul dovezilor paleoastronautice, dar, şi în acest caz, cei mai mulţi cred că este vorba de reprezentarea unui astronaut extraterestru ce a vizitat cândva Pământul, cu toate că e puţin probabil ca o fiinţă a altei lumi să fi semănat într-atât cu băştinaşii amerindieni.

Nu lipsit de imaginaţie, Otte M. Weiss încearcă să promoveze ideea că imaginea de pe placa sarcofagului este, într-adevăr, aceea a uneia dintre cele mai timpurii şi străvechi maşini, dar ea nu este altceva decât o sanie cu reacţie construită de extratereştrii din resturile astronavelor avariate, şi la care propulsia îi era asigurată pe baza activării nucleare. Probabil însă că sculptorul a văzut vehiculul pe care l-a reprodus în piatră, dar şi-a împodobit sculptura cu arabescuri mitice ale culturii proprii.

Privită din lateral ca pe o friză, scena este, oricum, contradictorie atât prin dispunerea motivelor, cât şi mai mult prin plasarea sarcofagului în criptă. Astfel, imaginea sugerează o rachetă, iar reprezentarea umană, un pilot în faţa unui pupitru de comandă.

Picturile rupestre şi unele statuete descoperite pe mai toate continentele lumii ar putea constitui şi ele dovezi ale existenţei cunoştinţelor avansate despre zbor în timpurile cele mai îndepărtate.

Unul din exemplele elocvente îl reprezintă descoperirea francezului Henri Lhote la Tassili, în Sahara, a sute de pereţi acoperiţi cu mii de schiţe de animale şi oameni. Printre acestea, există personaje îmbrăcate cu haine scurte şi elegante, purtând nişte verigi de care sunt fixate un fel de casete cu patru laturi. Cele mai uimitoare sunt însă fiinţele îmbrăcate într-un fel de costum de

scafandru, printre ele aflându-se "Marele Zeu Marte", cum l-a botezat Lhote; acesta are 6 metri înălţime fiind reprezentat într-un costum ciudat şi, oricum, necunoscut în acele timpuri. Pe umeri i se sprijină un coif care este legat de îmbrăcămintea pentru trup printr-o articulaţie, iar în dreptul gurii şi a nasului, coiful prezintă câteva deschizături, care sunt greu de pus pe seama imaginaţiei artistului.

În Val Eamonica (Italia), se regăsesc aceleaşi personaje îmbrăcate în combinezoane greoaie, neobişnuite pentru oamenii cavernelor şi aceleaşi imagini apar în America de nord, Suedia precum şi în Spania, fapt ce face şi mai inexplicabil fenomenul, deoarece e greu de crezut că primitivii, independent unii de alţii, au înfăţişat din imaginaţie aproximativ aceleaşi figuri ale unor fiinţe ce purtau costume inexistente încă.

Acestea sunt doar câteva din descoperirile ce ar putea să se refere la existenţa unor aparate de zbor în preistorie, dar dacă acele calendare din Egipt, dăltuite în piatră, picturile rupestre găsite în diferite peşteri ale lumii, statuetele precum şi miturile, au la bază un sâmbure de adevăr cât de mic, nu putem să nu ne gândim că, ori a existat înaintea apariţiei noastre o altă civilizaţie umană care, ajunsă la apogeu, a fost distrusă de un cataclism geotectonic sau cosmic, ori am fost şi încă mai suntem vizitaţi de o civilizaţie extraterestră.

În prima situaţie ipotetică, civilizaţia anterioară, nefiind distrusă în totalitate, a rămas să conviețuiască cu noile triburi apărute după cataclism de homo sapiens, dar nemaiavând la îndemână întreaga tehnologie, n-a mai reuşit să se reducă, disipându-se în civilizaţia nou apărută, care le-a păstrat amintirea distorsionată în diferite mituri şi reprezentări picturale sau sculpturale.

Nu poate fi exclusă nici a doua variantă, aceea a vizitării planetei noastre încă din preistorie de către una sau mai multe civilizaţii extraterestre, mai ales că în acest sens există deja o mulţime de mituri mai vechi şi chiar contemporane, dacă nu cumva sunt adevăruri.

Fenomenul O.Z.N.

Cu toate că apariţia unor fenomene extrem de ciudate pe cerul Pământului au fost semnalate încă din antichitate, perioadă în care s-au făcut şi primele consemnări scrise, denumirea de O.Z.N. (Obiecte Zburătoare Neidentificate) le-a fost dată abia în secolul XX.

Într-un papirus egiptean (cca 1.500 î.e.n.) se pomeneşte de un cerc de foc cu diametru de aproximativ 5 m coborât din ceruri, urmat în zilele următoare de mai multe obiecte similare.

Arheologul chinez Chi-Pen-Iao, profesor specializat în cercetarea antichităţilor, de la universitatea din Beijing, s-a dus în anul 1961, împreună cu o echipă de specialişti, în apropierea munţilor Hunan, pe malul lacului Dongting, unde, în urma deplasării pământului datorită unui cutremur puternic, au fost dezvelite trei piramide, dintre care cea mai mare avea cca 300 m. Vechimea acestora a fost estimată la 45 de mii de ani.

În galeriile de dedesubt, au descoperit desene provenite din vremuri preistorice, care înfăţişau animale fugărite de vânători umani; deasupra apar "scuturi zburătoare" pe care se văd figuri humanoide îmbrăcate în haine moderne şi părând a avea arme în mâini cu care ajutau pe primitivi să vâneze.

Cercuri de foc, dar de data asta cu ocupanţi, sunt semnalate de preoţi în Chaldeea (Irak) în anul 592 î.e.n.; de asemenea, Julius Obsequenes aminteşte întâmplări stranii de demult, menţionând că în anul 216 î.e.n. au fost zărite pe cerul Italiei obiecte ciudate, iar în anul 99 î.e.n. asemenea fenomene au fost semnalate în Apulum şi Capua.

În "Istoria Naturală", Pliniu nota cu o sută de ani î.e.n. următoarele: "Sub consulatul lui L. Valerius şi C. Marius, un scut de foc strălucitor a traversat cerul de la vest la est în amurg", ca ceva mai târziu, în anul 90 î.e.n., lângă Spolentium să coboare pe pământ o sferă rotitoare de foc de culoare aurie, iar în anul 393 e.n., pe vremea împăratului Teodosiu cel Mare, să fie văzută o

întreagă formație de obiecte luminoase ce au traversat cerul; de asemenea, Gregoire din Tours consemnează în cartea sa "Istoria Francilor", trecerea unor globuri de foc în anul 583 î.e.n.

Un document găsit în arhiva abației Byland, Yorkshire, descrie un fel de disc plat cu reflexe argintii ce a zburat de-a lungul mânăstirii, iar în gravurile din sec. al XVI-lea, pe cer apar imense lentile luminoase.

Ceva mai târziu, în 1361, un obiect cilindric de 6-7 m a fost văzut ieșind din mare pe coastele Japoniei, iar în Anglia, în 1738, a fost observată o roată de foc.

Semnalări răzlețe de obiecte zburătoare neidentificate provin și din zona Altaiului, în anul 1926.

De altfel, istoria a fost presărată cu asemenea întâmplări și este interesant că de-a lungul vremii O.Z.N.-urile se pot regăsi pe fresce, în tablouri, în vechile scrieri, dar și pe tapiserii sau pe monede.

Începând însă cu cel de-al II-lea Război Mondial, numărul apariției acestor fenomene a crescut considerabil, cel mai mare număr de observații înregistrându-se în S.U.A.

Formele O.Z.N.-urilor se diversifică și ele; astfel, apar sub formă de disc, sferă, cilindru, triunghi etc., iar dimensiunile diferă și ele de la câțiva centimetri la sute de metri sau chiar mai mult.

La ora actuală există sute de mii de semnalări ale acestor apariții stranii, însă din tot acest noian de informații am selectat doar câteva, ce par a avea mai multă credibilitate.

Iată ce a declarat, la 7 iulie 1965, ministrul Republicii Argentina: "La 3 iulie, ora 19.40, garnizoana marinei din sudul Antarcticii a observat un obiect zburător gigantic în formă de lentilă. El avea aparența unui material solid roșu și verde, irizându-se în răstimpuri în galben, albastru, alb și portocaliu. Obiectul se deplasa fără zgomot spre est, urmărind o traiectorie în zig-zag, dar mereu în tăcere și cu viteze variabile".

Despre același obiect observat mai apoi și în Chile, comandantul unei baze militare, Mario Barrera, transmite în direct

prin radio ascultătorilor din Santiago: "În timp ce observam obiectul prin telescop, el încetă brusc să planeze şi dispăru cu o manevră vertiginoasă. Ca ofiţer al aviaţiei chiliene am certitudinea că pe Pământ nu există nimic similar în ceea ce priveşte viteza de necrezut şi prodigioasa capacitate de evoluţie în spaţiu".

Referitor la materialul din care sunt alcătuite aceste obiecte, savantul canadian Wilburg B. Smith, analizând un fragment desprins dintr-un asemenea corp, afirmă că este vorba de "o matriţă de aglomerat de magneziu alcătuită din particule de microni", recunoscând faptul că acest material este mult mai dur decât materialele folosite în tehnologia actuală.

O altă relatare extrem de interesantă, ce se referă la modul de funcţionare a acestor obiecte zburătoare, este cea a agentului Herbert Schirmer din Ashland, Nebraska, ce declară că în timp ce-şi făcea rondul de noapte a zărit un O.Z.N. cu o strălucire roşie-portocalie emiţând un sunet strident ca al unei sirene. Sub hipnoză, el a mai spus că a fost luat de acel O.Z.N., unde un umanoid i-ar fi relatat că nava spaţială folosea pentru deplasare "electromagnetismul inversat".

În 1966, patru poliţişti din Pennsylvania au urmărit un obiect luminos care, după câteva minute, a ţâşnit vertical în văzduh şi a dispărut, iar unul dintre cosmonauţii capsulei Gemini 4 a fotografiat în 1965 un astfel de obiect "ce lăsa înapoia sa o urmă subţire şi incandescentă".

Un obiect rectangular apreciat ca având 1.000 m lungime a planat în 1978 câteva minute deasupra unui aeroport din China, după care şi-a luat zborul cu o viteză fantastică, apariţia sa fiind confirmată, în afară de martori şi de staţiile radar.

Tot în 1978, o echipă a televiziunii din Noua Zeelandă, fiind într-un avion, a filmat prin hublourile acestuia un O.Z.N. ce semăna cu un postament strălucitor, cu un diametru de 20-30 m, peste care se ridica un soi de cupolă transparentă. Un alt obiect înregistrat pe aceeaşi peliculă avea formă triunghiulară, iar un al treilea descria pe cer "opturi" cu o viteză de peste 5.000 km/h.

Nu pot fi trecute cu vederea apariţiile în şi din apă ale acestor obiecte ciudate.

De pildă, în anul 1965, ofiţerii şi marinarii de pe petrolierul norvegian "Jawesta", aflat în largul coastelor braziliene, au observat un obiect cilindric de mari dimensiuni ieşind din apă şi luându-şi zborul. Pe flancurile obiectului au fost zărite hublouri, iar din partea posterioară ieşea o lungă flacără albăstruie.

Există însă cazuri şi mai ciudate, cum este cel al unui portavion american, escortat de alte 12 nave, care a descoperit, prin aparatura de detecţie submarină, un obiect ce se deplasa în apă cu o viteză de 280 km/h. După ce a fost urmărit o vreme, obiectul a plonjat vertical, pierzându-i-se urma la 5.000 m adâncime.

De asemenea, în Oceanul Indian, vasul de cercetări "Vasilii Vorobiev" a detectat la 20m adâncime un imens cerc alb, cu diametrul de 200m, care se învârtea în sens invers acelor de ceasornic.

Cele mai multe însă sunt cazurile terestre.

Astfel, în 1980, pe o şosea de lângă Gdansk (Polonia), dintr-o ambulanţă în care se aflau patru persoane, s-a observat un obiect luminos sferic, ce a blocat pentru câteva clipe şoseaua, ca mai apoi să dispară, după cum spun martorii, "ca şi când ai stinge televizorul".

Multe dintre aceste apariţii au ca urmări afectarea funcţionării unor instalaţii electrice, expunerea locului unde au aterizat la temperaturi ridicate şi, uneori, radioactivitate crescută.

Unul din aceste cazuri a avut loc în apropierea localităţii Trancas, Argentina, când o familie de fermieri a observat o serie de lumini în apropierea unei bariere de cale ferată din apropiere. Când s-au dus să vadă despre ce este vorba, spre surprinderea lor au constatat că se aflau în apropierea unui disc, aparent metalic, cu diametrul de cca 9 m, ce emitea o lumină alb-verzuie, având deasupra sa un "dom" central neluminat. Discul plutea fără zgomot, foarte aproape de sol, cu partea inferioară învăluită în ceaţă. La apropierea oamenilor, în interior, de-a lungul brâului, a

început să se rotească în sens invers acelor de ceasornic, de sub obiect a izbucnit un jet de flăcări, s-a îngroşat, după care obiectul a dispărut instantaneu.

În acest caz trebuie remarcat că unul dintre martori (o femeie), ce se afla mai aproape de acel obiect, a fost spitalizată cu arsuri grave pe faţă, mâini şi picioare.

În ziua de 3 mai 1975, un avion ce se pregătea să aterizeze la Mexico City a început să vibreze fără o cauză explicabilă. Alertat, pilotul a zărit în spatele fiecăreia dintre aripi câte un O.Z.N. cenuşiu închis şi un al treilea venind să se aşeze dedesubtul fuselajului de care s-a şi lipit. În momentul următor, pilotul a observat că nu-i mai funcţionează comenzile, dar avionul continua să zboare.

Întâmplarea a fost examinată cu toată atenţia, mai ales că cele trei O.Z.N.-uri fuseseră zărite şi pe radar, obiecte care au efectuat în jurul avionului manevre de care n-ar fi fost capabil niciun aparat de zbor cunoscut.

În legătură cu apariţia acestor obiecte, se evidenţiază numeroase rapoarte ce au semnalat oprirea motoarelor, perturbarea aparatelor radio şi de radiolocaţie, precum şi mult comentatele pene de curent din marile oraşe ale lumii.

Referitor la aceste aspecte este de remarcat faptul că nu au fost raportate opriri ale motoarelor Diesel şi nici ale motoarelor reactive ale avioanelor, care nu au nevoie de aprindere electrică.

Un alt caz interesant a avut loc în seara zilei de 24 aprilie 1964, când un poliţist a observat, în apropierea localităţii Socorro din New Mexico, un obiect oval sprijinit pe 4 picioare. Apropiindu-se, acesta şi-a luat zborul cu un zgomot asurzitor, lăsând în urma sa iarba arsă, precum şi urme ale picioarelor pe care aterizase.

De asemenea, mai multe persoane din Brewster (New York) au urmărit aproape 20 de minute, în seara zilei de 17 martie 1983, un obiect lung de vreo 40 m, având forma unui V, cu vârful îndreptat spre pământ, în formă de bumerang, obiect care s-a oprit peste o săptămână deasupra oraşului Yorktown, putând fi urmărit

de sute de persoane. Unul dintre martori a descris obiectul ca fiind triunghiular, spunând că "dacă există ceva care să poată fi denumit oraş zburător, atunci acest obiect era un oraş zburător. Nu era un aparat obişnuit; era imens". Alţii au apreciat că obiectul avea dimensiunea unui portavion.

Un alt caz ciudat s-a petrecut în noaptea de 24 iulie 1984, când doisprezece poliţişti, care păzeau complexul de reactoare de la Indiana Point, New York, au urmărit mult timp un obiect aparent solid, mare cât "trei terenuri de fotbal", semănând cu un cornet de îngheţată, în formă de V. În momentul apariţiei sale, s-a blocat întregul sistem de alarmă, inclusiv calculatoarele care controlează securitatea şi comunicaţiile complexului.

Un fapt demn de reţinut este acela că în majoritatea cazurilor, când s-a încercat să se fotografieze sau să se filmeze aceste obiecte, clişeele s-au dovedit a fi complet voalate, iar altele arătau doar dâre luminoase în care nu se putea recunoaşte obiectul observat vizual. Cu unele excepţii, rezultate similare s-au obţinut şi în cadrul înregistrărilor video. O asemenea excepţie o constituie înregistrarea video din 22 iulie 1984, făcută lângă Montrose (New York) a unui obiect în formă de cruce luminoasă.

Referitor la întâlnirile de gradul IV şi dacă se acceptă declaraţiile unor mărturii făcute sub hipnoză ca fiind adevărate, se pot găsi şi alte detalii interesante privind modul de alcătuire şi funcţionare a acestor obiecte.

Iată declaraţia a şapte muncitori forestieri care au întâlnit un O.Z.N în seara zilei de 5 noiembrie 1975: "Obiectul era discoidal cu diametrul de 7 m şi grosime de 4 m. Acesta era neted, fără îmbinări sau uşi, luminos, de o culoare galben-lăptoasă".

Un fermier brazilian, A. Villas Boas de 23 de ani, descrie obiectul întâlnit de el ca fiind luminos, în formă de ou, lat de 7 m şi lung de 10 m. În urma întâlnirii, fermierul a fost tratat de simptome similare celor provocate de radiaţii.

Cele mai credibile relatări făcute asupra O.Z.N.-urilor sunt însă cele dublate de detectarea lor cu ajutorul radarului.

Au fost şi cazuri când observaţia a fost triplă, aşa cum este cea a unui avion R.B.-47 al forţelor aeriene americane, înzestrat cu aparatură de contramăsurători (ECM), cu un echipaj de şase ofiţeri, ce a fost urmărit de un O.Z.N. timp de o oră şi jumătate. Observaţiile asupra acestui obiect au fost făcute simultan şi detectate de aparatura de la bordul avionului, de către radarul de la sol precum şi de observatori umani.

Unul dintre puţinele cazuri ce se referă la materialele din care sunt făcute O.Z.N.-urile este cel din Ubatuba, Brazilia, petrecut în 1934, unde martorii aflaţi pe plajă susţin că au văzut un disc căzând în picaj şi explodând; în urma acestei explozii, în zonă a fost împrăştiată o ploaie de fragmente argintii de magneziu pur.

Cel mai spectaculos incident radar-vizual s-a petrecut la Kuibaşev, la 13 septembrie 1990, unde există un radar foarte puternic al armatei. În jurul orei 1 a.m., a fost observat pe ecranul radarului un obiect zburător de mari dimensiuni. După o vreme acesta s-a apropiat de baza militară şi s-a remarcat că este triunghiular. Urmarea acestei apropieri, observată şi vizual de nenumăraţi martori, a fost că unele din antenele radar au luat foc, o parte din camionul radar s-a topit şi a fost distrusă vegetaţia de sub locul unde planase obiectul.

În alte părţi ale lumii s-au semnalat cazuri când O.Z.N.-urile au fost urmărite de către aviaţia militară, aşa cum s-a întâmplat la El Yungue, în 4 iulie 1989, când două avioane militare au fost trimise să intercepteze un obiect neidentificat. Acesta şi-a schimbat însă brusc direcţia, a emis o lumină albastră lucitoare, după care a dispărut brusc.

O descriere făcută de un ofiţer aflat la U.S. Army Reserve Base de la Fort Allen (Puerto Rico), pe nume Juan Diaz, susţinută de alte sute de martori, se referă la apariţia unui O.Z.N. chiar deasupra bazei; urmărit îndeaproape de avioanele F-18 discul de lumină circular, părând a fi metalic şi cu mai multe ferestre în zona centrală, a pornit în viteză spre vest, emiţând sunete ciudate ca ale unei rafale de vânt.

Un alt caz este acela când, la 17 martie 1991, mii de persoane din oraşul Trujillo Alto (Puerto Rico) au fost martorii unui fenomen şi mai straniu; după miezul nopţii, un obiect imens s-a oprit chiar deasupra substaţiei electrice din localitate, putând fi văzut cum energia electrică a acesteia părea a fi atrasă spre partea inferioară a enormului obiect zburător.

O descriere amănunţită şi nu lipsită de importanţă este făcută de mai mulţi martori din Plymouth, Devon, Marea Britanie care în seara zilei de 8 martie 1991 au observat un obiect zburător ce părea a fi acoperit cu un fel de reflectoare lipite parcă de suprafaţa fiecărui cerc, luminile acestora fiind plasate la acelaşi nivel cu suprafaţa discului.

Aceste ciudăţenii apar adesea şi în spaţiul extraterestru însoţind sateliţii sau capsulele cu cosmonauţi. Astfel, de pe Gemini 11 au fost efectuate fotografii ce redau un obiect cilindric de minimum 80 m, foarte luminos, roşu în faţă şi verde în spate.

Primii oameni care au efectuat cu Apollo 8 un înconjur al Lunii, în ziua de 25 decembrie 1968, în timp ce se aflau în spatele satelitului nostru natural, au văzut apropiindu-se de navă un obiect în formă de disc, ce a produs o căldură sufocantă şi a perturbat comunicaţia cu Pământul.

De asemenea, în timp ce modulul de comandă Apollo 16 orbita în jurul Lunii, din el au fost observate mai multe obiecte strălucitoare, care nu erau în mod sigur aparate cunoscute, deoarece se mişcau mult prea repede.

Semnalări ale unor asemenea fenomene de către cosmonauţi sunt numeroase şi au fost făcute şi de către americani, şi de ruşi, fiind necesar să se sublinieze că au fost observate atât pe Lună, cât şi pe Marte.

Mai mult, există părerea că Luna însăşi este o astronavă, creaţie a unor fiinţe inteligente extraterestre.

Mihail Vasir şi Aleksandr Scerbakov, membri ai Academiei de Ştiinţe Ruse, susţin că Luna a fost adusă pe orbita actuală, iar suprafaţa pe care o vedem este doar învelişul exterior al astrona-

vei, adevărata sa suprafață fiind la o adâncime de 80 km.

Don Wilson, autorul lucrării "Misterioasa navă spațială, Luna", atrage și el atenția asupra unor structuri ciudate de pe Lună, considerând că aceasta este goală pe dinăuntru. El crede că Luna este mult mai veche decât Pământul, dar a adunat roci mai tinere în călătoria sa prin cosmos și sugerează că straturile de la suprafață au fost duse în golul de sub carapace pentru a crea spațiul de locuit.

Tot el susține că extratereștrii de pe Lună au vizitat Pământul fondând orașul Tiahuanaco din Anzi, iar alți adepți ai ideii că Luna este o astronavă sunt convinși că extratereștrii ne vizitează și în prezent planeta cu ajutorul O.Z.N.-urilor.

Scriitorul american George H. Leonard este convins de faptul că există extratereștri pe Lună, dar atât NASA cât și rușii ascund acest adevăr.

Astronomii consideră însă că Luna este o lume moartă, fiind inactivă din punct de vedere geologic, și nu a putut adăposti niciodată viața.

Cazurile "terestre" de apariție a acestor O.Z.N.-uri sunt extrem de multe, fiind deja consemnate în sute de cărți, nerămânându-mi decât să fac o scurtă sinteză a caracteristicilor esențiale ale acestora.

Se pot trage următoarele concluzii:

- au forme diferite;
- pot ajunge la viteze foarte mari nerealizate de tehnologia umană actuală;
- au posibilitatea de a manevra la viteze mari;
- lumina ce le înconjoară se rotește când funcționează;
- influențează câmpurile electrice;
- pot evolua în medii diferite;
- par a fi înconjurate de un câmp electromagnetic variabil;
- își schimbă culoarea în funcție de viteză;
- au influență nocivă în contact cu viul planetar;
- au mărimi diferite.

Mai mult, unii observatori pretind că aceste aeronave ar transporta ființe bipede de mărimi diferite, având înălțimi de la sub 1 m până la peste 2 m, fapt care ar complica povestea existenței lor, dar mai ales a originii.

În acest sens există mai multe ipoteze; astfel, unele dintre ele presupun că aeronavele ar fi de origine terestră, fiind atribuite ori unor savanți germani refugiați undeva în Argentina, ori unei civilizații preistorice retrasă în Antarctica, în subterane.

Cele mai multe ipoteze însă atribuie aceste aeronave unor civilizații extraterestre, care ar ține Pământul sub observație din vremuri imemoriale. În plus, se crede că S.U.A. ar fi luat deja legătura cu presupușii extratereștri și ar conlucra cu aceștia în domeniul tehnologiei zborurilor cosmice.

Acest lucru este improbabil, deoarece, dacă ar fi așa, ar fi greu de explicat cheltuielile imense pe care le face guvernul respectivei țări pentru cunoașterea cosmosului.

Deocamdată, nu există decât probe indirecte ale existenței acestor O.Z.N.-uri (sau nu au fost făcute publice) și nici a unor extratereștri care să ne fi contactat, așa că civilizația noastră continuă să facă pași mărunți înspre cucerirea spațiului cosmic utilizând tehnologiile existente la nivelul cunoașterii actuale.

Primii pași spre stele ai civilizației noastre

În ecuația devenirii noastre a ceea ce numim astăzi civilizație umană nu trebuie exclusă posibilitatea ca, într-un trecut îndepărtat, să fi evoluat o altă formă de existență umană ajungând la o treaptă superioară de dezvoltare, care s-a suprapus peste cea actuală și a lăsat urmele trecerii sale presărate ici, colo cu amintirea unor vehicule ciudate ce puteau zbura.

Cum însă despre aceste aparate nu există decât dovezi indirecte, ce ar putea fi rezultatul unor interpretări eronate, și cum nici despre O.Z.N.-uri nu se poate afirma că există cu adevărat și nici ce proveniență au, nu rămâne decât să se ia în considerare pro-

presele lente, dar certe, făcute în secolul XX în ceea ce privește ieșirea în cosmos.

Astfel, primul satelit artificial al Pământului, Sputnic-I, în greutate de 83,6 kg, a fost lansat pe orbita circumterestră de către U.R.S.S. în data de 3 noiembrie 1957, iar cu o lună mai târziu, pe orbită este lansat Sputnik II, în greutate de 508,3 kg, cu prima ființă vie la bord, o cățelușă.

În anul 1958 se declanșează o adevărată competiție în cucerirea spațiului cosmic între U.R.S.S. și S.U.A., aceasta din urmă lansând la 1 februarie și 26 martie sateliții Explorer, care semnalează pentru prima dată existența în jurul Pământului a centurilor de radiații van Allen.

Un pas important în această "aventură" de cunoaștere a cosmosului este făcut în 1959, la 2 ianuarie, când U.R.S.S. a reușit să facă ca un obiect (Lunik I) să învingă forța de gravitație a Pământului.

În același an, la 14 septembrie, Luna este atinsă pentru prima dată de o rachetă rusească, iar la 12 aprilie 1961, tot U.R.S.S. a lansat primul vehicul spațial în care se găsea astronautul Iuri Gagarin.

Până în anul 1964, atât U.R.S.S. cât și S.U.A. lansează o serie întreagă de sateliți, mulți dintre ei având unul sau mai mulți cosmonauți la bord.

În 1965, sonda americană Mariner 4 ajunge lângă planeta Marte, de unde transmite primele imagini ale acesteia.

Prima ieșire în spațiu a unui cosmonaut, ce a părăsit cabina navei sale, a fost făcută la 18 martie 1965 de pe Vostok II, iar la 31 ianuarie 1966 Lunik IX, efectuează prima aselenizare, transmițând și primele fotografii de pe Lună.

Tot în anul 1966, dar la 31 martie, Lunik X devine primul satelit artificial al Lunii, iar la 22 aprilie 1967, sonda spațială americană Surveyor-3 aselenizează și execută primele operații de excavare a solului Lunii.

Considerată a fi una dintre cele mai mari victorii ale omului în

cucerirrea spațiului extraterestru, este realizarea debarcării pe Lună a doi cosmonauți americani, la data de 21 iulie 1969, de pe nava Apollo 11. La ora 4,56, a păşit pe Lună cosmonautul Neil Armstrong urmat de Edwin Aldrin, în timp ce alt membru al echipajului survola satelitul artificial al Pământului pe o orbită situată la 111 km. Cei doi cosmonauți au colectat probe de sol selenar, au fotografiat relieful înconjurător şi au stabilit legătura cu Pământul.

În această călătorie Pământ-Lună şi retur, a fost folosită o rachetă tip Saturn, în greutate de peste 2.800 de tone, ce avea trei etaje reactive dotate cu 11 motoare rachetă; aceste motoare au dezvoltat în total aproximativ 3.000.000 kg tracțiune.

Mai trebuie menționat faptul că întreg ansamblul care l-a transportat racheta a avut inițial 43,4 tone.

În zilele 11, 12 şi 13 octombrie 1969 au fost lansate navele cosmice Soiuz 6, 7 şi 8, care, realizând un zbor în formație, au efectuat manevre de cuplare, făcând astfel primul pas pe calea creării unor laboratoare spațiale permanente.

Anul 1970 este marcat de o serie de lansări ale unor nave spațiale de către ruşi dotate cu stații automate de cercetare a solului lunar.

Prima stație ştiințifică de lungă durată a fost lansată în spațiu de U.R.S.S. la 19 aprilie 1971, aceasta cuplându-se cu alte două nave cosmice.

Americanii plasează şi ei pe o orbită circumterestră, la cca 210 km de Pământ, laboratorul Skylab-1, care a evoluat însă numai 28 de zile.

Pioneer 10 este lansat în anul 1972 pe orbita planetei Jupiter, fiind prima navetă spațială de explorare extra-planetară. În decembrie 1973, a ajuns lângă Jupiter şi a trimis primele imagini, iar în iunie 1983 naveta americană a părăsit sistemul solar, transmițând prin radio primele informații cu privire la spațiul interstelar.

Lansată de NASA în noiembrie 1973, naveta spațială Mariner

10 vizitează planeta Mercur, după ce, cu opt săptămâni în urmă, trecuse pe lângă planeta Venus în scopul de a-i utiliza gravitația pentru a o catapulta spre Mercur, de unde a transmis date extrem de importante referitoare la perioada sa de rotație precum și la temperatura suprafeței acestei planete, cea mai apropiată de Soare, din sistemul nostru planetar.

Voyager 2, lansată în 1977 de către SUA, trece în 1986 pe lângă planeta Uranus, ca mai apoi să exploreze planeta Saturn; mai apoi a vizitat planeta Neptun, fiind singura navetă spațială care a transmis date despre aceste două planete.

Lansată în septembrie 1977, cu scopul de a studia planetele Jupiter și Saturn, naveta spațială americană Voyager 1 a devenit, astfel, cea mai îndepărtată sondă față de Pământ.

1985 este anul în care rușii încep asamblarea stației orbitale Mir, cu mai multe module de cercetare astronomică, biologică precum și de fabricare a unor materiale în vid.

O nouă eră în astronomie începe odată cu lansarea pe orbita circumterestră a telescopului spațial Hubble în anul 1990 de pe naveta Discovery.

Datorită unei defecțiuni a oglinzii primare, căreia i s-a dat la sol o formă greșită, ce a făcut ca lumina reflectată de aceasta să focalizeze în alt punct decât cel în care focaliza lumina reflectată de centrul ei, a fost necesară intervenția în 1993 a unei echipe de șapte astronauți, care a inclus instalarea unor instrumente și echipamente de-a lungul a zece zile... Misiunea de corectare a defecțiunii a fost raportată ca fiind încheiată în ianuarie 1994. Au urmat, mai apoi, alte trei misiuni spațiale, care au adăugat telescopului noi funcțiuni, deschizându-se astfel fereastra cunoașterii Universului.

În anul 1999, este lansat observatorul spațial Chandra, considerat a fi cea mai importantă fereastră în raze X deschisă spre cunoașterea cosmosului.

Sumara trecere în revistă a pașilor parcurși de către civilizația

noastră în vederea cuceririi cosmosului nu reprezintă decât o infirmă parte a eforturilor făcute; în multitudinea de misiuni spațiale, pe lângă Rusia și SUA, au intrat și alte state ale lumii.

Mărunți la început și nu prea mari nici în prezent, acești pași n-au fost încununați întotdeauna numai de succes, de-a lungul vremii existând și nenumărate eșecuri soldate cu victime.

În pofida tuturor impedimentelor ivite, planeta noastră este acum înconjurată de un număr impresionant de sateliți artificiali plasați pe orbita circumterestră cu scopuri militare, de telecomunicații sau de cercetare științifică; de asemenea, a început plasarea pe orbită a celei mai mari stații la care colaborează nu numai SUA și Rusia, ci și alte țări.

Important este că în prezent se știe mult mai mult despre sistemul nostru planetar, precum și despre Univers, ceea ce deschide poarta spre o altfel de cunoaștere.

CĂLĂTORII IMPOSIBILE

Din experiența nenumăratelor lansări în spațiul cosmic de sateliți utilizați în diferite scopuri, navete, stații orbitale, sonde spațiale și alte vehicule, începută în anul 1957, a reieșit că viitorul zborurilor extraterestre cu propulsie chimică este destul de limitat, acestea necesitând cantități foarte mari de combustibil, ce dezvoltă viteze care nu pot duce vehiculele dincolo de spațiul sistemului solar decât într-o perioadă de timp foarte mare.

Astfel, dacă s-ar folosi o asemenea propulsie, pentru a ajunge la cea mai apropiată stea (Proxima Centauri), aflată la o distanță de 4,3 ani lumină față de noi, ar fi necesari 170.000 de ani.

Această situație puțin optimistă pentru cunoașterea cosmosului a făcut ca oamenii de știință, și nu numai, să-și îndrepte privirea spre alte tipuri posibile de propulsie, care să necesite mai puțin combustibil și să dezvolte o viteză superioară celei actuale.

Zborul cu propulsie ionică

Unul din tipurile de propulsie care să îmbunătățească viteza vehiculelor spațiale este cel al motoarelor cu ioni, ce se află deja în stadiul de experiment.

Propulsia ionică se bazează, în principiu, pe un anumit tip de motoare electrice, care funcționează pe baza accelerării puternice, cu ajutorul unui câmp electric, al unui fascicol de ioni în afara navei.

Motoarele tradiționale cu ioni folosesc două suprafețe, ce au mii de perforații milimetrice plasate una lângă alta și atașate unui rezervor de particule încărcate electric. Pe prima suprafață perforată este aplicată o tensiune de mii de volți, în timp ce pe a doua (și ea perforată) este aplicată o tensiune foarte mică. Diferența de potențial dintre cele două suprafețe perforate creează un câmp electric care atrage ionii din rezervor și îi expulzează în afara navei, creând astfel sistemul de propulsie.

Cu cât diferența de potențial este mai mare, cu atât ionii sunt expulzați cu viteză mai mare și, deci, eficiența motorului este mai mare, ceea ce face ca nava să meargă mai repede.

Problema este că la diferențe de potențial prea mari (ce se apropie de cca 5kV), unii dintre ioni se ciocnesc de a doua suprafață perforată la viteze atât de mari încât aceasta este erodată, micșorând astfel durata de viață a motorului.

Această problemă a fost însă deja rezolvată prin separarea cu două suprafețe perforate, aflate la mică distanță una de cealaltă. Pe ele se aplică o tensiune foarte mare (de mii de volți), însă diferența de potențial dintre ele fiind mică permite ca ionii să fie extrași din rezervor fără a eroda suprafețele.

În cea de a doua etapă, încă două suprafețe perforate sunt plasate mai spre exterior, la o distanță destul de mare de primele, și li se aplică o tensiune foarte mică.

Astfel, diferența de potențial dintre cele două perechi de suprafețe perforate accelerează foarte mult ionii și îi expulzează în

spaţiu, însă pentru că densitatea de ioni între perechile de suprafeţe este mică, nu mai apare o eroziune prea mare a suprafeţelor de ieşire, mărindu-se astfel durata de viaţă a motoarelor de acest tip.

Testarea modelului cu patru suprafeţe a fost efectuată aplicându-se o diferenţă de potenţial de 30 kV, motorul ejectând un jet de ioni la viteza de cca 750.000 km/h, de patru ori mai mult decât a motoarelor ionice cu două suprafeţe.

Datorită accelerării mari, jetul de ioni este foarte subţire, având o deschidere de numai 3 grade, acest lucru reducând cantitatea de combustibil consumată.

Deocamdată însă, acest tip de motoare se află în fază de experiment, fiind necesară găsirea unor surse de electricitate adecvate, precum şi testarea funcţionării lor în vid.

Prin realizarea acestui mod de propulsie se va deschide, într-adevăr, o nouă eră în explorarea spaţială, dar nu se va rezolva problema călătoriilor interstelare, în primul rând pentru că nu se va putea depăşi viteza luminii, iar mai apoi, ionii din rezervorul navei nefiind inepuizabili trebuie să fie periodic completaţi, ceea ce e greu de presupus că se poate face în spaţiul cosmic.

Zborul cu propulsie fotonică

Ideea unor astfel de zboruri pleacă de la presupunerea că o astronavă s-ar putea mişca în spaţiu pe seama presiunii fotonilor, care poate fi creată de un curent de microunde sau de un curent optic-laser.

Bazele teoretice ale acestui principiu le-a pus fizicianul american Freeman Disson şi a fost dezvoltat prin utilizarea celei mai avansate tehnici de calcul, în 1984, de către Robert Forward.

Rezultatul combinării ideii lui Freeman şi noua tehnică de calcul a lui Forward a fost aparatul numit "Starwisp" care nu era altceva decât o "pânză" confecţionată dintr-o ţesătură foarte fină de conductori, cu un diametru de un kilometru şi care cântărea 20

de grame. În fiecare dintre cele zece trilioane de noduri ale acestei rețele se găsește o schemă micro-electronică, un circuit integrat, acestea funcționând nu numai ca niște mașini de calcul puternice, ci vor fi sensibile la lumină putând acționa ca niște telecamere liliput. Sistemul care ar pune în mișcare astronava nu se va afla la bordul său, el rămânând pe un satelit, care va evolua pe o orbită circumterestră și va folosi energia Soarelui; acesta va îndrepta spre astronavă o microundă cu o putere de 20 milioane de kW. Raza respectivă va fi focalizată pe pânza astronavei cu ajutorul unei lentile speciale, de tip Fresnell, ce ar trebui să aibe un diametru de 50.000 de km, adică de patru ori mai mare decât diametrul Pământului.

Se presupune că raza focalizată va accelera astronava pe seama fotonilor, aproape tot așa cum vântul împinge pânzele corăbiilor, și o va deplasa cu o accelerație de 155 ori mai mare decât cea gravitațională. În acest mod, astronava va atinge numai într-o săptămână o viteză egală cu o cincime din viteza luminii.

Sistemul local de emisie va constitui un complex reticular de formă inelară și se presupune că la o anumită distanță, raza transmisă, deja într-o oarecare măsură disipat, va rămâne destul de puternică pentru a pune în funcție cele zece trilioane de circuite integrate ale pânzei cu care este înzestrată astronava. Aceasta va utiliza pânza de conductori ca o antenă de microunde pentru colectarea energiei radiației, fiecare circuit elaborând propriile sale impulsuri interne sincronizate în fază cu radiația de înaltă frecvență.

Un alt proiect, numit "Starlight", lansează ideea trimiterii unei astronave spre stele care să aibă sistem optic perfecționat, navă prevăzută cu un complex mai mare de aparate precum și cu un sistem mai puternic cu "pânze optice" acționate cu laser.

Asemănătoare ca formă cu astronava "Starwisp", dar de dimensiuni mult mai mari, "Starlight" va fi prevăzută cu o pânză ce va avea un diametru de 3,6 km, confecționată dintr-o folie de aluminiu cu grosimea de 16 nanometri. În viziunea proiectanților,

foiţa de aluminiu va reflecta 82% din lumina care va cădea pe ea, va absorbi 13,5% din aceasta şi va fi transparentă pentru 4,5%; pânza, împreună cu aparatura respectivă nu va trebui să aibă o masă mai mare de o tonă.

Deplasarea astronavei se va efectua pe seama presiunii fotonice creată de un laser cu putere de 65 GW.

O astfel de instalaţie ar urma să fie plasată pe o orbită circumterestră sau pe una circumsolară. Laserul va fi cu oxid de carbon, cu lungimea de undă de 10,6 microni, sau cu iod care să aibe o lungime de undă de 1,3/5 microni şi să funcţioneze cu energie solară. Pentru asta, o lentilă Fesnell cu un diametru de o mie de kilometri, va trebui să fie plasată într-un punct situat între orbita lui Saturn şi cea a lui Uranus, aceasta urmând să focalizeze raza laser pe pânza astronavei. Energia emisă de acest sistem complex va imprima vehiculului o acceleraţie de 0,36 m/s, ceea ce va face ca după trei ani de accelerare neîntreruptă viteza acestuia să ajungă la 11% din viteza luminii.

O astronavă cu o masă totală de 75.800 tone ar trebui să aibe o pânză cu un diametru de 1.000 de kilometri şi ar fi necesar un laser cu o putere de emisie de 43.000 de terawaţi. După o acceleraţie egală cu o treime din acceleraţia gravitaţională, după unsprezece luni de zbor, o asemenea astronavă ar ajunge la o viteză de 150.000 de kilometri pe secundă, adică jumătate din viteza luminii. O asemenea viteză va atrage însă după sine creşterea masei vehiculului cu 13%, precum şi un efect de dilatare a timpului pentru echipaj, iar pentru menţinerea constantă a accelerării, emisia laserului va trebui să fie de aproximativ 75.000 terawaţi.

Pânza optică a acestei astronave imaginare ar trebui să fie alcătuită din trei segmente de cerc concentrice, dintre care unul exterior, cu diametrul de 1.000 de kilometri, ce va servi atât pentru înaintare, cât şi pentru frânare, un cerc intermediar cu un diametru de 320 kilometri ce se va folosi la stadiul de întâlnire şi un altul interior cu un diametru de 100 de kilometri, care va mijloci întoarcerea pe Pământ.

Frânarea unei asemenea astronave ar necesita un interval de timp egal cu acela al realizării de croaziere.

*

Ambele proiecte de astronave fotonice au inconvenientul că sunt greu de realizat datorită, în primul rând, dimensiunilor uriaşe ale componentelor, dar şi a preciziei cu care ar trebui să fie montate.

Acceptând însă ideea că tehnologia viitorului va depăşi acest neajuns, care în prezent pare de nerezolvat, rămân încă extrem de multe probleme de soluţionat. Astfel, nu s-a avut în vedere pericolul ca "lentilele" şi "pânzele" să fie lovite accidental de micrometeoriţi, fără a mai lua în seamă alte corpuri cosmice mai mari, şi nici acela ca acestea să fie obturate, în timp, de praful cosmic şi să devină inutilizabile.

În afara acestor neajunsuri se pune problema direcţiei acestor astronave fotonice, care nu pot fi dirijate decât liniar, neputând să ocolească niciun obstacol, precum şi cea a unei limite a puterii laserului utilizat, ceea ce scurtează distanţa de zbor a vehiculelor.

Mai mult, viteza subluminică pe care o pot atinge, perioada de accelerare şi de frânare necesare, duc la concluzia că asemenea astronave vor putea fi utilizate doar pentru zboruri interplanetare locale.

*

Un alt sistem de propulsie fotonică propus este cel al unor astronave ale căror motoare să poată dirija reactiv un flux de fotoni cu viteză apropiată de cea a luminii.

Jetul de fotoni se poate realiza prin intersectarea a două fluxuri de particule în focarul unei oglinzi. Unul din fluxuri urmează a fi din protoni, iar altul din antiprotoni. Fotonii rezultaţi din ciocnire sunt reflectaţi de o oglindă şi evacuaţi cu o energie foarte mare sub forma unui jet reactiv extrem de puternic, care realizează astfel o forţă de reacţie ce poate deplasa astronava în spaţiu.

Energia necesară pentru accelerarea particulelor elementare ar trebui să fie de ordinul sutelor de miliarde de electrovolţi, iar

oglinda folosită de aproximativ un milion de ori mai reflectantă decât oglinzile obişnuite; de asemenea, materialul ce ar trebui folosit la realizarea unei astfel de oglinzi ar trebui să fie extrem de rezistent la temperaturi foarte înalte, deoarece o mare parte din energie se va transforma în căldură.

O astfel de propulsie nu rezolvă însă problema vitezei, a perioadei de accelerare şi de decelerare, şi nici a materialelor de construcţie, fiind puţin probabil ca în viitor acestea să poată fi realizate.

Zborul cu propulsie nucleară

Una dintre cele mai răspândite idei referitoare la zborul în cosmos este propulsia nucleară.

Acest gen de propulsie presupune că se poate realiza prin fisiune sau fusiune nucleară.

a – Fisiunea nucleară reprezintă o scindare a unui nucleu în două fragmente de mase comparabile şi este energetic posibil pentru nuclee mai grele decât nichelul, elemente deci cu A>230, din cauza barierei de potenţial care trebuie învinsă.

La nucleul de uraniu, de exemplu, a cărui energie de legătură este de 7,5 MeV, la ruperea în două a fiecărui fragment revine 0,9 MeV, care înmulţit cu 238, masa uraniului, rezultă 200 MeV.

Fisiunea uraniului a fost descoperită în anul 1939 de Otto Hahn şi F. Strassmann, deşi fenomenul fusese observat mai dinainte de către E. Fermi şi colaboratorii săi, fără a putea însă a fi explicat.

Pentru a realiza fisiunea unui nucleu este necesar să i se furnizeze acestuia o anumită energie de excitare sau de activare.

Dintre efectele produse de fisiune se numără eliberarea de neutroni, emiterea de radiaţii extrem de puternice, dintre care unele nocive viului, şi degajare, de energie de diferite forme.

Trebuie specificat că în regim de reacţie în lanţ, se produce o sursă radioactivă foarte puternică, iar dacă procesul de fisiune se

poate iniția și dezvolta aparent ușor, în situația unei reacții în lanț, când degajarea de energie și radiații crește în progresie geometrică, stăpânirea procesului devine relativă dacă nu imposibilă la nivelul tehnologiei actuale.

b – Fusiunea nucleară constă în combinarea a două nuclee ușoare și formarea unuia mai greu.

În acest proces, energia de legătură crește și se obține o degajare de energie mult mai mare decât în cazul fisiunii.

Pentru ca procesul de fusiune să aibe loc, cele două nuclee inițiale trebuie să ajungă în contact, adică să se apropie între ele la o distanță mai mică de 10^{-13} cm. Acest lucru nu este însă ușor de realizat, deoarece nucleele posedă sarcini electrice de același semn și, la distanțe mici, sunt supuse unor puternice forțe electrostatice de respingere. Pentru învingerea acestor forțe este necesar ca particulele care interacționează să posede energii cinetice inițiale ridicate.

Problema este că, în practică, fusiunea nu se poate folosi, deoarece nu dispunem încă de mijloace tehnice necesare; degajarea de energie care se petrece în cazul fusiunii este echivalentă cu cea care se dezvoltă spontan în stele, dar niciun material cunoscut până în prezent nu rezistă unei astfel de temperaturi.

Fusiunea, numită și reacție termonucleară, ar putea permite, prin mecanismul său, să se transforme direct în energie electrică, curenții creați în plasmă putând să producă un fenomen de inducție într-o serie de bobine convenabil dispuse.

Pentru a realiza o combustie termonucleară sunt necesare câteva condiții, printre care:

- încălzirea combustibilului nuclear, sub formă de plasmă, trebuie făcută până la punctul de fusiune (câteva zeci sau sute de milioane de grade);
- menținerea combustibilului la această temperatură pentru a se realiza o reacție în lanț;
- cantitatea de combustibil trebuie să fie suficientă pentru ca

pierderile să fie inferioare energiei degajate şi, în acelaşi timp, pentru ca reacţia să fie autoîntreţinută.

De reţinut este faptul că, în cazul fusiunii, nu se mai emite radioactivitate nocivă celulei vii.

Deocamdată, însă, nu s-a reuşit crearea unor instalaţii în care să fie produse reacţii de fisiune sau fusiune nucleară controlate, iar ideea folosirii acestora ca propulsie pentru zborurile cosmice rămâne doar un vis îndepărtat.

Astfel, în cazul utilizării reacţiei de fisiune ca propulsie, astronava ar trebui să fie izolată de „motorul reactiv" împotriva radiaţiilor nocive cu un perete de plumb a cărui greutate ar putea echivala cu cea a întregului ansamblu.

Mai apoi, reacţiile de fisiune sau fusiune nucleară ar trebui să poată fi declanşate sau oprite, în funcţie de necesitate, şi dirijate ca formă de propulsie unidirecţională, operaţiuni care, în prezent, sunt imposibile.

Fără a lua în seamă rezolvarea creării unor materiale care să reziste la temperaturi stelare, se pune şi problema realimentării cu combustibil pe parcursul presupusei croaziere; întrucât nici cu astfel de propulsie nu se poate depăşi viteza luminii, timpul necesar unor călătorii interstelare putând dura sute sau chiar mii de ani este necesară depistarea unor planete care să aibe astfel de combustibili, prospectarea zăcămintelor, extragerea acestora şi prelucrarea lor după caz, opriri ce vor mări şi mai mult timpul de croazieră al respectivei astronave.

Zborul antigravitaţional

Se poate presupune că ideea unor astfel de astronave, care să străbată Universul în lung şi în lat, a apărut în urma nenumăratelor semnalări ale fenomenului O.Z.N., obiecte care par a se mişca pe cerul planetei noastre fără să ţină seama de nicio lege cunoscută de civilizaţia umană.

Pentru clarificarea fenomenului numit gravitaţie, consider că

este necesară cunoaşterea a ceea ce se ştie până în prezent despre acesta şi, mai ales, ce nu se ştie, deoarece la o analiză mai atentă nicio ipoteză referitoare la respectivul fenomen nu stă în picioare.

În acest context, conceptul de antigravitaţie devine şi mai abstract şi greu de imaginat, chiar din punct de vedere teoretic.

Să vedem, totuşi, ce se presupune că ar fi gravitaţia.

Cu aproape 300 de ani în urmă, Newton ajungea la concluzia că două corpuri cereşti se atrag în raport direct proporţional cu produsul maselor şi în raport invers proporţional cu pătratul distanţei care le separă, cauza acestei atracţii fiind gravitaţia.

Newton descoperise de fapt una dintre cele patru interacţiuni fundamentale şi anume pe cea slabă, iar constanta sa este chiar constanta de cuplaj a interacţiunii gravitaţionale.

Această interacţiune nu este importantă decât pentru mase mari considerate la scară cosmică sau pentru distanţe foarte mici, cu mult mai mici decât numim în mod curent microcosmos.

Au fost descoperite apoi fenomenele electromagnetice, unificate de către Maxwell, încă din secolul al XIX-lea, precum şi interacţiunile tari şi cele slabe care se manifestă numai la distanţe caracteristice particulelor elementare.

În prezent, fizica teoretică este dominată de teoria de etalonare, ecuaţiile lui Maxwell cuantificate generând electrodinamică cuantică.

O generalizare a electrodinamicii cuantice a permis, între altele, unificarea electroslabă, confirmată mai apoi experimental.

Teoria de etalonare operează cu mărimi potenţiale care nu sunt direct observabile, dar exprimă interacţiunea prin intermediul unor particule de etalonare cum ar fi fotonii şi bosonii; ca urmare a confirmării acestor teorii, au rămas în discuţie doar trei forţe.

Ceva mai târziu, Einstein a realizat unificarea acestora reuşind să lege gravitaţia de curbura spaţiu-timpului. Ecuaţia tensorială la care a ajuns Einstein în 1916 are de o parte a semnului egal mărimi pur geometrice, iar de partea cealaltă o caracteristică esenţială a materiei, şi anume tensorul energie-impuls.

Totuși, la scară microscopică, unde există aspecte precum dualitatea undă-corpuscul sau spinul particulelor, gravitația continuă să fie puțin cunoscută. Spinul, de exemplu, a fost luat în considerare în cadrul teoriei relativității generale prin intermediul unei torsiuni a spațiu-timpului, dar efectele sale asupra metricii sunt neglijabile față de efectele masei.

În relativitatea lui Einstein, propagarea periodică a energiei gravitaționale sub formă de unde prin intermediul oscilațiilor curburii spațiu-timpului se face cu viteza luminii, în timp ce Newton presupune acțiunea gravitației ca fiind instantanee.

Și totuși, experimentele făcute în ultimul timp pentru indicarea direcției surselor cosmice a radiației gravitaționale nu au dat rezultate concludente. În acest sens, s-au întreprins cercetări asupra creării unui analog gravitațional al laserului, dar urmarea a fost la fel de dezamăgitoare.

Asupra misterioasei forțe gravitaționale s-au emis diverse ipoteze, printre care aceea a existenței unei particule subatomice, ce a fost numită graviton, și care ar determina gravitația.

Într-adevăr, la scară atomică, în virtutea dualității undă-corpuscul, undelor gravitaționale le-ar putea corespunde particule fără masă, de spin 2, care să fie numiți gravitoni. În această situație este interesant că, dacă interacțiunea slabă acționează numai între particule de spin semiîntreg, gravitația ar trebui să acționeze între toate particulele, indiferent dacă sunt cu spin întreg sau semiîntreg.

Cu toate că existența gravitonului a rămas ipotetică, în anul 1970 au început să fie studiate simetriile față de care bosonii și fermionii se comportă identic; astfel, simetriile, care datorită gradului ridicat de generalizare au fost numite supersimetrii, ar trebui să joace un rol deosebit pentru interacțiunea gravitațională, idee care a dus la teoria gravitației, dotată arbitrar cu diferite modalități de realizare a supersimetriilor, ramificate și ele în diverse teorii de supergravitație.

În esență, toate aceste teorii nu reprezintă altceva decât teoria

relativității generale cuantificată în forma teoriilor de etalonare, ce conțin pe lângă gravitoni și alte particule ipotetice numite gravitini.

O altă teorie mult mai complexă introduce pe lângă aceste ipotetice particule, gravifotonii, care sunt de fapt la fel de iluzorii din punct de vedere experimental ca și celelalte.

Oricum, unele dintre aceste ipoteze au meritul că permit unificarea teoretică a gravitației cu electromagnetismul, aspect care face o oarecare ordine în seria eșecurilor experimentale și chiar în cele speculative.

Legat de acest fapt, J.V. Jelley afirma, în urma experimentelor întreprinse, că undele gravitaționale sunt însoțite întotdeauna de unde electromagnetice, iar H. Obert arată că electricitatea, gravitația și magnetismul, potrivit unității câmpurilor, nu sunt decât manifestări ale aceleiași forme de energie.

De altfel și Einstein crede că cele 10 componente ale tensorului metric într-un spațiu de tip Riemann pot fi identificate cu componentele câmpului gravitațional.

*

În concluzie, atât observațiile, cât și majoritatea ipotezelor nu explică ce este de fapt gravitația, ci îi determină oarecum efectele.

Singura idee ce ar putea clarifica întrucâtva această dilemă este cea care afirmă că electricitatea, magnetismul și gravitația sunt manifestări ale unei forme de energie unice și fac parte din câmpul unitar.

Dar, chiar dacă este așa, tot nu știm ce ar putea însemna antigravitația, și cu atât mai puțin de a o folosi.

Ipotetic însă, dacă cele trei componente sunt constante în forma lor tensorială, se poate presupune că, mărind câmpul electromagnetic al unui corp dat, ar trebui ca gravitația acestuia să scadă.

Să ne imaginăm că se poate produce un câmp electromagnetic suficient de puternic pentru a anula complet forța gravitațională a obiectului respectiv, câmp pe care îl putem roti în exterior într-un

sens, iar în interior, undeva spre periferie, în celălalt; în această situație, dacă viteza câmpului plasmatic electromagnetic se apropie de viteza luminii, în afara faptului că se obține un giroscop ideal, câmpul gravitațional al obiectului respectiv ar trebui să tindă spre „0".

Problema care se pune însă unei astronave acționate în acest mod este, în primul rând, a înzestrării sale cu un sistem de producere a unei energii uriașe care să genereze câmpul electromagnetic și, nu în ultimul rând, a direcționării acesteia; nici problema pornirii și opririi instantanee a vehiculului respectiv nu este prea clară, chiar dacă, lipsit de gravitație, își pierde „masa", fără a mai lua în considerare posibilitatea ca un organism viu să reziste unor asemenea condiții.

O altă propunere ar fi aceea de a ecrana forțele electrice și magnetice cu un „material special", realizând astfel anihilarea câmpului gravitațional terestru.

Referindu-se la acest aspect, fizicianul Gamow afirmă că „polarizarea gravitațională a substanței care ar face posibilă ecranarea gravitației ar necesita ca substanța să fie formată din două feluri de particule, din care unele cu masă gravitațională pozitivă, care ar fi atrase de Pământ, și altele cu masă gravitațională negativă care să fie respinse de acesta. Sarcini electrice pozitive și negative, precum și cele două feluri de poli magnetici abundă în natură, dar particule cu masă gravitațională negativă nu se cunosc încă în structura atomilor și moleculelor obișnuite, rezultând că substanța nu poate fi polarizată gravitațional și, deci, nu poate ecrana forțele gravitaționale".

Așadar, antigravitația rămâne deocamdată o idee pur teoretică, și chiar dacă ar fi pusă cândva în practică, nu ar ajuta prea mult în călătoria noastră spre stele.

Zborul cu propulsie rezultată din anihilarea antimateriei în contact cu materia

Utilizarea unei astfel de propulsii a apărut de abia în secolul trecut, când s-a dovedit că antimateria există cu adevărat.

La început, plecând de la formula einsteiniană, prin care era exprimată energia-masă a oricărei particule elementare, Dirac a ajuns la concluzia că pentru valoarea dată a masei particulei trebuie să existe nu una, ci două particule de semne contrare. Raționamentul pleacă de la formula lui Einstein ($E=mc^2$), care conține o rădăcină pătrată, și cum orice rădăcină pătrată are două semne contrarii (plus și minus), obligatoriu, o particulă trebuie să aibe și o antiparticulă.

Concluzia, părându-i până și lui Dirac un „paradox matematic", a fost abandonată.

Abia în 1932, teoria a revenit în centrul atenției, atunci când savantul american Karl Anderson, în timp ce studia fotografii ale radiației cosmice obținute în camera Wilson, a observat o urmă interesantă, pe care a atribuit-o trecerii pozitronului; mai apoi, urmând firul unor ecuații complexe, oamenii de știință au observat în laboratoare prima antiparticulă elementară, pozitronul, aceasta fiind identică cu electronul, dar de semn contrar.

Un alt fapt, ce s-a înscris în preocupările fizicienilor, a fost acela că, de vreme ce particulele pot forma substanța normală, ar trebui ca și antiparticulele, urmând în sens invers aceleași legi, să constituie antimateria.

Ulterior, în anul 1965, echipa profesorului Leon Ledarman reușește să „lege" un antineutron și un antiproton, formând un nucleu de antideuteriu.

În vara anului 1970, în sincrotronul de la Serpuhovo, au fost create primele molecule de antideuteriu.

Astfel, antimateria n-a mai constituit o speculație mentală, demonstrându-și existența; acest fapt a deschis noi perspective pentru cunoașterea arhitecturii Universului și, drept urmare, a

apărut o serie de ipoteze cu privire la existenţa şi structurarea antimateriei.

Una din ideile promovate a fost aceea a formării materiei şi antimateriei din acelaşi „supraatom", dar expansiunea opusă a celor două universuri nu pare plauzibilă, mai ales că observaţiile astronomice tind să dovedească faptul că Universul de materie pare a evolua spre o expansiune sferică.

Unii savanţi cred că antimateria ar fi concentrată în „găurile negre", însă, în acest caz, ar trebui să existe o frontieră separatoare în care tangenţa celor două zone de materie şi antimaterie ar duce la anihilări prin reacţii care ar produce radiaţii gama care nu au fost observate.

O altă ipoteză lansată de doi cercetători de la universitatea din Texas, A.A. Jackson şi Michael, P. Ryan, imaginează condensarea a milioane de miliarde de tone de antimaterie în volum de numai câţiva atomi. Această presupunere este însă în contradicţie cu toate ipotezele privind formarea Universului, existenţa unor asemenea „atomi" de antimaterie fiind posibilă doar din punct de vedere matematic.

Urmărind firul speculaţiilor matematice, H. Tarazawa a abordat într-o manieră complet nouă dimensionalitatea spaţiu-timpului ajungând la concluzia că în afara Universului de materie ar putea exista şi un alt univers cu sarcină electrică diferită.

Dacă este aşa, s-ar putea ca Universul de antimaterie să se fi format odată cu cel de materie, dar să existe într-un alt plan şi să formeze împreună un cuplu compensator, în cadrul căruia materia să treacă prin găurile negre în Universul de antimaterie, iar antimateria să treacă în Universul nostru prin „găurile albe", corespunzătoare quasarilor.

Indiferent de locul şi forma în care există, antimateria şi-a semnalat prezenţa. Cum era de aşteptat, a apărut şi ideea utilizării sale ca formă de propulsie pentru astronavele viitorului.

Să presupunem că s-ar putea produce o cantitate suficientă de antimaterie în laboratoarele terestre; se pune însă problema cum

să fie izolată pentru a nu intra în procesul de anihilare în contact cu materia din jur. Ipotetic, s-a propus ca antimateria să fie conservată cu ajutorul unor câmpuri magnetice extrem de puternice, cu toate că e greu de spus cum reacţionează aceasta cu un câmp magnetic creat de materie. Să admitem, totuşi, că acest lucru este posibil.

Cum va fi însă produs acesta pe astronavă?

Mai apoi, într-o călătorie de lungă durată, ar fi necesară împrospătarea rezervei de antimaterie, or obţinerea sa în spaţiu presupune existenţa pe astronavă a unui sincrotron şi a unei metode de obţinere a unei energii uriaşe în condiţii de zbor în spaţiu.

O altă problemă la fel de spinoasă o ridică expulzarea dozată a antimateriei, care ar trebui să fie dirijată şi izolată prin câmpuri magnetice extrem de puternice foarte departe de terminaţia astronavei pentru a evita o eventuală reacţie de anihilare a acesteia.

Depăşind imaginar respectivele obstacole, ne lovim iarăşi de „bariera" vitezei luminii, care nu poate fi depăşită, şi de aceleaşi necazuri ale accelerării şi decelerării astronavei.

Astronave tahionice

În principiu, o astronavă tahionică ar trebui să se deplaseze cu viteză superioară vitezei luminii asemenea unui tahion, particulă ipotetică, propusă ca fiind posibilă în anul 1967 de către G. Feinberg. Acesta susţine că „dreptul la existenţă" al respectivei particule este conferit de însăşi teoria relativităţii restrânse a lui A. Einstein, care postulează imposibilitatea depăşirii vitezei luminii.

Extrapolând ideea trecerii de „barieră", a apărut un nou capitol al fizicii şi anume metarelativitatea, ce a fost destinat să elucideze cazuistica ipoteticilor tahioni.

Drept urmare, Sudarshan a propus o nouă sistematică a particulelor elementare bazată exclusiv pe criteriul vitezei, şi anume, particule cu viteze egale cu cea a luminii, cum ar fi fotonul,

neutrino și gravitonul, iar altele cu viteză mai mică decât a luminii, și anume tardionii din care fac parte electronul, protonii, neutrinii, particule cu viteză mai mare decât a luminii.

Cu toate că o parte a fizicienilor este rezervată în privința existenței acestor particule, ele nu ar contrazice legile de bază ale fizicii, adică legea conservării energiei și masei și nici principiul cauzalității.

Analizând formula lui Sudarshan, care, printr-o substituție ingenioasă, numită de unii „truc matematic", a ajuns la ideea de metamasă, reformulând astfel expresia inițială, unde se poate observa că masa variază antagonic cu viteza; astfel, dacă viteza crește, masa și, deci, și energia va scădea, deoarece viteza figurează, conform formulei obținute, la numitorul fracției.

Concluzia matematică în acest mod este că tohionii, infinit de rapizi, nu transportă energie.

Se pune, totuși, întrebarea de unde apare viteza, atâta vreme cât nu există nicio forță de accelerare externă, fiind greu de conceput că tahionul poate ajunge la o asemenea viteză prin surse proprii.

În anul 1985, V. Barașnikov propune să se facă o analogie între ipoteza existenței tahionilor și efectul Cerenkov.

În acest sens este știut faptul că privilegiul luminii de a avea viteza maximă este rezervat doar mișcării în vid, deoarece, în momentul în care pătrunde într-un mediu cu indice de refracție mai mic de 1, viteza de fază a acesteia se micșorează.

Pe de altă parte, apare posibilitatea ca un tardion să depășească în vid viteza luminii, fenomenul fiind însoțit de apariția unei unde de șoc conice.

Rezultă că tardionul va radia energie, reușind astfel să depășească în timpul mișcării propriul câmp, care se va „desprinde" de tardion sub formă de radiație Cerenkov. Dacă tardionul este oprit brusc, unda conică se va propaga mai departe în mediul dielectric.

Transpunând aceeași schemă tahionului, reiese că „radiația

Cerenkov" va micşora energia acestuia pe seama sporirii vitezei lui şi invers. Atingând o viteză aproape infinită, se constată că energia transferată tinde spre zero.

Trebuie, totuşi, menţionat că mediul de mişcare al tahionului rămâne cel subcuantic, mediu care, conform lui H. Cuny, constituie urzeala Universului.

Existenţa tahionilor ar putea „întoarce" timpul înapoi încălcând aparent principiul cauzalităţii, drept pentru care Sudarshan, încercând să concilieze situaţia apărută, a formulat „principiul de reinterpretare", conform căruia tahionii cu energie negativă, care iniţial sunt absorbiţi şi apoi remişi, sunt identici cu tahionii de energie pozitivă.

Aşadar, existenţa tahionilor este, deocamdată, ipotetică şi chiar dacă vor fi descoperiţi vreodată, construirea unor astronave care să aibe proprietăţile unor asemenea particule rămâne de domeniul fanteziei, ştiut fiind că asemenea vehicule aparţin realităţii fizice macroscopice, pe când tahionii, dacă există, fac parte din universul subcuantic.

Chiar dacă se acceptă ideea că viitorul va rezolva toate problemele legate de construirea şi propulsia diverselor tipuri de astronave, indiferent că viteza lor va fi sub cea a luminii sau o va depăşi, există un punct comun insolvabil, şi anume, acela al inexistenţei unor hărţi tridimensionale ale spaţiului pe care ar urma să-l străbată.

Pentru a imagina o călătorie prin galaxia din care facem parte, trebuie să ştim că aceasta are o formă de disc bombat cu un diametru de cca 100.000 de ani lumină; miezul central al acesteia are o grosime de 20.000 de ani lumină, iar „discul" este înconjurat de o aureolă de stele sub formă de sferă ce se întinde deasupra şi dedesubtul discului.

Galaxia noastră are în componenţă cca 200.000 miliarde de stele şi un număr necunoscut de planete, sateliţi ai acestora, asteroizi, comete etc., or, pentru a „naviga" prin acest noian de

corpuri cosmice este strict necesară existenţa unei hărţi tridimensionale amănunţite a poziţiei acestora.

Pentru a întocmi o astfel de hartă este însă nevoie de trei puncte fixe în spaţiul exterior al Galaxiei, la care să fie raportate distanţele şi unghiurile fiecărui obiect material în parte.

Aici va fi întâmpinat primul obstacol, ştiut fiind că în spaţiul cosmic nu există punct fix, totul fiind într-o veşnică mişcare.

Să ne imaginăm, totuşi, că ar putea fi fixate cumva trei repere în afara Galaxiei care să nu se supună mişcării de rotaţie a acesteia; din acest moment ipotetic intervine o a doua problemă, şi anume, a timpului necesar pentru a poziţiona fiecare obiect cosmic. Se va ajunge astfel în situaţia în care, atunci când va fi terminată harta, să nu mai corespundă realităţii, deoarece Galaxia, în afara faptului că se roteşte în jurul axului propriu, are şi o mişcare de rotaţie în jurul centrului metagalactic.

În afara acestui aspect, este cunoscut faptul că atât astrele, cât şi planetele lor, fără a mai pune la socoteală corpurile mai mărunte nu au o mişcare orbitală fixă, iar Galaxia îşi măreşte mereu „familia" cu noi stele când acesta este în apropierea sa.

Dacă se ţine seama de timpul în care ajunge lumina de la astre până la cei ce întocmesc harta galactică, în final va rezulta o poziţionare relativă a acestora, nefiind exclus ca unele dintre ele să nici nu mai existe, iar dacă se pune în ecuaţie şi faptul că planetele, sateliţii acestora şi, dacă este cazul, asteroizii şi cometele existente în Galaxie, ar putea să nu fie detectate, rezultă că o hartă exactă a acesteia nu poate fi făcută niciodată.

De asemenea, presupunând că spaţiul ocupat de Galaxie ar fi divizat convenţional în cuburi cu coordonate bine determinate, iar harta ar fi întocmită separat pentru fiecare cub în parte, rezultatul final ar fi acelaşi: poziţia obiectelor cosmice nu poate fi determinată decât cu aproximaţie, fapt care ar zădărnici tentativa de a călători în spaţiul interstelar, indiferent de modul de propulsie a astronavelor.

Dacă imaginăm o călătorie în afara Galaxiei, problema

devine şi mai complicată, Universul fiind apreciat a avea un diametru de cca 30 de miliarde de ani lumină şi nu se cunoaşte câte galaxii există.

În această situaţie, o hartă tridimensională a ceea ce numim Univers este imposibil de conceput, iar o călătorie printre stele fără nicio posibilitate de orientare este exclusă cu desăvârşire.

CĂLĂTORII IMPROBABILE

Călătoria prin hiperspaţiu

Înţelegând că visele de a zbura spre stele cu astronave propulsate au început să se destrame datorită dificultăţilor tehnice de realizare a acestora, precum şi a imposibilităţii de a depăşi viteza luminii, umanitatea şi-a canalizat fantezia spre alte soluţii bazate pe ipoteze, la fel de greu de realizat, chiar dacă presupunerile vor fi confirmate cândva.

*

Una din aceste fantezii este saltul prin hiperspaţiu.

Pentru a efectua un astfel de salt, a fost propusă soluţia de a înzestra astronava cu o sursă electromagnetică suficient de intensă pentru a produce un câmp gravitaţional foarte puternic, ce să „îndoaie" spaţiul pe o zonă extinsă. „Plierea" spaţiului ar urma să fie calculată în aşa fel încât să permită deplasarea astronavei între două puncte, într-un interval de timp rezonabil de scurt pentru a da sens călătoriei. Aşadar, o suită de astfel de „plieri" ar duce la parcurgerea unor distanţe cosmice într-un timp foarte scurt.

„Îndoind", deci, spaţiul, astronava s-ar deplasa asemeni unei „căderi libere" pe distanţe considerabile care, prin alte mijloace, ar necesita sute sau poate chiar mii de ani.

La prima vedere, ideea de a călători în spaţiu în acest mod pare extraordinară, dar cei care au gândit-o n-au ţinut seama de o mulţime de impedimente.

Astfel, pentru a genera un câmp gravitațional care să poată „îndoi" spațiul ar fi necesar un consum de energie cel puțin egal cu cel al unei „găuri negre" de mari dimensiuni, energie ce nu poate fi produsă la bordul unei astronave, indiferent de stadiul tehnologic la care ar ajunge umanitatea.

Mai apoi, spațiul neexistând în afara energiei, materiei, mișcării și timpului, dacă ar fi „pliat", ar trebui ca odată cu el să fie pliate toate componentele sale; în afară de acest aspect, este greu de imaginat cum ar putea fi „îndoită" tridimensionalitatea, chiar și pe distanțe nu foarte mari.

Propunerea de a călători prin hiperspațiu nu soluționează nici paradoxul temporal, nici necesitatea existenței unei hărți a cerului și nici nu rezolvă problema accelerării și decelerării astronavei.

Toate aceste aspecte fac din respectivul mod de deplasare în cosmos un vis care este greu de crezut că ar putea fi realizat vreodată.

Legat de acest sistem de deplasare, a fost imaginat și „warp"-ul. Ideea de bază este aceea de a crea în jurul astronavei un câmp gravitațional, astfel încât spațiul de dinaintea acesteia să se contracte, iar cel din spate să se dilate; în acest mod, astronava se va afla într-o „bulă" spațio-temporală, care o va proteja de „îndoirea" spațiului. În interiorul acestei „bule", astronava nu va depăși viteza luminii, dar în exterior, „bula", prin contractarea și dilatarea spațiului, se va deplasa mai repede decât viteza luminii.

Acest mod de deplasare este, de fapt, o extrapolare a celei hiperspațiale și suferă cam de aceleași neajunsuri.

Călătoria prin worm-hole

Posibiltatea călătoriilor prin worm-hole (găuri de vierme) pleacă de la conceptele acceptate ale relativității generalizate, teorie în care Albert Einstein afirmă că obiectele cosmice foarte mari și dense distorsionează spațiul și timpul din apropierea lor;

se presupune că o asemenea distorsiune este de forma unui tub, care poate duce oriunde în alt loc din Univers.

Noţiunea de „gaură de vierme" este folosită în analogie cu tunelul săpat de un vierme într-un măr, prin care viermele să ajungă pe partea opusă a mărului pe un drum mai scurt, adică prin interior şi nu pe suprafaţa acestuia.

Respectivele tuneluri reprezintă nişte orificii în structura spaţiului şi a timpului şi leagă diferitele părţi ale Universului.

Aceste tipuri de tuneluri sunt, conform ipotezei, scurtături dintr-o parte în alta a Universului, fapt care ar duce la reducerea duratei călătoriei la zero, aceasta devenind instantanee.

Până în prezent nu a fost dovedită însă existenţa acestor tuneluri. Presupunând însă că ar exista, datorită maselor imense ale unor corpuri cosmice întâlnite, ar trebui să le ocolească, devenind astfel nişte „tuburi" spaţio-temporale cu nenumărate meandre, fapt care ar face imposibile călătoriile instantanee care pot avea loc, ipotetic, doar într-o deplasare rectilinie. De asemenea, aceste tuneluri naturale pot fi distorsionate de masele cosmice pe lângă care trec, direcţia lor fiind aleatorie, astfel încât călătoria în Univers să fie direcţionată în oricare parte a acestuia, la întâmplare, necunoscându-se niciodată unde se va ajunge.

Mai mult, este greu de imaginat cum ar putea să călătorească o astronavă printr-un tunel ce este, teoretic, mai îngust decât un atom şi care are tendinţa de a dispărea chiar în clipa în care apare.

Fizicianul american Alan Guth susţine însă că apare ca posibilă ideea existenţei unor civilizaţii extrem de avansate, care să poată crea un microunivers complet nou; un asemenea Univers, susţine fizicianul, va crea automat „gaura sa de vierme", va trece prin ea şi apoi va închide gaura de intrare după el.

Teoretic, pentru a crea un Univers de acest gen, trebuie încălzită o regiune a spaţiului până la o temperatură de o mie de trilioane de grade Celsius, sau să se comprime materia din respectivul spaţiu la o densitate mai mare decât cea a unei stele neutrinice.

Alan Guth a ajuns la ideea creării unor asemenea Universuri plecând de la o lucrare a sa, aceea a cosmologiei „inflaționiste"; ipoteza sa se referă la prima fracțiune de secundă ce a urmat Big-Bang-ului, când Universul, deși se dilata, era mai mic decât orice particulă cunoscută în prezent, fiind alcătuit din ceva diferit, numit „fals vacuum".

Acest „fals vacuum" generează gravitație negativă, se umflă rapid și sfârșește ca Univers; conform acestei presupuneri tot ce există în Universul nostru provine de la acea „minge subatomică" de „fals vacuum", ce nu putea să aibă o masă mai mare de câteva kilograme.

Respectivul concept a condus la ideea că o asemenea „minge" ar putea fi creată de către unele civilizații dezvoltate ale Universului; aceste „mingi" ar corespunde, conform ipotezei lui Alan Guth, unui Univers cu totul nou, Univers ce va forma o „gaură de vierme", un tunel, deci, prin care va scăpa, creându-și propriul lui spațiu și timp.

Ipoteza propusă de fizicianul american pare la prima vedere că sfidează frontierele credibilității și nu rezolvă problema deplasării instantanee, ce se poate realiza, după cum am mai amintit, doar într-un tunel liniar; de asemenea, „mingea-Univers" a lui Alan Guth nu are cum să formeze o „gaură de vierme" stabilă, fiind și ea supusă distorsionărilor gravitaționale provocate de masele mari și dense ale Universului pe care îl străbate, deoarece respectivul microunivers nu se află într-un spațiu paralel, ci se integrează tridimensionalității deja existente din care a provenit în același timp, crearea ipoteticelor „mingi" cu gravitație negativă de către unele civilizații, cât ar fi ele de avansate, necesită, probabil, utilizarea unei energii echivalente cu cea a întregului Univers cunoscut, precum și cunoașterea alcătuirii acestuia în stadiul primar, când era, de asemenea, o „minge" de energie nediferențiată cu „gravitație negativă".

În afara acestor argumente, la fel de ipotetice ca și presupunerea fizicianului american Alan Guth, există posibilitatea că

odată format acest „microunivers" artificial să explodeze, să se dilate şi să se suprapună Universului existent, dând astfel naştere, în loc de o „gaură de vierme", unui cataclism cosmic de neimaginat.

Călătoria prin Black Holes

Se presupune că aceste genuni negre pot lua naştere când în evoluţia unei stele masive intervine fenomenul de pierdere a stabilităţii mecanice; în acea perioadă, steaua se contractă cu viteza aproximativă a căderii libere, iar dacă masa acesteia, la capătul evoluţiei, ajunge să depăşească o anumită limită (2,5 masă) din cauza lipsei surselor de energie nucleară, se contractă cu viteză din ce în ce mai mare, apropiindu-se de viteza luminii şi dimensiunile ei ajung să depăşească de câteva ori raza gravitaţională.

Această stea continuă să se contracte până la dimensiunea razei gravitaţionale şi devine ceea ce se numeşte, în traducere, o „gaură neagră"; câmpul ei gravitaţional devine atât de puternic, încât nici lumina şi nici orice alte particule nu mai pot răzbate în afară.

Bazele modelului matematic al „găurilor negre" au fost puse de astronomul K. Schwerschild, dar acesta este valabil din punct de vedere fizic doar în cazul unui model matematic idealizat şi anume în cazul unei mase fixe, supuse propriei prăbuşiri gravitaţionale.

Conform acestui scenariu, contractarea ar trebui să tindă spre infinit, fenomen imposibil de conceput chiar şi din punct de vedere matematic.

Dacă se imaginează convenţional „gaura neagră" ca pe o pâlnie absorbantă, toată materia din jur atrasă îşi va pierde orice fel de formă şi va fi sfărâmată până la nivel subatomic, fiind conservată doar masa acesteia, sarcina sa electrică şi momentul cinetic, specificând că în preajma sa spaţiul-timp va fi puternic distorsionat.

Schema convenţională care arată cum absoarbe, macină şi prăbuşeşte înlăuntrul ei orice formă de materie, o „gaură neagră"

Ipotezele referitoare la acest posibil fenomen nu pot fi încă probate, deoarece steaua colapsată nu iradiază nimic. Se presupune totuşi că în jurul unei genuni negre ar trebui să ia naştere un aşa-zis disc acretic, provenit din gazele ce se scurg în sistemele de stele duble, de pe suprafaţa stelei optice normale. Acest proces de cădere a materiei pe suprafaţa unui obiect, însoţit de eliberarea de energie gravitaţională şi de creşterea masei obiectului, a fost numit acreţie. Respectivul fenomen, luat în considerare în raport cu obiectele cosmice relativiste, se pare că duce la putinţa observării unor noi manifestări din existenţa unor stele socotite pe nedrept moarte.

Astfel, printre obiectele cosmice mai strălucitoare, *Lebăda X-1*, care este un puternic izvor de radiaţii Roentgen, a devenit deosebit de interesantă pentru astrofizica relativistă; se presupune că ar fi una dintre stelele negre. Întrucât ritmul pulsativ ajunge la durate de câteva milisecunde, se pare că respectivul obiect cosmic este uimitor de compact, la fiecare durată de câteva milisecunde, acesta eliberând mai multă energie decât ar elibera o explozie simultană a 100 de miliarde de bombe cu hidrogen.

Un alt exemplu de probabilă „gaură neagră" este steaua Epsilon Aurigae din constelaţia Vizitiului. Se presupune că în preajma stelei prăbuşite în ea însăşi, spaţiul-timp este atât de curbat, încât nicio lumină nu mai poate răzbi în afară şi niciun fel de materie nu iese la suprafaţă.

În acest context, steaua capătă funcţia stranie de concasor, atrăgând cu forţa sa nebănuită orice.

Se naşte încă o întrebare la care ar trebui să se răspundă: dacă „gaura neagră" reuşeşte să ascundă complet interiorul său, cum poate aceasta să atragă gravitaţional obiectele exterioare?

Cu alte cuvinte, cum reuşeşte să scape câmpul gravitaţional, când prin definiţie nimic nu iese din interiorul golului?

De fapt nu este corect să se spună că gravitaţia scapă din gol,

căci câmpul gravitaţional este creat de corpul existent înaintea colapsului, iar faptul că steaua s-a prăbuşit în sine nu influenţează deloc câmpul gravific extern.

Ceea ce constituie însă un obiect de dezbatere în lumea ştiinţifică este posibilitatea emisiei, din interiorul golului, a unor fluxuri puternice de gravitoni reali, care ar putea fi detectaţi astfel, au fost înregistrate unde gravifice venind izotrop dinspre centrul Galaxiei noastre şi s-a presupus că la baza acestui fenomen ar sta ciocnirea a două „găuri negre" în timpul rearanjării materiei dintre ele. Cum însă ciocnirea a două stele, fie ele şi colapsate, este puţin probabilă, se crede că aceste unde gravitaţionale sunt emise de un gol uriaş ce ar exista în centrul Căii Lactee.

Din lucrările teoretice ale lui Stephen Hawking, Roger Penrose şi Brandon Carter reiese posibilitatea colapsului asimetric, în urma căruia se pot forma goluri nesferice care pierd unde gravitaţionale. Golul asimetric ar trebui să fie guvernat de o dinamică neliniară, care permite ca asimetriile din câmpul gravific intern să fie eliminate spre exterior sub formă de unde gravitaţionale.

Această idee de singularitate „dezvelită" a fost contestată deoarece este greu de estimat influenţa pe care o poate avea o singularitate guvernată de nişte legi fizice necunoscute asupra spaţiului înconjurător. Până la urmă, s-a admis că în centrul galaxiilor ar putea exista goluri negre ce se rotesc foarte rapid. În acest caz, ipoteza arată că golul negru este asimetric, cu o formă de disc, iar singularitatea este „dezvelită" în plan ecuatorial, care coincide cu planul în care se deplasează stelele Galaxiei.

O contribuţie deosebită în elaborarea teoriei golurilor negre o are Stephen Hawking care afirmă, printre altele, că toate găurile negre trebuie să explodeze, mai devreme sau mai târziu; el a găsit o fisură în mecanismul ciudat al acestui gen de fizică şi anume că gravitatea deasupra sferei negre este extrem de intensă şi poate crea perechi particulă-antiparticulă durabile. Unele din aceste particule astfel create sunt rapid înghiţite de către gol, dar altele,

emise cu energii mari spre exterior, au posibilitatea să scape. Prin urmare, deşi nimic nu iese din interiorul golului, acesta pierde energie gravitaţională şi, expulzând particule în spaţiu, devine cald; acest fapt constituie o ciudăţenie deoarece, de obicei, pierderea de energie înseamnă răcirea, pe când în situaţia dată ea este asociată cu încălzirea.

Aşadar, existenţa „găurilor negre" este deocamdată ipotetică, fiind demonstrată doar din punct de vedere matematic.

Să admitem, totuşi, că ele există.

Care este însă relevanţa lor în problematica propusă, şi anume aceea a posibilităţii călătoriilor interstelare?

Din cele relatate ipotetic se poate observa că niciuna; ideea de a călători dintr-o parte în alta prin aceste goluri negre fiind absurdă din toate punctele de vedere.

Chiar dacă admitem că în viitor se va descoperi un aliaj care să reziste la zeci de mii de grade Celsius şi la presiuni de sute de mii de tone pe centimetru pătrat, sau chiar cu mult mai mult, tot ar fi inutil; astfel, există părerea că aceste goluri negre ar comprima materia la infinit sau că ar exploda după o vreme. Există însă şi alte ipoteze ce presupun că materia colapsată ar ieşi într-un Univers paralel, în cel observabil prin Quasari sau chiar într-unul de antimaterie, ce face pereche în alt plan cu cel cunoscut nouă.

Mai mult, aceste „găuri negre", dacă există, se află cu precădere în centrul galaxiilor, ceea ce face şi mai improbabilă posibilitatea de a călători dintr-o parte în alta a Universului în acest mod.

În afara faptului că „hiperspaţiul", „găurile de vierme" şi „găurile negre" există, deocamdată, doar din punct de vedere teoretic, nu rezolvă, aşa cum se crede, deplasarea instantanee, deoarece, indiferent de modul de propulsie, în context trebuie inclusă problema accelerării şi decelerării.

Respectivele modalităţi de a călători spre stele nu rezolvă problema spinoasă a paradoxului temporalităţii şi nici a necesităţii existenţei unei hărţi tridimensionale a Universului.

Un alt aspect al imposibilității sau al improbabilității călătoriilor interstelare prin mijloacele enumerate îl constituie existența radiațiilor cosmice care distrug celula vie.

Pentru a proteja prezumtivele astronave de acțiunea ucigașă a radiațiilor ar fi necesară crearea unor câmpuri magnetice permanente în jurul acestora, care să fie cel puțin echivalente ca putere cu cel al Terrei, proces ce ar duce la un consum energetic extrem de mare, dacă nu chiar imposibil de obținut.

Aceste aspecte, ce par a fi în prezent fără ieșire, și-ar putea, totuși, găsi în viitor rezolvarea; ținând însă cont că legile fizicii par a fi aceleași peste tot în cosmos, este puțin probabil să se poată călători astfel printre stele.

SINGURA SPERANȚĂ

Asemănător cosmosului, creierul uman reprezintă o lume în interiorul căreia s-a pătruns prea puțin, rămânând la fel de necunoscută ca și pleiada stelelor ce ne luminează cerul.

Acest univers neexplorat are peste un trilion de celule legate între ele prin sute de mii de neuroni din care, în medie, folosim cam 10%, fără a cunoaște însă mecanismele intime care-l pun în funcțiune.

Așadar, organismul nostru este capabil, în anumite condiții, de acțiuni care sugerează căi speciale de manifestare a unor forțe la fel de speciale, de care nu suntem conștienți.

Există, ca și în evoluția Universului, o verigă care lipsește din lanțul evoluției vieții până la cea mai înaltă formă de organizare cunoscută pe Terra, omul.

Apărut târziu pe scara evoluției vieții, omul are capacitatea de a evolua încă și, dacă se ia în considerare faptul că ceea ce a inventat până în prezent nu reprezintă decât transpunerea tehnică a ce există în lumea înconjurătoare sau în alcătuirea proprie, se poate afirma că acel necunoscut de cca 90% exprimă un potențial imens, care ar putea să ne conducă spre o altfel de cunoaștere,

complet diferită de cea pe care o credem în prezent a fi singura.

În finalul cărții sale dedicate Teoriei Generale a Relativității, Sir Arthur Eddington afirmă următoarele: „...Am descoperit că acolo unde știința a progresat cel mai departe, mintea nu a câștigat de la natură decât ceea ce tot ea a pus acolo...".

În sprijinul respectivei presupuneri vine și teoria biostructurală elaborată de către academicianul român Eugen Macovski.

Conform acestei concepții, diferența dintre *însuflețit* și *neînsuflețit* constă în prezența unei materii biostructurale și materii moleculare coexistente, ambele alcătuite din combinații chimice, dar aflate în stări diferite.

Se poate vorbi, astfel, de o dezvoltare în Univers care merge de la matricea fizică neînsuflețită la matricea biosică vie, deosebită calitativ de materia nevie, iar apoi la materia noesică, ce reprezintă materia vie superior organizată, viul fiind deosebit dezvoltat și deosebit calitativ de materia biosică prin natură, structură și grad de dezvoltare, acestea fiind proprii doar ființelor dotate cu conștiință.

Respectiva teorie a pluralității nivelelor structurale ale materiei în Univers afirmă că, pe bazele materiei noesice coexistente cu celelalte forme de existență ale materiei, poate apărea cel de al patrulea nivel, și anume cel enisic.

După cum în cadrul materiei biosice, materia biostructurală este purtătoarea însușirilor biologice, tot așa în cadrul materiei enisice, materia enisistructurată este purtătoarea unor însușiri cu totul speciale care conferă ființelor puteri și posibilități neobișnuite ce depășesc, deocamdată, puterea noastră de înțelegere.

În această pluralitate evolutivă, nici materia enisică nu reprezintă ultimul nivel, Macovski susținând existența și a unor alte nivele, și anume cele superenisice; după părerea sa, capacitatea de structurare a materiei și energiei în Univers este limitată, presupunere ce nu contrazice unele ipoteze care nu sunt de acord cu infinitatea tridimensionalității Universului nostru.

Dacă este aşa, puterea minţii umane nu este limitată decât, poate, de mărginirea Universului care i-a dat naştere.

Cum poate fi privit însă acest aspect în situaţia în care în afara a ceea ce numim tridimensionalitate există şi un Univers infinit cu proprietăţi speciale?

Nu cumva este posibil ca „secretul" zborului spre stele să se afle ascuns undeva în neexploratul potenţial al minţii umane?

Incursiune în necunoscut

Pentru a elucida unele fenomene ale minţii umane ce au loc în afara psihologiei cunoscute, este necesar să se afle, nu numai cum se produc, ci şi care este probabilul lor suport de transmitere instantanee şi la distanţă.

Acest tip de manifestări „ciudate" încadrate în categoria celor parapsihologice au fost, de fapt, cunoscute şi folosite din cele mai vechi timpuri.

Astfel, ritualurile cultelor primitive foloseau descântecele pentru a insufla curaj şi forţă vânătorilor şi războinicilor, iar în antichitate dominanta acestor manifestări o constituia preocuparea de a cunoaşte viitorul, crezându-se că, în general, cauzele au efecte imediate, dar pot naşte şi efecte îndepărtate, ce se acumulează în virtutea unor forţe cosmice selective, compunând complexe cauzale şi putând fi prevăzute.

Vechiul Testament consemnează şi el o serie de acte premonitorii, precum şi alte evenimente, ce pot fi încadrate în afara psihologiei cunoscute, iar în viaţa Romei antice practicile acestor fenomene ocupau un loc de frunte, mai ales printre conducători.

Nici Evul Mediu nu este lipsit de preocuparea pentru parapsihologie, cu toate că biserica nu privea cu ochi buni aşa-zisele „minuni".

Abia în ultimele două secole, interesul pentru asemenea fenomene a luat o adevărată amploare, ajungând să îi preocupe

până şi pe cei mai mari conducători ai lumii, indiferent de meridianul pe care s-au situat, ori de credinţă.

Nu poate fi însă nimeni acuzat de acest interes ieşit din comun pentru misterioasele fenomene, deoarece şi parapsihologia a admis, până la urmă, existenţa a cel puţin două tipuri de cunoaştere, şi anume cea ştiinţifică, aplicabilă realităţii şi cea care ţine de stări superioare ale conştiinţei, experimentate, după cum am văzut, încă din cele mai vechi timpuri.

Constatându-se, deci, că suma cunoştinţelor noastre ştiinţifice asupra laturii fizice a naturii nu poate explica întreaga serie de fenomene petrecute chiar sub incidenţa acestui domeniu de studiu, s-a ajuns la concluzia că există fenomene care dau naturii cu totul alt chip decât cel conturat până acum de fizică.

Parapsihologia se înscrie deci ca ştiinţă de frontieră, în aria de investigaţii ale unor fenomene care, în actualul stadiu de cunoaştere, de cele mai multe ori, vin în contradicţie cu ceea ce se afirmă despre spaţiu, timp şi cauzalitate.

Două dintre trăsăturile caracteristice ale acestui tip de fenomene sunt: manifestarea lor aparent rară din punct de vedere statistic şi, mai ales, nereproductibilitatea lor în anumite situaţii, acest lucru putând fi explicat prin faptul că fizica zilelor noastre este marcată, în cea mai mare parte, de teorii fondate pe ipoteze. De altfel, o întreagă clasă de fenomene, pe care fizica le admite ca naturale, are ca trăsătură generală nereproductibilitatea, or acest argument nu le combate existenţa, aşa cum nu le poate combate nici pe cele de natură parapsihologică.

Pe de altă parte, metodele uzuale ale fizicii clasice sunt în mare măsură inadecvate atunci când se pune problema aplicării lor în cercetarea parapsihologică, dată fiind natura calitativă cu totul diferită a acestora.

Prin urmare, neputând fi măsurate şi verificate în laborator, au rămas în fondul de mister al circuitului de întâmplări neobişnuite şi, doar în unele ţări, ce au depăşit acest mod de gândire, au intrat în atenţia aplicabilităţii lor, mai ales în domeniul militar.

Ce sunt totuşi aceste fenomene şi cum se manifestă?

La această întrebare nu se poate răspunde decât descriind succint respectivele fenomene, cel mai cunoscut dintre acestea fiind ***telepatia.***

Astfel, din practicile yoghine se ştie de câteva milenii că este posibilă influenţarea de la distanţă a unui subiect receptor de către un subiect emiţător, însă accesul la aceste cunoştinţe străvechi a devenit posibil foarte târziu, multe din practicile şi subtilităţile marilor maeştri pierzându-se sau rămânând incomplet cunoscute, ceea ce a făcut ca această problematică să fie greu de abordat de către ştiinţa actuală.

Unul dintre protagoniştii mai recenţi ai telepatiei este profesorul rus Puşkin (sec. XX) din Sankt Petersburg care, în faţa unei comisii de cercetători, a determinat subiecţi total lipsiţi de talentul de a picta să execute opere de adevăraţi maeştri, acest tip de experiment fiind preluat, mai apoi, de către trupele unităţilor speciale destinate acţiunilor de comando.

Alt exemplu el unui asemenea experiment este furnizat de jucătorul de şah rus, Victor Korcinoi, care afirmă că a participat la un eveniment în care un şahist submediocru a reuşit să-l învingă de mai multe ori după ce i s-a sugerat că este un mare maestru de şah.

Extrem de interesantă este şi istoria telepatului Wolf Messing, care l-a uimit până şi pe Stalin cu extraordinara capacitate de a influenţa pe cei din jur după voia sa.

Transmisia telepatică a fost realizată şi în spaţiul cosmic în cadrul misiunii Apollo 14, când s-a efectuat un număr de 50 de experimente şi se pare că, într-una din situaţii, o anumită defecţiune de emisie-recepţie a navei a fost suplinită de comenzi telepatice.

O altă transmisie telepatică mediatizată a fost realizată între biofizicianul rus Iuri Kamenski, ca emiţător şi ziaristul Karl Nicolaev, ca receptor, experienţă efectuată la mai mult de trei mii de kilometri între cei doi agenţi.

De asemenea, în anul 1963 s-a încercat dirijarea prin telepatie a submarinului Nautilus aflat în adâncul oceanului la peste două mii de kilometri de baza sa.

Este interesant de remarcat că fenomenul telepatic poate apare indiferent de mediu sau distanţă, fapt care contravine legilor fizice cunoscute.

După părerea unor cercetători, acest fenomen este cu mult mai pregnant în lumea lipsită de limbaj, iar unele teorii susţin că este posibil ca înainte de apariţia acestuia, însuşi omul să fi dispus de o asemenea calitate, care între timp s-a atrofiat, rămânând într-o formă latentă în fiecare din noi, dar tot atât de posibil este ca acest aspect să fie doar ipotetic şi accesul la el să nu-l poată avea decât viul ajuns la o anumită treaptă de evoluţie.

Transferul de informaţii la distanţă a fost cercetat sub un control ştiinţific riguros începând abia cu anul 1976 de către Puthoff şi Targ, concluzia fiind că trebuie să existe neapărat un canal de comunicaţii, pe care l-au explicat prin prisma teoriei cuantice; astfel, se emite ipoteza conform căreia aptitudinile telepatice ar putea avea sediul în emisfera cerebrală dreaptă, specializată îndeosebi în elaborări spaţiale.

Aceiaşi cercetători apreciază, după ce au făcut nenumărate experimente, că „vizionarea la distanţă" poate fi o capacitate perceptivă latentă şi larg distribuită, dar reprimată.

Se pare însă că ruşii au reuşit să ajungă, cel puţin experimental, dacă nu teoretic, mult mai departe decât cercetătorii altor ţări. Aceştia folosesc, pentru a explica fenomenul, termenul de „radiaţie biologică", reuşind să experimenteze transferul de informaţii, nu numai de la om la om, ci şi de la om la microorganisme şi plante, demonstrând că asupra unei culturi de microorganisme şi plante se pot exercita, de către unii subiecţi umani, efecte de inhibare sau de dezvoltare şi, mai mult, au izbutit să fie transmise ordine animalelor.

De asemenea, prin experienţe de transfer telepatic au reuşit să

provoace somnul hipnotic unor subiecţi aflaţi la distanţă şi chiar să inducă în timpul acestuia vise dirijate.

Una din concluziile ce se desprind din nenumăratele experienţe efectuate a fost că există două feluri de comunicări telepatice, şi anume una conştientă şi alta subconştientă, care traduc însă unul şi acelaşi fenomen, adică prezenţa unui mesaj, a unei informaţii, în virtutea căreia receptorul întreprinde acţiuni adecvate.

Un mare semn de întrebare rămâne însă dacă telepatia este un beneficiu pentru om şi, mai ales, cum ne-am comporta dacă am deschide porţile pentru toate informaţiile venind de la alţii. În acest sens este posibil să intervină o autocenzură subconştientă, ce constituie un mijloc natural de apărare împotriva unui noian de informaţii, multe putând fi complet inutile.

Un alt fenomen din categoria celor parapsihologice, caracterizat multă vreme ca fiind ocult, este ***telekinezia***, ce se manifestă prin abilitatea unei persoane de a deplasa, fără a le atinge, obiecte de o mai mare sau mai mică greutate.

Este de menţionat că acest fenomen a fost de cele mai multe ori taxat fie drept înşelătorie, fie ca inexistent sau imposibil. Printre primele descrieri ale acestei capacităţi umane sunt menţionate cele făcute de Paul Brunton în „India Secretă", această ţară fiind zona unde respectivul fenomen este considerat destul de obişnuit şi la îndemâna multor iniţiaţi.

De altfel, există numeroase tradiţii care afirmă că în trecutul îndepărtat, uriaşe blocuri de piatră, din care sunt ridicate construcţiile megalitice, se deplasau singure prin aer, dirijate de preoţi iniţiaţi.

În „Istoria Naturală", Pliniu relatează despre un arhitect al acelei vremi care, prin anumite metode, reuşea să ţină suspendate în văzduh diverse obiecte, iar în templul Serapis de lângă Alexandria, preoţii egipteni puteau ridica în aer un disc de metal figurând Soarele.

Se vorbeşte, de asemenea, de o statuie de fier a lui Cupidon,

care plutea în templul Dianei, şi despre racla lui Mahomed care sute de ani s-a manifestat în aer în moscheea din Medina, fără să fie ţinută de ceva anume.

Într-una din lucrările sale, părintele Jean Iaurechon arată că pe vremea sa era cunoscută o metodă de a menţine în aer diverse obiecte, fără a fi legate de ceva.

Un alt caz relatat este cel de la vechea lamaserie Khalden, unde corpul îmbălsămat al reformatorului Tsong Kaba se menţinea suspendat deasupra solului fără niciun sprijin.

Se mai spune că în anul 1515, în mănăstirea Bizan, un baston aurit plutea în aer fără să fie suspendat, ca după două sute de ani să fie consemnat acelaşi fenomen ciudat.

Este posibil ca multe dintre cazurile expuse să fie simple legende şi, de asemenea, să facă parte din altă categorie a fenomenelor parapsihologice însă, oricum ar fi, este de remarcat preocuparea oamenilor pentru această latură spectaculoasă a unor întâmplări ieşite din comun.

În timpurile noastre, printre cazurile devenite celebre este cel al Ninei Kulaghina din Rusia care avea, printre altele, abilitatea de a mişca obiectele fără să le atingă. Membrii comisiei care au verificat acest fenomen au constatat că nu se datorează vreunui câmp magnetic sau electromagnetic care să deplaseze obiectele, ci dimpotrivă, s-a observat că, măsurat lângă corpul Ninei Kulaghina, câmpul electromagnetic al acesteia scădea în valoare în timpul experimentului.

Dar telekinezia nu este decât un caz particular al aşa-numitei „biogravitaţii", termen mai mult sau mai puţin adecvat, ce cuprinde atât levitaţia cât şi teleportarea.

Levitaţia apare cel mai adesea în practicile yoghine, dar şi în scrierile mitice. Astfel, preoţii egipteni aveau capacitatea de a se ridica în aer atunci când doreau şi se pare că în America de Sud „în vechi timpuri toţi oamenii puteau zbura şi chiar pietre mari puteau fi deplasate fără efort".

Cel mai interesant caz legat de acest fenomen a apărut în

revista *Ilustrated London News* în 3 iunie 1936, unde o demonstrație de levitație a fost fotografiată. În respectiva serie de fotografii, un yoghin indian, asistat de peste o sută de persoane, s-a ridicat în aer. Unii dintre cei prezenți, inclusiv cel ce a relatat cazul, au cercetat spațiul de sub yoghinul indian și au constatat că nu se afla nimic suspect ce ar fi putut să-l țină suspendat în aer.

O altă relatare este cea a exploratoarei franceze Alexandra David-Neel, care a fost martoră în Tibet, unde un lama se ridica de la pământ, înaintând în salturi mari pe o distanță de sute de kilometri.

Deși biserica creștină a respins fenomenul socotindu-l de origine demonică, documentele religioase vorbesc despre numeroase cazuri de preoți și călugări ce aveau asemenea însușiri. Cel mai cunoscut dintre acestea este cel al teologului medieval Toma d'Aquino, care își ținea slujba într-o biserică din Neapole „la trei picioare deasupra solului".

Un alt caz este cel al călugărului Ioan de Copertino, care putea să se ridice de la sol după voie, având posibilitatea să ia cu el chiar și alte persoane sau obiecte grele.

În anul 1667, un băiat de 12 ani din Shepton Mallet a fost observat în diferite ocazii ridicându-se în aer, această capacitate durând însă doar un an.

Aceste câteva exemple demonstrează că adevăratul potențial fizic al omului este necunoscut încă și, că, probabil, acesta poate sfida gravitația prin forța voinței.

În categoria fenomenelor „ciudate" intră și acționarea prin puterea gândului asupra unor diverse obiecte, și anume torsionarea sau ruperea lor; celebre în acest sens sunt experiențele lui Uri Geller care executa la comandă torsionarea de obiecte metalice, mergând până la ruperea lor fără să le atingă.

Investigarea acestui fenomen indică faptul că fracturile produse în metale nu au cauze de natură mecanică și nici nu sunt rezultatul unor metode uzuale de rupere, ceea ce face totul și mai enigmatic.

În aceeași grupă de fenomene se încadrează și cazul brazilianului Antonio Ferreira, care topește cu puterea gândului aliaje metalice, ce în mod normal, se topesc la peste 1500°C, precum și intervenția mai mult sau mai puțin controlată a unor oameni asupra tuburilor de neon și a utilajelor acționate electric.

Un alt fenomen cunoscut încă din antichitate este ***hipnoza***, care a continuat să rămână o mare enigmă, pentru că nici până azi nu i se cunosc mecanismele intime de producere și acțiune. Mai mult încă, implicațiile sale în abordarea celor mai adânci și intime străfunduri ale conștiinței umane, dar mai ales posibilitatea de a reîntoarce în timp subiectul hipnotizat, deci a „vedea" în prezent evenimente de mult trecute, fac din hipnoză un domeniu extrem de disputat.

O perioadă lungă de timp, acest fenomen a constituit un secret absolut al inițiaților, fie că erau magicieni, preoți sau șamani și, din nefericire, multe din celelalte manifestări parapsihologice au fost considerate de cele mai multe ori șarlatanii.

De-abia cu două secole în urmă, Mesmer a reușit să dezbrace hipnoza de aura ocultismului, prin încercarea de a explica fenomenul în sine. Bazele științifice ale hipnozei pot fi însă considerate a fi puse abia la sfârșitul secolului al XIX-lea, când s-a crezut că aceasta este o stare neuropatologică.

În prezent, hipnoza este definită ca o stare funcțională a sistemului nervos, reprezentând un somn parțial, care se manifestă prin modificarea comportamentului și prin apariția unor reacții neadecvate față de condițiile mediului înconjurător.

Dacă este așa sau nu, este greu de precizat; ceea ce se știe cu adevărat, este faptul că sub stare de hipnoză omul poate face lucruri extraordinare pe care, în mod normal, nu ar putea să le realizeze. Astfel, sunt cunoscute aplicațiile respectivului fenomen în tratarea bolilor de alcoolism și a drogaților, metoda fiind însă utilizată și în alte domenii terapeutice, precum și în cele militare, cu scopul de a obține informații secrete de la adversari.

Inspirată din fiziologia percepțiilor subliminale, a apărut și o

tehnică de antrenament militar prin proiecţii cinematografice, introducându-se în banda filmului, la intervale regulate de timp, dar pentru o durată mai scurtă decât cea necesară retinei ca să fixeze imaginea proiectată, câte un cadru ce conţinea un anumit mesaj, procedeul făcând parte însă din categoria hipnozei introduse artificial şi neavând decât o vagă tangenţă cu subiectul analizei.

Unul din procedeele cele mai interesante este hipnoza de la distanţă, în care un rol determinant în cadrul producerii naturale a acesteia este telepatia. Astfel, profesorul rus Vladimir Raikov a reuşit performanţa de a realiza cu subiecţii, prin producerea unui transfer de personalitate, capacităţi artistice de care, în stare normală, nu aveau decât idei vagi.

Procedeul de telehipnoză a stârnit, cum era şi firesc, un interes major, mai ales pentru aplicabilitatea sa militară, multe dintre institutele care cercetează acest fenomen propunându-şi să obţină următoarele obiective:

- căi de comunicare independente de sursele de energie;
- supravegherea telepatică a activităţilor inamice;
- supravegherea comunicărilor telepatice ale adversarilor şi bruiajul acestora;
- manipularea telehipnotică a personajelor din eşaloanele de comandă ale adversarilor;
- manipularea concentrărilor de trupe adverse;
- bruierea sau anihilarea funcţionării calculatoarelor din centrele de comandă;
- introducerea de tulburări psihice în rândul populaţiei;
- dirijarea agenţilor şi spionilor;
- spălarea creierelor şi extragerea de informaţii secrete.

Respectiva listă nu epuizează nici pe departe preocupările pentru acest domeniu; în acest sens, un exemplu elocvent este acela care se referă la faptul că Pentagonul încearcă să-l protejeze pe preşedintele S.U.A. contra unor prezumtive manipulări telehipnotice.

Referitor la regresia hipnotică, cea mai tulburătoare posibilitate este aceea de „regresie a vârstei". Un caz destul de cunoscut este cel efectuat de profesorul universitar Erich Fromm, în care un student a fost regresat prin hipnoză până la vârsta de trei ani; acesta a început să vorbească un dialect al limbii japoneze, pe care îl învățase la acea vârstă într-un lagăr în care fusese deținută familia sa, dar pe care îl uitase complet, nemaiamintindu-și de el decât în stare de hipnoză.

Pe această cale se pot obține nu numai modificări de conduită, întăriri de aptitudini sau stimulări ale subconștientului, ci și modificări de ordin biologic structural. Astfel, sugerându-i unui subiect că s-a ars cu țigara sau cu un alt obiect fierbinte, pe pielea acestuia pot apărea arsuri.

Din grupul fenomenelor așa-zise cognitive, fac parte ***clarviziunea***, ***precogniția*** și ***retrocogniția***.

Capacitatea unor oameni de a avea viziuni ale unor întâmplări la mare distanță în timp și spațiu este cunoscută din cele mai vechi timpuri ca și celelalte fenomene parapsihologice. Astfel, Pythia, preoteasa templului lui Apollo din Delphi, era celebră prin oracolele sale, la care au apelat până și cei mai vestiți împărați ai timpului.

Un caz de factură deosebită a fost consemnat în anul 96 e.n., când filosoful Flavius Appollonius din Tyana a avut brusc viziunea asasinării la Roma a împăratului Flavius Domițian; locuitorii Efesului au fost uluiți, când peste câteva zile vestea uciderii împăratului a ajuns la ei, confirmând întocmai corectitudinea viziunii lui Appollonius.

Printre cei cu calități deosebite în acest domeniu se numără și Papa Pius al V-lea, care a avut viziunea bătăliei de la Lepanto, în care flota Spaniei a învins flota turcească, autenticitatea relatării fiind consemnată în documentele Vaticanului din acea vreme.

Nu se pot trece cu vederea nici nenumăratele texte de profeții cuprinse în Vechiul Testament, cel mai cunoscut și incitant fiind cel al sfârșitului lumii relatat în Apocalipsa lui Ioan.

În ultima sută de ani, cercetarea fenomenelor parapsihologice a luat amploare, reieşind că există în lume un număr impresionant de clarvăzători, dar s-a constatat că şi atunci când oamenii cunosc ce li se va întâmpla, nu pot evita evenimentul.

Referitor la fenomenele predictive, Jung afirmă că „nu orice întâmplare şi coincidenţă este un sincronism cu caracter predictiv", decât doar dacă nimic nu este întâmplător, trecutul, prezentul şi viitorul fiind înscrise în însăşi matricea Creaţiei; de altfel, din teoria lui David Bohn rezultă că într-un punct din ordinea implicată nedesfăşurată sau nemanifestată, există înscris întregul timp trecut, prezent şi viitor, precum şi întreg spaţiul cu conţinutul său.

Interesant este că şi astrofizicienii ruşi N.A. Kozârev şi V.V. Nasonov au ajuns la o concluzie asemănătoare, dovedind experimental, pentru prima dată, faptul că percepţia trecutului, prezentului şi viitorului poate fi făcută în acelaşi moment temporal.

Acest lucru explică existenţa predicţiilor în cele trei sensuri amintite, fiind de remarcat că posibilitatea observării trecutului permite studierea viitorului ca pe o realitate deja existentă. O astfel de posibilitate, conform părerii celor doi savanţi ruşi, este dată de către proprietăţile fizice ale timpului, deoarece, datorită lor, evenimentele nu numai că există în timp, ci se şi produc cu participarea sa, şi dacă viitorul nu se poate prezice cu exactitate, observarea sa poate introduce în prezent unele modificări.

Conceptul în sine duce la ideea că soarta nu există cu absolută incontestabilitate, în ea putându-se introduce corective; astfel, faţă de trecut, prezentul nostru apare ca viitor şi înseamnă că prin intermediul timpului se pot introduce corective nu numai în viitor, ci şi în trecut.

Reamintim că aceste concepte nu sunt deloc noi, ele fiind promovate în învăţătura indiană străveche ce le explică prin puterea gândului.

Dintre toate capacităţile necunoscute încă ale creierului uman

cea mai ambiguă şi mai puţin atestată este ***bilocaţia***, deoarece există prea puţine dovezi că fenomenul de deblurare a existat în realitate.

Şi totuşi, au rămas câteva consemnări ce se referă la mistici, al căror extaz, în timpul bilocaţiei, te duce cu gândul la o stare de moarte aparentă.

Unul dintre aceste cazuri este cel al franţuzoaicei Agnes din Langeac care, în timpul extazului, ce a durat 24 de ore, a apărut în faţa unui cunoscut din Paris.

De asemenea, Alfonso din Lingouri s-a dus la Roma să-l vadă pe patul de moarte pe Papa Clement al XIV-lea în timp ce se afla în palatul episcopal din localitatea sa.

Într-o localitate din Italia, pe când prelatul Antonio predica în faţa enoriaşilor, şi-a amintit că trebuie să cânte în capela mănăstirii; punându-şi gluga pe cap, a rămas o vreme nemişcat, timp în care a apărut în capelă şi a cântat, după care şi-a reluat prelegerea.

Cazul italiencei Giovanna Maria Bonomo este şi mai interesant. În timpul extazului ea apărea în locuri îndepărtate, unde lua legătura cu diferite persoane ce au confirmat că au văzut-o şi au auzit-o, în timp ce călugăriţele din congregaţia ei afirmau că nu-şi părăsea chilia.

Punctul comun al acestor întâmplări este faptul că în urma lor nu a rămas nicio dovadă concretă care să acrediteze mărturiile.

Din cele relatate se pare că fenomenul de bilocaţie poate să aibe loc în diferite stări, cum ar fi cea aparent normală, în cea de extaz precum şi în stare de moarte aparentă, iar confuzia vine şi din faptul că este greu să se facă diferenţa între bilocaţie şi aşa-zisa stare extracorporală.

Un alt fenomen de natură parapsihologică este ***invizibilitatea***, această capacitate fiind însoţită de deplasări instantanee în diverse locuri şi diferite distanţe.

A deveni invizibil, în conformitate cu străvechile învăţături indiene, este una din cele opt sidhi menţionate de cei care practică yoga Prahayama.

Şi la sufişti, acest fenomen este menţionat în zece exemple precise, care figurează în vieţile dervişilor.

Multe mărturii referitoare la această uimitoare capacitate provin din mănăstirile ortodocşilor români; astfel, în lăcaşurile în care se practică o asceză riguroasă, ermiţii aveau posibilitatea să apară şi să dispară în diferite locuri după voie.

Se crede că această capacitate este efectul unor rugăciuni sihastre, rugăciuni mentale neîncetate.

La daoişti, capacitatea de a deveni invizibil este legată de faptul de a „lua foc" şi a deveni luminos, de unde se poate trage concluzia că aceeaşi sursă provoacă invizibilitatea, hipertermia şi luminiscenţa.

Posibilul salt

Cea mai importantă manifestare parapsihologică legată de o posibilă călătorie spre stele este ***teleportarea***, care face parte din categoria fenomenelor telekinezetice şi de levitaţie.

În acest domeniu au fost făcute nenumărate experienţe, rezultatul lor fiind de-a dreptul spectaculos; astfel, sub control ştiinţific riguros, un subiect de origine chineză a deplasat un radiogoniometru miniaturizat din locaţia sa iniţială, făcându-l să dispară, ca după un interval de timp să fie readus în spaţiul iniţial.

Referitor la respectivul experiment, se consideră că non-existenţa obiectului poate fi asemănată cu o disoluţie totală a obiectului material, fiind posibil ca dematerializarea să nu poată fi sesizată nici de către simţurile umane şi nici de aparatura existentă. Altfel spus, fenomenul de teleportare îl comportă pe cel de dematerializare şi de materializare, care permite desfacerea, prin forţă psihică, a unor legături materiale şi refacerea lor în altă parte.

Fenomenul aducerii de obiecte a fost numit, în 1920, de către medicul francez Bilot „portare", unul dintre experimentele despre care s-a vorbit multă vreme fiind cel al lui Agnes Nicole, care a

reuşit să aducă la cererea asistenţei o floarea-soarelui în încăperea în care se afla; cum însă experimentul a fost realizat în plină iarnă, „portarea" a trebuit să fie făcută de la o distanţă foarte mare.

În afara fenomenului de teleportare a diverselor obiecte, este semnalată şi cea a oamenilor, unul din cazurile interesante fiind al unui soldat filipinez, care a dispărut din Manilla şi a apărut în aceeaşi zi într-o piaţă din Ciudad de Mexico.

Un caz similar, însă voit, este cel al lui Kluski, care dispărea din faţa publicului pentru a fi regăsit, mai apoi, într-o altă cameră a clădirii; la fel este şi cazul lui Uri Geller, care a fost teleportat (sau s-a teleportat) la o distanţă de peste 50 km.

India şi Tibetul abundă şi ele de asemenea fenomene, cum însă acestea se desfăşoară fără supravegherea unor oameni de ştiinţă, de cele mai multe ori sunt negate sau considerate legende locale.

Totuşi, fenomenul există şi, până la urmă, ştiinţa a încercat să-i dea o explicaţie veerosimilă.

Astfel, una dintre acestea este a lui V.A. Firsoff, care emite ideea existenţei unei particule elementare a substanţei inteligenţei cu proprietăţi apropiate neutronilor, iar altă ipoteză elaborată de dr. Elmer E. Green susţine că Terra dispune nu numai de un câmp gravitaţional, magnetic şi electric, ci şi de un câmp mental.

Cele două ipoteze însă, în afara meritului de a extrapola cunoştinţele actuale ale ştiinţei, nu se apropie nici pe departe de adevărul care ar putea explica, fie şi teoretic, întreg ansamblul de fenomene parapsihologice.

Există însă alte multe concepţii referitoare la respectivele fenomene.

Astfel, teoria lui Aharonov-Bohm oferă posibilitatea unei abordări diferite a acestor fenomene, pornind de la existenţa interacţiunii la distanţă în lumea particulelor subatomice.

Acest concept a dus la ideea că teleportarea se produce într-un mediu cuantic, ceea ce ar necesita o secvenţă de scanare a subiectului, de distrugere, de transmitere a informaţiei şi apoi de

recreare a acestuia. Impedimentul este însă că în lumea cuantică nu se pot măsura parametrii unei particule cu o valoare precisă datorită principiului nedeterminismului; astfel, dacă se poate afla viteza unei particule, nu se va şti nimic despre poziţia sa. Mai apoi, se ştie că nu se poate măsura o stare cuantică fără distrugerea ei şi deci, pentru a obţine informaţiile necesare teleportării, trebuie să fie distrus originalul.

Efortul oamenilor de ştiinţă s-a concentrat totuşi în a explica în totalitate mediul de propagare a fenomenelor parapsihologice plecând de la ideea că acesta ar trebui să fie unul şi acelaşi pentru toate.

O altă ipoteză susţine că propagarea informaţiilor s-ar face prin intermediul undelor electromagnetice sau prin interacţiunea unor particule subatomice împreună cu undele electromagnetice.

A afirma însă că o intenţie este însoţită de materializarea unui câmp electromagnetic în spaţiul ce ne înconjoară, şi că se poate transmite instantaneu, este o afirmaţie ce vine în contradicţie cu legile cunoscute ale fizicii.

Şi totuşi, adevărul este că transferul de informaţie, indiferent de natura sa parapsihologică, presupune în mod obligatoriu un vehicul sau un suport care să explice, dacă nu modul în care se produc, cel puţin cum se transmit de la emiţător la receptor, indiferent de distanţă şi mediu.

Conştienţi fiind că de la cele mai simple până la cele mai dezvoltate forme de viaţă, întreaga lume vie comunică, fiindu-i proprie, în mai mare sau mai mică măsură, posibilitatea percepţiei parapsihologice, este necesar să ne imaginăm, pentru a putea înţelege, o unitate de integrare a viului în Univers.

Referindu-se la această problemă, savantul N. Wiener este de părere că undele implicate în producerea fenomenelor parapsihologice ar fi undele alpha emise de creier, care dispun de energia cea mai înaltă, argumentându-şi ideea prin prisma neuropatologică; pe de altă parte, argumentele de ordin neuropsihologic pun pe seama subconştientului întreaga gamă de fenomene parapsi-

hologice, iar cele de ordin biofizic, susţinute de savantul A.P. Dubrov, presupun existenţa unui câmp biogravitaţional universal.

N. Kobosev ajunge însă la o concluzie surprinzătoare cum că, de fapt, mecanismul gândirii nu se poate realiza la nivel atomic sau molecular, ci în altă parte, dând astfel o altă turnură interpretării percepţiei extrasenzoriale.

Alţi savanţi, precum Burt şi Carrington, aduc în discuţie existenţa unui mediu psihonic, iar R.P. Feynmann susţine existenţa unui Univers dual materie-antimaterie, în care particulele de antimaterie s-ar deplasa înapoi în timp, iar cele de materie ar urca în viitor. În acest context, după opinia sa, timpul apare ca un dispozitiv cu două jumătăţi suprapuse în care, pe măsură ce una se deplasează în viitor, cealaltă alunecă în trecut.

Adrian Dobbs îşi imaginează un timp cu două dimensiuni; după el săgeata timpului avansează într-o a doua dimensiune temporală, situată într-o lume probabilistă şi nedeterministă, în aşa fel încât, anticiparea evenimentelor viitoare s-ar încrie în această dimensiune temporală, unde principiul „probabilităţii obiective" ar acţiona la fel ca acela al relaţiei de cauzalitate fizică. Dobbs susţine că probabilităţile obiective ale evenimentelor viitoare sunt conţinute de factori dispoziţionali concomitenţi, care înclină sau predispun viitorul să se producă într-o manieră specifică. El încearcă astfel să ofere o bază fizică materială tuturor fenomenelor parapsihologice şi afirmă că vehiculul informaţiei în această a doua dimensiune temporală ar fi tot o particulă numită psitron.

De altfel, folosirea unor concepte, cum ar fi cel de masă negativă sau imaginară, constituie o metodă de lucru obişnuită în fizica cuantică.

Având masă imaginară, psitronii lui Dobbs nu au inerţie şi pot călători cu o viteză mai mare decât a luminii aducând informaţii despre viitor în prezent. În acest sens, savantul îşi reprezintă psitronii ca pe un nor care se proiectează direct pe creierul unui individ receptiv, informându-l despre starea sa prezentă şi viitoare probabilă.

Venind în sprijinul acestei idei, John Eccles afirmă că acţiunea psitronilor lui Dobbs este probabilă datorită faptului că neuronii se află într-un „echilibru instabil", aşa că un stimul cât de slab ca intensitate poate declanşa o reaţie a întregului sistem.

Trebuie spus însă că nu toţi fizicienii sunt de acord cu explicarea vieţii psihice prin comportamentul particulelor elementare.

Unul dintre aceştia este Kobosev, care contraargumentează aceste idei prin caracterul cert, vectorial şi orientativ al psihismului nostru şi nu probabilistic şi entropic, cum rezultă din legile fizicii moderne.

Eddington şi Eocles sunt şi ei de părere că particulele din materia care gândeşte au un comportament coerent, diferit de cel ce are loc în materia fizică, unde domină incertitudinea cuantică.

Dorinţa de a explica cu orice preţ lumea prin găsirea ultimei particule a dus, până la urmă, la apariţia şi a altor concepte, printre care a lui G.T. Chew care propune să se renunţe la ideea unei „cărămizi" fundamentale şi să fie înlocuită cu aceea de câmp, deoarece particulele nu sunt decât condensări pasagere ale acestuia.

M. Jacob afirmă că realitatea cuantică nu apare desprinsă de spaţiu şi timp, evenimentele petrecându-se la acest nivel instantaneu, fără înainte şi după, sus, jos, acum, ieri, mâine.

David Bohm crede că totul este o ordine „înfăşurată" care devine perceptibilă pe măsură ce se desfăşoară.

Preluând ideile lui Bohm, referitoare la funcţionarea creierului, Karl Pribram merge mai departe şi susţine că acesta ar funcţiona pe baza ordinii implicate; în respectiva ordine implicată ar putea exista, după părerea sa, o „conştiinţă universală" a omenirii, la care toţi am fi conectaţi.

În acest mod de a vedea lucrurile este evident că fenomenele parapsihologice devin mai uşor comprehensibile, dar încă departe de a fi elucidate.

Din ipotezele prezentate se poate constata că unor fenomene „stranii" ale psihicului nostru le sunt oferite interpretări şi mai

stranii, dar mai ales extrem de complicate, care nu reuşesc să elucideze în totalitate nici modul cum se produc acestea şi nici cum se transmit; de asemenea, se poate observa că cele mai multe se ocupă de mediul „purtător" al respectivelor fenomene şi de interacţiunea lor cu creierul, ocolind sau ignorând cu desăvârşire modul în care se produc. Singurele argumente aduse în această direcţie sunt cele de natură neurofiziologică sau biofizică, dar şi acestea sunt limitate de cunoaşterea actuală.

De fapt, nereuşita explicării acestor fenomene, aparent ciudate, se datorează, în primul rând, imposibilităţii de a le detecta şi reproduce când dorim pentru a le atesta realitatea.

De ce însă nu pot fi depistate cu aparatura de care dispunem?

Explicaţia constă în faptul că mijloacele pe care ştiinţa le pune la dispoziţie la ora actuală pot determina numai diverse forme de manifestare electromagnetică sau biochimică.

În aceste condiţii, apar două posibilităţi de interpretare a fenomenului în sine. Astfel, ori admitem că bioelectromagnetismul este un epifenomen, deci un efect secundar al câmpurilor energetice din structurile vii, şi nu înregistrăm decât rezultatele acestora, ori admitem că în afara respectivei forme de manifestare există şi un „altceva" ce nu îl cunoaştem încă şi pe care nu-l putem depista cu mijloacele de care dispunem.

Oricum ar fi abordat acest subiect, se pot deduce două aspecte esenţiale ale fenomenelor parapsihologice şi anume:

- au viteză de deplasare instantanee;
- nu există posibilitatea de a fi ecranate.

Din aceste două caracteristici se poate trage concluzia că niciuna dintre manifestările parapsihologice nu pot fi încadrate în spectrul undelor electromagnetice sau gravitaţionale indiferent că sunt sau nu de natură biologică.

O altă propunere ar fi aceea de a pleca de la ideea că Universul nostru tridimensional este parte componentă a unei infinităţi bidimensionale, în care informaţia se transmite instantaneu, pentru faptul că aceasta este rezultatul existenţei vidului absolut şi

implicit a unei temperaturi de –273,14°C, fiind alcătuită doar din informaţie şi protoenergie.

Este posibil ca tridimensionalitatea noastră să fie urmarea matricii informaţionale a infinităţii bidimensionale şi în contact direct şi permanent cu aceasta, care este deosebită ca structură, calitate şi manifestare, iar fenomenele de natură parapsihologică să se propage prin această dimensiune (sau câmp informaţional) insesizabilă pentru noi şi nedetectabilă cu aparatura din dotare de care dispunem. Nu este exclus ca şi formarea acestora să fie urmarea matricii informaţionale moştenite de materia structurată vie, ajunsă la un anumit stadiu de evoluţie.

Oricare ar fi adevărul, fenomenele parapsihologice există părând că ele se dezvoltă odată cu evoluţia biostructurală a speciei umane.

Prin trecerea succintă în revistă a manifestărilor parapsihologice, precum şi a ipotezelor ce au apărut în jurul acestora, nu am făcut decât să reamintesc faptul că posibilitatea de a zbura spre stele se află în noi înşine.

Una din încercările eşuate de transpunere tehnică a acestor capacităţi mentale s-a petrecut în toamna anului 1945 sub supravegherea directă a lui Einstein.

Experimentul s-a desfăşurat în zona unui doc militar şi a avut ca scop de a face invizibil un distrugător de escortă ce aparţinea U.S. Navy. În jurul acestuia au fost dispuse alte nave pe care erau amplasate bobine foarte mari precum şi alte instalaţii electrice alimentate de la generatoarele cuplate la puternicele motoare ale navelor. Bobinele erau astfel poziţionate şi instalaţia reglată în aşa fel, încât să creeze un câmp magnetic cu o anumită distribuţie în spaţiu, de o anumită densitate şi frecvenţă, care să producă fenomenul de invizibilitate a distrugătorului.

Se spune că imediat ce a fost pusă în funcţiune instalaţia electrică, a fost observată dispariţia navei şi reapariţia acesteia după ce a fost oprit curentul prin bobine, ceea ce atestă că experimentul ar fi reuşit. S-a întâmplat însă ceva la care nimeni nu

se aştepta, nava fiind remarcată în timpul dispariţiei în docul militar din Norfolk, situat la aproximativ 700 km de portul Philadelphia, locul unde s-a efectuat experimentul.

Speculaţiile presei din acea vreme au categorisit acest fenomen drept teleportare, dar cel mai probabil este că, întâmplător, Einstein a descoperit practic legătura dintre câmpul electromagnetic şi cel gravitaţional.

Se spune că, speriat de consecinţele pe care le-ar fi putut avea folosirea acestui procedeu, Einstein a ţinut secretă descoperirea, şi chiar guvernul a dorit ca întreaga afacere să fie trecută sub tăcere, fapt care a dat naştere la nenumărate fabulaţii care nasc suspiciuni chiar asupra experimentului în sine.

Dacă totuşi acest experiment a avut loc, nu poate fi asimilat cu cele din categoria parapsihologică şi nici considerat o transpunere tehnică a acestor capacităţi, fiind probabil vorba de un fenomen legat de fizica cuantică.

Din ideea pe care ne-am propus-o de a zbura spre stele nu trebuie însă exclusă nici această posibilitate tehnică.

Totuşi, soluţia marelui salt spre cunoaşterea Universului rămâne cea pe care, în prezent, o considerăm a fi de natură parapsihologică, şi anume teleportarea.

În momentul în care specia umană va ajunge la stadiul enisic de biostructurare, astronavele nu vor mai avea nevoie de nicio formă de propulsie şi nici de existenţa efemeră a altor plăsmuiri, putând fi puse în mişcare prin folosirea puterii mentale.

O persoană sau mai multe, dotate cu astfel de aptitudini, ar putea să facă în aşa fel, încât astronava să fie teleportată până în apropierea unui sistem planetar oarecare, după care, pentru a se apropia de respectivul sistem, să fie folosită propulsia.

Pentru a evita rematerializarea în locuri nedorite, cum ar fi aştrii, planetele etc., s-ar putea folosi persoane care au capacitatea de clarviziune, iar pentru comunicare va fi utilizată telepatia, observaţiile făcute putând fi transmise astfel, instantaneu pe Pământ.

Nu trebuie exclusă nici posibilitatea ca aceste manifestări, considerate în prezent parapsihologice, să facă în viitor obiectul

unor invenţii şi astfel, să nu mai fie necesară prezenţa sau intervenţia unor persoane cu aptitudini deosebite care să ducă astronavele spre stele.

Acest mod de a călători în spaţiu nu va avea nevoie nici de hărţi tridimensionale, distanţele, oricât de mari ar fi, putând fi parcurse prin salturi succesive şi instantanee, timp în care configuraţia poziţiei stelelor se va modifica prea puţin pentru a împiedica reîntoarcerea astronavelor la punctul de pornire.

Stadiul enisic la care trebuie să ajungă specia umană, sau cea mai mare parte a acesteia, pentru a putea călători spre stele, este posibil să fie impus sau imprimat de însăşi matricea viului, pentru a se evita astfel conflicte la scară interplanetară.

Se pare că acest lucru va fi posibil doar atunci când nu va mai exista nicio prăpastie între aspectul spiritual, moral şi etic al umanităţii şi cel tehnic.

Să nu uităm că suntem încă stăpâniţi de xenofobie, rasism, recrudescenţă de ordin religios şi multe alte prejudecăţi, care au dus la adevărate catastrofe pe propria planetă.

Cum ne-am comporta dacă am găsi în călătoria noastră printre stele o civilizaţie inferioară nouă? N-am repeta oare aceleaşi greşeli care au dus la dispariţia unor civilizaţii umane de pe unele continente?

Dar dacă am întâlni o civilizaţie superioară celei umane? Cât de tolerantă ar fi aceasta şi cum ne-ar privi, înţelegându-ne gândirea plină încă de o mulţime de prejudecăţi?

Trebuie să fim însă optimişti; pasul spre stele poate fi foarte aproape.

Depinde numai de noi, şi nu trebuie să uităm că ceea ce era considerat cândva magie, azi este ştiinţă sau, dacă nu, va deveni cel mai târziu mâine.

Stranger Secret Files Nr. 006 – C
Ştefan Sgandăr
Claudiu Sgandăr

PARTICULA[16] LUI DUMNEZEU

În prezent există părerea generală că umanitatea se află în faţa unei crize a fizicii, deoarece o serie de fenomene nu îşi găsesc explicaţia în cunoştinţele de care dispunem, iar teoriile ce se referă la acestea nu clarifică multe din fenomenele observate; mai mult, pentru a fi demonstrate, acestor teorii li se aduc argumente matematice fictive omiţând cu desăvârşire legea minimei acţiuni enunţată de Hemilton şi Maupertuis, în care se afirmă că minimul efort pentru natură nu este de a nu fi, ci de a fi, fără efortul de a fi.

Una din multele întrebări ce frământă lumea ştiinţifică a fizicii, în ceea ce priveşte microcosmosul, este aceea legată de masa materiei.

Ce anume o determină?

În acest sens au fost enunţate mai multe ipoteze, care dau însă naştere, la rândul lor, la alte întrebări ce rămân fără răspuns.

Astfel, una dintre teorii susţine că în Univers ar exista un câmp (de energie), prin care, trecând, materia dobândeşte masă.

Acest câmp ar trebui să fie permanent, omniprezent şi de aceeaşi intensitate, pentru că, în timp, materia ar putea să piardă din această „energie" şi şi-ar modifica masa.

---

[16] În perioada 19-21.11.2009, mass-media a anunţat efectuarea unor pregătiri pentru repornirea acceleratorului de la Geneva până la sfârşitul anului 2009.

Cum toată materia din Univers (conform respectivei ipoteze) „trece" sau se „scaldă" în acest câmp enigmatic, ar trebui, potrivit unei reguli simple, ca toate elementele să aibe aceeaşi masă, ori adevărul este cu totul altul, acestea având mase diferite, nucleul atomic fiind de fapt acela care caracterizează individualitatea speciilor atomice.

Din această ecuaţie nu poate fi scos nici „învelişul" electronic al atomului, întrucât un sistem atomic nu poate exista decât numai în stări staţionare, cuantificate, în care electronii din jurul său sunt relativ stabili şi nu pierd energie prin radiaţie.

De asemenea, nu se poate preciza când a apărut acest câmp, putându-se presupune că a luat naştere odată cu „Marea Explozie", el fiind complet deosebit de celelalte forme de energii cunoscute.

Ce caracteristici speciale ar putea avea acest câmp de energie, încât să atribuie diferenţiat masă întregii game de elemente constitutive ale materiei?

La această întrebare nu se mai dă niciun răspuns, cel ce a enunţat ipoteza rezumându-se la a arunca „piatra în apă" fără a explica în vreun fel cum poate fi scoasă.

Un alt argument care pledează împotriva acestei teorii este faptul că respectivul câmp nu a fost depistat, pe când toate celelalte, ce interacţionează în lumea materială a macro şi microcosmosului au fost, dacă nu complet elucidate din punct de vedere al cauzalităţii, analizate ca efect, determinându-li-se legi caracteristice cu aplicaţii practice.

O altă teorie, ce şi-a găsit susţinători în lumea ştiinţifică de profil, promovează ideea existenţei unor particule speciale care determină masa elementelor materiei.

Specialiştii au denumit-o *Particula lui Dumnezeu,* susţinând, nu lipsiţi de dreptate, că fără existenţa masei, Universul nu ar fi decât un ocean de radiaţii.

Pentru depistarea respectivei particule, la Geneva (Elveţia), a fost construit cel mai mare accelerator de particule din lume,

instalaţie pentru care s-au cheltuit multe miliarde de dolari, şi unde participă mii de oameni de ştiinţă.

Suntem însă de părere că această particulă este la fel de iluzorie ca şi gravitonul, o altă particulă inventată pentru a explica gravitaţia, dar nedepistată de nimeni.

Problema care se pune este oarecum asemănătoare cu cea a existenţei câmpului energetic care să determine masa materiei.

Astfel, se pun următoarele întrebări la care nu se poate da niciun răspuns:

De ce unele elemente au masă mai mică, iar altele mai mare?

Cum „ştiu" acele particule să se alăture diferenţiat fiecărui element în parte?

Nu cumva totul depinde de structura iniţială a atomilor?

Dacă este astfel, nici „câmpul de energie special" şi nici *Particula lui Dumnezeu* nu-şi găsesc locul în acest context, explicaţia fiind mult mai simplă şi nu necesită inventarea unor paleative care să susţină teoria propusă.

Suntem de părere că masa elementelor este direct proporţională cu numărul stabil al electronilor pe care îl au atomii constitutivi.

Această afirmaţie nu trebuie să ducă la concluzia că electronii determină masa atomică substituindu-se misterioasei *Particule a lui Dumnezeu;* aceştia au doar rolul de a imprima, prin oscilaţia lor, energie cinetică şi mecanică „Elementului" pe care îl propunem ca factor ce provoacă masa.

Acesta este fotonul.

Fotonii au apărut ca particule prime odată cu „Marea Explozie" în procesul naşterii Universului.

În perioada hadronică deci, aveau energie şi densitate extrem de mare constituind un mediu „vâscos", fapt care a dus la generarea de perechi barioni-antibarioni, care au început să se anihileze. După foarte puţin timp, datorită unei uşoare asimetrii determinată de câmpul informaţional, care avea în program evoluţia materiei, această anihilare a încetat, rămânând însă suficienţi

fotoni care să „umple" spaţiul şi să constituie, după cele patru etape evolutive ale Universului, un mediu omniprezent şi elastic.

Conform ipotezei propuse, fotonii respectivului mediu ar trebui să posede o energie latentă, având în jurul lor un câmp de forţă care generează fenomenul de respingere la distanţe foarte mici, de atracţie la distanţe mari, iar la distanţe intermediare se pot atrage sau respinge alternativ, acest fenomen având ca rezultat, printre altele, elasticitatea sa.

Presupunând că în mediile continue densitatea fotonilor este mai mare ca în vid şi în permanentă interacţiune cu substanţa, mediul fotonic nu este antrenat de corpurile în mişcare, pe când aflat în interiorul acestora este antrenat parţial.

Pornind de la faptul că oscilaţia mediului fotonic se datorează numai unor energii rapid variabile, se poate presupune că acesta se comportă ca un corp solid, ipoteza propusă fiind astfel în concordanţă şi cu teoria lui Thomas Young.

Aşadar, în cazul mişcării corpurilor mari, care acţionează asupra mediului fotonic cu o energie rareori rapid variabilă şi de mică intensitate, nu-l fac să se opună mişcării lor printr-o rezistenţă sesizabilă, şi de aici derivă şi imposibilitatea de a fi pus în evidenţă experimental la scară macrocosmică.

În macrocosmos, mediul fotonic nu poate fi deci antrenat decât de energii rapid variabile, unul din efectele acestei antrenări fiind lumina; în acest caz fotonii rămân aparent imobili în spaţiu şi doar câmpul lor oscilează, astfel încât dacă într-un punct din spaţiu apare această excitare, ea se transmite până la ultimul foton din apropierea corpurilor şi provoacă o presiune observabilă.

Perturbările provocate de excitarea rapid variabilă de mare intensitate la nivel periferic al atomilor, cu toate efectele cunoscute, rămân în concordanţă cu ipoteza propusă, care clarifică dubla natură a luminii, cea corpusculară şi cea ondulatorie; mai mult, respectivul mediu fotonic ar putea fi suportul tuturor undelor a căror viteză nu o pot depăşi pe cea a luminii.

Respectivul mediu fotonic ar trebui să acţioneze la fel şi la nivel microcosmic.

Dacă la nivel macrocosmic reacţionează doar la mişcări rapid variabile, cum ar fi fisiunea sau fusiunea nucleară, la nivel intraatomic reacţionează într-o mai mică măsură datorită oscilaţiei electronilor stabili.

Situat între „învelişul" electronic şi nucleul atomului, mediul fotonic dobândeşte de la electronii stabili suficientă energie cinetică şi mecanică, ce „presează" nucleul determinându-i masa, dar o parte din energia obţinută se transmite şi „învelişului" electronic.

Trebuie menţionat că mediul fotonic intraatomic nu este discontinuu, acesta relaţionând în permanenţă cu cel macrocosmic în aşa fel încât densitatea sa să fie relativ constantă.

Nu este exclus ca dezintegrarea naturală, ce poate duce la transmutaţii ale unor produse din gama elementelor radioactive, să se datoreze tocmai „bombardării" continue a mediului fotonic intraatomic şi de asemenea, ca în cazul familiei elementelor cu foarte mulţi electroni, cei periferici să devină instabili tot din cauza mediului fotonic.

Aşadar, dacă e să se vorbească despre *Particula lui Dumnezeu,* se poate spune că aceasta este fotonul.

Neştiind dacă specialiştii au denumit-o astfel în glumă sau au luat-o în serios, putem spune că însăşi Biblia confirmă apariţia luminii în prima zi a Facerii.

... Iar lumina înseamnă fotoni...

Bibliografie

Radu I. Câmpeanu – *Excursie într-un Univers posibil,* Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1982

Jimmy Guien – *Farfuriile zburătoare vin din altă lume,* Editura Z, Bucureşti, 1996

I. Asimov – *Civilizaţii extraterestre,* Ed. Politică, Bucureşti, 1983

William L. Moore, Carles Berlitz – *Philadelphia – Proiectul invizibilitate,* Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1994

Erich von Deniken – *Misterele Universului,* Editura Bogdana, Bucureşti, 2002

Swani Vishnu Devanda – *Puterea minţii,* Editura Antet XX Press, Prahova

Dan D. Farcaş – *În pragul invaziei extraterestre,* Editura Bogdana, 2002

Jean-Pierre Petit – *Extratereştrii sunt deja printre noi,* Editura Z, Bucureşti, 1999

Dan Apostol – *Cronici din lumi paralele,* Editura Coresi, Bucureşti, 2001

Victor Angelescu – *Incursiune în paranormal,* Editura Victor şi Universul, Bucureşti, 1994

Cristian Negureanu – *Parapsihologia şi misterele lumii,* Editura Univers şi Datina, Bucureşti, 1991

V.V. Moisescu – *Armonia universală,* Editura Concordia, Bucureşti, 1947

Titus Filipaş – *Călătorie prin Univers,* Editura Scrisul românesc, 1989

Florin Gheorghiţă – *Enigme în Galaxie,* Editura Junimea, Iaşi, 1988

Eugen Macovski – *Natura şi structura materiei vii,* Editura Albatros, Bucureşti, 1980

T.A. Aghekian – *Stele, Galaxii, Metagalaxie,* Editura Ştiinţifică, Bucureşti 1967

A. Einstein – *Teoria relativităţii,* Editura Tehnică, Bucureşti, 1957

G.I. Pavel – *Dezvoltarea concepţiilor despre Univers,* Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1964

I. Tudoran – *Cât mai aproape de stele,* Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1977

Mihai Şerban – *Omul şi astrele,* Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1986

Eugen Celan – *Războiul parapsihologic,* Editura Teora, Bucureşti, 1991

Ioan Ursu – *Energia atomică,* Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1973

Stranger Secret Files Nr. 006 – D
George Nicoară

ZAMOLXIS ŞI MITUL

Controversele asupra calităţii de zeu sau de om a lui Zamolxis (în alte rostiri Zalmoxis) au început cam odată cu primele ştiri despre el (Herodot) şi nu s-au încheiat nici acum. Totuşi, fluctuaţia interpretărilor moderne, bazate pe informaţiile antice scrise (pentru că nimeni nu a cercetat încă în mod ştiinţific urmele posibile ale mitologiei Daciei în folclorul şi ritualul unor datini din România, cu excepţia lui Adrian Bucurescu în *„Dacia Secretă"*), sugerează figura complexă a zeului. Dar, în primul rând, se observă în această figură, ca însuşiri esenţiale, două care sunt greu de separat în mitologie: zeul mesianic şi eroul civilizator. O examinare mai atentă aminteşte de o similitudine de la mari depărtări geografice (cu atât mai mult fiind exclusă orice comunicare prin circulaţia tematică a miturilor): Quetzalcoatl.

Ca zeu, Zamolxis nu putea să fi fost venerat în ritualurile htonice: din retragerea sa vremelnică în peşteră (care, în lumina ipotezelor arheologice de astăzi, ar fi putut să fie un palat subteran, poate cu ieşire secretă) nu rezultă nici moartea mistică, nici înhumarea simbolică, iar întoarcerea sa nu este înviere osiriacă, ci a doua venire.

Tot ca zeu, Zamolxis nu a putut fi venerat în locul lui Gebeleizis, pe care l-ar fi absorbit prin sincretism, deoarece Gebeleizis era zeul mişcărilor atmosferice, în norii căruia se trăgeau salve de săgeţi, fapt lesne de înţeles la un popor care cultiva grâne şi viţă de vie; era, deci, Zamolxis un zeu al cerului senin?

Probabil că nu sau, cel puţin, nu al cerului ca boltă imediată, ci al unui cer mistic, socotit sediul său discret, unde erau trimişi cei mai buni tineri ca soli aruncaţi în suliţi.

Comparaţiile fonetice cu numele zeiţei trace Zemelo, vădit htonică, sau cu al zeului htonic lituan Zjameluks, nu par să aibă temei (consonanţa nefiind argument în comparaţiile onomastice, cu atât mai puţin aici, unde asemănarea între rădăcini este foarte vagă).

Ca erou civilizator, Zamolxis vădeşte câteva atribute de bază:

• comunicarea cel puţin a două ştiinţe fundamentale pentru antichitate – astonomia şi medicina – propagate de el fără alură de miracol, deci nu pe cale divină (ca Apollo Medicus);

• educaţia morală a populaţiei şi instruirea ei filosofică;

• organizarea unui sistem religios, cu doctrină teologică şi cu învestitură sacerdotală;

• contribuţia (după unii autori antici, directă) la organizarea politică a ţării păstorite, din care nu a lipsit şi deprinderea discuţiilor intelectuale (ceea ce rezultă clar din textul lui Herodot).

Oricât ar fi de regretabile lacunele produse de pierderea unor opere fundamentale (cel puţin a presupusei cărţi scrise de împăratul Traian), nu se poate spune nici că penuria de documente este totală: cele care sunt ne ajută în afirmaţia că, până să fi dobândit cultul de zeu, Zamolxis trebuie să fi fost venerat multă vreme ca învăţător şi ca model arhetipal.

Orice încercare de a sintetiza figura acestei divinităţi enigmatice şi complexe va fi negreşit întâmpinată de unicitatea lui Zamolxis în panteonul universal; rarele similitudini sunt aparente şi sunt, mai curând, coincidenţe nemotivate structural. Socotit *daimon* (de Herodot), *erou zeificat* (de Strabon), *mag şi medic al sufletului* (de Platon), *legislator* (Diodor din Sicilia), *rege filosof* (de Iordanes) în antichitate, apoi *zeu celest* (de Vasile Pârvan şi Mircea Eliade), în cercetările moderne, Zamolxis este, mai presus de orice, simbolul esenţial al modului de existenţă a unui popor: retragerea vremelnică a zeului în peşteră sugerează practica unor

mistere inițiatice, după cum trimiterea periodică a solului aruncat în suliți și ales dintre cei mai buni confirmă apartenența integrală și veșnică a omului la substanța cosmică[17].

Interesante de studiat, în acest sens, sunt și relatările făcute de Herodot, Strabon sau Platon, din care, în continuare, redăm câteva fragmente.

„Geții, care luaseră o hotărâre nesăbuită, au fost robiți [de Darius] numaidecât, deși ei sunt cei mai viteji și cei mai drepți dintre traci.

Iată cum ajung ei nemuritori: după credința lor, ei nu mor, ci acela care piere se duce la Zamolxis, zeul lor, pe care unii îl socotesc identic cu Gebelezis.

La fiecare al cincilea an ei aruncă sorții și totdeauna îl trimit cu solie la Zamolxis pe acela dintre ei pe care cade sortul, încredințându-i de fiece dată toate trebuințele lor.

Trimiterea solului se face în acest chip: unii din ei, stând în șir, țin trei suliți cu vârfurile în sus, pe când alții îl apucă de mâini și de picioare pe cel trimis la Zamolxis, îl leagănă de mai multe ori și după aceea îi fac vânt aruncându-l deasupra vârfurilor de suliți. Dacă omul acela, căzând, moare străpuns, ei sunt încredințați că zeul le este binevoitor; dacă solul nu moare, îl hulesc învinuindu-l că e om rău; după ce l-au învinuit, trimit alt [sol].

Ei îi spun solului, cât acesta mai e în viață, tot ce vor să ceară [de la zeu]. Când tună și fulgeră, tracii de care e vorba trag săgeți în sus, către cer, amenințându-și zeul, deoarece ei nu recunosc alt zeu în afară de al lor.

După ceea ce am aflat de la helenii ce locuiesc în Hellespont și în Pont, fiind un om, acest Zamolxis ar fi trăit la Samos, ca sclav al lui Pythagoras, fiul lui Mnesarhos. Dobândind după aceea libertate, ar fi strâns multă bogăție și, astfel, cu averea câștigată, s-ar fi întors printre ai săi bogat.

---

[17] Vezi și lucrarea *Miturile esențiale* a lui Victor Kernbach.

Deoarece tracii trăiau în cumplită sărăcie și erau lipsiți de învățătură, acest Zamolxis, întrucât trăise printre heleni, îndeosebi în preajma lui Pythagoras, omul cel mai înțelept al Heladei, cunoscând astfel modul de viață ionian și niște moravuri mai de soi decât cele din Tracia, a cerut să i se clădească o sală de primire unde le oferea ospețe cetățenilor de vază; în timpul ospețelor îi învăța că nici el, nici oaspeții lui, nici urmașii lor nu vor muri vreodată, ci numai se vor muta în alt loc unde, trăind pururi, vor avea parte de toate bunurile. În tot acel răstimp cât își găzduia oaspeții, vorbindu-le astfel, el dăduse poruncă să i se facă o locuință subterană. Când a fost gata locuința, a dispărut și el din mijlocul tracilor, coborând în adâncimea încăperilor subpământene, unde a stat ascuns trei ani.

Tracii l-au regretat și l-au bocit ca pe un mort. Dar în anul al patrulea el s-a ivit iarăși dinaintea tracilor, făcându-i astfel să creadă tot ceea ce le spunea. Iată ce istorisesc helenii că ar fi săvârșit el. Întrucât îl privește pe Zamolxis, ca și locuința lui de sub pământ, eu nici nu tăgăduiesc toate câte s-au spus, nici nu le cred însă prea mult. Cred totuși că acesta a trăit cu mulți ani înainte de Pythagoras."[18]

* *
*

„Astfel se spune că un oarecare get, numit Zamolxis, a fost sclavul lui Pythagoras. De la filosof a obținut oarecari informații despre fenomenele cerești, iar altele de la egipteni, deoarece în peregrinările sale ajunsese chiar și în Egipt.

Întors în patrie, Zamolxis a dobândit respectul cârmuitorilor și al poporului, ca tălmăcitor al fenomenelor cerești. În cele din urmă, a izbutit să-l convingă pe rege să și-l facă asociat la cârmuire, ca pe un om având însușirea de a dezvălui voința zeilor. La început i s-a încredințat doar funcția de sacerdot al celui mai

---

[18] Herodot, *Istorii, IV – Despre Zamolxis*

venerat dintre zeii lor, iar apoi l-au proclamat zeu pe el însuși. Zamolxis și-a ales o anume peșteră, inaccesibilă tuturor celorlalți oameni, și acolo își petrecea viața, întâlnindu-se rar cu oamenii, afară de rege și de dregătorii lui. Regele îl susținea, văzând că acum poporul i se supune mult mai bucuros decât până atunci, în credința că el își dă poruncile după povața zeilor.

Acest obicei s-a păstrat chiar până în vremea noastră, întrucât ei au totdeauna un om de atare alcătuire, care de fapt nu este decât un sfetnic al regelui, însă la geți este venerat ca zeu. Tot astfel și muntele acesta a fost recunoscut sfânt, și geții așa îl numesc; numele lui, Kogaion, era același cu numele râului care curgea în preajmă. Când peste geți a domnit Burebista, împotriva căruia se pregătise să pornească război divinul Caesar, funcția aceasta înaltă o ocupa Deceneu. Așa sau altminteri, obiceiul pitagoreic de abținere de la folosirea animalelor ca hrană, introdus de Zamolxis, s-a mai păstrat."[19]

* * *

"(Vorbește Socrate) – Bine, Harmides, am zis, la fel este acum și cu descântecul nostru. L-am învățat acolo, în armată, de la unul din medicii traci ai lui Zamolxis, despre care se spune că îi face pe oameni nemuritori. Iar acel trac mă încredință că au dreptate confrații săi din Helada să sprijine ceea ce ziceam adineauri. Dar, a adăugat el, Zamolxis, care-i regele nostru, dovedește, ca zeu ce este, că tot așa cum nu se cuvine să încercăm a vindeca ochii fără să fi vindecat capul, nici să tămăduim capul fără să ținem seama de trup, cu atât mai mult nu trebuie să încercăm a vindeca trupul fără a căuta să tămăduim sufletul; pricina pentru care cele mai multe boli nu se supun artei medicilor Heladei este că ei nesocotesc întregul pe care s-ar cuveni să-l

[19] Strabon, *Geografia, VII – Despre Zamolxis*

îngrijească, iar dacă acestui întreg nu-i merge bine, nu poate să-i meargă bine nici părții. Așadar, zicea tracul meu, de la suflet pornesc cele rele și cele bune pentru corp, ca și pentru omul întreg; de acolo purced acestea, așa cum din cap purced cele privitoare la văz. [...]

Să presupunem că, așa cum ne încredințează Kritias, care este aici de față, ai și avea înțelepciune în tine și ai fi atât cât se cuvine de înțelept, tu nu mai ai nevoie nici de descântecele lui Zamolxis, nici de acelea ale lui Abaris Hyperboreul; voi fi însă nevoit să-ți dau numaidecât remediul împotriva durerii de cap."[20]

Pentru a confrunta juxtapunerea pe care o face Platon între Zamolxis și Abaris ar fi nevoie de o serie de elemente esențiale, mitologic vorbind, cu privire la amândoi. Abaris era socotit un magician care trăia fără a se hrăni și cutreiera Grecia zburând pe o săgeată de aur, dăruită de zeul Apollon, ca să vindece diferite molimi; singurul raport ar fi fost, deci, practicarea medicinei, care la Abaris, spre deosebire de Zamolxis, se efectua pe calea miracolelor.

Puține referințe antice descriu, nu întotdeauna la fel, zeul suprem al daco-geților, Zamolxis prezentându-l fie ca pe o divinitate htonică, fie personificând cerul, sau prin cumul de atribute - erou civilizator, zeu mesianic, învățător și judecător al oamenilor vii și gazdă cerească prielnică și mântuitoare a morților, arătându-ne, deci, o divinitate totală.

Comentatorii istoriei dacilor au ocolit adesea tocmai elementele din care se poate deduce, cu minimă incertitudine, că Zamolxe a fost un erou național, unul dintre acele personaje ilustre pe care mitologia le numește inițiați, ceea ce se întâmpla de obicei în epoca de formare a miturilor, când, după dispariția sa, eroul, care a fost învățător și judecător al poporului său, a fost transformat în zeu.

---

[20] Platon, *Harmides – Despre Zamolxis*

Izvoarele antice sunt, aşadar, puţine şi incerte. Zamolxe mai este amintit de Apulius, de Lucian din Samosata, de Enea din Gaza, Origene, Porphirius, Iamblichos, Iulian Apostatul, Hesychios din Alexandria, Clement Alexandrinul, Iordanes.

În linii mari, doctrina zamolxiană respectă următoarele principii: nemurirea ca atare (Herodot) sau imortalitatea sufletului (neexistând credinţa celtică în metempsihoză); vindecarea prin corelaţia trup – spirit, ceea ce indică omul integral (Platon); ascetismul, urmărind să nu folosească nimic viu în hrană; predicarea curajului cel puţin la ktistai (Strabon); cunoaşterea astrelor (Iordanes); morala dreptăţii şi a cinstei (Herodot).

Zamolxis şi Kogaionul

„Muntele care se ascunde privirilor" nu se vrea o formulare metaforică, ci o realitate a cărei acceptare şi înţelegere îl ancorează într-un spaţiu geografic determinat în contextul unor legi fizice.

Se spune că ar fi vorba despre Muntele Gugu (2.291 m) din Masivul Tarcu-Godeanu, semn de hotar, convergent, pentru cele trei provincii istorice – Banatul, Ardealul şi Oltenia – care constituiau arealul spiritualităţii şi politicului geto-dacilor, dar şi a ceea ce avea să fie Dacia Felix, după cucerirea de către Imperiu. Personajul Zalmoxis[21] sau Zamolxis[22] pare a se regăsi sub această denumire de-a lungul secolelor în formele de manifestare spirituală la geto-daci, precum şi la traci, cu un specific aparte pentru teritoriile nord-dunărene, prin personaje cu rol de mari preoţi, care s-au identificat cu zeul suprem al cărui nume l-au împrumutat. În baza afirmaţiilor lui Herodot cu privire la Zalmoxis, despre care spune – legat de natura lui umană – că *„fiind doar un muritor, a*

[21] denumire dată de Herodot (484-425 î.e.n.) în *Istorii*

[22] după Strabon (63 î.e.n.-19 e.n.) în *Geografia*

fost rob, în Samos, robul lui Pitagora", se pot formula câteva idei.

Cunoscând faptul că Pitagora a făcut călătorii de studii în Iudeea, Persia, Fenicia, Egipt, apoi Sparta şi Creta, se pare că l-ar fi întâlnit pe acel epopt în zalmoxianism în călătoria din Egipt, unde, conform lui Strabon, deprinsese cunoştinţe astronomice de la iniţiaţii (preoţii) de acolo. Este posibil ca Pitagora şi epoptul în zalmoxianism, care va deveni un Zamolxis, să se fi apropiat ca dascăl-învăţăcel, şi nu neapărat ca stăpân-sclav. Trebuie subliniat că şi la epopţii în zalmoxianism călătoriile de studii erau relativ curente, dacă se au în vedere cele scrise de Lucian de Samosata în *„Scitul sau oaspetele"*, unde este vorba de Toxaris – figură legendară – care a vizitat Atena în vremea lui Solon, cu mult înaintea lui Anacharsis.

Iniţierea va fi durat până la anul 531 î.e.n., când Pitagora emigrează în Italia meridională, la Crotona, unde fundează o comunitate religioasă şi politică, datorită căreia cetatea obţine supremaţia în regiune, devenind un model, ulterior, şi pentru Tarent şi Siracuza. Aici este posibil ca epoptul în zalmoxianism, devenit colaborator apropiat al lui Pitagora, să se fi *„îmbogăţit"*[23], ca, după aceea, *„să se întoarcă în patria lui, unde a clădit o casă pentru adunarea bărbaţilor, în care îi punea să benchetuiască pe fruntaşii ţării, învăţându-i."* Ceea ce pare o certitudine în relaţia celor doi este faptul că getul a fost profund marcat de cunoştinţele astronomice învăţate în Egipt şi la Samos, la care se adaugă iniţierea făcută de Pitagora în matematică şi filosofie. Herodot subliniază: *„Zalmoxis avuse legături cu grecii şi cu Pitagora, un însemnat gânditor al acestora..."*. Pitagora i-a transmis getului – ca o premieră pentru lumea sa – realitatea că matematica este o ştiinţă demonstrativă, iar numerele, principiul, rădăcina şi sursa tuturor lucrurilor. Atenţia s-a concentrat asupra numărului 10, care apărea sub forma unui triunghi, cu laturile alcătuite din patru

[23] Cf. Herodot. IV.95

unităţi (tetraktys); în cosmologie, Pitagora îi va fi transmis că numărul avea un rol esenţial, el constituind partea raţională a Universului, graniţa lui cu infinitul. Ceea ce s-a păstrat din toate acestea, implantate de Zalmoxisul secolului al VI-lea î.e.n. în structura spirituală a geto-dacilor nord-dunăreni, ca formă de gândire şi concepţie, independent de elementele filosofice şi ştiinţifice, a fost o profundă religiozitate.

Trebuie menţionat că, în acea perioadă istorică, când noul Zalmoxis reforma religia geto-dacilor, tulburător, în întreaga lume antică se întâmplau lucruri deosebite, decisive pentru istoria umanităţii: la Babilon, în timpul lui Nabucodonosor, se construia (între 605-526 î.e.n.) ziguratul Etemenaki, cunoscut ca *„Turnul lui Babel"*, în mod cert şi cu rol de observator astronomic; trăiau şi creau filosoful chinez Lao-Tse (604-531 î.e.n.), întemeietorul daoismului, precum şi Zarathustra (599-522 î.e.n.), filosof şi întemeietor al religiei iraniene; de asemenea, trăiau Sakya-muni, adică Gauthama Buddha (555-486 î.e.n.), întemeietorul budismului, şi filosoful şi moralistul Kon-Fu-Tzî (551-479 î.e.n.), întemeietorul confucianismului; se scriau cele mai vechi părţi ale Bibliei, parte redactate în sec. VI î.e.n.; în Capitoliul din Roma se instala un simbol de origine etruscă, *„Lupoaica"*, devenită simbolul Cetăţii Eterne. O explicaţie la apariţia acestei incredibile liste de reformatori şi reforme ar putea fi cele spuse de Diodor din Sicilia (?-21 e.n.): *„Într-adevăr, se povesteşte la arieni că Zarathustra a făcut să se creadă că o zeitate bună i-a dat legile întocmite de el. La aşa-numiţii geţi, care se cred nemuritori, Zamolxis susţine şi el că a intrat în legături cu zeiţa Hestia, iar la iudei Moise cu divinitatea căreia îi spune Iahve."*[24] După întoarcerea acasă, Zamolxe avea să construiască amintita *„casă"* în care-i aduna pe puternicii ţării, punându-i să *„benchetuiască"*, cert fiind vorba de mese rituale, învăţându-i că sunt nemuritori. Această *„casă"*

[24] În *Biblioteca istorica* 1.94.2.

trebuie să se fi aflat într-o zonă accesibilă şi frecventată. Herodot specifică, legat de casa în care marele preot făcea cunoscute învăţăturile sale în *„adunarea bărbaţilor"*, că era o construcţie cu caracter public şi aminteşte că noul Zamolxis a poruncit să i se construiască apoi şi o locuinţă subpământeană, de uz personal, în care avea să trăiască timp de trei ani, făcând proroci bazate pe semne cereşti şi primind numele de zeu, după care s-a retras, *„petrecându-şi viaţa într-o peşteră"*. Între perioada de locuire în acel centru unde era *„casa bărbaţilor"* şi retragere, din textele lui Herodot şi Strabon se constată că a existat o perioadă de locuire de trei ani într-o locuintă subpământeană, care a însemnat proroci pe bază de semne cereşti, ceea ce ne poate duce la concluzia că acea locuinţă ar fi putut fi un observator astronomic, construit undeva într-o zonă favorabilă observării mersului astrelor şi planetelor, care nu putea fi decât un munte, devenit o zonă sacră. De-a lungul timpului, au fost numeroase propuneri ale istoricilor în legătură cu *„zona sacră"* sau *„muntele sacru"*, în mai tot lanţul Carpaţilor, cum ar fi Munţii Călimani (M. Sadoveanu) sau Vârful Omu (N. Densuşianu).

Împotriva acestor variante de amplasare a Kogaionului – muntele sfânt – s-au ridicat obiecţii legate de faptul că muntele în cauză trebuia să fie, neapărat, *„un munte ascuns"*, aşa cum pretind vechile tradiţii. În legătură cu localizarea Kogaionului (Cogaenum, Kogaionon, Gogaionul), trebuie amintit că majoritatea istoricilor, urmându-i pe Constantin şi Hadrian Daicoviciu, susţin ideea că muntele *„Kogaionon"* al dacilor este Dealul Muncelului (Dealul Grădiştei), din Munţii Orăştiei, cu complexul său de sanctuare. Istorici de seamă, precum C.C. Giurescu şi Dinu C. Giurescu, par să admită că Cogheonul ar fi actualul munte Gugu, bazat, în principal, pe existenţa unei peşteri situată aproape de vârf, adusă în atenţie de naturalistul Alexandru Borza, în anul 1942, dar şi pe o similitudine de fonetism: Cogheon, Coghen, Gugu, atât pentru munte, cât şi pentru apa care curge în preajma lui (amintită de Strabon).

Conform vechilor tradiţii, o însuşire a muntelui sacru trebuia să fie aceea de a se ascunde privirilor, dar nu într-o banală ceaţă, care ar exclude ideea de supranatural. Or, un asemenea fenomen, real, a fost descris: *„Acest cel mai înalt pisc al masivului Godeanu uneori se ascunde. Dacă vii din Retezat spre apus şi e senin şi soarele străluceşte în sens avantajos, Gugu poate fi învăluit în ceaţă, sau cine ştie cum şi în ce, fiindcă pentru vedere apar numai cerul şi orizontul, ca şi cum muntele ar fi străveziu. Nu se întâmplă totdeauna aceasta, poate destul de rar, dar uneori muntele Gugu se ascunde."*[25]

Înainte de a da o explicaţie acceptului de egalitate între *„muntele sacru"* şi vârful Gugu, trebuie subliniat că este vorba de un fenomen optic de totală refracţie a luminii, care se produce în anumite condiţii meteo. El se datorează straturilor de aer, cu densităţi diferite, care se *„pliază"* pe versanţii estici ai munţilor din zonă, în condiţii de calm atmosferic local. Fenomenul, de o deosebită complexitate, poate fi explicat prin rolul de factor determinant pe care-l are *„centrul de frig local"*, generat de prezenţa a două căldări glaciare în imediata apropiere a vârfului Gugu şi a vârfului Cracul Peşterii, care modifică densitatea stratului de aer şi, implicit, indicele de refracţie.

Un alt fenomen asociat acestui *„centru"* este cel de drenare a nebulozităţii (ceaţă, nori) de pe versantul estic al celor două vârfuri sub forma unui condens în albia pârâului Branului. Pe versantul vestic, fenomenul determină precipitaţii, care alimentează pârâul Izvorul Gugului. În aceste condiţii, mai ales deasupra versantului răsăritean, este frecvent cer senin. Caracteristicile menţionate conferă locului o trăsătură de *„sacralitate"*, dar mai ales versantului estic îi oferă condiţii care permit observarea cerului. Corelând acestea cu afirmaţia lui Strabon, legată de faptul

[25]Victor Kernbach, *Muntele ascuns al lui Zamolxis.* În *România pitorească*, nr. 7/1972

că Zamolxis, *„întemeiat pe semne cerești, făcea prorociri"*, se pot avansa următoarele ipoteze:

1. În perioada în care Zamolxis *„îi învăța pe fruntașii țării"*, în sec VI î.e.n., în zona paralelei 45, clima Europei se răcise considerabil (dovadă studiile de climatologie istorică, pe baza mișcărilor gheţarului Fernau), rezultând și o nebulozitate accentuată și de lungă durată, ceea ce ridica probleme în privința amplasării unui observator astronomic.

2. Zamolxis a căutat un loc, de unde, în ciuda condițiilor neprielnice, să poată observa nestingherit cerul; acest loc a fost găsit, era *„o locuință subpământeană"*, de fapt o crevasă naturală în apropierea vârfului muntelui, care a fost modificată, pentru a obține un coridor din care se putea observa cerul într-o anumită dechidere unghiulară.

3. După ce lucrarea a fost terminată, Zamolxis *„dispare din mijlocul tracilor, coborând în locuința lui de sub pământ. A trăit acolo trei ani. Tracii doreau mult să-l aibă, jelindu-l ca pe un mort. În al patrulea an, el le-a apărut și, astfel, Zamolxis făcu vrednice de crezare învățăturile lui."* Deși, vreme de trei ani, a lăsat să se creadă că este mort, ca apoi să apară iar în comunitate, se pare că Zamolxis nu a urmărit o *„reînviere"* care să întărească învățăturile lui despre nemurire, ci cu totul altceva. Probabil că scopul autoizolării de trei ani a fost observarea unui anumit fenomen ceresc, considerat de o deosebită importanță. Locuința subpământeană, ca un observator astronomic și, poate, ca o construcție ce permitea urmărirea astrelor și ziua, pentru că – deși fântânarii se feresc să o spună, se știe că, din fundul fântânilor adânci – se poate vedea și ziua licărirea stelelor, datorită reflexiei razelor de lumină sub un anumit unghi de incidență în mediul dat. În plus, dacă lumina soarelui n-ar *„estompa"* în timpul zilei cerul, atunci s-ar putea observa cum, în 24 de ore, constelațiile zodiacului se perindă una după alta, la o oră și jumătate, deasupra orizontului. Terenul ales, un *„amfiteatru"* cu *„amplificare"* naturală, datorită orografiei locului, ar fi putut să fi fost incinta

sacră, unde, după reapariţie, se asista la *„revenirile"* zeului şi de unde acesta îşi făcea cunoscute învăţăturile şi prorocirile pe baza observaţiilor astronomice. Referitor la aceste cunoştinţe, ele erau extrem de avansate pentru acea epocă, iar Iordanes (sec.VI e.n.), istoric al goţilor, atrage atenţia că geto-dacii, în timpul regelui Burebista şi al marelui preot Deceneu, cunoşteau *„teoria celor douăsprezece semne ale zodiacului, cum creşte şi scade orbita Lunii, cu cât globul de foc al Soarelui întrece măsura globului pământesc, sub ce nume şi sub ce semne cele trei sute şi patruzeci şi şase de stele trec în drumul lor cel repede de la răsărit la apus, spre a se apropia sau depărta de polul ceresc, eclipsele solare, rotaţia cerului, regulile prestabilite ale astrelor care se grăbesc să atingă regiunea orientală şi sunt duse înapoi în regiunea occidentală"*. Amplasarea *„observatorului astronomic"* din Gugu, semnalat pentru prima dată de Alexandru Borza[26], permite observarea cerului pe o deschidere de circa 160 grade, pe direcţia de la nord-est la sud. În situaţia dată, în perioada solstiţiului de iarnă se putea observa Constelaţia Gemenii, care, prin orbita ei, culminează deasupra orizontului de sud. Cerul nocturn din solstiţiul de vară permitea observarea culminaţiei Constelaţiei Săgetătorului, tot deasupra orizontului sudic, ea având orbita cea mai joasă dintre toate constelaţiile zodiacului. Între orbitele celor două constelaţii, se înscriu orbitele celorlalte constelaţii zodiacale. Vârful Cracul Gugului, cu *„observatorul astronomic"*, îşi primeşte, astfel, încă o legitimitate. Trebuie subliniat că, la o încercare, astăzi, de a se reconstitui *„cerul"* observat de Zamolxis, ar apărea probleme majore, din cauza procesiei echinocţiilor în timpul celor peste 2.500 de ani trecuţi, în care punctul vernal şi semnele zodiacului s-au deplasat în sens retrograd cu circa 28 de grade faţă de constelaţiile zodiacale. În ceea ce priveşte *„observatorul"*,

---

[26] În *Sanctuarul Dacilor*, publicaţiile Institutului Social Banat-Crişana, Timişoara, 1942

acesta este o crevasă amenajată în vârful Cracul Gugului, dimensiunile fiind: 10 metri lungime, 2 metri lățime, 2-3 metri înălțime, coordonatele geografice fiind 45° 16' 54'' latitudine nordică și 22° 42' 44'' longitudine estică, cu altitudinea de 2.150 metri. Accesul nu este deloc ușor, muntele putând fi abordat dinspre vest, dar mai ales dinspre est, unde se găsesc și astăzi stânele, care, acum două milenii și jumătate, îl asigurau probabil pe cel de la *„observator"*. Acolo se poate ajunge venind doar pe plaiuri, pe creste, dinspre Depresiunea Hațeg, Valea Jiului sau Valea Cernei. Piscul secundar al vârfului Gugu – Cracul Peșterii – este alcătuit din blocuri de granit dezagregate, peisajul oferit de clivajul rocilor dizlocate și prăvălite de climatul aspru de altitudine fiind spectaculos. Cu toată inaccesibilitatea muntelui și duritatea rocilor, *„peștera"* sugerează o muncă titanică de amenajare, intrarea amintind de o poartă megalitică. Realizarea construcției subpământene a marelui preot a necesitat calcule și eforturi care nu puteau avea decât o motivație – o credință intensă, capabilă să mobilizeze energii spirituale și materiale la un înalt nivel. În afară de acel *„confort astronomic"* necesar, locul trebuia să mai conțină și unele simboluri ale marelui preot, cum ar fi triunghiul dreptunghic format de cele trei vârfuri, posibile elemente de triangulație pentru măsurători cerești.

Considerat zeu, reformator al religiei sau profet, Zalmoxis *întrupează geniul religios al daco-geților, pentru că, în ultimă instanță, el reprezintă spiritualitatea autohtonilor, a acelor strămoși aproape mitici învinși de romani.*

În același timp, Victor Kernbach încearcă să ne lămurească, urmând textul lui Strabon: *„Locuința marelui preot dac ar fi fost într-o grotă din Kogaion și aici, în clipe de cumpănă venea să se sfătuiască sau să consulte voci oraculare probabil chiar regele dacilor. Autorii greci relatează că dacii își numeau preoții <călători prin nori>; de aici, pare să rezulte cel puțin faptul că sanctuarul principal era pe un masiv atingând norii."* Strabon ne semnalează prezența acelei ape care curgea pe alături de Muntele Sacru și,

într-adevăr, Ialomița izvorăște din vecinătatea întreitului Stâlp al Cerului, menționat în tradiția antică, format din piscurile Găvanu, Vârful Ocolit și Omu. Mai departe, acest râu evită platoul Babelor, ajungând la picioarele peșterii care-i poartă numele.

V. Kernbach și Strabon ne mai spun că Zamolxe s-a retras într-o grotă unde aveau intrare doar regele și slujitorii săi, pentru a ține sfat de mister în problemele țării. Încă o dată realitatea se poate verifica în teren. Faptul că grota avea reputație sacră ne-o demonstrează denumirea, păstrată de tradiție, a celui mai îndepărtat punct accesibil al ei – La Altar. În plus, vechea denumire a Peșterii Ialomiței este *„grota lui Decebal"*, iar una dintre grote se numește chiar *„sala lui Decebal"*, fapt care demonstrează că regele-erou dac obișnuia să vină aici ca și înaintașul său Burebista.

În al treilea rând, V. Kernbach ne atrage atenția supra *„călătorilor prin nori"*, cum se numeau preoții daci, de aici ajungând la concluzia că sediul marelui preot se afla pe un masiv atingând norii. Or, este cunoscut faptul că Vârful Omu este în permanență învăluit de nori sau deasupra lor!

Toate textele antice echivalează inițierea cu drumul parcurs de neofit pentru a ajunge la *„a doua naștere"*, iar orice inițiere veritabilă are o structură triplă – aceasta fiind, după părerea lui Rene Guenon, gradarea fundamentală. Numai că templul arhetipal din Bucegi ne prezintă și el o structură pe trei nivele, ceea ce-l face să devină simbolul arhetipal al inițierii zamolxiene.

Primul nivel – și cel mai de jos – este grota Ialomiței sau grota lui Zamolxe, unde neofitul murea pentru lume, pentru a se naște a doua oară din pământ, cu scopul bine fixat de a ajunge să cunoască tainele cerului. Această ultimă etapă a inițierii, a cunoașterii tainelor cerești, spirituale, era realizarea supremă a omului în tradiția orientală, dar și în cea a Occidentului, cel puțin la începuturile Evului Mediu (vezi Legenda Graalului, Legenda regelui Arthur și a cavalerilor Mesei Rotunde).

După ce neofitul se năștea a doua oară în grota lui Zamolxe, după o instruire prealabilă pe cel de-al doilea nivel, Platoul

Babelor, unde devenea inițiat, ajungea, în sfârșit, la cel de-al treilea nivel (Altarul sau Sanctuarul Principal, Întreitul Stâlp al Cerului), atingând inițierea divină, în Centrul Lumii. Astfel desemnează toate tradițiile antice Dacia, iar dacii, și nu numai ei, vedeau în Kogaion centrul suprem al lumii, Axa, Polul Getic. Această Axis Hiperboreus, Axis Mundi, este formată din trei vârfuri alăturate: Găvane, Omu și Vârful Ocolit.

Deci Kogaionul, imensul templu natural, este un simbol arhetipal, adică un model pentru toate templele antice legate de religiile de mistere care presupuneau o naștere a doua oară. Astfel, structura trinitară a templului din Bucegi se regăsește în construcția bisericilor creștine care sunt împărțite în pronaos, naos și altar. La fel – templele egiptene și cele grecești, în care cele trei diviziuni ale templului egiptean se mențin totdeauna.

Zamolxis și simbolismul

Urmărindu-l pe marele esoterist René Guénon, se poate observa că svastica este emblema Polului Ceresc, cunoscută în Orient și sub numele de Giuvaerul Cerului.

În timpul călătoriilor sale prin Tibet, Jean Marques-Riviere a primit de la marii maeștri lama două informații de inestimabilă valoare pentru istoria noastră străveche:

1. *„Tradiția ne spune că, înaintea glorioasei dinastii din Lassa, înaintea înțeleptului Passepa, înainte de Tsangkhapa, Domnul Atotputernic locuia în Occident, pe un masiv înconjurat de mari păduri... În acel timp exista încă Floarea pe svastică... Dar ciclurile negre l-au determinat să părăsească Occidentul și să vină în Orient, la poporul nostru. Atunci el a umbrit Floarea și svastica rămâne exclusiv simbol al puterii Giuvaerului Cerului. Atotputernicia lui ne ocrotește, dar legile inexorabile ne domină și, în fața ciclurilor sumbre, trebuie să se ascundă și să aștepte".*

2. *„Reține și meditează la ceea ce îți voi spune – de înțeles vei înțelege mai târziu: odinioară, centrul Domnului Celor Trei Lumi*

nu era unde este acum. Au fost epoci, în acest ciclu, când Tradiția Vieții era cunoscută și adorată deschis; Centrul Spiritual al lumii era în valea unui mare fluviu; apoi, în fața valurilor crescânde ale năvălirilor barbare, El s-a mutat în Orient, unde își are acum reședința, ascuns de ochii oamenilor".

Concluziile impuse de aceste texte ne demonstrează că: Centrul spiritual din Tibet este derivat de-a dreptul din centrul suprem, care se afla în vechime în Carpați, fapt exprimat prin formularea *„Domnul celor Trei Lumi (Zamolxe)"*, care *„s-a mutat în Orient"*. Aceasta cu atât mai mult cu cât, în raport cu Tibetul, Carpații se află situați în Occident. Toate mărturiile ne spun că Munții Carpați erau acoperiți de păduri mari și înfricoșătoare, iar fluviul despre care se vorbește în mesaj nu este altul decât Dunărea.

Mai rămâne doar svastica, acest simbol care desemnează polul ceresc. În acest sens, putem confirma spusele inițiatului tibetan, consultând o hartă a Bucegilor și urmărind persistența simbolismului svasticii la poporul român. Desfășurând harta masivului Bucegi, suntem de-a dreptul uimiți – simbolul svasticii este desenat de înseși culmile Muntelui în mijlocul căruia se află întreitul Stâlp al Cerului format din vârfurile Găvane, Vârful Ocolit și Omu!

Svastica marchează istoria poporului român din cele mai vechi timpuri și până în prezent, când mai există păstrători ai tradiției despre Muntele Sfânt. Astfel, acest simbol al Axului Lumii, al Polului Spiritual Getic, apare pe o piesă de aur din tezaurul de la Băiceni, pe motivele cusăturilor bucovinene sau pe acoperământul de mormânt al Mariei de Mangop, doamna lui Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei, acestea fiind numai câteva dintre exemple.

La acestea se adaugă un fapt inedit, menționat de Nicolae Lovinescu. El ne povestește cum un profesor, stând de vorbă cu un țăran, încerca să-l convingă de faptul că svastica este un simbol nazist. Țăranul l-a ascultat cu răbdare, apoi, scuturând din cap, a

zis: *„Ba nu! E a nost! Îl avem de pe vremea urieşilor!"*

Pentru a demonstra persistenţa Muntelui Sfânt al dacilor în credinţele noastre, trebuie să mai menţionăm şi faptul că, în gura peşterii Ialomiţa, s-a ridicat o lavră creştină, unde trăiesc câţiva călugări. Cristina Panculescu, aflată în excursie de cercetare la faţa locului, a fotografiat, într-una dintre deplasările ei, Vârful Ocolit, asupra căruia coboară un jet de lumină, şi i-a dat fotografia stareţului. *„Ne-am întors la schit pentru a ne lua rămas bun şi pentru a participa la slujba de dimineaţă. Biserica era deschisă, dar pustie. Când a venit stareţul, i-am arătat fotografia cu Vârful Ocolit deasupra căruia străluceşte coloana de lumină şi, fără să-i dau vreo explicaţie, l-am întrebat numai dacă-i spune ceva sau dacă seamănă cu ceva."* – a relatat Cristina Panculescu. Stareţul a rostit abia şoptit: *„Sfântul masiv!" „I-am oferit fotografia; tot timpul slujbei, vocea stareţului a fost marcată de o emoţie pe care îi era greu s-o stăpânească."* – continuă relatarea.

Un alt simbol pe care-l găsim atât în Orient, cât şi în Occidentul străvechi, este simbolul cunoscut sub numele de Yin/Yang. Poate părea ciudat, dar Vârful Ocolit transpune în natură acest simbol tradiţional!

Solomonarii, Muntele Sfânt şi Tăbliţele de la Sinaia

Solomonarii sunt, în tradiţia românească, vrăjitori, practicând magia, socotiţi a fi învestiţi cu puteri miraculoase, putând avea raporturi cu duhurile. În imaginarul popular, ei încalecă balauri, sunt în stare să facă ascensiuni cereşti şi să oprească sau să aducă grindina. Tradiţia românească ne spune că solomonarii poartă, ca veşmânt, o tundră albă, zdrenţuită, o traistă în care îşi ţin instrumentele magice şi Cartea Solomonăriei. Viitorii solomonari erau răpiţi de mici de către solomonarii bătrâni şi crescuţi în centrul pământului, unde învăţau toate limbile făpturilor vii, toate formulele magice şi toate tainele naturii, vrăjile şi farmecele.

La poalele Bucegilor, în staţiunea Sinaia, s-a descoperit un tezaur format din plăcuţe de plumb care, conform părerii unor cercetători, ar relata istoria dacilor din cele mai vechi timpuri şi până la domnia lui Decebal, şi chiar mai departe. Iată ce ne spune Adrian Bucurescu despre aceste tăbliţe: *„În tăbliţele de la Sinaia apare şi cel mai important conducător de după Decebal, neştiut de istoria noastră oficială, dar sugerat de celebrul poem germanic medieval Cântecul Nibelungilor, sub numele de Ramunc sau Siheger, ca duce al valahilor. Acesta este eliberatorul Daciei, cel care a iniţiat revenirea la vechile tradiţii ale ţării, precum şi culegerea de legende divine sau mirene, consemnate în tăbliţele de la Sinaia. Variante pentru numele lui sunt: Romanh, Romansie, Lomanh şi, una foarte importantă, SO LOMONIUS, însemnând «Cel Luminos»".* Atributul dat acestui rege dac aduce lumină atât în enigma textelor de la Sinaia, cât şi în originea Solomonarilor. Ei nu sunt urmaşii regelui biblic Solomon, ci ai acestui rege luminos al Daciei. Aceleaşi tăbliţe ne spun că Solomonarii fac parte dintr-un ordin mistic cu sediul în cetatea Babariului. Această cetate poate fi pusă în legătură cu stâncile din vecinătatea Platoului Bucegilor, numite Babele, unde neofitul, după ce era născut a doua oară în grota lui Zamolxe, se pregătea, pentru a se naşte a treia oară pe Întreitul Stâlp al Cerului, ultimul stadiu al templului iniţiatic din Bucegi.

Prin urmare, tăbliţele de la Sinaia par a fi scrise de solomonari, urmaşi ai acelor kapnobatai – *„călători prin nori"* – despre care ne vorbeşte Strabon.

Zamolxis în literatură şi artă

Lui Zamolxe, literatura îi atribuie sensuri simbolice, de figură aurorală a spaţiului mitic românesc. În poemul *Memento mori*, Eminescu îl prezintă în ipostaza de zeu războinic: *„Şi Zamolxe, cu uraganul cel bătrân, prin drum de nouri/Mişcă caii lui de fulger şi-a lui car."*

Înveşmântat cu hlamidă albă, Zamolxe conduce oştirea dacă împotriva romanilor; portretul său este realizat în replică la cel al lui Zeus: *„Ca o negur-argintie barba lui flutură-n soare,/Pletele-n furtună-nflate albe ard ca o ninsoare,/Colţuroasa lui coroană e ca fulger împietrit,/Împletit cu stele-albastre. Răsturnat în car cu rune,/Cu-a lui mână-arată drumul la oştirile-i bătrâne/Şi de dor de bătălie crunt e ochiul strălucit."*

În poemul *Gemenii* apare ca zeu al armoniei, însoţit de lună şi soare: *„În capul mesei şade Zamolxe, zeul getic,/Ce lesne urcă lumea cu umăru-i atletic./În dreapta lui sub vălul de ceaţă mândrul soare,/În stânga-i şade luna sfioasă, zâmbitoare..."*

Tot ca zeu suprem, capabil să readucă viaţa în trupul îngheţat de moarte, este înfăţişat şi în poemul *Strigoii.*

Lucian Blaga a scris o dramă intitulată *Zamolxe*, în care abordează problema naşterii religiilor; subintitulată *Mit păgân*, lucrarea îl prezintă pe Zamolxe ca profet izgonit din cetate pentru că propovăduieşte credinţa în Marele Orb; timp de şapte ani trăieşte într-o peşteră din mijlocul pădurii. Între timp, ideile lui se răspândesc în cetate. Simţindu-se ameninţat de noua religie, marele mag al dacilor hotărăşte să-l transforme pe Zamolxe în zeu. Îi comandă o statuie, iar, când profetul se reîntoarce în postura de străin sălbăticit, găseşte lumea adunată la templu pentru a-i înălţa statuie. Magul îi explică acest demers: *„Poporul se răzbună/fără să vrea /fără să ştie./Ai încercat să-l scapi de zei/şi azi îţi ai şi tu/un chip de piatră printre ei!"*

Furios pe manevra preotului, îşi distruge statuia, stârnind revolta mulţimii care îl ucide cu bucăţi din statuie. În final, lumea îl recunoaşte în cel mort pe Zamolxe şi realizează că, prin moartea sa, le-a fost redat Dumnezeul Orb. Blaga sugerează discret că instituirea unei ordini religioase are nevoie de o jertfă; de altfel, în singurătatea peşterii sale, Zamolxe primeşte mai multe semne care îi vestesc sacrificiul.

Zamolxis în spiritualitatea românească

„Niciodată adoratorii lui Zalmoxis n-au înțeles să cedeze fără luptă" afirma un istoric contemporan. Această credință în nădejdea existenței războinice vine din adâncul unui crez deosebit de alte popoare ale timpului. Vasile Pârvan îl surprinde esențial în *„Getica"*: *„...sufletul e nemuritor. Trupul e o împiedicare pentru suflet de a se bucura de nemurire: de aceea el nu are nici un preț, poftele lui nu trebuie ascultate, la război el trebuie judecat fără părere de rău. Omul nu poate ajunge la nemurire decât curățându-se de orice fel de patimi, carnea, vinul, femeile sunt o murdărire a sufletului. Prin asceză și monoteism, dacii respectau precepte creștine înainte de creștinism."*

Pentru daci, odiseea sfântului Andrei a venit în întâmpinarea ethosului zalmoxist. O viziune a modelelor exemplare confirmată de Porphirios atunci când relatează că, pe Zalmoxis, daco-geții *„îl adoră ca pe Heracles"*.

Ni se dezvăluie, astfel, și un alt aspect al principiului zalmoxist, care duce la existența unui cult al eroismului *„la cele mai războinice populații"* – după cum îi numea Pliniu cel Tânăr pe strămoșii noștri.

Istoriografia a dat numeroase valențe timpului: ciclic, spirală, vertical. Mircea Eliade vorbea despre un timp al oamenilor cavernelor, precum și de unul al grecilor, ca un timp ciclic, mitic al eternei reîntoarceri.

Pierre Chaunu, în lucrarea sa *Istorie și decadență*, creionează un timp al verticalității, considerând timpul iudeo-creștin, timpul nostru contemporan.

„Din traci s-au născut românii", spunea Mihai Eminescu, intuind esența etnică a poporului român. Românii au moștenit, de la daci, ramura nordică a tracilor, tipul și trăsăturile de suflet întru Zamolxis.

Constantin Brâncuși, sculptorul român al universalității, a

însufleţit, într-o binecunoscută sculptură a sa, *„Cumineţenia Pământului"*, o trăsătură ingenuă de bun simţ încarnat din spiritul neamului nostru.

Popor cu adânci rădăcini ţărăneşti, în spaţiul mioritic, românii au cultivat bunul simţ, smerenia, buna vecinătate. Peste ei, de-a lungul istoriei, au trecut toate invaziile barbare din spaţiul euro-asiatic.

Ei au rămas aici ca o piatră din muntele Kogaionului. Această trăinicie telurică izvorăşte din originea milenară, de la începutul vieţii umane, a strămoşilor neamului românesc, pe aceste meleaguri carpato-danubiano-pontice. Din această experienţă milenară s-a născut înţelepciunea *„Cumineţenia Pământului"*.

O altă faţetă a spiritului nostru o găsim în acel Weltanschaung războinic, haiducesc, *„a se face nemuritor"* (Herodot), care este sufletul zalmoxist, sub semnul lupului. Lup – *„daos"* – este numele de origine indo-europeană a dacilor ca temelie a *„Cumineţeniei Pământului"*.

Prin această moştenire ancestrală zalmoxistă, românii s-au ridicat întotdeauna la luptă, răzvrătire, război, de câte ori fiinţa lor a fost agresată de factori externi. Astfel, din adâncul metafizic al trăirii româneşti s-au născut simboluri naţionale unice, colectivităţi unite în individualitate, personaje tragice prin destinul lor: Burebista, Decebal, Gelu, Mircea, Ştefan, Mihai, Horea, Tudor, Avram Iancu, Antonescu.

Românii au creat propriul lor timp, cel al trăirii telurice, chtonice ancestrale, metafizice – Timpul transcendenţei – ce leagă, pe Pământ şi în Ceruri, omul şi neamul, cu Dumnezeu, într-o trinitate a veşniciei.

Iisus ne-a relevat că neamurile se înfăţişează în faţa Domnului, neamurile ca o creaţie firească divină veşnică, opuse contopirii cosmopolite, federative.

Urmând linia individ-neam-Dumnezeu, unită prin forţa esenţială a iubirii creştine, avem o contopire a împlinirii individului şi neamului într-o unitate inseparabilă.

Iisus ne-a relevat şi puterea sacrificiului. Pentru neam, sacrificiul eroului reprezintă mântuirea sufletului colectiv. În acest fel se explică sacrificiul individual al celui mai bun şi frumos fiu al neamului, pe altarul credinţei lui Zalmoxis (fapt consemnat de Herodot) pentru victoria în război – Fiinţa Omului pentru perenitatea fiinţei Neamului, într-o simbioză indestructibilă.

Pentru români, urmaşii dacilor, mitul, credinţa în Zalmoxis, în *„a te face nemuritor"*, se substituie Vechiului Testament, devenind temelia înţelegerii şi trăirii fireşti a sensurilor Noului Testament. Rădăcina ancestrală zalmoxistă este un izvor spiritual ce dăruieşte viaţa perpetuă spiritualităţii noastre ortodoxe.

Pornind de la această adorare a lui Zalmoxis de către vechii daci, putem descoperi căi nebănuite ale sufletului strămoşilor noştri.

Dacii sunt cel mai deosebit popor din spaţiul european şi universal. O sinteză unică de cultură şi civilizaţie originară. Ei sunt, după Nicolae Densuşianu, obârşia panthenonului grec, scuar al zeilor. Dacii, *„cum îşi spun ei înşişi şi cum le zic şi romanii"* (Dio Cassius), au fost cu siguranţă *„cei mai viteji şi mai drepţi dintre traci"* (Herodot). Originea lor a născut multe controverse, dar, datorită cercetărilor din ultimii ani, în special ale lui Nicolae Miulescu, prin cartea *„Dacia – ţara Zeilor"*, s-au dezvelit multe secrete despre trecutul strămoşilor noştri. Nicolae Miulescu afirmă că *„populaţia continentului nostru are la bază două mari grupuri de europeni care, având aceleaşi rădăcini de la omul erei glaciare, s-au diferenţiat unul de celălalt până au format, astfel, două mari familii înrudite. Ramura nordică, pe care o numim baltică – masuriană, popoarele germanice şi cele slave, şi cea de-a doua ramură – ramura de sud, care era formată din acea populaţie care s-a dezvoltat în bazinele mai joase şi a devenit ceea ce am numit noi carpato-dunărenii (carpato-istrieni)..." „Dacii s-au născut sub semnul lupului, al războiului, încă din timpuri imemorabile, legendare. Grupul carpato-dunărean, dezvoltându-se ca un prim nucleu*

în țara din jurul munților (...), de unde cele mai frumoase râuri se îndreptau spre Dunăre (Istrul), care le aduna în apele ei curgătoare, după ce a adoptat viața de tip pastoral, a început să se simtă tot mai înghesuit între dealurile natale.".

Așa cum grecii au, prin Homer, legenda războaielor Troiei, Nicolae Miulescu vine cu teoria unui război, un fel de Goterdamerung al dacilor, susținând o cucerire de către strămoșii noștri a subcontinentului indian, aducând, pentru această afirmație, dovezi de asemănare între limba dacă și cea sanscrită. Nicolae Miulescu așează epopeea războinică din Mahabharata și Ramayana la originea spiritului războinic al dacilor. Ion Horațiu Crișan, în *„Civilizația geto-dacilor"*, vorbește despre influența miceniană asupra caracteristicilor armelor de luptă dace în epoca bronzului. Dar, mergând pe linia teoretică pe care o impune Nicolae Densușianu în *„Dacia preistorică"*, vom putea susține că topoarele de luptă din tezaurul de la Țufălău sau sabia de la Perișani – toate cu profunde caractere miceniene – după I. H. Crișan – pot fi considerate, prin teoria lui Nicolae Densușianu, ca originare din spațiul carpato-dunărean. Un model al mijloacelor de luptă pe care micenienii, vechi greci, îl preiau de la daci. În acest mod au preluat și orfismul sau sămânța filosofică a lui Pitagora.

Dacii – în semnul lupului – după o ipoteză a lui I. H. Crișan, își trag denumirea *„dintr-un cuvânt – daca – ce ar fi desemnat un pumnal scurt cu lama curbă, arma specifică a geto-dacilor, numai că un asemenea cuvânt nu este atestat în texte literare sau inscripții. Arma specifică dacilor, în textele de limbă latină, se numește sica."* Mai degrabă există o apropiere între denumirea dacilor cu indo-europenismul *„dhaukos"*, care înseamnă lup. Deci această asemănare justifică apropierea pe care o face I. H. Crișan, că *„legătura între numele dacilor prin lup sugerează originea totemică ce ar putea fi susținută și de stindardele în formă de cap de lup întâlnite pe Columna lui Traian sau pe ceramică".*

La daci, religia se interfera într-o sinteză inseparabilă cu

doctrina militară. Herodot remarca două lucruri la daci: *„dacă ar avea a singură conducere şi s-ar înţelege între ei ar fi, după părerea mea, de neînfrânt şi cu mult mai puternici decât toate seminţiile pământului"* şi faptul că *„stăpânesc meşteşugul de a te face nemuritor (...) şi faptul că ei nu mor şi că cel care piere se duce la Zalmoxis"*. Numai această credinţă organică explică marile victorii ale dacilor în luptele cu sciţii, persanii, macedonenii, celţii sau romanii.

Sunt interesante de analizat două texte ale istoricului antic Strabon, pentru a surprinde strânsa legătură între cele trei elemente de rezistenţă ale neamului dac: Zalmoxis, rege, armată. Strabon face următoarele referiri la Burebista: *„...ajungând în fruntea neamului său, care era istovit de războaie dese, getul Burebista i-a înălţat atât de mult prin exerciţii, abţinerea de la vin şi ascultare faţă de porunci, încât, în ultimii ani, s-a făcut un stat puternic şi a supus geţilor cea mai mare parte din populaţiile vecine. Ba încă a ajuns să fie temut şi de romani"*.

Denumirea de geţi a fost dată dacilor de greci, care aveau obiceiul să dea denumiri diferite de numele pe care şi-l dădeau popoarele sieşi.

După Strabon, dacii se numeau *„daoi"*. Iar o tradiţie consemnată de Hesychios ne informează că *daos* era numele frigian al lupului. După Mircea Eliade, dacii se numeau ei înşişi mai demult *„lupi"* sau *„cei care sunt asemeni lupilor, cei ce seamănă cu lupii"*. Tot după Eliade, numele lor etnic derivă foarte probabil din iranianul *„dahoe"*, care înseamnă *„lup"*. Lupul, în antichitate, era simbolul *„fugarului"*, iar *„o ipoteză susceptibilă de a explica numele dacilor scoate în evidenţă capacitatea de a se transforma în lupi (...). Imitarea rituală a lupului caracterizează îndeosebi iniţierile militare şi, prin urmare, ale celor Männerbunde, confreriile secrete de războinici"* (Mircea Eliade).

Eliade afirmă că, datorită eroismului şi tenacităţii tineretului războinic al unui trib, epitetul lor ritual *„lupii"* a devenit numele întregului trib! Mai departe, Eliade crede că *„epitetul acestor*

tineri imigranți victorioși a fost acceptat de aborigenii învinși și supuși". Continuând, putem afirma că numele lor de daci vine de la un grup de tineri războinici răzvrătiți, purtători de sabie, care la romani sunt cunoscuți ca haiduci ce impun societății dacice epitetul lor ritual de lupi. Conducătorul acestui grup a fost probabil un tânăr cu numele de Zalmoxis care a dăruit dacilor un principiu religios ascetic monoteist, monogam, precum și credința în nemurire; un principiu compatibil cu spiritul războinic al oamenilor locului. S-a creat, astfel, o stare de spirit unificatoare care a dus la ivirea unei armate invincibile cu un rol hotărâtor în formarea statului dac centralizat al lui Burebista. Această credință naște tipul de rege – zeu – conducător suprem al armatei. Remarcabilă este descoperirea, în anii '50 ai secolului al XX-lea, a unei inscripții datând din jurul anului 300 înainte de Hristos, cu numele regelui dac Zalmodegekos. Aceste nume ale regelui sintetizează funcția politică de rege cu cea spirituală întru Zalmoxis. Regele dac devine simbolul unui principiu spiritual și al credinței în nemurire și vitejie. Odată cu Burebista, se produc mutații importante privind rolul regelui în spiritualitatea dacică. Cu două secole înainte de Burebista, după victoriile lui Dromichaites împotriva lui Lisimah, datorită influențelor negative ale coloniilor grecești de la Pontul Euxin asupra moravurilor și credinței dacilor, se remarcă o decădere a spiritului combativ din cadrul armatei dace al războinicilor lupi.

Această pervertire a credinței tradiționale dace s-a sfârșit odată cu Burebista. Perioada o putem încadra cronologic între 290 și 80 înainte de Hristos, adică încă pe vremea lui Dromichaites, cel care l-a învins pe regele macedonian. Diodor din Sicilia ne arată cum dacii i-au cinstit pe prizonierii macedoneni cu mese bogate, iar ei, deși erau învingători, au păstrat atitudine rezervată și modestă deoarece Zalmoxis nu avea nevoie de sclavi ai plăcerilor, ci de oameni robuști, puternici, capabili să îndure foametea și setea, să reziste durerilor fizice și să înfrunte moartea cu neasemuit curaj.

Dacii, așa cum ne arată Jordanes, după victoria asupra generalului roman Fuscus, *„i-au numit pe conducătorii lor semizei, adică anzi și nu simpli oameni.."*

Odată cu Burebista are loc o renaștere a credinței tradiționale dace. Burebista, cu ajutorul marelui preot Deceneu, repune în drepturi vechea religie a lui Zalmoxis, vechile rituri tradiționale, oarecum uitate și datorită războaielor dintre daci, precum și a influenței celților.

Pe Deceneu îl interpretăm ca pe un restaurator, nu ca pe un creator de religie. Odată cu epoca lui Burebista, regele păstrează funcția politică și militară, dar pierde din prerogativele spirituale care trec în seama marelui preot Deceneu, care devine un fel de patriarh al dacilor – funcția spirituală ce precede Patriarhia ortodoxă la români.

În jurul anului 80 înainte de Hristos, a avut loc o revigorare a spiritului războinic al dacilor. Ovidiu îl surprinde în *Tristele.* Spirit războinic, Zalmoxis, personaj consubstanțial, a dăruit Daciei o religie compatibilă cu sufletul războinic al strămoșilor noștri.

Numeroase sunt reprezentările călărețului pe plăcuțele de argilă de la Letnița. El este îmbrăcat în armură, cu sulița în mână, atacând un urs ce stă înaintea calului. Și sub cal este reprezentat un lup. Acest personaj îl putem considera o reprezentare a lui Zalmoxis sub chip de Sfântul Gheorghe.

Dacii s-au creștinat repede și datorită preceptelor bui Zamolxis: monoteism, nemurire, lumea de dincolo, care au făcut din daci creștini înainte de creștinism, iar din Marele Preot, un patriarh înainte de patriarhie.

Poporul român, urmașul dacilor, a preluat matricea de la Zalmoxis într-o treime mitică a spiritualității neamului sintetizată în ciobanul din *Miorița*, care acceptă moartea cu seninătatea unui dac, a *Meșterului Manole* ce-și sacrifică cea mai dragă ființă pentru biserica creștină, simbol al temeliei și trăiniciei neamului românesc.

Nu în ultimul rând, Zalmoxis se regăsește în *Toma Alimoș* ca spirit de dreptate, revoltă și neatârnare creștină – un Zalmoxis ce revine azi în sufletele noastre.

ISTORIA AURULUI ROMÂNESC, DE LA AGATÂRȘI LA MAREȘALUL ANTONESCU

ANUL 106
PRIMA INFLAȚIE MONDIALĂ

Aurul dacic a provocat prima inflație mondială, cu 2.000 de ani în urmă.

Inflația este un dezechilibru major al economiei unei țări, reprezentat de o creștere generalizată a prețurilor și de scăderea simultană a puterii de cumpărare a monedei naționale. Acest lucru nu s-a întâmplat pentru prima oară în societatea modernă, cum ar fi de așteptat, ci în Imperiul Roman, cu aproape 2.000 de ani în urmă. Împăratul Traian a jefuit din Dacia mai mult aur decât se aștepta și a provocat prima inflație mondială, adică a scăzut puterea de cumpărare a metalului prețios în interiorul imperiului.

Pentru o mai bună înțelegere a fenomenului trebuie să ne întoarcem în timp...

Cele mai vechi bijuterii de aur descoperite până acum provin din Balcani, în arealul fostelor neamuri pretracice. În apropierea orașului Varna, din Bulgaria, a fost descoperit un tezaur vechi de 6.500 de ani. La Moigrad, județul Sălaj, România, a fost descoperit un idol de aur vechi de 5.500 de ani.

Populațiile balcanice, în general, și cele de pe teritoriul țării

nostre, în special, au fost mai mereu menţionate în antichitate ca iubitoare de aur.

Neamul dacic al agatârşilor, sau dacii ardeleni, a fost localizat de Herodot la izvoarele râului Maris (Mureş). Herodot îi aminteşte pe agatârşi în conflict cu sciţii, fapt ce se opune clar ipotezei moderne care îi consideră o ramură a sciţilor. Legenda transmisă de Herodot spune că Skytes şi Agathirsos erau fiii legendari ai lui Heracles.

Faţă de ceilalţi traci, agatârşii aveau unele trăsături aparte, cum ar fi gingăşia, bogăţia în aur şi proprietatea comună asupra femeilor. Aristotel menţionează că la agatârşi legile se cântau, pentru a fi învăţate pe dinafară.

Tracii, aliaţi ai troienilor, erau toţi îmbrăcaţi în aur, aveau chiar şi arme din aur, precum zeii, după cum îi pomeneşte Homer în Iliada. De aceea au şi luat bătaie de la greci, care aveau arme din bronz, mult mai dure, mai rezistente decât cele din aur.

Aşa a căzut Troia.

Bogăţia în aur le-a mai jucat o festă tracilor, de data aceasta ramurii nordice, adică dacii. În plină "foame de bani", împăratul Traian atacă Dacia şi o cucereşte în şase ani pentru a o jefui de aur.

Înfrângerea regelui Decebal şi cucerirea Daciei de către împăratul Traian, în anul 106, a însemnat aducerea la Roma a unei prăzi de război inimaginabile chiar şi pentru zilele noastre.

Conform istoricului Dio Cassius, dar şi medicului personal al împăratului, Criton, legiunile romane au adus din Dacia 165, 5 tone de aur şi o cantitate dublă de argint, 331 de tone. Doar aurul găsit, prin trădarea generalului dac Bicilis, ar valora, în ziua de azi, peste 4,6 miliarde de euro.

Bogăţia imensă căzută în mâinile sale i-a permis lui Traian să amâne cu câţiva ani declanşarea crizei economice în imperiul condus de el. Mai mult decât atât, împăratul a luat şi alte măsuri nemaiîntâlnite până atunci: a organizat, timp de 123 de zile, jocuri şi lupte în care au fost angrenaţi 10.000 de gladiatori, a suprimat toate datoriile, a scutit toţi contribuabilii de impozitul pe un an

întreg, a dăruit fiecărui cap de familie romană câte 650 de dinari (o sumă ce echivala cu preţul câtorva sclavi buni).

În plus, a mutat un deal întreg, pe locul acestuia fiind ridicată faimoasa Columnă a lui Traian, a construit numeroase edificii şi monumente şi a secat mlaştinile din jurul capitalei imperiale.

Afluxul de metal nobil a dus practic la prima prăbuşire a preţului aurului din istoria omenirii, cursul preţului aurului scăzând vertiginos, cu aproape o zecime pe tot cuprinsul Imperiului Roman. Astfel, Traian s-a văzut nevoit să facă, în 107, o reformă monetară, prin devalorizarea monedelor de aur şi de argint, iar prefectul Egiptului, parte a imperiului în acea vreme, a modificat oficial paritatea dintre cele două metale.

Creşterea producţiei de aur a Imperiului Roman – estimată la circa 10 tone de aur pe an – prin exploatarea minelor din Dacia, a generat şi ceea ce în termeni actuali ar putea fi numit prima inflaţie din istoria omenirii.

Tot de Dacia Romană este legată şi prima menţiune din istorie, în anul 162 d.Hr., despre un împrumut cu dobândă în monede de aur. Este vorba de o plăcuţă ceramică descoperită la Roşia Montană, în care sunt stipulaţi termenii împrumutului unei sume de 60 de dinari cu o dobândă de 1% pe lună, tranzacţia fiind încheiată în prezenţa a doi martori şi girată de o a treia persoană.

Şi acum să facem un salt în timp, de 1.400 de ani. Descoperirea Americii la 1492 a reprezentat un moment important nu numai în istoria omenirii, ci şi în cea a exploatării aurului, în zăcămintele din Mexic, Columbia şi Brazilia. Exploatări uriaşe existau deja în Africa de Vest.

Cu toate acestea, la anul 1.600, din minele de aur ale Munţilor Apuseni şi din zona Baia Mare se extrăgea aproximativ 20% din producţia mondială de aur – sunt date statistice ale specialiştilor în domeniu.

Istoria aurului din România nu se opreşte însă aici...

TEZAURUL DE LA SINAIA

În 1875, Carol I hotărăşte să construiască o reşedinţă a casei regale.

Acesta va fi Castelul Peleş din Sinaia.

În timpul excavaţiilor pentru clădire, s-a descoperit un tezaur din mai multe table scrise în relief, cu dimensiuni de aproximativ 10x15 centimetri, cu grosimi variabile, şi alte obiecte din aur, în greutate totală de aproximativ 1.500 de kilograme.

Plăcile erau acoperite cu inscripţii ciudate, cu figuri umane şi animaliere. Curioase erau semnele scrierii necunoscute de pe unele plăci, precum şi amestecul de litere greceşti şi latine de pe celelalte.

În acel moment, România se pregătea să-şi câştige independenţa, intrând în război, alături de Rusia, împotriva Imperiului Otoman.

Regele Carol I se consultă cu premierul Lascăr Catargiu şi cu mai mulţi istorici români de marcă, printre care Alexandru Xenopol şi Dimitrie Onciul.

Se ajunge la concluzia că tezaurul trebuie privit ca pe o sursă de bani într-un moment de mare cumpănă pentru ţară. Acesta este cedat regelui Carol I, care îi face copii în plumb la fabrica de cuie din Sinaia, cu ajutorul patronului Emil Costinescu, depozitează copiile la Mănăstirea Sinaia şi în Castelul Peleş şi topeşte originalele din aur.

Cu banii utilează armata, care se pregătea de război. În 1948, după abdicarea regelui Mihai, plăcile sunt ridicate de la Peleş şi depozitate, fără a fi înregistrate, în Institutul de Arheologie Vasile Pârvan din Bucureşti.

Tot atunci, profesorul Ioan Nestor recomandă Marioarei Golescu publicarea plăcuţelor de plumb. Le fotocopiază cu ajutorul inginerului Dan Romalo, face un studiu, dar nu publică nimic.

În 1973, un cercetător de la Muzeul Ţăranului Român publică tot ce se ştia despre subiectul tăbliţelor de la Sinaia.

Tot în anii '70, Institutul de Studii Istorice şi Social-Politice de pe lângă Comitetul Central al PCR devine extrem de interesat de subiect.

O echipă de specialişti primeşte ordin să descifreze scrierea până la 14 iulie 1978. Rezultatul muncii lor a rămas necunoscut. Abia în 2003, Dan Romalo tipăreşte o carte despre tăbliţele de la Sinaia. Puse cap la cap, acestea reprezintă o istorie a Daciei, din străvechime până la Decebal.

Apoi, izbucneşte un scandal în mediile academice pe această temă. Oficial, se spune că toate sunt falsuri realizate dintr-un patriotism exacerbat.

Dacologii, dimpotrivă, afirmă că sunt copii ale unor originale. Începe o investigaţie privată în această chestiune. Sunt alese 35 de plăcuţe, care sunt testate în 2004, la Institutul de Fizică şi Inginerie Nucleară *Horia Hulubei* din Bucureşti.

Rezultatul: piesele sunt alcătuite din plumb, specific aceluia tipografic de secol XIX. Adică, obiectele au fost turnate în urmă cu cel puţin 120–130 de ani. Lucrurile încep să se clarifice. În urma descifrării unor nume de pe tăbliţe, se ştie azi că placa numărul 21, de exemplu, reprezintă planul cetăţii Sarmizegetusa de pe vremea lui Burebista.

Se mai ştie că pe placa numarul 84 este tot cetatea Sarmizegetusa, dar de pe vremea lui Decebal. Plăcile cu aceste hărţi au fost turnate în secolul XIX, conform testărilor fizice, iar datele arhitecturale sunt identice cu ceea ce s-a descoperit la Grădiştea, în secolul XX.

Era imposibil ca în secolul XIX cineva să ştie ce se va descoperi în veacul următor şi să reprezinte aceste date din viitor pe nişte plăci din plumb.

„Dacă sunt copii ale unor originale, trebuie cercetate, pentru că pot face lumină asupra unei perioade a istoriei noastre despre care ştim foarte puţin, inclusiv despre limba dacilor care, din câte se pare, era apropiată de latină.

Dacă sunt falsuri, trebuie studiate pentru a se lămuri acest

lucru. Vreau să spun că nu există niciun indiciu că ar fi falsuri, dar nimeni nu doreşte să cerceteze cu seriozitate aceste obiecte. Nici măcar nu sunt înregistrate oficial, de parcă nici nu ar exista pentru istoricii din ţara noastră. Eu sunt doctor în lingvistică şi am fost cercetător în Academia Română.

A trebuit să demisionez, din cauză că susţin teza autenticităţii scrierii de pe tăbliţele din plumb. Ce făcea regele Carol I cu aceste falsuri la curtea sa? Cine s-a chinuit să realizeze 200 de inscripţii doar de amorul artei?

E o zonă ocultată şi nu înţeleg de ce", ne-a spus Aurora Petan, unul dintre cei mai îndărătnici adepţi ai necesităţii studierii acestor plăcuţe ciudate.

„Există o dispută ştiinţifică în legătură cu aceste artefacte. Ele sunt în acest moment piese de patrimoniu, ca toate colecţiile din institut. Eu tind să cred că sunt falsuri, deoarece în 1916 nu au fost trimise în Rusia, cu celelalte obiecte de patrimoniu din tezaur, iar armatele de ocupaţie de după 1916 nu şi-au manifestat nici ele interesul pentru aceste tăbliţe", ne-a spus Alexandru Vulpe, directorul Institutului de Arheologie *Vasile Pârvan* din Bucureşti.

TEZAURUL DIN 1917

În august 1916, Carol I moare, iar România ia decizia intrării în război alături de Antantă. Dar eram slab înarmaţi, bazându-ne, ca şi astăzi, mai mult pe tratatele cu Marile Puteri decât pe propriile tunuri.

Deşi campania a debutat favorabil, prin pătrunderea trupelor române în Transilvania, în scurt timp, trupele germane, austro-ungare şi bulgare au preluat iniţiativa ocupând, în toamna aceluiaşi an, Dobrogea, Oltenia şi Muntenia, conducerea României fiind nevoită să mute capitala ţării de la Bucureşti la Iaşi. În luna noiembrie, s-a decis şi mutarea sediului Băncii Naţionale a României, inclusiv tezaurul, la Iaşi.

Din cauză că trupele austro-ungare înaintau, la 12 decembrie

1916, Consiliul de Miniştri aproba transferul tezaurului în Rusia, spre păstrare, până la terminarea conflagraţiei mondiale.

Tezaurul care urma să ia drumul Moscovei era compus din: acte, documente, manuscrise, monede vechi, tablouri, cărţi rare, odoarele mănăstireşti din Moldova şi Muntenia (printre care şi osemintele domnitorului Dimitrie Cantemir), arhive, depozite, colecţii ale multor instituţii publice şi particulare, acţiuni, obligaţiuni, titluri de credit, dar şi aur, în cea mai mare parte proprietate a Băncii Naţionale a României.

Bunurile au fost încărcate într-un tren cu 24 de vagoane care a dus tezaurul în beciurile Kremlinului, unde se afla şi tezaurul Rusiei. Valoarea declarată a bunurilor româneşti din acel tren era de 1.594.836.721,09 lei (la valoarea leului de atunci - n.r.) din care aur efectiv în valoare de 574.523,57 lei, arhivă evaluată la 500.000 de lei, iar restul, adică 1.593.762.197,52 lei, erau obligaţiuni, titluri de credit, tablouri, cărţi rare etc. În 1917, izbucneşte revoluţia bolşevică la Petrograd, comuniştii preiau controlul fostului stat ţarist, iar Rusia iese din război şi... confiscă tezaurul României. Imediat,

Lenin începe să toace depozitele româneşti de la Kremlin. Conform documentelor aflate la Arhivele Naţionale din Bucureşti, în adresa nr. 116 din 16 ianuarie 1918, Lenin trimite următorul ordin: "Stimate tovarăşe, Consiliul Comisarilor Poporului a hotărât alocarea sumei de 5.000.000 de ruble Colegiului suprem Ruso-Român pentru problemele României şi Basarabiei, cu amortizarea acestor sume din fondul românesc arestat la Moscova".

Cu alte cuvinte, îşi formau reţele de spionaj împotriva noastră cu proprii noştri bani. Între timp se termină războiul şi Regatul României se întregeşte cu Transilvania, Basarabia şi Bucovina. În 1921, guvernul de la Washington îl anunţă pe cel de la Bucureşti că pe piaţa aurului din Statele Unite au apărut piese cu marca tezaurului românesc depozitat la Kremlin.

Adică sovieticii îşi făceau liniştiţi cumpărăturile din SUA, cu bani aveau de la români. Începe scandalul internaţional, iar ruşii ne propun să le cedăm tezaurul contra recunoaşterii alipirii Basa-

rabiei la România. Bucureștiul refuză propunerea și cere insistent tezaurul.

TEZAURUL MAREȘALULUI ANTONESCU

În 1935, Uniunea Sovietică ne restituie, din tot ce aveam la ei, doar arhivele și osemintele lui Dimitrie Cantemir. În 1939, începe al Doilea Război Mondial, iar România se aliază cu Germania.

Mareșalul Ion Antonescu încheie un pact cu Hitler, iar țara noastră începe să vândă statului nazist diferite produse, în special grâu și petrol, contra aur. În urma acestui comerț, rezerva de aur a Băncii Naționale a României ajunge în 1944 la 244,9 tone, cea mai mare din toată istoria țării noastre. În 1944, de frica invaziei sovietice, această rezervă uriașă e ascunsă într-o grotă de la mănăstirea Tismana.

Ea reapare în documente în februarie 1947, când este readusă la București sub supravegherea armatei sovietice. După care se așterne tăcerea până în 1953, când se consemnează că rezerva de aur a României este de 53,1 tone. Față de 1947 avem un minus de 191,8 tone.

"Acest aur a fost luat de ruși ca plată a datoriei de război", mi-a spus Adrian Vasilescu, consilier și purtător de cuvânt al guvernatorului Băncii Naționale.

Informația e infirmată însă de documente. Potrivit acordului sovieto-român pentru pagubele de război, semnat la Moscova în 16 ianuarie 1945, România a fost obligată să plătească URSS-ului, între 12 septembrie 1944 și 12 septembrie 1950, 300 milioane dolari, adică 50 milioane dolari anual timp de 6 ani, în produse petroliere, cherestea, vite, grâne, vase maritime și fluviale, material mecanic și feroviar etc.

Deci, cele aproape 200 de tone de aur de la Tismana nu au fost luate de ruși ca despăgubire de război. Dar în ce mod? Surse din Ministerul de Externe al României susțin că acel tezaur a fost

luat în custodie de Moscova, adică în păstrare (cu de-a sila, desigur), iar România poate şi trebuie să pună problema recuperării acestui al doilea tezaur, de două ori mai consistent decât primul. În 1995, statul român reia cererea de retrocedare a tezaurului "arestat" în 1917.

În acest moment există o comisie româno-rusă de istorici care studiază chestiunea, adică valoarea datoriei Rusiei faţă de România. Oficial trebuie să recuperăm 93,4 tone de aur, în valoare actuală de 2.668.000.000 de dolari din tezaurul trimis la Moscova în 1917.

Despre celelalte bunuri ale acelui tezaur – acţiuni, obligaţiuni, titluri de credit etc., cele mai valoroase de altfel – nu se mai vorbeşte nimic şi nici despre cele aproape 200 de tone de aur luate de ruşi în 1947.

Revenim în 1956, când URSS ne restituie "Cloşca cu puii de aur", un număr de piese din tezaurele bisericilor şi 1.350 de picturi şi gravuri. Cantitatea de aur restituită în acel moment cântărea 33 de kilograme.

În 1965, Ceauşescu merge la Brejnev, preşedintele de atunci al URSS, şi cere restul tezaurului din 1917. Brejnev se enervează şi spune că acel tezaur a fost plimbat prin toată Rusia şi s-a mai pierdut din el pe drum. Citãm:

"O parte din aur a fost jefuit de armatele ţariste, care probabil l-au dat ţărilor străine". Liderul sovietic a cerut insistent renunţarea la acest litigiu, spunând că, dacă dezgroapă el morţii, poate scoate România cu mari datorii faţă de URSS, dar Ceauşescu nu s-a lăsat. Litigiul a rămas deschis.

COMOARA PUSĂ GAJ PENTRU UN ÎMPRUMUT LA BANCOREX

Problema tezaurului din 1917 a început să se reinflameze la București în toamna anului 2008, când deputatul Marius Iriza l-a chemat în judecată pe Traian Băsescu pentru că nu a răspuns în timpul legal unei interpelări privind stadiul negocierilor dintre România și Rusia privind tezaurul.

Totodată, Iriza a solicitat Camerei Deputaților constituirea unei comisii care să urmărească aceste negocieri. "Printre altele, cer lămurirea implicațiilor și dedesubturilor operațiunii Banca Fortuna S.A., cunoscut fiind faptul că, în anul 1995, respectiva bancă era abilitată de autoritățile rusești pentru tranzacționarea retrocedării tezaurului.

Doi: dacă documentele provenite de la Parlamentul Federației Ruse privind intenția de retrocedare a tezaurului României, predate în anul 1995 Băncii Naționale, au fost folosite drept gaj colateral de către Bancorex pentru a putea atrage credite externe de până la valoarea de 1 miliard de dolari, prin intermediul cetățenilor sirieni Zaher Iskandarani și Omar Hayssam?", ne-a spus deputatul Marius Iriza.

Cu alte cuvinte, omul se întreabă dacă nu cumva pe baza documentului prin care rușii își exprimă intenția să ne retrocedeze tezaurul s-a făcut un împrumut, iar banii au fost păpați. Procesul este în derulare.

Să reluăm însă afacerea mai pe larg...

În anul 1994, fostul președinte al României, Ion Iliescu, a decis să-l trimită pe ambasadorul Traian Chebeleu la Moscova, cu intenția de a redeschide această istorică temă a tezaurului din 1917. În toamna anului 1994, o delegație a Rusiei s-a prezentat la București, la Președinția României.

Rușii i-au comunicat lui Ion Iliescu că problema tezaurului nu poate fi soluționată pe canale diplomatice, dar că ea ar putea fi mult mai ușor lichidată dacă s-ar accepta propunerea Kremlinului

de a se începe o colaborare economică, comercială şi financiară între agenţi economici ruşi şi români, care să conducă - în primul rând - la retrocedarea celor 93,4 tone de aur către Banca Naţională a României (BNR).

Rușii au alcătuit un pachet de 32 de proiecte economice private, din care 31 ar fi urmat să le atribuie agenților economici români, iar cel de-al 32-lea, intitulat "Componenta de metale prețioase", adică tezaurul, ar fi revenit Băncii Naționale a României.

Pentru derularea proiectelor a fost înființată „Banca Comercială Fortuna". Aceasta avea trei roluri: pe de o parte, să deruleze, într-un cadru privat, tranzacția de retrocedare a celor 93,4 tone de aur către BNR; pe de altă parte, să aspire averile bancherilor din Hong Kong, în măsura în care pe atunci se punea problema alipirii Hong Kong-ului la China şi foarte mulți patroni din acea colonie a Angliei au primit invitația să investească în economia rusă, printr-o bancă agreată de Kremlin, dar care să fie situată totodată într-o altă țară, respectiv în România; în același timp,

Rusia voia să atragă prin "Fortuna" participarea țării noastre la mai multe proiecte economice bilaterale. Partea română este de acord, iar "Banca Fortuna" ia ființă în 1995. Parlamentul Federației Ruse trimite şi un document privind intenția de retrocedare a tezaurului României. Acesta a fost predat BNR.

Conform informațiilor deputatului Marius Iriza, acest act a fost folosit drept gaj colateral de către Bancorex pentru a putea atrage credite externe de până la valoarea de un miliard de dolari prin intermediul cetățenilor sirieni Zaher Iskandarani şi Omar Hayssam.

Adică prin Bancorex au fost luați bani împrumut în contul tezaurului, banii au fost cheltuiți, nu se ştie cum, iar Bancorex a dispărut.

În 1996, în mod straniu, BNR retrage licența Băncii "Fortuna". Apoi, problema tezaurului a înghețat până în 2003. În schimbul celor 93,4 tone de aur pe care vor să le retrocedeze exclusiv prin canale private, adică nu de la stat la stat, rușii impu-

neau şi multe contracte economice, printre care livrarea unui miliard de metri cubi de gaze naturale, direct de la Gazprom, la un preţ cu 40% mai mic decât cel importat de România la acel moment. Statul român a refuzat însă oferta şi cere retrocedarea oficială directă, lucru pe care ruşii l-au eliminat din calcul din start.

Practic, s-ar părea că nu mai putem recupera tezaurul pentru că refuzăm oferta economică a Rusiei.

"Ce şanse avem să recuperăm cele 93,4 tone de aur? Este tezaurul nostru şi se recunoaşte acest lucru.

Asta este foarte important. Rusia este cooperantă, deşi informaţiile sunt destul de greu de aflat de la ei. Cât despre locaţia tezaurului, adică unde este păstrat, nimeni nu ştie nimic în acest moment", a spus Adrian Vasilescu, consilier şi purtător de cuvânt al guvernatorului Băncii Naţionale a României.

De la al Doilea Război Mondial şi până astăzi, cantitatea de aur deţinută de Banca Naţională a României a avut următoarea fluctuaţie:

Anul 1944: 244,9 tone,
Anul 1953: 53,1 tone,
Anul 1969: 111 tone,
Anul 1972: 64,4 tone,
Anul 1983: 118,7 tone,
Anul 1987: 42,2 tone,
Anul 1997: 93,4 tone,
Anul 2008: 107 tone.

Întrebare: Cât aur mai este în zăcămintele din România?
Răspuns: Foarte mult, doar câţiva geologi ştiu, dar nu spun, până nu se lămuresc lucrurile în această ţară.

DIN ÎNSEMNĂRILE CONTELUI INCAPUCIATO (I)

Prezentăm dezvăluiri referitoare la o rasă ostilă omenirii, care se ascunde în spatele multor lucruri. Fără îndoială că asemenea fiinţe aparţin tărâmurilor întunecate, unde au ajuns cu zeci de milioane de ani în urmă, prin decădere spirituală. Trebuie specificat în mod clar că există această rasă paşnică a reptilienilor, acceptată de altfel de Confederaţia Galactică, însă noi vorbim despre o grupare, numeroasă ce-i drept, care s-a desprins prin rebeliune de rasa rădăcină. Se confirmă astfel informaţia biblică a îngerilor răzvrătiţi. Societatea umană se află acum la o răscruce foarte importantă.

Revoluţia tehnologică şi modernizarea ştiinţei permit acum foarte multe lucruri. Reptilienii profită din plin de noile invenţii, pentru a le folosi în sens negativ. Amintesc foarte pe scurt de jocurile video pline de violenţă, care pervertesc minţile tinerilor. Tot ceea ce se inventează, dar mai ales sistemul financiar bancar, este la îndemâna reptilienilor, deoarece o grupare de oameni care se cred stăpânii lumii, lucrează împreună cu această rasă extraterestră. Desigur că şi micii cenuşii sunt implicaţi în asta, întreaga operaţiune fiind numită Noua Ordine Mondială. Însemnele de pe bancnota de 1 dolar, site-uri de pe reţeaua de Internet, cardurile electronice pentru bani şi altele asemenea, sunt folosite cu scopul de a-i face pe oameni sclavii unui sistem tiranic, ce se vrea impus până în 2010.

De exemplu, orice adresă de Internet se accesa până de curând doar prin combinaţia „www", litera având valoarea 6 în

numerologia esoterică. Mesagerii Confederației Galactice au reușit să suprapună peste acest „www", anulând influența sa energetică, combinația „http" care este urmată de „www". Ne apropiem de 2012, moment în care pentru reptilieni va surveni inevitabilul sfârșit al supremației lor asupra omenirii. Este evident că aceste ființe sunt dispuse să facă orice pentru a menține planeta și pe oameni în stadiul de sclavi. Intenția lor este aceea de a împiedica venirea Luminii și de a distruge planeta, care ea însăși este o entitate. Reptilienii vor să păstreze planeta, căci nu prea au unde să se refugieze, dar dacă nu o vor mai avea, o vor distruge. Grupuri care lucrează împreună cu aceste ființe ale întunericului, au pus la punct, prin transfer de tehnologie reptiliană, sisteme cu care au realizat incursiuni în timp, mai ales în trecutul omenirii, pentru a schimba istoria cunoscută.

Cu ce scop? Se știe că marii tirani ai lumii au fost învinși până la urmă, ceea ce ne demonstrează că reptilienii nu au reușit integral să-și impună dominația lor asupra rasei umane. Mai mult decât atât, au realizat incursiuni în anumite perioade ale trecutului, intenționând să blocheze acele apariții ale marilor Învățători spirituali ai lumii, care au menținut omenirea pe linia de plutire. Dacă nu ar mai fi existat acești învățători, oamenii prezentului nu ar fi beneficiat de nicio informație spirituală, și nici Biblia, Vedele sau Coranul nu ar fi existat. Acest lucru ar fi însemnat aruncarea totală a omenirii într-un întuneric spiritual definitiv. Or, tocmai pentru asta a venit Iisus în urmă cu 2000 de ani, pentru a salva omenirea de la o asemenea catastrofă, chiar cu prețul răstignirii sale...

Despre Noua Ordine Mondială am auzit de foarte multe ori până acum. Cu toate că există suficienți detractori care afirmă, sprijiniți cu tehnică și fonduri, că această Nouă Ordine este una normală și că omenirea trebuie să devină una singură, că așa e firesc, există tot atâtea contraargumente care dovedesc realitatea acestei gigantice operațiuni. Desfășurată la scară mondială, având în spate cele mai mari bănci ale lumii și politicieni aserviți total unor asemenea scopuri impuse, Noua Ordine Mondială este o

făcătură foarte interesantă. Ea reprezintă un amestec între dorința de libertate și inițiativă umană, cu profețiile vechi și cu intențiile de dominare a lumii prin mijloace moderne.

Războiul Rece dintre Rusia și S.U.A. nici nu a existat vreodată, acesta a fost doar un pretext pentru manipularea opiniei publice internaționale. În spatele unui astfel de fals război s-au derulat în secret fazele de dominare asupra lumii, prin acte de terorism bine planificate, prin vânzare de armament în cantități industriale, prin sprijinirea financiară pentru filme hollywoodiene de violență și așa-zisă acțiune, precum și printr-o nouă tehnică impusă Europei și populației acestui continent: creditele bancare. Dar cine sunt cei care au pus în aplicare un asemenea plan diabolic? Sunt cei care formează Consiliul de la Roma, Grupul Bilderberg și Comisia pentru Afaceri Externe. De ce vorbim despre asemenea chestiuni? Pentru că ceea ce fac acești oameni pune în mare pericol întreaga omenire. Clubul de la Roma este un grup de planificatori globali ce publică anual scenarii ale sfârșitului lumii, bazate pe predicțiile suprapopulării și foametei.

Componența grupului este internațională, dar registrul american include bine-cunoscuți membri CFR cum ar fi Jimmy Carter, Harlan Cleveland, Claiburne Pell și Sol Linowitz. Soluția lor împotriva suprapopulării? Un guvern mondial care să controleze ratele nașterii și, dacă este necesar, eutanasia. Acesta este un cuvânt blând pentru deliberata ucidere a celor bătrâni, a celor slabi și, bineînțeles, a celor necooperanți. Clubul de la Roma a concluzionat că frica de dezastrul mediului înconjurător poate fi folosită drept dușman al populației, cu scopul de a unifica masele în spatele programului său.

Deci, ei au creat condițiile pentru poluare, pentru ca tot ei să vină, după ce omenirea s-a alarmat în privința mediului ambiant poluat, cu soluția. Cu alte cuvinte, asemenea oameni care se cred stăpânii lumii consideră populația planetei drept obstacol în calea derulării planului lor diabolic.

Dacă adevăratul dușman este umanitatea însăși, așa cum

spune Clubul de la Roma, atunci umanitatea însăşi este ţinta. De exemplu, sunt foarte mulţi masoni de grad 33 care, deşi sunt activi în structurile lor, nu cunosc intenţiile reale ale stăpânilor lor aflaţi mult mai sus în ierarhia stabilită de Clubul de la Roma şi Grupul Bilderberg. Aceşti masoni, cum sunt şi în România, de diferite pregătiri profesionale (actori, psihologi, doctori, academicieni etc.), sunt de-a dreptul naivi dacă ei cred că servesc o cauză dreaptă pentru mai marii lor. Oricum, este alegerea lor şi singuri se vor judeca pentru tot ceea ce au făcut vreodată. Dar... dincolo de toate aceste aspecte, să fim vigilenţi şi să analizăm aceste lucruri din jurul nostru, pentru ziua în care Iisus ar apare în faţa noastră şi ne va cere socoteală pentru faptul dacă am reuşit sau nu să păstrăm învăţătura Sa, în faţa pericolului strecurat de întunecaţi în vieţile noastre...

Societatea în care trăim devine din ce în ce mai plină de neprevăzut, atunci când este vorba de influenţarea unor evenimente importante ce se petrec în multe domenii. Mai ales în politică şi economie unde există concurenţă la cote mari. De aceea, tot ce se întâmplă în interiorul societăţii este fără îndoială legat de factorul credinţei. De ce spunem asta? Pentru că dacă omul are strictul necesar atunci el nu mai poate fi influenţat aşa de uşor. Pe când aşa, dacă îi lipsesc anumite posibilităţi materiale sau financiare, poate deveni o ţintă mai uşoară. Să spunem lucrurilor pe nume, căci e timpul să ne scuturăm de influenţele războiului psihotronic pe care unii, din afara României, îl duc împotriva ţării noastre.

De altfel, asemenea chestiuni se petrec şi în alte state. În desfăşurarea unui război de acest fel, care e mai teribil în consecinţele sale decât războiul convenţional, se foloseşte o serie întreagă de aparate care ţintesc creierul uman. Trebuie să vă spunem că în laboratoarele secrete din Statele Unite se fac experimente pentru a se vedea care sunt ariile cerebrale conectate la funcţia văzului, pentru a induce o frecvenţă electromagnetică într-o asemenea arie corticală. Scopul? Crearea de false imagini prin

inducţie telepatică unui număr cât mai mare de subiecţi umani. Un ofiţer român în rezervă, din cadrul SIE, declară că toată tevatura făcută de presa românească în urmă cu un şi jumătate, doi, în legătură cu închisorile instalate de americani pe teritoriul României, ca şi avioanele CIA care ar fi transportat prizonieri la aceste închisori ar putea fi doar rezultatul unei influenţări de tip război psihotronic. Adică influenţarea creierelor şi minţilor jurnaliştilor pentru a-i face să creadă în ceva care de fapt nu a existat vreodată. Sau, invers, depinde care a fost scopul iniţial.

Ofiţerul mai spune că războiul psi este modalitatea cea mai crudă şi inumană de a câştiga un conflict. Profesorul doctor Ilie Bădescu, director al Institutului de Studii Socio-comportamentale şi Geopolitice, afirmă: "...în acest tip de luptă, practic imperceptibil, sunt angrenaţi specialişti Psyops militari, din cadrul serviciilor secrete, specialişti în imagologie, antropologi sau istorici care au ca scop controlarea totală a populaţiei dintr-un anumit spaţiu". În ce scop se întâmplă asemenea lucruri terifiante? Şi mai ales cum se simt asemenea influenţe psihotronice?

Este necesar să cunoaşteţi semnalele de acest tip care vă agresează mintea şi creierul. De cele mai multe ori influenţa de acest fel se simte ca o înţepătură intensă în tâmpla dreaptă a capului, în timp ce în mintea proprie apare pe moment o stare aparentă de confuzie şi dezorientare. Ca şi cum nu prea ştii unde eşti în acel moment. Impactul durează doar câteva secunde după care dispare, însă după aceea e posibil ca încărcătura venită odată cu impulsul respectiv să se descarce lent, astfel încât, după 2-3 zile, vă treziţi că aveţi stări de panică sau de altă natură, care nu vă sunt caracteristice.

Ori pot fi idei de simpatie pentru un personaj politic faţă de care până mai ieri nu aveaţi nicio consideraţie. Cam aşa se manifestă influenţele psihotronice. În general trebuie ştiut că armele de luptă psihotronice pot induce prin anumite frecvenţe de emisie, asupra oamenilor, diferite stări de emoţie în funcţie de scopul urmărit. De exemplu, aceste arme de manevrare a conştiin-

ţelor sunt actualmente des folosite în sens religios. Şi iată cum. Se spune că la Londra trăieşte deja Maitreya Christos, adică un personaj despre care se spune că ar fi Messia cel aşteptat.

Această fiinţă a apărut de mai multe ori în diferite locuri, multe mărturii – pe care nu le putem reda aici din lipsa spaţiului – referindu-se la ivirea bruscă în locurile respective. Dar cine ar putea înţelege că de fapt este o proiecţie holografică de experiment, care include şi particule cuantice de condensare atomică, astfel încât să-i dea consistenţă relativă trupului acestui fals Messia? Puteţi crede că există aşa ceva? Poate că nu, şi cu toate acestea sute de mii de martori declară despre acest Maitreya ca şi cum ar fi un om în carne şi oase adevărate. Iisus nu a spus niciodată şi nicăieri în Biblie că se va întoarce fizic în lume (ori poate că acele pasaje or fi fost scoase din Biblie în mod expres), dar acest fals Maitreya este folosit în stil holografic pentru a induce populaţia în eroare.

Vi se pare de necrezut? Există dovezi că acest fals Messia a fost şi în România imediat după revoluţia din decembrie 1989. Şi atunci, oare, nu trăim chiar vremurile prevestite de adevăratul Iisus? Nu mai e mult şi falsul Messia se va proclama drept Christos, asta dacă nu cumva oamenii se vor trezi la timp şi vor vedea Adevărul care îi va elibera. Iar cu Adevărul nu se poate pune nicio armă psihotronică, oricât de sofisticată ar fi ea.

Ştiinţa ultimelor decenii s-a străduit foarte mult să desluşească rând pe rând secretele corpului uman. Dintre toate organele anatomice, creierul uman a fost studiat în fel şi chip, experimentele efectuate pornind de la simpli stimuli de tip Pavlov şi ajungând până la cercetări realizate cu cea mai performantă aparatură de investigaţie. Deşi studiile au fost asidue an de an, savanţii încă nu au reuşit să descopere mare lucru. Aici Ştiinţa Iniţiatică îşi spune din plin cuvântul... Zi de zi, de când ne trezim dimineaţa şi până la momentul în care ne culcăm, procesăm mii şi mii de date care trec prin circuitele noastre neuronale. Prinşi de stresul cotidian şi de amploarea activităţilor, nu ne mai dăm seama câte

operaţiuni efectuează creierul nostru. Cu toate acestea, dacă stăm doar puţin şi recapitulăm ce am făcut peste zi, o să ne dăm seama uluiţi de faptul că acest organ miraculos, creierul, a îndeplinit enorm de multe activităţi.

V-aţi gândit vreodată cum arată creierul? Dar mai ales v-aţi gândit cam ce poate el să facă? Şi de ce a fost creat? Medicina modernă a identificat structurile cerebrale ale creierului mare ca fiind alcătuite din: scoarţa cerebrală, talamus, corpul calos şi aşa mai departe. Cea mai nouă formaţiune apărută la creierul omului este scoarţa cerebrală, sediul deciziilor conştiente, dar şi a altor procese ce ţin de partea spirituală.

Creierul uman arată în realitate ca o masă gelatinoasă, de parcă ar fi un jeleu dotat cu inteligenţă, însă compoziţia sa este una foarte bizară. Nu este nici semifluid, dar nici semisolid, structura sa fiind relativ transparentă. Dacă cineva ar putea vedea ce se petrece în creier clipă de clipă, ar vedea mii de scânteiuţe ce aleargă de colo-colo pe toată suprafaţa sa. Prezintă un anumit grad de electricitate provenită din procesele neuronale, electricitate care are legătură cu funcţionarea celor două chakre de la nivelul capului, Sahasrara şi respectiv Ajna.

Dacă prima asigură deplasarea mentalului conştient pe verticală, către cosmos şi planurile spirituale, Ajna asigură deplasarea aceluiaşi mental pe orizontală, astfel putându-se culege informaţii din Câmpul Mental Colectiv, deoarece în plan orizontal, ca şi în cel vertical, mentalul prin cele două chakre menţionate se comportă ca un cursor ce aleargă pe două scale. Dar creierul realizează mult mai multe.

O grupare de celule cerebrale specializate de-a lungul ultimelor zeci de mii de ani poate proiecta imagini prin intermediul ochilor către exterior. Desigur, la omul obişnuit acest proces se petrece la o amplitudine foarte mică, dar chiar şi aşa omul poate retrăi în plan optic, reamintindu-şi, stări din trecut, pe care le revede sub forma imaginilor înmagazinate. Deci ori de câte ori vă

reamintiţi de o scenă sau o întâmplare, creierul proiectează prin ochi în afară, pe peretele interior al aurei, imaginile stocate.

Dacă nivelul spiritual al omului ar fi mai evoluat, creierul ar putea proiecta adevărate hologame optice ce ies prin ochi. În ultimii ani am întâlnit foarte mulţi oameni care fie făcuseră cursuri de diverse terapii, fie citiseră din multe cărţi, şi prezentau acea atitudine prin care voiau să spună, şi chiar afirmau, că ei comunică cu spirite din planuri spirituale. Unii pretindeau că văd cu al treilea ochi, după o serie de lecţii predate de aşa-zişii ocultişti oportunişti de ocazie. Ani de zile trebuie să treacă pentru a vedea cu al treilea ochi, nu câteva săptămâni sau luni. Dar aici vreau să mă refer la altceva, mult mai important.

Funcţionarea creierului împreună cu chakrele Ajna şi Sahasrara trebuie menţinută la parametri optimi. Trebuie ştiut că în realitate mentalul uman activează şi în plan vertical, şi în plan orizontal, cele două scale energo-informaţionale fiind alimentate de chakrele amintite. Însă, la majoritatea oamenilor predomină scala orizontală, cea verticală fiind la minim şi relativ sincronă, în acest fel asigurând totuşi o anume stare de sănătate cerebral-mentală. Există cazuri printre oameni când scala verticală funcţionează desincronizat şi în contratimp cu cea verticală, chakra Sahasrara fiind defazată faţă de Ajna.

Dacă aceste chakre au o asemenea activitate, ele guvernând câte o emisferă cerebrală, atunci energiile spiritual-mentale ale respectivei persoane se pot ciocni la nivelul creierului, determinând următoarele simptome: halucinaţii, impresia că le vorbeşte un Maestru din plan subtil, cred că li se transmit mesaje dar de fapt sunt iluzii sonore declanşate de ciocnirea energiilor celor două scale, ori informaţiile primite, chiar dacă sunt corecte, se sparg unele în altele, cele verticale în cele orizontale, iar creierul cu cele două emisfere are de suferit. Dar aceste simptome nu produc durere organică în creier, ci perturbă starea de echilibru pământean-spiritual al persoanei.

Aşa apare schizofrenia, falsa impresie că Maeştrii îţi vorbesc,

tendința la nebunie datorită desincronizării celor două scale, ori mai rău, încurcarea informațiilor spirituale acumulate-accesate din citit sau de la alții până într-acolo încât orice ar spune un Maestru autentic, respectiva persoană, deși aprobă, continuă să-și susțină aberațiile. V-ați întâlnit cu astfel de cazuri în viața voastră? Ori poate părinții au dat impresia vreodată de așa ceva? Sau poate există copii care manifestă asemenea tendințe de-a lungul vieții. Oricum ar fi, cert este că cele două scale trebuie menținute în sincronicitate, pentru asigurarea propriei sănătăți mentale, ca să putem înțelege misterele vieții trăite pe Pământ.

Civilizația umană a ajuns la ora actuală la niște cote extraordinare de activitate electromagnetică. Televiziunea, radioul, rețelele de înaltă tensiune, cele feroviare și altele reprezintă o enormă țesătură de unde care emit continuu. Știința modernă în cooperare cu medicina prezentului au constatat, în urma cercetărilor ample, că o mare parte a acestor unde poate afecta destul de mult sănătatea oamenilor.

În plus, există câmpuri de unde și de energii generate artificial, al căror scop este influențarea minții umane, atât la nivel individual, cât și colectiv. În ultimii ani o serie întreagă de cercetări efectuate asupra rezonanței magnetice terestre au pus în evidență o creștere a frecvenței de la 7,5 hertzi cât era în urmă cu 20-30 de ani, la 9 hertzi, și această realitate demonstrează că ceva s-a schimbat. Plecând de la acest considerent, al creșterii frecvenței Pământului, au fost puse la punct, de către partea militară a guvernelor importante ale lumii, proiecte de aparaturi care pot emite direct pe frecvența de 13 hertzi.

De altfel se estimează că actualul nivel de 9 hertzi e în continuă creștere, în 2012 și după ajungându-se practic la valoarea de 13 hertzi. Deci, ceea ce s-a inventat ca un fel de armă parapsihologică poate influența activitatea creierului uman și a minții. Studii efectuate de echipa profesorului Umberto Rapetto demonstrează că emisia în domeniul 3–30 hertzi al infrasunetelor poate induce stări de activitate cerebrală amplă, în timp ce segmentul de

unde emise între 7-13 hertzi, în domeniul undelor alfa, provoacă o profundă stare de relaxare. Se pune întrebarea: ce poate fi această frecvenţă 13? Din câte se vede reprezintă un prag de frecvenţă energetică ce poate produce transformări ample şi cu efecte profunde şi îndelungate în timp.

Totuşi, fenomenul frecvenţei 13 reprezintă actualmente o ameninţare reală, deoarece creierul uman şi mintea nu sunt pregătite să facă faţă la o activitate pe un astfel nivel de activitate. Cu toate acestea, deja în multe state ale lumii forţele de ordine folosesc dispozitive ce emit pe frecvenţa 13 pentru a linişti masele mari de protestatari violenţi. Specialiştii în domeniu afirmă că asemenea unde urechea nu le poate auzi, însă creierul le percepe şi intră într-o stare de conştiinţă modificată. Anchete de amploare ale organizaţiilor civile nonguvernamentale desfăşurate după invazia americană în Irak au deconspirat faptul că în acel conflict s-au utilizat sateliţi ce emiteau chiar pe frecvenţa aceasta de 13 hertzi, cu direcţie precisă şi focalizată, pentru a induce populaţiei irakiene, ce demonstra, o stare de somnolenţă.

De altfel, studii amănunţite scot în evidenţă o realitate pe care noi o ştim de mult, dar o ignorăm. Descântecele, farmecele şi mai ales atacurile psi, precum şi influenţarea de la distanţă prin cuvinte, se bazează pe frecvenţa aceasta de 13 hertzi. De exemplu, la summitul NATO de la Bucureşti, gărzile de corp (care conţineau şi paranormali) ale celor mai importanţi preşedinţi s-au bubuit între ele folosind frecvenţa 13. Că ruşii au fost mai tari asta o arată faptul că Putin s-a întâlnit şi a discutat cu Bush pe alt teritoriu decât la Bucureşti, deci ruşii sunt cei mai buni la ora actuală în această privinţă.

Se ştie despre şcoala rusă de parapsihologie că e cea mai bună. Dincolo de toate aceste aspecte se poate spune că frecvenţa 13 este un nivel energetic ce ţine de lucrul cu propriul Sine spiritual, cu propria conştiinţă, şi astfel unii deja au atins acest nivel pe care majoritatea oamenilor îl vor atinge probabil de abia peste vreo 20 de ani de acum încolo. Energia este neutră, dacă ne

gândim la intenţiile celor care folosesc frecvenţa 13 pentru scopuri negative.

Ceea ce contează este intenţia şi scopul atunci când folosim această frecvenţă energetică. Şi dacă societatea noastră românească este aşa cum e, plină de fărădelegi şi nedreptăţi, şi nu se face dreptate acolo unde trebuie, atunci ar trebui să ne întrebăm, măcar cu titlu de ipoteză la zi: oare, la noi în România, există o aparatură ce foloseşte frecvenţa 13? Şi dacă ar fi aşa, acesta e răspunsul la întrebarea de ce societatea noastră nu reacţionează în faţa relelor şi nedreptăţilor. Spuneam că realitatea fizică şi cea spirituală pot fi cunoscute şi altfel decât prin starea de veghe conştientă.

Aceasta este limitată datorită celor cinci simţuri fizice care culeg informaţii din mediul înconjurător. Mai există şi celelalte cinci simţuri subtile, care aparţin câte unui corp al aurei, prin intermediul cărora putem cunoaşte mult mai multe. Ştiinţa modernă se află de abia la începutul descifrării secretelor corpului uman, cu predilecţie a misterelor creierului, această fabuloasă maşinărie vie. I se atribuie în mod eronat creierului mare inteligenţa, deoarece el nu face altceva decât să execute. Adevărata inteligenţă o are un singur organ din corp, şi anume inima. Pare bizar că, de exemplu, cu cât iubeşti mai mult şi ai mai multă empatie, cu atât capacităţile spirituale proprii cresc?

Prin tot ceea ce facem, citim, scriem şi vorbim realizăm un vast proces de comunicare interumană. Toate acestea au rolul de a dezvolta funcţiile cerebrale. Dacă acestea se dezvoltă, atunci şi inima intră în acest proces determinând calitatea dezvoltării. În cazul în care asimilarea cunoaşterii se realizează doar prin mental şi creier, deci fără aportul sufletului şi al inimii, rezultă o dezvoltare lipsită de beneficitate. Astfel, de exemplu în cazul hipnozei, dacă este folosită doar cu intenţia de a afla anumite informaţii pentru un scop egoist sau un interes meschin, avem de-a face cu parcurgerea căii întunecate a cunoaşterii. Consecinţa este că se dezvoltă un mental avid de putere, dornic de a controla pe ceilalţi,

de a-i domina cu orice preț prin tot felul de tertipuri și măști comportamentale. Un astfel de om dându-se, chipurile, smerit, se poartă în realitate ca un adevărat om fără scrupule.

Asta e calea întunecată a cunoașterii, în schimb pe calea luminoasă există scrupule și sentimente, astfel că omul poate cunoaște tot prin hipnoză, de exemplu, multe lucruri folositoare. Însă mai există și calea supraconștienței, ca stare modificată de conștiință, cu ajutorul căreia se pot cunoaște cauzele lucrurilor și realitatea spirituală. Se spune că pe calea întunecată e mai ușor să cunoști și să obții anumite puteri spirituale, decât pe calea luminoasă. Este adevărat și explicația e simplă. Calea întunecată nu are scrupule, acestea presupunând prin ele însele existența în conștiință a ceea ce numim morală, ori un om rău sau întunecat nu are moralitate. Nu-i pasă ce se întâmplă, el face orice pentru a-și atinge rezultatul, chiar dacă ar muri oameni pentru asta.

Atunci când vrem să obținem cunoașterea spirituală, trebuie să ne întrebăm mai întâi la ce ne folosește. Dacă nu o punem în slujba semenilor noștri, o astfel de cunoaștere se întoarce automat împotriva oamenilor, căci oricine acționează astfel, în mod egoist și separatist, determină o acțiune contra celor din jurul său. Există la ora actuală mulți așa-zișI maeștri spirituali, și în lume, și la noi în țară, care. acumulând suficientă cunoaștere, au nevoie de a fi recunoscuți pentru asta. De aceea atrag în jurul lor prozeliți cărora le împărtășesc din această cunoaștere, însă la modul trunchiat. Ceea ce este cel mai important din cunoașterea dobândită păstrează doar pentru ei înșiși, deoarece se tem că elevii lor vor ajunge să știe ce știu și ei și îi vor egala. Această atitudine vine doar din frică.

Un adevărat Maestru transmite toată Cunoașterea dobândită, etapizat și cu multă compasiune, iar aceasta este atitudinea morală adevărată care deschide și modifică mult conștiința pentru accesul la Adevărurile Superioare. Între un fals maestru și un Maestru adevărat există o diferență majoră și importantă. În timp ce falsul maestru își ține elevii într-o stare de semihipnoză, blocându-le

accesul către Adevărul deplin, şi făcându-i să-l creadă atât de important şi de merituos, adevăratul Maestru permite elevilor săi orice întrebare, astfel lăsându-le liber accesul către Adevărata Cunoaştere, care presupune să-ţi pui mereu întrebări, să cauţi răspunsurile la ele şi în acest mod mentalul şi conştiinţa se dezvoltă prin acumulare de informaţie, determinând deschiderea centrilor superiori din creier şi din inimă. Lipsa de iubire îl poate înălţa pe om către culmile cunoaşterii – prin Lumina Mentală, dar fără nicio moralitate şi predispus la autodistrugere pentru că e separat fără a se uni cu Tatăl, iar iubirea manifestată îl poate înălţa pe om pe aceleaşi culmi ale Cunoaşterii, devenind prin moralitate un co-creator împreună cu Tatăl cu care se uneşte.

Noi, oamenii, suntem fiinţe inteligente, înzestrate cu capacitatea de a discerne lucrurile. Astfel avem posibilitatea de a separa ceea ce este bun de ceea ce este rău, ce ne este de folos de ceea ce este nefolositor. Sau cel puţin aşa ar trebui să fie. Că de cele mai multe ori nu este chiar aşa, ne-o dovedeşte viaţa noastră cotidiană... Ce este Liberul Arbitru? Am constatat, după foarte mulţi ani de analiză şi observaţii minuţioase, că noi, fiinţele acestei planete, nu prea ştim să ne folosim Liberul Arbitru, cu atât mai puţin să-l înţelegem. Dacă am porni de la noţiunea de arbitru, vom întreba de ce trebuie să fie liber acest arbitru? Oare poate alege el în cunoştinţă de cauză? Atunci când avem de rezolvat o problemă, trebuie să decidem. Poate veţi spune că terapiile, în general, nu ar avea nicio legătură cu Liberul Arbitru.

Veţi constata că are legătură, şi încă una foarte importantă. În cazul în care un individ refuză să accepte, în baza Liberului Arbitru propriu, o realitate evidentă, nu face altceva decât să folosească propria energie în sens distructiv. Neacceptarea duce la blocaj de energii pe corpul mental, ori se ştie că majoritatea bolilor civilizaţiei îşi au rădăcina în mental, datorită concepţiilor şi mentalităţilor degenerate. Omul este liber să aleagă, este normal acest lucru. Însă trebuie să aleagă în aşa fel încât să-i fie bine şi lui, şi celui de lângă el. După cum putem vedea, în viaţa de zi cu

zi, este tocmai invers, majoritatea oamenilor merge pe principiul „fiecare pentru el". Astfel de alegeri produc dizarmonii între oameni, şi sufletele lor se îmbolnăvesc, aşa cum se spune în popor.

Este mult mai bine să acceptăm tot ce ne apare pe drumul vieţii, după cum ne dă Dumnezeu, şi aşa vom trăi oarecum împăcaţi sufleteşte. Avem posibilitatea de a realiza un mare pas în privinţa sănătăţii noastre trupeşti şi spirituale, folosind în mod benefic Voinţa Liberului Arbitru aplicată direct. Ce anume ar trebui făcut? Mai întâi este necesar să înţelegem că avem şi o aură, chiar dacă nu o vedem sau nu o simţim. Aceasta conţine un miez energetic, plasat în chakra inimii, în care Sinele se ancorează. De aceea, terapia Liberului Arbitru se bazează pe această chakră. În concordanţă cu chakra inimii se află chakra de sub ea, Manipura, din plexul solar, care se mai numeşte centrul de Putere Personală. Asta deoarece în plexul solar avem concentrată mai tot timpul 80% din energia noastră.

Aţi observat că dacă vă loveşte cineva în stomac, imediat energia întregului corp se blochează pentru 2-3 minute. Pentru a aplica corect terapia Liberului Arbitru, trebuie procedat în felul următor. Aşezaţi-vă comod în fotoliu. Pentru câteva minute staţi liniştiţi, pentru a vă elibera mintea de gîndurile zilei. Ochii trebuie să fie închişi. Aşteptaţi pînă când respiraţia devine uşoară şi se derulează de la sine. Puneţi apoi palma dreaptă pe plexul solar, în timp ce stânga o ţineţi ridicată în aer, cu palma în sus. Spuneţi o scurtă rugăciune către Dumnezeu. Invocaţi după aceea ghizii voştri spirituali, care oricum sunt cu voi permanent. Cereţi acestor ghizi să vă umple palma stângă cu Lumină.

Veţi simţi fie o căldură, fie furnicături uşoare, fie o presiune fină pe palmă. După 2-3 minute, coborâţi palma stângă şi aşezaţi-o pe plex, în locul celei drepte, aceasta punând-o pe chakra inimii. În timp ce sunteţi în această poziţie, spuneţi în gând: ***„Vreau să fac Voia Divină, vreau să primesc Energie Pură, vreau sănătate pentru mine şi pentru toţi oamenii. Vreau ca Iubirea să fie modul meu de a trăi. Vreau ca Dumnezeu să***

mă ajute, ca să-i ajut şi eu pe ceilalţi". Chiar dacă nu puteţi descifra acţiunea profundă a unor astfel de gânduri, veţi putea constata că după câteva zile deja se întâmplă ceva benefic în viaţa personală. Liberul Arbitru este cel mai mare dar pe care Dumnezeu ni l-a făcut, este suprema armă cu ajutorul căreia noi avem puterea de a distruge răul din rădăcină. Aşa că lăsaţi mintea de o parte şi de acum încolo alegeţi cu inima.

Ultimul ciclu cosmic a oferit oportunităţi de evoluţie spirituală oamenilor care au trăit în vechile civilizaţii terestre, dar şi multor spirite care aparţin altor lumi diferite de cea a Pământului. Şcoala acestei planete în care s-a experimentat lecţia spiritului în materie a fost şi este una destul de dificilă. Acest prilej a fost folosit şi de reprezentanţii altor civilizaţii care ne supraveghează şi care şi-au trimis deseori mesagerii pentru a ne ajuta. Sfârşitul de secol 20 a adus cu el o serie de surprize în domeniul esoteric şi parapsihlogic. În paralel cu şedinţele de channeling care se desfăşurau cu preponderenţă în Statele Unite, dar şi în Europa de vest, a început să apară un alt fenomen cu caracter spiritual.

Parapsihologii l-au numit „Walk-In", adică a merge înăuntru, a Umbla, o traducere oarecum figurativă. Termenul desemna acele spirite extraterestre care primeau permisiunea din Planurile Înalte să intre în trupuri umane, fie că era vorba de persoane intrate în moarte clinică la care se schimba spiritul, fie că erau persoane care pur şi simplu primeau acel spirit să locuiască în acelaşi trup cu propriul spirit. Este evident faptul că în ultimii 20 de ani s-a produs o nouă revoluţie în domeniul fenomenelor paranormale. Dacă până în 1997-2000 fenomenele de tip OZN deţineau supremaţia în domeniul parapsihologic, ca manifestări enigmatice, ele au fost categoric detronate de valul tot mai mare de channelinguri şi comunicări cu fiinţe extraterestre sau din alte planuri dimensionale.

S-ar putea spune că acest val a fost totuşi pregătit de ocupanţii OZN-urilor. Toate aceste comunicări se referă, printre altele, la o realitate care an de an cuprinde tot mai mulţi oameni din

diferite zone ale globului. Şi anume că spiritele din afara planetei intră în anumite persoane şi prin acestea îşi încep misiunea pentru care au acceptat să vină. Din categoria celor „Walk In" fac parte entităţi din Sirius, Pleiade, Arcturus, Vega, Lyra, Perseu, Andromeda şi alte lumi, care au ales această modalitate, respectând Liberul Arbitru uman, de a ajuta omenirea să se redreseze. Multe dintre acest spirite sunt pregătite ca vindecători lucrători cu Lumina Divină, pentru a vindeca oamenii şi a înfiinţa şcoli spirituale. Altele sunt pregătite pentru a determina în anii următori inventii ce vor revoluţiona civilizaţia şi aşa mai departe.

Cert este că sunt sute de mii de spirite – Umblătorii, există acum pe Pământ, în sute de mii de persoane, acestea fiind în majoritate până în vârsta de 40 de ani cu pregătire bună la nivel intelectual. Practic, spiritele Umblătoare au rolul de a echilibra energia Luminii pe Pământ, prin intermediul persoanelor gazdă în care acţionează. Rolul Seminţelor Stelare, cum mai sunt numiţi Umblătorii, este acela de a realiza vindecarea planurilor de existenţă umană, prin aducerea pe Pământ a unor structuri de energie nouă, care va reîmprospăta aurele şi ADN-ul uman.

Terapiile spirituale care au luat amploare în lume, precum şi conferinţele de tipul celor ale lui Jasmuheen şi ale altora ca ea, sunt rodul activităţii Umblătorilor – Seminţele Stelare. Aceste eforturi au ca rezultat ajutorarea Terrei de a-şi ridica vibraţiile către dimensiunea a cincea. De aceea viaţa fiecăruia pe planeta aceasta a cunoscut în ultimii ani multe schimbări. Pentru ca oamenii să scape de balastul negativ al karmei, Umblătorii au realizat peste tot situaţii atât individuale, cât şi colective, prin care energia negativă de karmă să fie eliberată deplin. Iar aceasta s-a făcut prin conflicte şi suferinţe. Vorba noastră din popor: "Cui pe cui se scoate". Aşadar, Umblătorii sunt în fiecare zi cu noi, uneori îi putem vedea în timpul somnului de noapte, să-i cinstim şi să-i respectăm, căci ei sunt Fraţii noştri Stelari.

Aceşti ani pe care îi parcurgem reprezintă finalul Apocalipsei şi sfârşitul unei stări de lucruri relativ anacronice, raportată la

Principiile Divine. Să vedem cum se va transforma planul lumesc al celor trei dimensiuni, odată cu terminarea anului 2012... Mayaşii – acest misterios neam derivat din strămoşii călători ai getodacilor, aveau un sistem astronomic exact, cu care realizau calcule complexe în raport cu Universul şi dimensiunile acestuia. Ei au lăsat încifrat în celebrul lor calendar mayaş profeţiile legate de cea de-a şasea lume, care va începe în 2012. Transmisiunile telepatice din ultimii ani, realizate de către mediumi, şi primite de la spirite elevate din dimensiunile superioare, au pus în evidenţă faptul că odată cu 2012-2013 planeta îşi va schimba starea.

Ca să înţelegeţi mai simplu, va trece dintr-o stare în alta, mai rafinată, la fel precum apa din vasul de pe aragaz se preschimbă în abur sub acţiunea căldurii. Însă aşa cum aburul, deşi dispare din raza vizuală, nu se pierde ci se transformă în altă stare de agregare, la fel şi Pământul va trece printr-o schimbare substanţială. Aşa cum spunea Sfântul Ioan (care trăieşte actualmente în România, reîntrupat, şi a terminat Facultatea de Psihologie, ca dealtfel şi o parte din Apostoli) în textul Apocalipsei, după ce evenimentele descrise în text se vor termina, va fi un „...Cer nou şi un Pământ nou...".

Desigur că această frază are conotaţie dublă, căci Ioan se referea la două componente principale: Pământul însuşi ca entitate, precum şi fiinţa umană. Dacă în privinţa planetei ştim că se îndreaptă către o stare nouă de existenţă, actualele fenomene naturale fiind procesul de purificare pentru accesul la această nouă stare, în privinţa oamenilor lucrurile stau cam în acelaşi mod, însă cu nuanţele de rigoare. S-a scris şi s-a comentat mult pe mapamond, despre cum va fi viaţa omului în dimensiunea a cincea. Acest aspect este direct legat de transformările prin care fiinţa umană va trece, prin procesul de translaţie prin dimensiunea a patra, a astralului, pentru a ajunge în cea de-a cincea, a mentalului.

Căci deocamdată oamenii şi-au folosit mentalul doar pe planul astral, şi prea puţin pe planul mental. A nu se confunda corpul mental cu planul mental. Cerul vechi şi Pământul vechi în raport

cu omul reprezintă corpul său actual şi mentalul, ale căror structuri se vor schimba. Mai ales că la acest fenomen va contribui şi Centura Fotonică. Cerul nou şi Pământul nou vor fi corpul uman transformat şi mentalul purificat şi urcat de pe planul astral al iluziilor, pe cel mental al lucrurilor concrete. Trebuie să înţelegeţi anumite lucruri pentru a vă da seama cum va fi existenţa voastră după 2012.

Gândiţi-vă de exemplu că în viaţa voastră, până acum, mentalul vostru a proiectat şi a pus la lucru energiile sale, pentru a obţine ceea ce doreaţi. Însă adevărul este că nu aţi obţinut mare lucru din ceea ce v-aţi propus. Ştiţi şi simţiţi că spun un adevăr. De ce s-a întâmplat mereu aşa? De ce în ciuda tuturor eforturilor voastre nu vi s-au îndeplinit dorinţele? Vreau să vă spun că am mulţi prieteni care şi-au însuşit foarte multe noţiuni spirituale, despre cum trebuie să lucreze cu energiile, au făcut multe cursuri, lucrează excelent cu energia şi vindecă pe alţii, dar nu li s-au împlinit dorinţele.

Unde este atunci misterul şi răspunsul? Iată unde dragii mei. Ei şi alţii care sunt, acolo unde trăiesc, nu sunt atenţi şi în loc să-şi fixeze energia mentală pe planul mental, deci acolo unde îi este locul, ei plasează energia propriului mental pe planul astral al dorinţelor, astralul fiind planul formelor iluzorii şi efemere. De aceea tot ce proiectau mental dura o vreme după care se destrăma. Ori o formă gând mentală durează etern faţă de o formă gând astrală. Acesta este secretul.

Deci, pentru a înţelege cum veţi trăi în a cincea dimensiune, poate unii dintre voi deja trăiţi, este necesar să vă explic anumite aspecte. Odată ce vă plasaţi energia mentală pe Planul Mental, unde se află originea sa, aţi rezolvat problema. Începând cu acel moment veţi simţi că aura voastră, şi chiar corpul fizic, se vor simţi mult mai bine, vă veţi simţi revigoraţi, şi asta deoarece voi veţi capta mai multă lumină spirituală, acele particule subcuantice existente, şi tot ceea ce vă puneţi în gând se va împlini, desigur în sensul benefic. Aşa cum am scris şi în alte articole de-ale mele,

activarea Corpului de Lumină, acesta fiind Corpul Mental sau Corpul de Slavă (Universul este o creaţie Mentală – prima lege a Kybalionului), duce la intensificarea luminozităţii propriei persoane.

Tot ceea ce veţi dori să faceţi se va materializa într-un timp foarte scurt, aceasta fiind dovada că deja Corpul Mental lucrează pe planul său – Planul Mental. Cum aţi putea şti dacă unii dintre voi deja sunteţi cu mentalul pe planul mental? Dacă de la un timp încoace orice v-aţi propus vi se îndeplineşte, înseamnă că v-aţi fixat mentalul pe planul corespunzător lui, iar ideile, care sunt forme gând mentale, prind viaţă animate de energia pe care le-o daţi. Astfel vă îndreptaţi pas cu pas către acea lume minunată anunţată de Sfântul Ioan – acesta fiind acum aici, aşa cum am zis, aşteptând să-şi capete Împărăţia după 2012, aşa cum i s-a promis de către Iisus Cristos în urmă cu 2000 de ani.

Stranger Secret Files Nr. 006 – G
Fizician Alexandru Mușat
QM - Electronic

CE SUNT SPIRIDUȘUL ȘI TERAPIA ENERGETICĂ?

Prin această achiziție ați intrat în posesia unui aparat care, utilizându-l zilnic, vă va transforma întreaga existență. Multe din inconvenientele biologice ale îmbătrânirii vor dispărea. Obișnuitele dureri reumatice, oboseala cauzată de stresul zilnic vor deveni amintire. Le va lua locul o stare de confort fizic și psihic, de încredere în capacitatea corpului dvs. biologic de a vă fi alături în toate momentele de încercare pe care existența în plan material vi le rezervă. Datorită efectelor benefice asupra psihicului dvs. și stării generale de sănătate, pentru gabaritul redus pe care îl are și printr-un joc de cuvinte generat de denumirea **ELF** (extremely low frequency) a tipului de fizioterapie caracteristică aparatului, l-am denumit **Spiriduș**. Cum va face *Spiridușul* acest lucru vom încerca în continuare să explicăm.

ARGUMENTE

Tehnicile de fizioterapie dezvoltate în secolul XX au demonstrat spectaculoase efecte ale terapiei ELF. Ea se bazează pe impactul pe care îl au câmpurile electromagnetice în pulsuri de foarte joasă frecvență asemănătoare undelor cerebrale, asupra organismului uman. În domeniile medicale cele mai diverse cum ar fi: reumatism cronic și acut, migrene, insomnie, nevroză, dureri articulare, artrită, osteoporoză, fracturi osoase, afecțiuni cardio-

vasculare, circulaţie sanguină deficitară, disfuncţii sexuale, afecţiuni ginecologice, incapacitate de concentrare, disconfort meteo, afecţiuni respiratorii, astmă, tulburări endocrinometabolice, diabet, patogenia oncologică etc., s-au observat vindecări care surprind prin rapiditate şi eficienţă.

Aceste efecte pozitive uimitoare sunt relatate în diverse scrieri laice sau religioase de foarte mult timp şi în toată cultura umanităţii de la Egiptul faraonilor la India Upanishadelor. La vremea aceea nu existau aparate de fizioterapie, dar erau exploatate la maxim capacitatea creierului de a emite unde electromagnetice de foarte joasă frecvenţă în timpul stărilor de relaxare, meditaţia Zen, Yoga etc. Cât şi tehnicile de recepţie a radiaţiei electromagnetice de foarte joasă frecvenţă din mediul ambiant, cum ar fi asanele Yoga, efectul de piramidă, tehnicile Qi gong, Reiki etc. Papirusurile egiptene despre vindecarea bolilor prin atingere cu mâna (touch healing), Biblia sau relatările istoricilor Romei antice stau mărturie. Astfel, celor trecuţi de o anumită vârstă, le era recomandat ca momentele de odihnă şi în special somnul să le petreacă în preajma tinerilor. Aceştia având o emisie cerebrală mult mai intensă, ajutau indirect şi persoanele în vârstă din apropierea lor în procesul de recuperare energetică. Într-o relatare biblică despre regele David se spune că, atunci când bătrâneţea l-a doborât la pat, înţelepţii curţii i-au adus o tânără fecioară care să-i ţină companie.

În Orient, medicina tradiţională pune la mare preţ, pentru a avea o sănătate cât mai bună, tehnicile de meditaţie, combinate sau nu, cu exerciţii fizice şi de respiraţie. La practicanţii acestora apar stări de conştiinţă care, pentru organismul biologic, înseamnă la nivelul sistemului nervos central şi periferic, emisia de unde cerebrale alfa şi theta. Ele sunt generate de descărcările electromagnetice ce caracterizează activitatea neuronală. Studiile efectuate de cercetătorii japonezi Akira Kasamatsu şi Tomio Hirai, în legătură cu activitatea cerebrală din timpul exerciţiilor de meditaţie Za-zen, au demonstrat deplasarea spectrului undelor cere-

brale către frecvenţe joase alfa şi theta caracteristice perioadelor de somn. De asemenea, americanii D. Rakovic, B.K. Anand, G.S. Chhina, B.Singh şi danezii H. Lou, T. Kjaer, L.Friberg, S. Holm au publicat studii similare despre meditaţia Transcendentală, meditaţia Yoga profundă şi Yoga Nidra, dr. John Zimmerman a demarat, în 1980, la University of Colorado School of Medicine din Denver, studii referitoare la radiaţia electromagnetică emisă de bioterapeuţi în timpul tratamentului. Rezultatele au fost remarcabile. S-a constatat că domeniul de frecvenţe emise este cuprins între 0,3 şi 30 de Hz cu un maxim de amplitudine în zona 7-8 Hz, intensitatea semnalului depăşind cu mult nivelul unui nonpracticant. Ulterior, un colectiv de cercetători japonezi condus de A. Seto a reuşit să măsoare acest semnal care ajunge să fie de 1000 ori mai mare decât al unui om obişnuit.

Zborurile cosmice din secolul XX au adus informaţii noi. Atunci când omul este prea mult timp despărţit de Pământ (de exemplu, mai mult de 2 săptămâni într-o staţie orbitală) se îmbolnăveşte. Pentru acest „rău de cosmos" este responsabilă şi lipsa radiaţiei Schumann, caracteristică mediului electromagnetic terestru, în interiorul navelor spaţiale. Dar ce este radiaţia Schumann? Este o radiaţie electromagnetică rezonantă, care se manifestă la suprafaţa Pământului, datorată descărcărilor electrice din atmosferă sau radiaţiei provenite din spaţiul cosmic, reţinută prin efectul de cavitate electromagnetică generat de ionosfera şi globul terestru. Maximele şi minimele radiaţiei Schumann definesc reţeaua Hartmann, iar în Orient tehnica Feng Shui încearcă să exploateze în interesul sănătăţii aceste proprietăţi locale electromagnetice ale mediului terestru începând cu amplasarea locuinţelor şi terminând cu aranjamentele florale dintr-o cameră. Privind din punct de vedere fizic, radiaţia Schumann este o undă electromagnetică staţionară cu lungimea de undă egală cu circumferinţa Pământului. Frecvenţa maximului de intensitate al acestei radiaţii este de 7,83 Hz, care coincide cu nivelul minim al domeniului undelor cerebrale alfa din perioadele de somn sau veghe. Ea ajută,

alături de emisia cerebrală, la recuperarea şi menţinerea stării energetice a organismelor biologice, prin efectele pe care le are la nivel celular.

Este o observaţie comună că un somn bun ne remontează. Cu cât acesta este mai liniştit, cu atât dimineaţa ne simţim mai proaspeţi. Lipsa somnului ne face să ne pierdem concentrarea, puterea de analiză, vigoarea fizică. Dacă suntem privaţi de perioadele de somn profund mai mult de o săptămână, acest lucru poate deveni fatal ducând la o dezorganizare a corpului biologic ce sfârşeşte prin întreruperea funcţiilor sale de bază.

Toate acestea ne fac să înţelegem cât de importante sunt, pentru starea noastră de sănătate, undele cerebrale, sau mai precis undele electromagnetice de foarte joasă frecvenţă cu domeniul între 0,5 şi 12 Hz. Şi asta nu este tot!

Până nu de mult, se considera că în timpul somnului organismul intră într-o stare de relaxare, iar consumul energetic se reduce la minim. S-a constatat însă că lucrurile nu stau aşa. Intervalele de somn profund, caracterizate de emisia undelor cerebrale delta, sunt perioade active ale organismului ce implică un consum energetic ridicat. De ce mobilizează corpul atâta energie pentru aceste momente, putem înţelege mai uşor plecând de la modelul oriental al structurii fiinţei umane. Acesta presupune existenţa a cel puţin două corpuri. Unul, cel material, este caracterizat de tot ce se întâmplă la nivel electromagnetic celular, iar celălalt informaţional, este caracterizat de un nivel fizic mai subtil, probabil neutrinic, şi cuprinde tot universul de informaţii necesare funcţionării celui material biologic. Un cuplaj (în sanscrită, yoga) cât mai bun între acestea două conduce la o stare de sănătate optimă. Ce realizează acest cuplaj sau, mai simplu, care sunt elementele celor două corpuri a căror stare defineşte cuplajul? Cultura indiană le denumeşte chakre (roată, vârtej în sanscrită) şi starea lor spune totul despre sănătatea unui om. Dacă la nivelul corpului informaţional (denumit astral, eteric, subtil, suflet etc.) starea chakrelor nu este alternabilă (motivul fiind probabilitatea

de interacţie extrem de redusă la nivel neutrinic comparativ cu interacţia electromagnetică), în schimb, în corpul material, biologic (electromagnetic), de-a lungul vieţii apare o diminuare a caracteristicilor acestor zone. Aceasta se întâmplă datorită agresiunilor zilnice la care este supus (curenţii de aer într-o încăpere sau maşină, insolaţie, hrana, lovituri, emoţii, zgomote puternice, câmpuri electromagnetice poluante tip ecran TV, telefon mobil, calculator etc.), dar şi micşorări cantitative şi calitative ale fluxului undelor cerebrale emise în perioadele de somn odată cu înaintarea în vârstă, lucru care face ca procesul de recuperare din timpul somnului să aibă parametri din ce în ce mai slabi.

PRECIZĂRI

Indienii vorbesc de peste 49000 de chakre. Pentru a le analiza pe toate ar fi extrem de greu. Există însă o ierarhizare a acestora ca importanţă (intensitate a „vârtejului").

Principale sunt considerate şapte zone şi anume:

1) chakra coroană, localizată în vârful capului,
2) chakra celui de-al treilea ochi, între sprâncene
3) chakra gâtului, la baza gâtului,
4) chakra inimii, în centrul pieptului,
5) chakra plexului solar, deasupra taliei,
6) chakra ombilicală (sacrală) sub ombilic,
7) chakra rădăcină, la baza şirei spinării.

Acestea coincid cu zonele în care se află principalele plexuri nervoase ale organismului. Persoanele cu sensibilitate deosebită pot observa o luminozitate crescută în dreptul chakrelor, care într-adevăr sunt zone de metabolism şi activitate neuronală maximă.

Atunci când una sau mai multe chakre sunt afectate, organismul biologic este în suferinţă. Legăturile observate în medicina orientală sunt:

1) glanda pineală, cortex cerebral, sistemul nervos central,

2) glanda pituitară, nas, urechi, sinus, ochi,

3) tiroida, paratiroida, hipotalamus, gât, esofag, corzi vocale, limbă, orificiu bucal,

4) inima, sistemul circulator, timus, umeri, braţe, mâini, piele, plămâni,

5) pancreas, stomac, ficat, vezică biliară, sistemul nervos, diafragma, muşchii,

6) splina, vezica urinară, organe genitale, intestin subţire, apendice,

7) rinichi, glande suprarenale, colonul, prostata, intestinul gros.

O metodă de a vizualiza starea chakrelor este radiestezia. Ansa, care este instrumentul specific radiesteziei, reacţionează la interferenţa dintre radiaţia locului studiat. Bazându-se pe măsurători radiestezice, soţii Manolea, în cartea „Aura energetică", prezintă diverse deformări sau mai bine spus deplasări relative ale corpurilor informaţional şi biologic care pot apare şi care duc la disfuncţionalităţi în corpul biologic. O altă metodă de a vizualiza starea chakrelor mai aproape de cerinţele impuse de civilizaţia occidentală a fost pusă la punct în anii '50 ai secolului XX de japonezul Hiroshi Motoyama, care a observat prezenţa unui potenţial electromagnetic specific la nivelul epidermei proporţional cu starea chakrei respective. Atunci când apare o scădere a stării unei chakre (un dezechilibru energetic, o scădere a intensităţii „vârtejului", o diminuare a potenţialului electric Motoyama), orientalii, prin diverse tehnici, Yoga, relaxare, Reiki, Qi gong, radianţă etc. refac starea acesteia. Întotdeauna acest proces de refacere este însoţit de prezenţa undelor cerebrale ale practicantului, „vindecătorului", terapeutului, tinerilor sau a „energiei cosmice", Qi, prana, (radiaţia Schumann, în termeni occidentali)... după caz. Dar dacă nu avem posibilitatea de a apela la un terapeut sau nu suntem un practicant? Atunci noi vă propunem folosirea *Spiriduşului*, aparatul care stimulează activitatea cerebrală din perioadele de somn sau meditaţie. El face pentru dvs. acest lucru

eliminând şi starea de dependenţă de voinţă sau posibilitatea altora de a fi alături.

Fiind o rudă portabilă şi miniaturizată a aparatelor de fizioterapie, puteţi înlocui şedinţele de la cabinetele specializate cu folosirea acestuia acasă într-un mediu care este oricum mai relaxant şi vă scuteşte şi de programările şi deplasările inerente unui tratament.

Dacă apelăm la metodele tradiţionale orientale, sunt cazuri în care terapeutul ne spune că nu ne poate ajuta pentru că nu suntem compatibili sau că nu suntem cooperant, că nu reuşim să ne detaşăm de cele exterioare. Chiar dacă străduinţa noastră este maximă, nereuşita detaşării se datorează de cele mai multe ori, tocmai stării noastre de sănătate care nu ne permite să facem acest lucru. În cazul folosirii *Spiriduşului* aceste momente, care pot deveni chiar penibile, sunt eliminate. El nu face mofturi, nu o să spună niciodată că nu sunteţi compatibil sau că nu vreţi să cooperaţi şi, foarte important, nu transmite stările deficitare sau influenţele nocive pe care le poate avea terapeutul în momentul în care face tratamentul. *Spiriduşul* îşi face treaba indiferent de starea dvs. psihică sau fizică. Fiind un bun prieten şi datorită gabaritului sau redus, poate fi la dispoziţia dvs. oricând şi oriunde. Îl puteţi folosi acasă sau la serviciu, în concediu, oricând simţiţi că este nevoie de ajutorul lui. Doar, din când în când, va trebui să-i înlocuiţi bateria şi asta o dată sau de două ori pe an, în funcţie de cât îl solicitaţi.

CARACTERISTICI TEHNICE

Din punct de vedere electronic, *Spiriduşul* este un simulator de unde cerebrale. El este o undă portabilă şi miniaturizată a aparatelor de fizioterapie. Sursa de alimentare este o baterie. Starea bateriei este indicată de luminozitatea LED-ului de pe partea frontală a aparatului. Când aceasta scade mult, trebuie schimbată bateria. La variantele *Spiriduş* şi *Spiriduş eX* deschiderea carcasei se face în zona urechiuşelor, cu ajutorul unei şurubelniţe (sau alt-

ceva care poate pătrunde între urechiuşe). Se forţează uşor pentru a mări distanţa dintre urechiuşe şi carcasa se deschide. Apoi se înlocuieşte bateria de tip 23A-12 Vcc, respectând polaritatea indicată pe cutia aparatului. Dacă este pusă necorespunzător, nu există riscul defectării aparatului, dar acesta nu funcţionează. Aprinderea LED-ului, atunci când aparatul este pornit, semnalizează că bateria a fost pusă corespunzător. La varianta *Spiriduş DeL* carcasa se desface din cele patru şuruburi şi se înlocuieşte bateria de tip *6LR-9 Vcc*.

În funcţionare el asigură patru domenii de frecvenţă:

Varianta *Spiriduş* (clasic):

1 f = 1,8 – 2,2 Hz 3 f = 5 – 6,6 Hz

2 f = 2,27 – 2,6 Hz 4 f = 8,7 – 12 Hz

Varianta *Spiriduş eX* (banda de frecvenţă extinsă):

1 f = 1,8 – 2,22 Hz 3 f = 5 – 7,6 Hz

2 f = 2,27 – 3,1 Hz 4 f = 8,7 – 15 Hz

acoperind astfel tot spectrul undelor cerebrale ce caracterizează perioadele de somn şi relaxare:

d (delta) = 1 – 4 Hz

q (teta) = 4 – 8 Hz

a (alfa) = 8 – 12 Hz

Varianta *Spiriduş DeL* (Dublu L «bobina» sau emisie dublă) conţine în aceeaşi carcasă două emiţătoare, unul de tip *Spiriduş* (clasic) şi unul de tip *Spiriduş eX*.

Intensitatea medie a curentului absorbit în oricare din cele patru domenii de frecvenţă nu depăşeşte 2 mA, asta însemnând că fluxul energetic al radiaţiei electromagnetice emise nu este mai mare de 30 mW. Dispozitive asemănătoare sunt fabricate în Germania, Anglia, Statele Unite, Japonia etc. Toate au în comun generarea unor pulsuri electromagnetice de foarte joasă frecvenţă similare undelor cerebrale.

Amplitudinea undelor electromagnetice este compatibilă ca ordin de mărime cu cea emisă de creier, mult mai mică decât câmpul magnetic terestru. Am făcut această precizie pentru a

elimina suspiciunile care pot apare relativ la efectele poluante ale folosirii acestor aparate.

RECOMANDĂRI

De-a lungul timpului s-au observat efecte benefice în următoarele cazuri: *reumatism cronic şi acut, migrene, insomnie, nevroze, dureri articulare, artrită, osteoporoză, fracturi osoase, afecţiuni cardiovasculare, circulaţie sanguină deficitară, disfuncţii sexuale, afecţiuni ginecologice, incapacitate de concentrare, disconfort meteo, afecţiuni respiratorii, astmă, tulburări endocrino-metabolice, diabet, patogenia oncologică* **etc.**

Folosirea *Spiriduşului* amplifică potenţialul imunitar al corpului biologic în faţa diverselor infecţii virale şi microbiene. De asemenea, creşte debitul sanguin, lucru ce favorizează scurtarea perioadelor de convalescenţă cât şi prevenirea diverselor afecţiuni metabolice.

Cel mai intens şi aparent surprinzător efect este întinerirea organismului care apare lent în timp, datorită faptului că diviziunea celulară, care are perioada completă de şapte ani, se face mai corect în condiţiile unui cuplaj corp biologic-corp informaţional mai bun. Dovezi ale acestui fenomen sunt, pe lângă multe altele, şi folosirea cu succes a fizioterapiei în refacerea ţesuturilor afectate în cazul fracturilor osoase şi a rupturilor de ligament.

DOVEZI EXPERIMENTALE

Studii medicale aprofundate legate de efectele terapiei cu câmpuri electromagnetice de foarte joasă frecvenţă au fost demarate în anii '60 ai secolului trecut, pentru prima dată în lume, în ţara noastră la Institutul Naţional de Balneologie şi Fizioterapie, odată cu punerea la punct a aparatului *Magnetodiaflux,* la vremea aceea o premieră mondială. Creaţie a românului *Vasile Robescu,* acesta pleacă de la nişte observaţii făcute de el ca participant la cel

de-al Doilea Război Mondial şi pune la punct un aparat care va revoluţiona electroterapia modernă. În lume, la acea dată, mai exista *Diapulse*-ul american, un aparat care utilizează însă domeniul undelor radio, mai precis 27 MHz.

Colective de cercetători din Bucureşti, Iaşi, Cluj, Braşov, Govora, Sinaia, Băile Felix conduse de reputaţi medici printre care *prof. dr. Tr. Dinculescu, prof. dr. Jitariu, dr. A. Măcelariu, dr. Ana Maria Zirra, dr. C. Stoicescu, dr. D. Constantinescu,* ca să-i enumerăm doar pe câţiva, au făcut studii fundamentale de biologie, fiziologie şi histochimie. Din monografia dr. Andrei Rădulescu, intitulată sugestiv *Electroterapia,* aflăm că aceste studii au evidenţiat efecte terapeutice benefice în procesele metabolice celulare, asupra sistemului nervos central cât şi vegetativ, cât şi asupra celui neuro-muscular. Prin acţiunea câmpului electromagnetic pulsatoriu asupra structurilor biologice, au loc modificări energetice la suprafaţa celulelor, cu activarea schimburilor de membrană, intensificarea proceselor enzimatice şi implicit, *intensificarea metabolismului celular.* Prin creşterea difuziunii oxigenului în celule, în ţesuturile mai slab vascularizate se creează condiţii favorabile pentru *formarea de noi vase sanguine şi creşterea tonusului celor existente.* Apare o accentuare a ţesutului de granulaţie reparator în procesul de *vindecare a rănilor* şi o creştere a *vascularizaţiei în oase şi ţesutul cicatriceal.* Dacă *distrugerea respiraţiei celulare* normale este privită drept *cauza cancerului,* atunci aportul crescut de oxigen în celulă şi activarea suplimentară de fermenţi oxidativi *combate maladia canceroasă şi mitoza celulară anormală.*

Studii efectuate, începând cu anii '70, în cadrul unor prestigioase universităţi cum este MIT (Institutul de Tehnologie din Massachussetts), Colegiul de Medicină *Albert Einstein* din New York etc. au confirmat că terapia, folosind câmpuri electromagnetice în pulsuri de foarte joasă frecvenţă similare undelor cerebrale, duce la creşterea benefică a potenţialului electric la nivelul membranei celulare. Microbii şi viruşii pătrund mai greu în inte-

riorul celulei şi dezvoltarea lor în organism este mult diminuată. Un alt efect observat a fost îmbunătăţirea schimbului de ioni la nivel celular care duce la o mai bună oxigenare a celulelor din organism şi la dinamizarea metabolismului.

MOD DE ÎNTREBUINŢARE

Pornirea *Spiriduşului clasic* sau *eX* se face prin trecerea comutatorului 1 pe poziţia ON (*„sus"* relativ la imaginea de pe partea frontală a aparatului). La varianta DeL pornirea se face prin trecerea comutatorului orizontal din poziţia oprit (dreapta) în poziţia pornit (stânga). Apoi, plasarea lui în dreptul fiecărei chakre (conform cu cele precizate în capitolul care prezintă legătura dintre acestea şi constituenţii organismului uman în medicina orientală) duce la o recuperare energetică echilibrată. În accentuarea occidentală, pentru o terapie echilibrată, aparatul trebuie pus în zona capului şi în zona abdominală. Raportul timpilor de folosire pe cele două zone este de minim 1/3, cu preponderenţă în zona abdominală unde, în general, căderile energetice sunt mai masive. Dacă afecţiunile sunt localizate pe articulaţii, cum este cazul celor reumatice, după terapia generală prezentată mai sus, se trece la terapia locală, punând aparatul cât mai aproape de zona afectată.

RECOMANDĂRI GENERALE

Timpul de utilizare este la început de 25-30 de minute zilnic. În funcţie de reacţiile organismului, timpul poate fi *prelungit progresiv,* câte *5 minute săptămânal,* putând atinge 60-70 de minute pe zi, împărţite eventual în două reprize, seara şi dimineaţa. Nu s-au observat reacţii negative chiar în cazul unor timpi ce au depăşit 5-6 ore pe zi, în condiţiile folosirii de cel puţin trei ori pe săptămână.

Cea mai bună perioadă pentru terapie este seara, când recep-

tivitatea organismului pentru radiaţia electromagnetică caracteristică procesului de recuperare energetică este maximă, datorită fenomenului de recepţie rezonantă, care se manifestă pe fondul apropierii frecvenţei emisiei cerebrale a utilizatorului de domeniile spectrale ale terapiei.

Referitor la frecvenţele folosite, s-a observat că la frecvenţele joase corespunzătoare domeniului delta (1...4 Hz), au eficacitate maximă în afecţiuni ale sistemului nervos, infecţii, inflamaţii ale ochilor, hipertiroidie şi hipotiroidie, varice, osteoporoză, fixare calciu.

Frecvenţele înalte corespunzătoare domeniilor theta, alfa şi beta (5...15 Hz) au rezultate optime în stări de dureri reumatice, migrenă, circulaţie sanguină deficitară, diabet, insuficienţă renală, spasm muscular, scleroză multiplă, vertigo.

Plecând de la aceste observaţii în terapia generală, care se face obligatoriu înaintea terapiei specifice, se recomandă folosirea frecvenţelor joase la nivelul capului şi frecvenţele înalte la nivel abdominal.

Selectarea domeniului de frecvenţă la variantele *clasic* şi *eX* se face folosind comutatoarele 2 şi 3. Astfel, pentru domeniul:

1) 1,8 – 2.22 /2,22 Hz avem 2 - ON; 3-ON
2) 2,27 – 2,6 /3,1 Hz avem 2 - ON; 3-OFF
3) 5,0 – 6,6 / 7,6 Hz avem 2 -OFF; 3- ON
4) 8,7 – 12,0 /15,0 Hz avem 2 - OFF; 3- OFF

(***ON** înseamnă **sus, OFF** înseamnă **jos** relativ la poza de pe panoul frontal al aparatului*).

Pentru varianta *Spiriduş DeL* selectarea domeniilor de frecvenţă se face cu cele patru comutatoare pe fond albastru 1, 2, 3, 4. Acestea sunt grupate în două domenii, (1, 2) pentru led-ul din stânga şi (3, 4) pentru led-ul din dreapta, fiecare în parte semnalizând funcţionarea celor două emiţătoare. Fiecare grup comandă emisia domeniului de frecvenţă folosind aceeaşi semnificaţie

corespunzând grupării comutatoarelor (2, 3) de la modelele *clasic* şi *eX*.

Dacă nu este *utilizat zilnic,* efectele folosirii lui scad (să ne aducem aminte că starea corpului biologic se degradează destul de rapid în lipsa perioadelor de somn profund), aceasta datorită faptului că fiecare zi este o nouă ocazie de a fi supus agresiunilor de tot felul, curenţi de aer într-o încăpere sau maşină, insolaţie, hrană, poluare, lovituri, zgomote puternice, câmpuri electromagnetice tip ecran TV, telefon mobil, calculator etc.

PROFILAXIE, PREVENIRE

Plecând de la explicaţia că cele mai depărtate chakre de zona emiţătorului biologic, adică a creierului, sunt cele mai vulnerabile, pentru profilaxie se recomandă poziţionarea *Spiriduşului* în dreptul chakrelor 5, 6 şi 7. Frecvenţele folosite sunt cele din domeniul cerebral delta, adică domeniile *1)* şi *2).*

Pentru echilibrare, din când în când, aparatul trebuie pus şi pe chakrele superioare 1, 2 sau 3, raportul timpilor de folosire pe aceste zone fiind aproximativ de 1/3.

AFECŢIUNI REUMATISMALE

În cazul afecţiunilor reumatice sau ale sistemului osos poziţionarea lui se face chiar în preajma zonei cu probleme. Poliartroze periferice şi spondiloze asociate cu distonii neurovegetative şi stări astenonevrotice, coxartroze şi gonartroze specifice reumatismului degenerativ au o evoluţie pozitivă prin terapia cu câmpuri electromagnetice de joasă frecvenţă. De asemenea, în reumatismul abarticular şi cel inflamator rezultatele sunt spectaculoase. Durata şedinţelor este de 10-15 minute zilnic, la început. După primele 6-7 şedinţe, în care poate apărea o exacerbare a fenomenelor clinice, timpul şedinţelor poate fi crescut săptămânal cu 5 minute. *O recuperare mai rapidă* s-a observat folosind *frecvenţele înalte, domeniile 3), 4).*

SCHEMELE POSTTRAUMATICE

Se recomandă terapia în tratarea de plăgi, contuzii, hematoame musculare, entorse, stări după rupturi musculotendinoase, sechele postfracturi de membre, călușarea fracturilor. Terapia se începe cât mai repede după traumatism. Locul de aplicare coincide cu locul traumatismului. Ședințele sunt la început de 40-60 minute zilnic, timpul crescând treptat și, apoi, reducându-se odată cu dispariția stării clinice.

AFECȚIUNI NEUROPSIHICE

Nevrozele la adulți și copii, distoniile neurovegetative, sindroame spastice (hemiplegii, boala Parkinson, neuronevraxite, paraplegii), sindroame excitomotoare (spasmul facial, torticolisul spasmatic, ticurile etc.) ca și infirmitatea motorie cerebrală la copii sunt indicațiile terapiei ELF în afecțiunile neuropsihice. Locul de aplicare este în zona cervicală, lombară, chakrele 2, 3, 4, 5 și 6 sau în cea afectată. Timpul este la început de 10-15 minute pe săptămână, în funcție de reacția organismului.

AFECȚIUNI CARDIOVASCULARE

Acțiunea terapiei, în cazul bolilor cardiovasculare, se explică prin reglarea vasomotorie și a hemodinamicii prin influențarea sistemului nervos vegetativ și prin acțiunea locală de intensificare a respirației tisulare cu creșterea consumului de oxigen, ceea ce duce la o vascularizare crescută pentru metabolismul local. Terapia ELF este indicată în boli vasculare periferice precum boala Raynaud, sindromul Raynaud, arcocianoza, în boli vasculare periferice organice cum sunt trombangeita obliterantă, ateroscleroza obliterantă a membrelor, arteriopatia diabetică, în arterioscleroza diabetică, în arterioscleroza cerebrală și în hipertensiunea arterială. Locul de aplicare al aparatului este în zona cervicală și/sau lom-

bară. Timpul este la început de 10-15 minute, crescându-se treptat cu 5 minute pe săptămână în funcție de evoluția stării clinice.

AFECȚIUNI RESPIRATORII

Acțiunea terapiei ELF s-a remarcat în cazurile de astm bronșic, bronșită cronică asmatiformă, traheobronșită spastică și pseudoastm nevrotic. Locul de aplicare este zona cervicală sau chakrele 3 și 4. Timpul este la început de 10-15 minute, crescând în funcție de evoluția stării clinice.

În cazul virozelor respiratorii, afecțiuni ce pot apare mai des în aglomerările urbane, se recomandă utilizarea *Spiriduşului* pe chakrele 2 și 3, timp de 10-15 minute pe fiecare parte.

Dacă simptomele nu dispar, se poate repeta de mai multe ori pe zi. *S-a observat o recuperare mai bună la frecvențele joase, respectiv domeniile 1, 2.*

AFECȚIUNI DIGESTIVE

Ulcerul gastro-duodenal, gastritele cronice, enterocolopatia cronică nespecificată, sindromul de colon iritabil, dischineziile biliare sunt câteva din indicațiile terapiei cu câmpuri electromagnetice de foarte joasă frecvență în domeniul bolilor digestive. Locul de aplicare este zona abdomenului sau chakrelor 5, 6 și 7.

Timpul este la început de 10-15 minute, crescându-se treptat cu 5 minute pe săptămână în funcție de reacția organismului.

AFECȚIUNI ENDOCRINE

Diabetul zaharat neinsulinodependent, diabetul secundar cu hiperfuncțiune a hipofizei, tiroidei sau suprarenalei și hipertiroidia stadiului neurogen beneficiază de rezultate deosebite prin această terapie. Cu o dietă alimentară corespunzătoare pentru menajarea pancreasului și reducând treptat medicația sub controlul glicemiei,

se poate obține o recuperare foarte bună a funcției pancreatice într-un interval de timp de minim 6 luni de zile, funcție de starea afecțiunii. În cazul diabetului insulinodependent, evoluția este bună în privința stării psihice, dinamizării circulației sanguine, iritării sistemului imunitar etc. Dacă celulele pancreatice nu sunt complet distruse (pancreas pietrificat), prin reducerea treptată a dozei zilnice de insulină sub controlul glicemiei, se poate recupera cel puțin parțial funcția pancreatică. Locul de aplicare este în zona capului (frecvențele joase) și zona abdomenului (frecvențele înalte), respectiv chakrele 3, 4, 5 și 6.

Timpul este la început de 15-20 minute, crescându-se treptat cu 5 minute pe săptămână în funcție de reacția organismului.

AFECȚIUNI GINECOLOGICE

În dismenoreele funcționale, în tulburările menstruale funcționale, metroanexitele cronice nespecifice, cervicitele cronice, nespecifice și în tulburările de climax și preclimax, terapia ELF a dat mari satisfacții prin rezultatele obținute. Locul de aplicare este în zona abdomenului sau chakrele 5, 6 și 7. Timpul este la început de 10-15 minute, crescându-se treptat cu 5 minute pe săptămână în funcție de reacția organismului.

CONTRAINDICAȚII

Folosirea lui în timpul zilei poate să inducă o *stare de somnolență* similară cu ceea ce vi se întâmplă atunci când sunteți în preajma cuiva care doarme. De aceea, *nu este recomandată* utilizarea lui atunci când *sunteți la volan* sau activitatea pe care o desfășurați vă *solicită o atenție deosebită.*

Spiriduşul nu poate fi folosit de persoanele care utilizează pacemaker (stimulator cardiac) din cauza interferențelor electromagnetice ce pot apare între cele două aparate. De asemenea, persoanele cu *proteze auditive* nu-l pot folosi în zonele respective

(pentru a evita aceleași interferențe electromagnetice). *Gravidele* trebuie *să evite zona abdominală. Recomandăm folosirea aparatului numai în familie,* pentru a evita transferuri informaționale accidentale.

ATENȚIE!!!

Pentru a evita riscul de pătrundere a transpirației în interiorul aparatului, lucru ce poate afecta funcționarea normală a acestuia, nu se recomandă purtarea lui între piele și haine, ci pe haine. Terapia nu necesită contactul între aparat și organism.

ÎNTREBĂRI FRECVENTE

1. Ce este dezechilibrul energetic și cum se manifestă el?

Dezechilibrul energetic este starea biologică în care anumite zone ale organismului (țesuturi, organe etc.) intră în stări energetice care duc la o perturbare a proceselor metabolice celulare cu repercursiuni în starea de sănătate. Diferențele energetice celulare se manifestă apoi și în circulația sanguină locală, în schimburile ionice prin membrana celulară, inclusiv oxigenarea celulară. Dezechilibrul energetic este sesizat atât în domeniul spectral cât și în intensitatea diferită a fondului radiativ caracteristic proceselor metabolice celulare.

2. De ce este riscant pentru sănătate?

Dacă apar căderi de stări energetice celulare locale, ele duc în timp la malfuncționalități la nivel de organe (pancreas, ficat etc.) care dacă se mențin se transformă la momentul diviziunii celulare în degenerări informaționale în structura ADN-ului, echivalentele instalării bolii fizice.

3. Ce demonstrează corecția informațională ADN la momentul diviziunii celulare?

Procesele de corectare informațională la nivelul ADN demonstrează existența unei matrice informaționale (corp electric, astral, suflet etc.) care nu este afectat de procesele fizice caracteristice lumii materiale, electromagnetice.

4. Ce sunt undele cerebrale şi cum apar ele?

Undele cerebrale sunt radiaţie electromagnetică emisă de structura neuronală la momentul transferului impulsului nervos de la o celulă la alta. Domeniul lor de frecvenţă este în legătură directă cu volumul de informaţii transmis şi prelucrat de sistemul nervos. Astfel, dispariţia informaţiilor vizuale, prin închiderea ochilor sau prin defocalizarea vederii, face ca domeniul spectral al undelor cerebrale să scadă mult, coborând într-un timp scurt în domeniul alfa. Frecvenţele sunetelor recepţionate induc frecvenţele similare la nivelul undelor cerebrale şi acest lucru face ca muzica să fie un foarte bun programator al stării de sănătate.

5. Care este legătura dintre starea psihică şi spectrul cerebral?

O stare psihică relaxată, detaşată, favorizează un spectru cerebral în frecvenţe joase care, la rândul lui, influenţează starea de sănătate prin menţinerea curajului energetic dintre corp şi radiaţia Schumann din mediu.

6. Cum poate starea psihică să determine căderea metabolismului celular?

O stare psihică agitată, implicând schimbări bruşte ale frecvenţelor cerebrale, sau suspendarea activităţii cerebrale prin blocaj emoţional, poate perturba fluxul informaţional dintre sistemul nervos central şi celulele aflate sub comanda acestuia. Lipsa coordonării informaţionale poate să ducă la căderea temporară a metabolismului celular. Perturbarea stării favorizează apariţia metabolismului de tip cancerigen la nivel celular, stare în care celula îşi rezolvă singură nevoile metabolice, dar nemaiparticipând la metabolismul general al organismului, această stare duce în final la întreruperea funcţiilor vitale.

7. Care este rolul neutrotransmiţătorilor în confortul psihic?

Există neurotransmiţători care inhibă transferul impulsului nervos către sistemul nervos central favorizând o stare psihică relaxată, fără dureri. Endorfinele sunt un astfel de neurotrans-

mițător, iar tehnicile medicale orientale cât și terapia ELF măresc producția de endorfine din organism.

8. Ce domeniu spectral cerebral favorizează tehnicile medicale orientale?

Domeniile spectrale cerebrale favorizate de tehnicile medicale orientale sunt alfa și theta, care sunt domenii de recuperare energetică la nivelul structurilor cerebrale.

9. Ce este sintonia și rolul ei în procesul de recuperare și echilibrare energetică?

Sintonia, ca fenomen rezonant între două sisteme, este procesul de bază în recuperarea energetică a structurilor celulare. Din cauza diferenței enorme dintre lungimea de undă a radiației Schumann (42 000 km) și dimensiunile corpului uman (2 m), nu poate să apară un efect de antenă acordat în dimensiuni, la nivelul organismului biologic. Singurul fenomen ce poate favoriza recepția radiației Schumann este un proces rezonant între radiația din mediu și structurile biologice. Acest lucru apare în timpul somnului când frecvențele cerebrale scad la valori în jur de 7-8 Hz. Același lucru se exersează prin tehnicile de meditație, care stau la baza medicinei tradiționale orientale. O stare psihică calmă, relaxată, este de natură să ajute la recuperarea stării energetice a structurilor celulare biologice.

10. Care sunt condițiile de mediu care favorizează recuperarea și echilibrarea energetică?

Condițiile de mediu favorizante în procesele de recuperare și echilibrare energetică sunt legate direct de rețeaua Hartmann sau, mai direct spus, de prezența maximelor rezonante ale radiației Schumann. În general, înălțimile, cum sunt munții sau clădirile deosebit de înalte, favorizează maximele. De asemenea, structurile piramidale sunt antene de recepție și emisie secundară ale radiației Schumann. Cristalele ce au structura rezonantă cu frecvențele Schumann pot ajuta și ele în recuperarea energetică.

11. De ce domeniul ELF este atât de important în energetica biologică?

Orice structură materială are un spectru de frecvenţe electromagnetice caracteristic. Trecerea de la o stare la alta la nivel microscopic nu se face continuu, aşa cum pare să se întâmple la scară macroscopică, ci se face în trepte. Acest aspect al lumii materiale a introdus în ştiinţă termenul de cuantă (porţie, în greaca veche) de energie. Ea separă stările energetice în care se poate afla un sistem material. Totalitatea cuantelor ce caracterizează o structură materială este denumită spectru energetic al structurii. Nucleele atomice au spectrele energetice în domeniul gama şi X electromagnetic. Atomii au domenii spectrale începând cu X şi continuând cu ultraviolet, optic, infraroşu. Moleculele au spectrul în domeniul infraroşu, microunde, UHF radio. Se observă că odată cu creşterea masei şi a dimensiunilor structurii respective scad în frecvenţă cuantele ce caracterizează spectrul energetic. Structurile biologice celulare, care sunt angrenaje de miliarde de molecule, au spectrul energetic în domeniul ELF (Extremely Low Frequency) electromagnetic. Acesta este motivul pentru care domeniul ELF este atât de important în lumea biologică, el caracterizând spectrul energetic al structurior celulare.

12. Care este rolul apei din organism în procesele de recuperare a stării energetice celulare?

Apa, aflată în proporţie de 70 % în organismele biologice, este molecula cu cel mai larg spectru energetic începând cu optic, infraroşu, microunde, ajungând până în radio. Acest lucru face ca spectrul energetic biologic să se lărgească mult, molecula de apă intervenind ca un acumulator – adaptor între radiaţia din mediu şi structurile celulare.

DESPRE APARAT

Dimensiuni: **5 x 3 x 1 cm**

Greutate: **max. 40 gr.**

Tip baterie: **23A (alcaline), 12 V**

Timp baterie: **folosit zilnic 30-45 min./3-4 luni**

Spiriduș: **marcă înregistrată la OSIM sub nr. 57110/2003; 57111/2003; 58761/2004**

Omologare: Laborator QTEST-IPA

Testat clinic și avizat de Institutul Național de Balneologie, Fizioterapie și Recuperare Fizică.

Avizat de Ministerul Sănătății:

C.I.D.M. nr. 8787/06.04.2005

Produs și distribuit de: **Mac Electro Industrial și QM Electronic, București, str. Magneziului 23, S 2.**

Tel/fax: **021.240.06.46 /021.242.67.41**

Producătorul are certificat Sistemul de Management al Calității, în conformitate cu SR EN ISO 9001:2001.

E-mail: **qme1995@yahoo.com**

Adresa web: **www.qme1995.ro**

EDITURA
ORFEU 2000

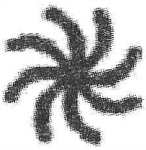

Membră a FAN OZN CLUB

www.orfeu2000.ro

Vă oferă:
– Cărți din domeniile:
Sănătate, ecologie
Românii și strămoșii lor
Spiritualitate, religie
Evoluție personală
Știință și spirit
Arta de a reuși
Divinație
Fenomene și puteri oculte
Enigme, ipoteze
– Cristale și pietre fine
– Bețișoare parfumate și esențe volatile
– Lămpi pentru aromaterapie
– Produse pentru Feng Shui și radiestezie
– CD-uri pentru relaxare și meditație.

Pentru comenzi:
O.P. 77 – C.P. 39
Tel/fax.: 01/31 37 300
Mobil: 0746 153 580; 0766 379 528
E-mail: clienti@orfeu2000.ro
www.orfeu2000.ro

LIBRĂRIA
FAN OZN CLUB

vă recomandă

Adresa:
Bd. Gheorghe Magheru, nr. 26, Bucureşti, România.
Telefon: **0733.766.008, 0733.766.009, 0726.600.329, 0726.379.720**.

Librăria virtuală **www.5carti.ro** vă oferă cărţi din următoarele domenii:

- ezoterice si spirituale;
- beletristică;
- economie;
- drept;
- medicină;
- legislaţie etc.

AICI GĂSIŢI TOATE LUCRĂRILE DISPONIBILE APĂRUTE LA DIFERITE EDITURI.

CANALUL DE TELEVIZIUNE
N 24
VĂ RECOMANDĂ EMISIUNEA

CONSPIRAȚIA TĂCERII

cu dr. Emil Străinu
E.mail: **emilstrufo@gmail.com**

ÎN FIECARE
MIERCURI ȘI JOI
LA ORA 21.00
CIVILIZAȚII EXTRATERESTRE,
OZN, PSIHOTRONICĂ, OCULTISM
ENIGMELE TERREI, PARANORMAL, ASTRONOMIE ȘI ASTROLOGIE
TEORIA CONSPIRAȚIEI,
NEW AGE, SPIRITUALITATE, S.F.
ORGONICĂ ȘI RADIONICĂ, EZOTERISM,
ORGANIZAȚII ȘI SERVICII SECRETE,
CIVILIZAȚII DISPĂRUTE...

POSTFAȚĂ

Am inițiat această colecție cu scopul de a prezenta publicului larg unele din faptele și întâmplările ce sunt oculte sau mai puțin accesibile cunoașterii generale.

Vom supune atenției acele fapte și întâmplări, ce conțin un oarecare grad de stranietate, ciudățenie, insolit, abscons, ocult sau bizar.

Un capitol special în fiecare număr îl vom acorda cunoașterii enigmelor și misterelor din spațiul mitic, cultural, tehnico-științific și etnic românesc.

Vom discuta diferite subiecte considerate tabu, delicate sau controversate.

Vom reveni, de câte ori va fi necesar, pentru a elucida orice mister sau controversă în măsura datelor noi, ce le vom obține. Suntem deschiși colaborării, față de cei ce ne vor trimite diferite materiale (texte sau întâmplări, documente foto, scheme etc.) din domeniul OZN, al paranormalului și ocultismului, acestea, în raport de valoare, urmând să fie publicate pe site-ul **Centrului de Studii Psihotronice și Ufologice** și **FAN OZN CLUB-ului** sau în prezenta colecție, **Stranger Secret Files.**

Cei ce vor avea lucruri interesante de împărtășit și celorlalți, o vor putea face și în cazul unor emisiuni radio sau de televiziune.

Din numărul doi al colecției avem și un capitol de dialog cu cititorii.

Cei ce vor să trimită sugestii, observații sau colaborări, cu privire la această colecție, o pot face pe adresa:

Emil Străinu
C.P. 79–32
Oficiul Poștal 79
Sectorul 2
București

Așteptăm scrisorile dumneavoastră cu privire la conținutul colecției.

NIHIL SINE DEO

Lumina și pacea să vă însoțească pretutindeni!

Cuprins

Cuvânt înainte 7
Prefaţă 9
Războiul psihotronic vine de la Răsărit
Dr. Emil Străinu 11
Porunci cereşti în variantă... psihotronică
Dr. Emil Străinu 14
Folosirea persoanelor cu capacităţi extrasenzoriale în cadrul Pentagonului şi nu numai!
Dr. Emil Străinu 18
Magia practică contemporană. Enciclopedia metodelor efective
Evghenii Osikin 24
Lungul drum spre stele
Ştefan Sgandăr. Claudiu Sgandăr 141
Particula lui Dumnezeu
Ştefan Sgandăr. Claudiu Sgandăr 214
Zamolxis şi mitul
George Nicoară 220
Istoria aurului românesc, de la agatârşi la Mareşalul Antonescu
Sorin Golea 248
Din însemnările contelui Incapuciato
Cornel Nicula 260
Ce sunt spiridușul şi terapia energetică?
Alexandru Muşat 279

B-dul Tudor Vladimirescu, nr. 31, sector 5, Bucureşti, ROMÂNIA
fedprint
tipografie
Tel.: 411.04.55; 411.47.76 office@fedprint.ro